

Velika borba

Priručnik za proučavanje Biblije

Copyright (C) 2003;

Merlin Beerman i Revelation Publications.

Sva prava pridržana širom svijeta.

Uvjeti pod kojima je dopuštena distribucija

Uvjereni smo da ćete, ako ovo ne kopirate i podijelite s drugima, biti smatrani odgovornim Gospodinu, te vas stoga potičemo da to podijelite bez naknade pod sljedećim uvjetima. Ovaj vodič za proučavanje možete pohraniti u PDF formatu ili fotokopirati i ispisati za dijeljenje. Nije ga dopušteno prodavati niti na bilo koji način mijenjati, a ova obavijest o autorskim pravima mora ostati na svakoj sljedećoj kopiji.

www.Bible-Lessons.org

PublisherForGod@gmail.com

Pitanja i kompilacija: Merlin Beerman
Ilustracija: Copyright (C) Lars Justinen
Komentare sačinjavaju skraćena poglavlja iz djela
"Velika Borba" autorice E.G. White

*Odgovore na pitanja čini Sveto pismo
preuzeto iz prijevoda Ivana Šarića: Biblija :
»Sveto pismo Staroga i Novoga zavjeta«;
Hrvatsko biblijsko društvo; Zagreb, 2010.
Sva prava pridržana.*

Komentare u ovom vodiču sačinjavaju
skraćena poglavlja iz djela »Velika
Borba«. Kako biste stekli veće
razumijevanje, preporučamo da nabavite
kompletnu knjigu.

Sadržaj

- 1. Porijeklo zla**
- 2. Neprijateljstvo između čovjeka i sotone**
- 3. Djelovanje zlih duhova**
- 4. Sotonine zamke**
- 5. Prva velika prijevara**
- 6. Spiritizam**
- 7. Sukob koji je pred nama**
- 8. Biblija naša zaštita**
- 9. Posljednja opomena**
- 10. Vrijeme velike nevolje**
- 11. Božji narod oslobođen**
- 12. Zemlja opustošena**
- 13. Borba je završena**

Dodatak
Namjere papstva
Uvod

Ova knjiga nije objavljena kako bi vam rekla kako grijeh i njegovo razaranje postoje; ta je činjenica i više nego očita. Kao prisilni sudionik ove nepomirljive borbe između dobra i zla, između života i smrti, pitate li se ikad:

Kako je započela ova velika bitka?

O kojim se tu načelima radi?

Koliko dugo će trajati?

Kako će završiti?

Kako mogu izbjeći da budem obmanut?

Kako se u bitci za moje srce može steći vječna pobjeda?

Možemo li komunicirati s mrtvima?

Koja je svrha mog postojanja?

Kako ću znati da se bliži kraj?

Ima li doista nade za budućnost bez boli, patnje, nepravde i smrti?

Ohrabrite se! Bog koji je u vama stvorio čežnju za boljim postojanjem i želju za istinom, nije vam uskratio ovo životvorno znanje.

Pozivamo vas na nevjerojatno putovanje kroz Bibliju pomoću knjige Velika Borba: Vodič za proučavanje. Dok budete pronalazili odgovore na pitanja postavljena iznad, a i mnoga druga, steći ćete razumijevanje događaja odlučujućih posljednjih dana koji će vas bolje pripremiti za donošenje odluka koje ĆE ODREDITI vašu vječnu sudbinu.

I. Lekcija

Porijeklo Zla

(1) ZAŠTO BOG NIJE ODGOVORAN ZA ZLO?

Ni jedan, kad se kuša, neka ne kaže, da je od Boga kušan, jer Bog ne može biti kušan na zlo, a on ne kuša nikoga.
(Jakovljeva 1,13)

Nemoguće je dati takvo objašnjenje o porijeklu grijeha kojim bi se moglo opravdati njegovo postojanje. Ali o porijeklu i konačnoj sudbini grijeha možemo ipak toliko razumjeti da nam bude jasna pravda i Božja dobrotu u svem njegovom postupanju sa zlom. Sveto pismo jasno uči da Bog ni u kom pogledu nije odgovoran za pojavu grijeha, i nikakvo samovoljno uskraćivanje božanske milosti niti

ikakva nesavršenost u božanskom vladanju nisu dali povoda stvaranju pobune.

(2) KOJE JE BIBLIJSKO TUMAČENJE GRIJEHA?

Svaki, koji čini grijeh, čini i bezakonje, jer je grijeh bezakonje. (1 Ivan 3,4)

Grijeh je uljez za čije se postojanje ne može navesti razlog. On je tajanstven, neobjašnjiv i opravdavati ga značilo bi braniti ga. Kada bi se za nj moglo naći opravdanje ili razlog njegovog postojanja, onda bi on prestao biti grijeh. Naše jedino tumačenje grijeha je ono koje je dato u Božjoj Riječi: grijeh je »prijestup zakona«; on je utjelovljenje načela koje je u suprotnosti sa velikim zakonom ljubavi na kome se zasniva božanska vladavina.

(3) KOJA ČETIRI TEMELJNA NAČELA ODLIKUJU BOŽJU VLADAVINU?

Stupovi su prijestolju tvojemu pravo i pravednost; pred tobom stupaju milost i vjernost. (Psalam 89,14)

Pošto je zakon ljubavi temelj Božje vladavine, blaženstvo svih stvorenih

bića zavisilo je od njihove potpune suglasnosti sa njegovim načelima pravde. Bog očekuje od svih svojih stvorenja službu ljubavi, poštovanje koje se temelji na pravom razumijevanju Božjeg karaktera. On ne voli iznuđenu vjernost, zato daje svim bićima slobodnu volju da bi mu dragovoljno služili. Ali bio je jedan koji je odlučio da zloupotrebi slobodu.

(4) TKO JE PREKRŠIO BOŽJI ZAKON I POSTAO UZROČNIK GRIJEHA?

Kako si pao s neba, Svjetlonošo, sine Zorin! Kako si razmrskan na zemlji, ti koji oslabljuješ narode! (Izaija 14,12)

Grijeih se pojavio u onome koji je, pored Krista, bio najviše poštovan od Boga i koji je među nebeskim stanovnicima bio najviši po moći i časti.

(5) U KOJEMU JE OBLIKU BOG STVORIO LUCIFERA?

Savršen si bio na putovima svojim od dana, kad si se rodio, dok se nije pronašla na tebi opaćina. (Ezekiel 28,15)

Prije svog pada Lucifer je bio herubim zaklanjač, svet i čist.

(6) KOJOM SE FIZIČKOM OSOBINOM LUCIFER ZANOSIO, A KOJA MU JE NA KRAJU DONIJELA GREŠNU ŽELJU ZA SAMOUZVIŠENJEM?

Ohol si bio postao zbog ljepote svoje. Ostavio si mudrost svoju zbog sjajnosti svoje... (Ezekiel 28,17)

Lucifer je mogao sačuvati Božju naklonost, mogao je biti voljen i poštovan od sve nebeske vojske, a sve svoje plemenite sposobnosti mogao je upotrebiti na blagoslov i na proslavljanje svoga Stvoritelja. . . . Lucifer je dozvolio da se postepeno razvija njegova sklonost za uzvišenjem samoga sebe. . . . Umjesto da se trudio da iznad svega uzdigne Boga u mislima i srcima Božjih stvorenja, Lucifer je težio da njihovu službu i poštovanje pridobije za sebe. I pošto je poželio čast koju je neizmjerni Otac dao svome Sinu, ovaj knez anđela težio je za vlašću na koju je imao pravo samo Krist.

(7) KOJA JE POSLJEDICA GREŠNE POBUNE PROTIV BOŽJEG ZAKONA?

Jer je plaća za grijeh smrt; a milost Božja: »Život vječni u Kristu Isusu Gospodinu našem. (Rimljanima 6,23)

Cijelo se nebo radovalo što odsjajuje Stvoriteljevu slavu i objavljuje njegovu pravdu. I dok je Bog na ovaj način bio poštovan, svuda su vladali mir i radost. Ali jedan ton nesklada poremetio je nebesku harmoniju. Uzdizanje samoga sebe i služba sebi, što je u suprotnosti sa Stvoriteljevim planom, probudio je mračna predosjećanja kod anđela kojima je proslavljanje Boga bila najviša dužnost.

Nebeski savjet je raspravljao sa Luciferom. Božji Sin mu je ukazao na veličinu, dobrotu i pravednost Stvoriteljevu i na svetu i nepromjenjivu prirodu njegovog zakona. Sam Bog je utvrdio red na nebu, a Lucifer bi odstupanjem od njega prezreo svoga Stvoritelja i sam sebe survao u propast. Ali opomena, učinjena jedino iz neizmjerne ljubavi i milosrđa, izazvala je još više duh protivljenja. Lucifer je dopustio da njime zavlada zavist prema Kristu, i postajao je sve uporniji.

(8) NA KOJU JE ŽUDNJU LUCIFERA NAVELO NJEGOVO SAMOLJUBLJE?

*Mislio si u sebi: »Penjem se na nebo,
više zvijezda Božjih podižem prijestolje
svoje na gori skupštine bogova
naseljavam se na krajnjem sjeveru.
Uzlazim u visine nad oblake, hoću da*

budem jednak Svevišnjemu!« (Izaija 14,13-14)

Ponosan na svoju slavu, on je težio za prevlašću. Visoke časti koje su Luciferu bile ukazivane nije on cijenio kao Božji dar, i one nisu u njemu probudile zahvalnost prema Stvoritelju. On se hvalio svojom slavom i uzvišenim položajem, i težio je da se izjednači sa Bogom. Nebeske čete su ga voljele i poštovale. Anđeli su se radovali što su mogli izvršavati njegove naredbe, a on je više od svih bio obdaren mudrošću i slavom. Ipak, Božji Sin bio je priznat kao vladar neba, silom i vlašću jednak sa Ocem.

Krist je učestvovao u svim savjetovanjima sa Ocem, dok Luciferu nije bilo dozvoljeno da bude upućen u sve Božje namjere. Ovaj moćni anđeo se pitao: zašto da Krist ima vrhovnu vlast? Zašto da ga poštuje i Lucifer?

(9) NA KAKAV JE GLAS LUCIFERA DOVELA NJEGOVA ZAVJERA?

Vi imate đavla za oca i hoćete da činite po željama oca svojega, On je bio krvnik ljudi od početka. On nije bio utvrđen u istini jer nema istine u njemu. Kad govori laž, od svojega govori, jer je lažac i otac laži. (Ivan 8,44)

Napustivši svoje mjesto u neposrednoj Božjoj blizini, Lucifer je otišao među anđele da sije suh nezadovoljstva. Vršeci svoj posao potajno, i krijući svoje prave namjere pod izgledom strahopoštovanja prema Bogu, trudio se da izazove nezadovoljstvo prema zakonima po kojima se upravljaju sva nebeska bića. Tvrdio je da su oni nepotrebno ograničenje. Sotona je dokazivao da anđeli, pošto su po prirodi sveti, treba da slušaju glas svoje vlastite volje.

Težio je da u njima izazove saučešće prema sebi, prikazujući sve tako da je Bog nepravedno postupao sa njime time što je Kristu ukazao najvišu čast. Tvrdio je da tražeći veću vlast i čast ne ide za uzvišenjem samoga sebe, nego hoće da osigura slobodu svim stanovnicima neba, da bi time mogli postići viši stupanj života.

(10) KOJE JE KARAKTERNE OSOBINE BOG POKAZAO U POSTUPCIMA PREMA LUCIFERU, A KOJE TAKOĐER POKAZUJE PREMA NAMA?

Ili prezireš li bogatstvo njegove dobrote, i strpljivosti i dugotrpnosti? Ne znaš li, da ta dobrota Božja dovodi k pokajanju? (Rimljanima 2,4)

Bog je u svom velikom milosrđu Lucifera dugo trpio. Nije ga odmah uklonio sa njegovog visokog položaja kada je počeo da izaziva duh nezadovoljstva, pa čak ni onda kada je počeo da širi svoje buntovničke zahtjeve među anđelima. Dugo mu je bilo dopušteno da ostane na nebu. Često mu je bilo nuđeno oprosteno pod uvjetom pokajanja i pokornosti. Učinjeni su takvi naponi kakve je mogla da zamisli samo neizmjerena ljubav i mudrost da ga odvрати od njegovih zabluda.

Nikada do tada na nebu nije se znalo za nezadovoljstvo. Lucifer nije ni sam u početku znao kuda ga vode njegove misli; nije razumio pravu prirodu svojih osjećanja. Ali kada je bilo dokazano da je njegovo nezadovoljstvo neopravdano, uvjerio se da nije bio u pravu, da su božanski zahtjevi pravedni, i da treba da ih kao takve prizna pred cijelim nebom. Da je to učinio, spasio bi ne samo sebe nego i mnoge anđele. U to vrijeme nije još sasvim pokazao svoju nevjernost prema Bogu.

Iako se odrekao svog položaja kao anđeo zaklanjač, on bi ipak opet mogao biti postavljen u svoju službu da se vratio Bogu, priznavši Stvoriteljevu mudrost i zadovoljivši se da zauzima mjesto koje mu je po velikom Božjem

planu bilo određeno. Ali oholost ga je sprječavala da se pokori. Tvrđoglavo je branio svoje postupke tvrdeći da mu nije potrebno pokajanje, i otvoreno je stupio u veliku borbu protiv svoga Stvoritelja.

(11) TIJEKOM SVOJE POBUNE, KOLIKO JE ANĐELA SOTONA USPIO OBMANUTI?

I rep njegov odvuče trećinu zvijezda nebeskih, i baci ih na zemlju, i zmaj stajaše pred ženom, koja je imala da rodi, da joj proždere dijete, kad rodi. (Otkrivenje 12,4)

Upotrebio je sve sile svoga jakog duha da obmanom zadobije simpatije anđela koji su bili pod njegovim zapovjedništvom. Čak je i činjenicu da ga je Krist opomenuo i savjetovao tako izopačio da bi mogla da posluži njegovim izdajničkim namjerama. Onima sa kojima ga je vezivalo najsrdačnije povjerenje govorio je da je nepravedno osuđen, da se njegov položaj ne cijeni i da se radi na tome da mu se ograniči sloboda.

Pošto nije bio zadovoljan samo iskrivljavanjem Kristovih riječi, počeo je da izvrće istine i da otvoreno širi laži, optužujući Božjeg Sina da hoće da ga ponizi pred stanovnicima neba.

Pokušavao je također da lažno optuži anđele koji su ostali vjerni Bogu. Sve one koje nije mogao zavesti i pridobiti na svoju stranu optužio je da su ravnodušni prema interesima neba. Upravo za ona djela koja je sam činio optuživao je one koji su Bogu ostali vjerni. Da bi podupro svoje optužbe da je Bog nepravedan prema njemu, lažno je predstavljao Stvoriteljeve riječi i djela.

Njegov cilj bio je da zbuni anđele vještīm iskrivljavanjem Božjih namjera. Sve što je bilo jednostavno, uvio je u tajanstvenost, a vještīm iskrivljavanjem činjenica izazvao je sumnju prema najjasnijim Gospodnjim izjavama. Njegov visoki položaj, u tako tijesnoj vezi sa božanskom vladavinom, dao je njegovom predstavljanju još veću snagu, i mnogi su bili zavedeni da mu se priključe u pobuni protiv nebeskog autoriteta.

(12) ZAŠTO JE BOG U SVOJOJ BESKRAJNOJ MUDROSTI DOZVOLIO SOTONI DA U POTPUNOSTI OTKRIJE SVOJU ISTINSKU PRIRODU?

Tko ide svojim putem u nedužnosti, ide sigurno; tko ide krivim stazama, poznat će se. (Mudre izreke 10,9)

Bog u svojoj mudrosti dopustio je sotoni da nastavi svoje djelo dok se duh

nezadovoljstva nije pretvorio u otvorenu bunu. Sotonine namjere trebalo je da se sasvim otkriju da bi svi mogli upoznati njihovu pravu prirodu i svrhu.

Lucifer, kao pomazani herubim, bio je veoma uzvišen; nebeska bića su ga vrlo voljela, i on je imao veliki utjecaj na njih. Božja vladavina obuhvatala je ne samo stanovnike neba nego i sve druge svjetove koje je On stvorio. Sotona je mislio ako bude mogao da uvuče nebeske anđele u bunu, onda će to moći i sa stanovnicima drugih svjetova.

Sa velikom vještinom objasnio im je svoj stav, i upotrebio je lukavstvo i laž da bi postigao svoj cilj. Njegova sila obmanjivanja bila je vrlo jaka, a ogrnuvši se plaštom laži imao je veći uspjeh. Ni vjerni anđeli nisu sasvim mogli prozreti njegov karakter i vidjeti kuda ih vodi njegovo djelo.

(13) ZAŠTO BOG NIJE UNIŠTIO SOTONU U SAMIM ZAČECIMA NJEGOVE POBUNE?

Svemoćnomu, kojega nikada ne shvatismo; velik je u moći i u pravu! Nikada se ne savi u pravednom sudu! (Job 37,23)

Čak kada je odlučeno da sotona ne može više ostati na nebu, neizmijerna

Božja mudrost nije sotonu uništila. Pošto Bogu može biti ugodna samo služba iz ljubavi, vjernost njegovih stvorenja mora se temeljiti na osvjedočenju o njegovoj pravičnosti i dobroti. Stanovnici neba i drugih svjetova, pošto nisu bili pripremljeni da razumiju prirodu i posljedice grijeha, ne bi mogli razumjeti pravdu i Božje milosrđe ako bi sotona odmah bio uništen. Da je odmah bio uništen, oni bi služili Bogu više iz straha nego iz ljubavi. Utjecaj varalice ne bi bio sasvim uništen, niti bi duh pobune bio sasvim iskorijenjen.

Moralo se dopustiti da zlo sazri. Za dobro cijelog svemira kroz sva vremena bilo je potrebno da sotona potpunije razvije svoja načela, da bi sva stvorenja mogla vidjeti u pravoj svjetlosti njegove optužbe protiv božanske vladavine, i da pravda, Božja milost i nepromjenjivost Božjeg zakona ne bi više nikada bili dovedeni u sumnju. Sotonina pobuna trebalo je da bude pouka cijelom svemiru kroz sva buduća vremena i vječno svjedočanstvo o prirodi i strašnim posljedicama grijeha. Sotonina načela i njihov utjecaj na ljude i anđele trebalo je da pokaže kakvi su plodovi uklanjanja božanskog autoriteta i da posvjedoči da je sa postojanjem božanske vladavine i njegovog zakona povezano blagostanje

svih bića koja je On stvorio. Tako je historija ove strašne pobune trebalo da bude stalna zaštita svim svetim bićima; da ih sačuva od pogrešnog shvatanja o tome šta znači prijestup i da ih zaštiti od grijeha i njegove kazne.

(14) DO KOJEG JE KATASTROFALNOG DOGAĐAJA DOVELA SOTONINA POBUNA?

I postade velik rat u nebu: Mihael i anđeli njegovi borili su se sa zmajem, i zmaj se je borio, anđeli njegovi. I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mjesta u nebu. I zbačen bi zmaj onaj veliki, stara zmija, koja se zove đavao i sotona, koji zavodi sav svijet, zbačen bi na zemlju, i anđeli njegovi zbačeni biše s njim. (Otkrivenje 12,7-9)

Sve do samog svršetka pobune na nebu, veliki nasilnik se stalno opravdavao. Kada je objavljeno da sa svim svojim pristalicama mora da bude izagnan iz stanova blaženstva, vođa zavjere je drsko pokazao svoj prezir prema Stvoriteljevom zakonu. Stalno je ponavljao da anđelima nije potreban nikakav nadzor, nego treba da budu slobodni, da čine svoju vlastitu volju koja će ih uvijek ispravno voditi. Kritikovao je božanske zakone kao neko ograničenje njihove slobode, i

izjavio je da je njegova namjera da ukine zakon da bi nebeska vojska, oslobođena ovog jarma, mogla da dospije do uzvišenog i slavnijeg života.

(15) NAKON IZBACIVANJA IZ RAJA, GDJE JE SOTONA POKUŠAO IZGRADITI SVOJE KRALJEVSTVO?

I zbačen bi zmaj onaj veliki, stara zmija, koja se zove đavao i sotona, koji zavodi sav svijet, zbačen bi na zemlju, i anđeli njegovi zbačeni biše s njim. (Otkrivenje 12,9)

Isti duh koji je otpočeo bunu na nebu još uvijek podsrekava bunu na zemlji. Sotona je nastavio da se kod ljudi služi istim sredstvima kao i kod anđela. Njegov duh vlada sada i u djeci nepokornosti. Kao on, tako i oni pokušavaju da obore ograde Božjeg zakona i obećavaju ljudima slobodu prestupanjem njegovih propisa. Karanje grijeha izaziva još uvijek duh mržnje i otpora. Kada Božje opomene utječu na savjest ljudi, sotona ih nagoni da se opravdavaju i da za svoj grešni život traže odobravanje drugih. Mjesto da svoje zablude napuste, izazivaju neraspoloženje prema onome koji ih kara, kao da je on jedini uzrok njihovih teškoća. Od dana pravednog Abela pa

sve do našega vremena, ovaj se duh dizao protiv onih koji su se usudili da kore grijeh.

Kao što se sotona na nebu poslužio lažnim predstavljanjem Božjeg karaktera, prikazujući Boga strogim i nasilnikom, tako je i na zemlji zaveo ljude na grijeh. A kada je u tome uspio, tvrdio je da su Božja nepravedna ograničenja dovela do čovjekovog pada, kao što su bila razlog i njegovoj pobuni.

(16) KOJA JE ISTINSKA PRIRODA BOŽJEG KARAKTERA?

*Tada prođe GOSPOD ispred njega i oglasi se: »GOSPOD je milosrdan i milostiv Bog, strpljiv, bogat milošću i vjernošću, koji čuva vjernost tisućama, koji prašta krivnju, opaćinu i grijeh...«
(Izlazak 34,6-7)*

(17) KAKO JE BOG POKAZAO SVOJU VELIKU LJUBAV I MILOST?

Jer je Bog tako ljubio svijet, da je predao svojega jedinorođenog Sina, da svaki, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego ima život vječni. (Ivan 3,16)

Istjeravši sotonu s neba, Bog je pokazao svoju pravdu i potvrdio čast svoga prijestola. Ali kada je čovjek sagriješio, naveden prijevarama svog

otpalog duha, Bog je svoju ljubav pokazao time što je dao da njegov jedinorodni Sin umre za pali ljudski rod. U pomirenju se otkrio Božji karakter. Križ je moćan dokaz cijelom svemiru da Luciferov put prijestupa ni na koji način ne može da se pripiše Božjoj vladavini.

(18) KAKO SU ZLI LJUDI IZRAZILI SOTONINU ZLU NAMJERU DA UNIŠTI ISUSA TIJEKOM NJEGOVOG ZEMALJSKOG POSLANJA?

Oni povikaše: »Razapni ga!“ (Marko 15,13)

U borbi između Krista i sotone otkriven je za vrijeme Spasiteljevog rada na zemlji karakter velikog varalice. Ništa nije moglo tako potpuno da odvoji sotonu od ljubavi nebeskih anđela i cijelog vjernog svemira kao njegova okrutna borba protiv Otkupitelja svijeta. Drsko huljenje kojim se sotona usudio tražiti da mu se Krist pokloni; njegova drska smjelost kojom ga je odnio na visoku goru i na vrh hrama; podmukla namjera koja se vidjela u podsticanju da skoči sa ogromne visine; njegova neumorna zloba koja ga je progonila od mjesta do mjesta i podstrekavala srca naroda i

svećenika da odbace Kristovu ljubav i napokon da viču: »Raspni ga! Raspni!« – Sve je to izazivalo čuđenje i gnušanje svemira.

Sada je sotonina krivica bila bez opravdanja. On se pokazao onakav kakav je: varalica i ubica. Jasno je bilo da bi isti duh kojim je vladao nad sinovima čovječjim, koji su bili pod njegovom vlašću, otkrio i na nebu da mu je bilo dopušteno da vlada nad njegovim stanovnicima. On je tvrdio da će prijestup Božjeg zakona donijeti slobodu i napredak, a mjesto toga donio je ropstvo i poniženje.

(19) ŠTO JE BOG POSTIGAO ŽRTVOVANJEM SVOG SINA, A ŠTO JE OTKRILO NJEGOV KARAKTER SVIJETU?

Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom po Kristu i dade nam službu pomirenja. (2. Korinćanima 5,18)

Bog je jasno pokazao svoje zgražanje prema načelima bune. Cijelo nebo je vidjelo u sotoninoj osudi i u spasenju čovjeka otkrivenje Božje pravednosti. Lucifer je tvrdio: ako je Božji zakon nepromjenjiv i njegova kazna neizbježna, onda svaki prijestupnik mora za uvijek da izgubi Božju naklonost. Tvrdio je da grešno

čovječanstvo ne može biti spaseno i da je ono njegov zakoniti plijen. Ali Kristova smrt je bila neoborivi dokaz u prilog čovjeka. Kazna zakona pala je na Onoga koji je bio jednak Bogu, a čovjek je mogao da prihvati Kristovu pravdu, i da pokajanjem i poniznim životom pobijedi sotonu, kao što ga je pobijedio i Božji Sin. Tako je Bog pravedan i opravdava sve one koji vjeruju u Isusa.

(20) KOJA JE BILA SVRHA KRISTOVOG POSLANJA?

Ne mislite, da sam došao ukloniti zakon ili proroke. Nijesam došao da ih uklonim, nego da ih ispunim. (Matej 5,17)

Ali Krist nije došao na ovu zemlju da strada i umre samo zato da bi spasio čovjeka. On je došao da »učini zakon velikim i slavnim.« Došao je ne samo da stanovnici ovoga svijeta poštuju zakon kao što treba nego da i svim svjetovima dokaže da je Božji zakon nepromjenjiv.

Da se zakon mogao ukinuti, Božji Sin ne bi morao da žrtvuje svoj život da bi okajao prijestup zakona. Kristova smrt je dokaz o nepromjenjivosti zakona; žrtva koju je prinijela neizmjerena ljubav Oca i Sina da bi grešnici mogli biti spaseni – što je jedino ovaj plan spasenja mogao učiniti

– pokazuje cijelom svemiru da su pravda i milosrđe temelj božanskog zakona i Božje vladavine.

(21) NA KRAJU VELIKE BORBE ŠTO ĆE PRIZNATI SVAKO STVORENO BIĆE?

Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onih, koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom, I svaki jezik da prizna, da je Gospodin Isus Krist na slavu Boga Oca. (Filipijanima 2,10-11)

Na završetku suda vidjet će se da za grijeh nije postojao razlog. Kada Sudac cijele zemlje bude zapitao sotonu: »Zašto si se digao protiv mene i otimao podanike moga carstva?« Začetnik grijeha neće moći dati nikakvo opravdanje. – Sva će usta biti zatvorena, – buntovničke čete stajat će nijeme.

(22) KOJI JE UZVIK NAJAVIO NEMINOVNU SOTONINU PROPAST?

...Reče: »Svršeno je.« Tada nakloni glavu i predade duh. (Ivan 19,30)

Križ Golgote je dokaz da je zakon nepromjenjiv. On takođe svijetu objavljuje da je plata za grijeh smrt. U Spasiteljevom posljednjem uzviku: »Svršeno je!« odzvonilo je sotoni

posmrtno zvono. Velika borba koja je tako dugo trajala bila je tada odlučena, i konačno je osigurano istrebljenje grijeha. Božji Sin je prošao kroz vrata groba« da smrću satre onoga koji ima državu smrti, to jest đavola«. Jevrejima 2,14.

(23) KOJA JE KONAČNA SUDBINA SOTONE I SVIH ONIH KOJI ŽIVE U PONOSU I OPAČINI?

Jer evo, dolazi dan, koji gori kao peć. Tada će svi zlikovci i svi zločinci biti kao strnjika. Spalit će ih dan, koji dolazi«, veli GOSPOD nad vojskama. »Ni korijena ni grane neće im ostaviti. (Malahija 4,1)

Luciferova težnja za samouzvišenjem navela ga je da kaže: »Podignut ću prijesto svoj više zvijezda Božjih... izjednačit ću se s Višnjim.« A Bog kaže: »Zato... obratit ću te u pepeo na zemlji... i neće te biti do vijeka.« Izaija 14, 13-14; Ezechijel 28, 18-19.

(24) NA KRAJU VELIKE BORBE, KOJE ĆE OBEĆANJE BITI ISPUNJENO SVIM ISKUPLJENIM BIĆIMA KOJA MU BUDU SVJEDOČILA?

Što smišljate proti GOSPODU? On dovodi kraj, dvaput se ne podiže tjeskoba. (Nahum 1,9)

Cijela vasiona će biti svjedok o prirodi i posljedicama grijeha. A njegovo potpuno uništenje koje bi, da je bilo odmah u početku izvršeno, uplašilo anđele i Bogu nanijelo sramotu, sada će opravdati njegovu ljubav i uzdignuti njegovu čast pred svim bićima svemira, kojima je najveća radost da vrše njegovu volju i u čijim je srcima upisan njegov zakon. Zlo se neće više nikada pojaviti. Božja riječ veli: »Neće se dva puta podignuti pogibao.«

Božji zakon, koji je sotona prezirao kao jaram ropstva, bit će poštovan kao zakon slobode. Oprobana i okušana stvorenja neće više nikada otpasti od svoje podaničke vjernosti prema Onome čiji se karakter otkrio pred njima kao nedokučiva ljubav i beskrajna mudrost.

Razumijem kako je samoljubljem grijeh u početku bio začet u Luciferovom srcu. Znam da ga je u tom trenutku Bog mogao uništiti, ali kad bi tako učinio, sva bi mu njegova bića služila iz straha.

Zaokružite: Da Neodlučan

Osjetio sam tjeskobu koju uzrokuje kršenje Božjih načela koji se temelje na ljubavi. Vidim da su ljubav, pravednost

***i milost iskazani u pokornosti tim
načelima.***

Zaokružite: *Da* *Neodlučan*

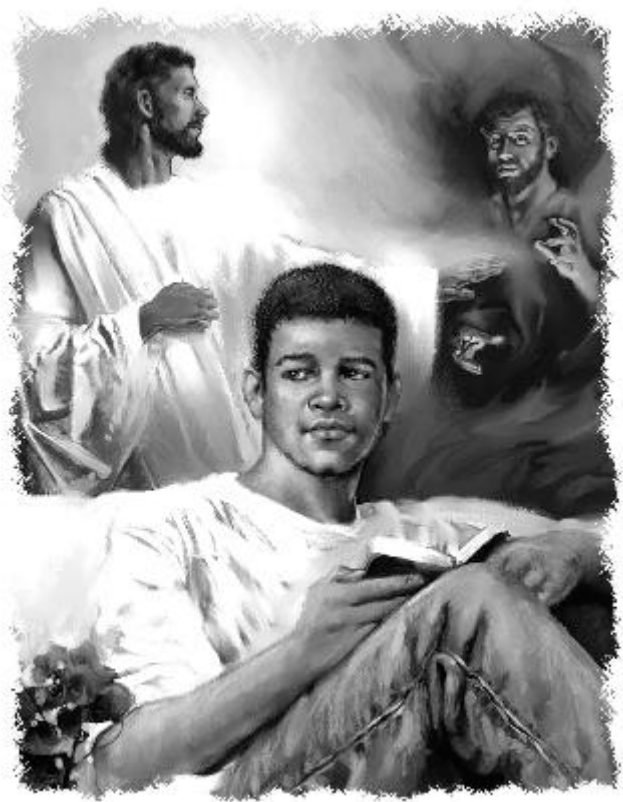
Sad razumijem da je u svojoj mudrosti Bog dopustio da grijeh do kraja odvije svoj zlobni tijek kako bi cijeli svijet mogao svjedočiti njegovim strašnim učincima i vidjeti pravi Sotonin lik.

Zaokružite: *Da* *Neodlučan*

Želim osjetiti veliku milost koju je Bog pokazao žrtvom svoga Sina. Sretan sam što su kroz ovaj dar ispunjeni zahtjevi zakona. U svojoj mudrosti On ostaje pravedan i pravdatelj svih koji vjeruju.

Zaokružite: *Da* *Neodlučan*

[illegible]

2. Lekcija

Neprijateljstvo između čovjeka i sotone

**(1) KOJE JE VELIKO OBEĆANJE
BOG DAO KAO NADU ZA PALOG
ČOVJEKA?**

*Neprijateljstvo ću staviti između tebe i
žene, između roda tvojega i roda
njezina. On će ti satrti glavu; a ti ćeš ga
raniti na peti.» (Postanak 3,15)*

Božanska presuda izrečena nad
sotonom poslije čovjekovog pada bila
je takođe proročanstvo koje obuhvata
sve vjekove do svršetka ovoga svijeta.
Ono ukazuje na veliku borbu u kojoj će
sudjelovati sva ljudska pokoljenja koja

budu živjela na zemlji. Bog veli:

»Mećem neprijateljstvo.« Ovo neprijateljstvo nije nešto prirodno.

Kad je čovjek prestupio Božji zakon, njegova je priroda postala zla, i on je došao u suglasnost sa sotonom a ne u neprijateljstvo sa njime. Po prirodi ne postoji neprijateljstvo između grešnog čovjeka i začetnika grijeha. Obojica su postali zli zbog otpada.

Otpadnik nema mira dok ne nađe razumijevanja i podršku onih koje je uspio zavesti da pođu njegovim primjerom. Iz ovog razloga udružuju se pali anđeli i bezbožni ljudi u jednu očajnu zajednicu. Da se Bog nije umiješao, sotona i ljudi bi sklopili savez protiv neba; i mjesto da gaji neprijateljstvo prema sotonu, cijela ljudska obitelj bi se sjedinila u pobuni protiv Boga.

(2) KOJA JE BILA IZRIČITA BOŽJA NAREDBA I UPOZORENJE ADAMU I EVI?

Samo s drveta spoznanja dobra i zla ne jedi, jer čim bi jeo s njega, morao bi umrijeti.« (Postanak 2,17)

(3) KOJI JE ČIN NEPOSLUHA DONIO UNIŠTENJE ZEMLJI I POSRNULOJ PRIRODI ČOVJEČANSTVA?

Sada istom vidje žena, kako je plod drveta dobar za jelo i ugodan za pogled, i kako je plod drveta poželjan, jer daje spoznanje. I ona uze od njegova ploda i jede; i mužu svojemu, koji je bio uz nju, dade od njega, i on isto jede. (Postanak 3,6)

(4) ŠTO JE KUŠNJA?

Svaku radost imajte, braćo moja, kad padate u različne napasti, znajući, da kušanje vaše vjere gradi strpljivost. (Jakovljeva 1,2-3)

(5) TKO JE UZROČNIK SVAKE KUŠNJE?

Kad svrši davao sve kušnje svoje, otide od njega za neko vrijeme. (Luka 4,13)

Sotona je naveo čovjeka na grijeh, kao što je anđele naveo na pobunu, da bi time osigurao pomagače u ratu protiv neba. Što se tiče njihove mržnje prema Kristu, postojalo je potpuno jedinstvo između sotone i palih anđela. Mada je u svim drugim tačkama vladala nesloga, svi su bili čvrsto sjedinjeni u svome otporu protiv vrhovne vlasti Gospodara svemira. Ali kada je sotona čuo izjavu da će postojati neprijateljstvo između njega i žene, i između njegovog potomstva i njenog potomstva, znao je da će biti osujećeni njegovi napor da pokvari ljudsku prirodu i da će nekim

sredstvom čovjek biti osposobljen da se odupire njegovoj sili.

(6) NA ČIJU JE SLIKU STVOREN ČOVJEK I JE LI SOTONINA NAMJERA UNIŠTITI ČOVJEČANSTVO?

*Tako stvori Bog čovjeka na sliku svoju,
na sliku Božju stvori ga, muško i
žensko stvori ih. (Postanak 1,27)*

Sotonino neprijateljstvo prema ljudskom rodu nastalo je zato što su ljudi kroz Krista postali predmet Božje ljubavi i milosti. On nastoji da osujeti božanski plan o spasenju čovjeka i da nanese Bogu sramotu time što će izopačiti i opoganiti djelo Božjih ruku. On bi rado prouzrokovao patnje na nebu, a zemlju ispunio bolom i pustošenjem, i onda bi pokazivao na sve to kao na posljedicu što je Bog stvorio čovjeka.

(7) NA KOJE SE DRAGOCJENO OBEĆANJE MOŽEMO POZVATI I PRIMITI GA PO SNAZI KRISTOVOJ?

*Po tom nam je dao dragocjena i
najveća obećanja, da po njima
budete dionici božanske naravi, jer
ste utekli od pogubne požude svijeta.
(2. Petrova 1,4)*

Milost koju Krist usađuje u čovjekovu dušu budi u njemu neprijateljstvo prema sotonu. Bez ove milosti koja čovjeka preporođuje i obnavlja, čovjek bi ostao sotonin rob – sluga koji je uvijek spreman da izvršava njegove zapovijesti. Ali novi princip u duši stvara borbu ondje gdje je do sada vladao mir.

Snaga koju Krist daje osposobljava čovjeka da se odupre nasilniku i uzurpatoru. Tko pokazuje da prezire grijeh mjesto da ga voli; tko se odupire i pobjeđuje strasti koje hoće da zavladaju njime, pokazuje da u njemu djeluje princip koji dolazi odozgo.

(8) KOJA JE BOŽJA OSOBINA U KRISTOVOM ŽIVOTU IZAZVALA TAKO VELIKO NEPRIJATELJSTVO U SRCIMA BEZBOŽNIKA DA SU GA RASPELI?

I znate, da se on javi, da oduzme grijehe naše; i grijeha u njemu nema. (1. Ivan 3,5)

Neprijateljstvo koje postoji između Kristovog duha i duha sotoninog najjasnije se pokazalo u načinu kako je svijet primio Krista. Jevreji ga nisu odbacili zbog toga što je došao bez svjetskog bogatstva, raskoši i veličine.

Oni su vidjeli da On ima silu koja može da nadoknadi nedostatak ovog vanjskog preimućstva. Ali Kristova čistota i svetost izazvali su protiv njega mržnju bezbožnika. Njegov život samoodricanja i savršenog posvećenja bio je stalni ukor oholom i pohotljivom narodu. To je izazvalo neprijateljstvo protiv Božjeg Sina. Sotona i zli anđeli sjedinili su se sa zlim ljudima. Sve snage otpada urotile su se protiv Borca istine.

(9) KAKVO POSTUPANJE SVIJETA PREMA NAMA KAO KRISTOVIM SLJEDBENICIMA MOŽEMO OČEKIVATI?

A i svi, koji pobožno hoće da žive u Kristu Isusu, trpjet će progonstvo. (2. Timoteju 3,12)

Protiv Kristovih sljedbenika pokazao se isti duh neprijateljstva kao i protiv njihovog Učitelja. Onaj koji vidi odvratani karakter grijeha i koji se snagom odozgo odupire iskušenju, sigurno će izazvati gnjev sotone i njegovih pristalica. Mržnja protiv čistih načela istine, izrugivanje i gonjenje njenih branilaca postojat će sve dotle dok bude grijeha i grešnika. Kristovi sljedbenici i sluge sotonine ne mogu se složiti. Još nije prestala sablazan križa.

(10) KOJA DVA KORAKA MORAMO UČINITI KAKO BISMO

NADVLADALI SOTONINE SNAGE?

*Pokorite se dakle Bogu, a protivite se
đavlu, i pobjeći će od vas! (Jakovljeva 4,7)*

Sotona upotrebljava sva svoja
oruđa i bori se svom svojom snagom.
Zašto on ne nailazi na veće
protivljenje? Zašto su Kristovi vojnici
tako uspavani i ravnodušni? – Zato što
gaje tako slabu vezu sa Kristom; zato
što im nedostaje njegovog Duha. Njima
grijech nije užasan i dostojan preziranja
kao što je bio njihovom Učitelju. Oni
mu se ne odupiru čvrsto i odlučno, kao
što mu se Krist odupirao. Ne uviđaju
veliko zlo i pokvarenost grijeha, te su
zaslijepljeni kako u pogledu karaktera
tako i u pogledu sile kneza tame.

Postoji samo malo neprijateljstvo
protiv sotone i njegovih djela zato što
vlada veliko neznanje u pogledu
njegove moći i zlobe, kao i u pogledu
univerzalnosti njegove borbe protiv
Krista i njegove crkve. U ovome su
mnogi zavedeni. Oni ne znaju da je
njihov neprijatelj moćni vojskovođa
koji gospodari nad umom zlih anđela, i
sa dobro promišljenim planovima i
vještim spletkama vodi rat protiv Krista
da bi spriječio spasenje duša.

Među tobožnjim kršćanima, pa čak
i među samim slugama evanđelja, malo
se spominje sotona, osim možda

uzgredno sa propovjedaonice. Oni ne vide znake njegove stalne aktivnosti i njegovog uspjeha; zanemaruju mnoge opomene o njegovom lukavstvu, i izgleda da se i ne osvrću na njegovo postojanje.

(11) ŠTO JE SOTONIN STALNI CILJ?

U kojima bog ovoga svijeta oslijepi mišljenje nevjernika, da im ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Kristove, koji je slika Božja. (2. Korinćanima 4,4)

Dok ljudi i ne poznaju njegove lukave napade, ovaj budni neprijatelj uvijek ih prati u stopu. Ulazi u svaki dom, u svaku ulicu naših gradova, u crkvu, u skupštine i sudove; on zbunjuje, obmanjuje i zavodi, upropašćuje svugdje duše i tijela ljudi, žena i djece, razara obitelj, sije mržnju, neslogu, svađe, bune i ubistva, a kršćanski svijet izgleda da na sve to gleda kao na nešto što je Bog odredio i mora tako da bude.

Sotona se neprestano trudi da nadvlada Božji narod uklanjanjem ograda koje ga dijele od svijeta. Stari Izrael je bio naveden na grijeh kada se usudio da stupi u nedozvoljene veze sa mnogobošcima. Na sličan način sotona zavodi i Izraela novoga doba. . . Svi oni

koji nisu odlučni Kristovi sljedbenici, sluge su sotonine. U preporođenom srcu ne vlada ljubav prema grijehu i sklonost da se grijeh gaji i opravdava. U obnovljenom srcu se nalazi mržnja prema grijehu i odlučan otpor protiv njega.

Kada se kršćani kreću u društvu bezbožnika i nevjernika, sami se izlažu iskušenju. Sotona se prikriva i tajno im navlači pokrivalo preko očiju. Oni ne mogu da vide da je svrha takvog društva jedino da im naškodi; i postajući sve sličniji svijetu u karakteru, riječima i djelima sve više i više bivaju slijepi.

(12) KOJI JE JEDINI NAČIN DA BUDEMO SIGURNI OD PRILAGOĐAVANJA SVIJETU?

Ne stupaj na stazu bezbožnika i ne hodaj putem zlikovaca! (Mudre izreke 4,14)

Time što se crkva prilagođava svjetskim običajima, sve više postaje slična svijetu; na taj način se svijet nikada neće obratiti Kristu. Prijateljstvo sa grijehom neminovno će učiniti da grijeh izgleda manje odvratno. Tko voli da bude u vezi sa sotoninim slugama, uskoro će prestati da se boji njihovog gospodara. Kad na putu dužnosti dođemo u iskušenje, kao Danijel na carevom dvoru, možemo biti sigurni da

će nas Bog štititi. Ali ako se sami stavimo pod silu iskušenja, tada ćemo sigurno pasti, prije ili kasnije.

(13) ZA KOGA SMO UPOZORENI DA GA NE PRATIMO ILI UČINIMO PREDMETOM NAŠEGA DIVLJENJA?

Ne zavidi zlim ljudima, ne želi da im budeš drug! (Mudre izreke 24,1)

Kušač vrlo često radi uspješno preko onih na koje se najmanje sumnja da se nalaze pod njegovom vlašću. Oni koji su daroviti i odgojeni poštuju se i cijene kao da ove osobine mogu da zamijene strah Božji ili da daju čovjeku pravo na Božju milost. Darovi i odgoj sami su po sebi Božji darovi, ali kad se oni stavljaju na mjesto pobožnosti, kada oni umjesto da dušu dovedu bliže Bogu još više je od njega udaljuju, tada oni postaju zlo i zamka.

Mnogi misle da sve što izgleda kao učtivost i otmjenost mora, u izvjesnom smislu, da je od Krista. Nikada nije bilo veće zablude. Ove bi osobine trebalo da krase karakter svakog kršćanina, jer one imaju veliki utjecaj u korist prave religije; ali one moraju da budu posvećene Bogu, inače će biti sila na zlo.

Mnogi obrazovani ljudi i uglađenog ponašanja, koji se ne bi ponizili da učine ono što se u javnosti smatra nemoralnim, samo su uglađena oruđa u rukama sotone. Lukavi i varljivi karakter njihovog utjecaja i primjera čini ih opasnijim neprijateljem Kristovog djela od onih koji su bez znanja i obrazovanja.

(14) TKO JE JEDINI IZVOR MUDROSTI I DUHOVNE SNAGE?

*Bog nam je utočište i zaštita pomoćnik u nevoljama, koji se brzo nalazi.
(Psalam 46,1)*

Ozbiljnom molitvom i povjerenjem u Boga postigao je Salamun mudrost koja je začudila i zadivila cio svijet. Ali kada se odvojio od Izvora svoje sile i oslonio se na smoga sebe, postao je plijen iskušenja. Tada su čudesne sile kojima je bio obdaren učinile ovog najmudrijeg među kraljevima još djelotvornijim sredstvom u rukama neprijatelja duša.

(15) KOJE JE VJEŠTINE SOTONA UPOTRIJEBIO U SVOJIM NAPORIMA DA DOBIJE VELIKU BORBU?

Budite trijezni i bdijte, jer protivnik vaš, đavao, kao lav ričući obilazi i traži, koga da proždere. (1. Petrova 5,8)

Od Adamovih dana pa sve do našega vremena pokazivao je naš veliki neprijatelj svoju moć ugnjetavanja i rušenja. Sada se on priprema za posljednju veliku borbu protiv prave crkve. Svi oni koji hoće da se ugledaju na Isusa doći će u sukob sa ovim upornim neprijateljem. U koliko kršćani više nastoje da se ugledaju na božanski Primjer, u toliko će najsigurnije biti cilj sotonskih napadaja. Svi koji su zaposleni u Božjem djelu i trude se da otkriju sotonske prevare i da ljude upoznaju sa Kristom, moći će sa apostolom Pavlom reći a su služili Gospodu »sa svakom poniznošću, sa suzama i usred napasti.« (Djela 20,19)

(16) ŠTO ĆE NAS ZAŠTITITI OD OPAČINA ĐAVOLJIH?

Obucite se u svu ratnu opremu Božju, da biste se mogli održati zasjedama đavla! (Efežanima 6,11)

Sotona je napadao Krista najoštrijim i najlukavijim iskušenjima, ali je u svakom sukobu bio odbijen. Ove bitke su vođene radi nas; ove pobjede omogućavaju nam da i mi pobijedimo. Krist hoće da dađe istinu svima koji je traže. Sotona ne može nadvladati ni jednog čovjeka bez njegovog pristanka. Kušač nema vlast

nad ljudskom voljom niti može da dušu primora na grijeh. On može mučiti, ali ne uprljati. On može prouzrokovati duševni strah, ali ne može opoganiti. Činjenica da ga jer Krist pobijedio treba da ohrabri Kristove sljedbenike da se muški bore u borbi protiv grijeha i sotone.

(17) KAKO MOŽEMO SVOJ ŽIVOT SAČUVATI OD OSKVRNUĆA?

Kako mladić drži čist život svoj? Ako točno obdržava riječ tvoju. (Psalam 119,9)

(18) U KOJE SE OBEĆANJE OD BOGA MOŽEMO POUZDATI?

Kušanje nije došlo na vas osim čovječjega. Ali je vjeran Bog, koji vas neće pustiti, da se iskušate većma, nego što možete, nego će učiniti s kušanjem povoljan izlaz, da mognete podnijeti. (1. Korinćanima 10,13)

Zahvalan sam što je Bog dao obećanje da će u srca svoje djece staviti neprijateljstvo prema Sotoni.

Zaokružite: Da Neodlučan

Molim se za duhovnu mudrost i veću žudnju za Božjom Riječju i, po njegovoj

***milosti, odlučan sam oduprijeti se
đavoljim pokušajima.***

Zaokružite: *Da* *Neodlučan*

Uzdam se u Božje obećanje da neće dopustiti da se nađem u iskušenju većem negoli sam ga u stanju podnijeti i molim za mudrost kako bih se izbavio iz njega.

Zaokružite: *Da* *Neodlučan*

***Shvaćam da svi oni koji žive za Krista
mogu biti progonjeni i voljan sam to
podnijeti iz ljubavi prema Njemu.***

Zaokružite: Da Neodlučan

[illegible]

3. Lekcija

Djelovanje zlih duhova

(1) KAKO SVETO PISMO PREPOZNAJE MOĆI ZLA U VELIKOJ BORBI?

*Jer naša borba nije protiv krvi i tijela,
nego protiv poglavarstva, protiv
vlastima, protiv upravitelja tame ovoga
svijeta, protiv duhova pakosti u
zračnim visinama. (Efežanima 6,12)*

Veza vidljivog svijeta sa
nevidljivim, služba Božjih anđela i
djelovanje zlih duhova jasno su
otkriveni u Bibliji i nerazdvojivo
povezani sa historijom ljudskog roda.
Postoji sve veća sklonost da se sumnja
u postojanje sotone, a s druge strane, na
svete anđele koji su »poslani na službu

onima koji će naslijediti spasenje« (Jevrejima 1, 14) gleda se kao na duhove preminulih. Ali Sveto pismo nas ne uči samo o postojanju dobrih i zlih anđela nego nam donosi neosporne dokaze da to nisu bestjelesni duhovi umrlih ljudi.

(2) GDJE SU SVI ANĐELI OBITAVALI PRIJE POČETKA VELIKE BORBE?

*I vidjeh i začuh glas anđela mnogih
oko prijestolja i bića i starješina; i
bijaše broj njihov miri jade mirijada i
tisuće tisuća, (Otkrivenje 5,11)*

(3) KOJE SE IME U SVETOM PISMU KORISTI ZA PALE ANĐELE?

*Ti vjeruješ, da je jedan Bog; dobro
činiš; i đavli vjeruju, i dršću.
(Jakovljeva 2,19)*

(4) GDJE SADA PREBIVAJU PALI ANĐELI?

*I zbačen bi zmaj onaj veliki, stara
zmija, koja se zove đavao i sotona, koji
zavodi sav svijet, zbačen bi na zemlju, i
anđeli njegovi zbačeni biše s njim.
(Otkrivenje 12,9)*

(5) NA KOJOJ JE RAZINI ČOVJEK STVOREN U ODNOSU NA ANĐELE?

***Pa ipak, namjestio si ga samo malo
ispod Boga, okrunio si ga slavom i
čašću; (Psalam 8,5)***

Anđeli su postojali i prije stvaranja čovjeka, jer kada su polagani temelji zemlje, »pjevale su zajedno zvijezde jutarnje i svi sinovi Božji likovahu«. (O Jobu 38, 7.) Poslije čovjekovog pada u grijeh, anđeli su bili poslani da čuvaju drvo života, a tada još nije umrlo ni jedno ljudsko biće. Anđeli su po svojoj prirodi viša bića od čovjeka, jer psalmista kaže da je Bog načinio čovjeka »malo manjim od anđela.«

(6) KAKO SVETO PISMO OPISUJE BROJ ANĐELA KOJE JE BOG STVORIO?

***I vidjeh i začuh glas anđela mnogih
oko prijestolja i bića i starješina; i
bijaše broj njihov miri jade mirijada i
tisuće tisuća, (Otkrivenje 5,11)***

Sveto pismo nas izvještava o broju, sili i slavi nebeskih bića, o njihovom odnosu prema Božjoj vladavini i o njihovoj vezi sa planom spasenja. »Gospod nad vojskama postavi prijesto

svoj, i carstvo njegovo svim vlada.« A prorok veli: »Čuh glas anđela mnogih oko prijestola.« Oni stoje u prisutnosti Cara nad carevima – »silni krijepošću, koji izvršuju riječ njegovu, slušajući glas riječi njegove.« (Psalam 103, 19–21; Otkrivenje 5, 11.) Deset hiljada po deset hiljada i hiljade hiljada bilo je nebeskih glasnika koje je vidio prorok Danijel. (Danijel 7, 10.) Apostol Pavao veli da ima »mnogo hiljada anđela«.
(Jevrejima 12, 22.)

(7) KOLIKO JE ANĐELA ODABRALO PUT ZLA?

*I rep njegov odvuče trećinu zvijezda nebeskih, i baci ih na zemlju, i zmaj stajaše pred ženom, koja je imala da rodi, da joj proždere dijete, kad rodi.
(Otkrivenje 12,4)*

(8) KAKO IZGLEDAJU ANĐELI?

U sredini bića bilo je nešto, što je izgledalo kao živo ugljevlje, kao baklje. Ove su išle između bića tamo i amo. Oganj je imao svijetao sjaj, i munje su izlazile iz ognja. Bića su trčala tamo i amo, tako da je izgledalo, kao da su munje sijevale. (Ezekiel 1,13-14)

Kao Božji glasnici, oni lete »kao munja«, sjajni u svojoj slavi i brzi u

svom letu. (Ezechijel 1, 14.) Anđeo koji se pojavio kod Kristovog groba bio je po izgledu »kao munja, a odijelo njegovo kao snijeg«, tako da su stražari od straha drhtali, »i postali kao mrtvi.« (Matej 28, 3. 4.)

(9) KOJI DOGAĐAJ U SVETOM PISMU OTKRIVA MOĆ JEDNOG BOŽJEG ANĐELA?

Iste noći izađe anđeo GOSPODNJI i pobi u taboru asirskom sto i osamdeset i pet tisuća ljudi. Kad ustadoše ujutro, nađoše ih sve kao mrtve lešine. (2. Kraljevima 19,35)

Kad je Senaherib, oholi Asirac, hulio na Boga i rugao mu se, i prijetio Izraelu propašću, »iste noći anđeo Gospodnji izađe i pobi u okolu asirskom sto i osamdeset i pet hiljada.« »I posla Gospod anđela, koji pobi sve junake i vojvode i knezove u vojsci cara asirskog, te se vrati sa sramotom u svoju zemlju.« 2. Carevima 19, 35; 2. Dnevnika 32, 21.

(10) KOJU JE ULOGU BOG POVJERIO ODANIM ANĐELIMA NAKON ČOVJEKOVA PADA?

Nijesu li svi službeni duhovi, koji su poslani na službu zbog onih, koji će baštiniti spasenje? (Hebrejima 1,14)

Bog šalje svojoj djeci anđele sa porukom milosti; Abrahamu, sa obećanjima blagoslova; na vrata Sodoma da spasi pravednoga Lota od uništenja vatrom; Iliji u pustinji kada je od umora i gladi skoro iznemogao; Elizeju sa ognjenim kolima u malome gradu, u koji su ga zatvorili njegovi neprijatelji; Danijelu kada je na dvoru mnogobožackog cara molio za božansku mudrost i kada je bio predan da postane plijen lavovima; Petru kada ga je Herod osudio na smrt; sužnjima u Filipi; Pavlu i njegovim pratiocima u burnoj noći na moru; Korneliju da bi ga osposobili da primi evanđelje; Petru da bi ga poslali neznabošcu sa viješću spasenja. Na taj način su sveti anđeli služili Božjem narodu u svim vremenima.

(11) ŠTO ANĐELI ČINE ZA NAS?

***Anđeo GOSPODNI stoji oko onih, koji se boje njega, i izbavlja ih.
(Psalam 34,7)***

Svaki Kristov sljedbenik ima svog anđela čuvara. Ovi nebeski čuvari štite pravednike od sile zloga. To je uvidio sam sotona kad je rekao: »E da li se uzalud Job boji Boga? Nisi li ga ogradio i sve što ima svuda unaokolo.« O Jobu 1, 9. 10. Psalmista opisuje kako

Gospod štiti svoj narod: »Anđeli Gospodnji stanom stoje oko onih koji se njega boje, i izbavljaju ih.« Psalam 34, 7. Spasitelj, govoreći o onima koji u njega vjeruju, rekao je: »Gledajte da ne prezrete jednoga od malih ovih; jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju Oca mojeg nebeskoga.« Matej 18, 10. Anđelima postavljenima da služe djeci Božjoj njegova je prisutnost dostupna u svako doba.

Tako je Božji narod, iako je izložen sili prijevare i vječno budnoj zlobi kneza tame, i nalazi se u borbi sa svim vlastima zla, osiguran stalnom zaštitom nebeskih anđela. Ova zaštita mu nije data bez potrebe. Bog je dao svojoj djeci milost i zaštitu zato što se ona moraju susretati sa moćnim oruđima zla – mnogobrojnim oruđima, odlučnim i neumornim, čiju j zloću i silu svako imao priliku da upozna i osjeti.

(12) KAKO SU SVETI ANĐELI POSTALI DEMONI?

Jer Bog nije sačuvao ni anđela koji sagriješise nego ih je strovalio u pakao, i predao ih u mračnu tamnicu, da se čuvaju za sud. (2. Petrova 2,4)

Zli duhovi, u početku stvoreni bezgrešni, bili su po prirodi, moći i

slavi jednaki nebeskim bićima koja su sada Božji vjesnici. Ali kad su pali zbog grijeha, udružili su se da ruže Boga i upropašćuju ljude. Sjedinjeni sa sotonom u njegovoj pobuni i sa njime prognani sa neba, oni su kroz sva vremena surađivali sa njime u njegovoj borbi protiv božanskog autoriteta. Sveto pismo nam govori o njihovom savezu, vlasti i raznim redovima, o njihovim sposobnostima, o njihovoj podmuklosti kao i njihovoj zavjeri protiv mira i sreće ljudi.

(13) NA KOJE NAČINE SOTONA OBMANJUJE I KONTROLIRA ČOVJEČANSTVO?

To su naime duhovi đavolski, koji čine znake, i izlaze kraljevima svega svijeta, da ih skupe na boj za veliki dan Boga Svemoćnoga. (Otkrivenje 16,14)

Starozavjetna historija povremeno spominje postojanje i djelovanje zlih duhova; ali kada je Krist živio na zemlji, oni su svoju moć pokazali veoma upadljivo. Krist je došao da osigura svoje tobožnje pravo da vlada svijetom.

(14) GDJE ĆE SE ZLE SILE NASTANITI AKO TO GREŠAN ČOVJEK DOPUSTI?

Uveče donesoše mu mnoge opsjednute. On istjera duhove svojom riječju i izliječi sve bolesnike. (Matej 8,16)

Činjenica da su ljudi bili opsjednuti od zlih duhova jasno se iznosi u Novom zavjetu. Ljudi mučeni na ovaj način nisu patili samo od bolesti koje dolaze od prirodnih uzroka. Krist je potpuno razumio sa kime ima posla: prepoznao je neposrednu prisutnost i djelovanje zlih duhova.

Biblijski izvještaj o iscjeljenju opsjednutih u zemlji Gadarinskoj daje nam jasan dokaz o njihovom broju, moći i zlobi, kao i o Kristovoj sili i milosrđu. Ovi nesretni bjesomučni, koje ništa nije obuzdavallo, škrgutali su zubima, bacali pjenu iz usta, bjesnili i ispunjavali zrak svojom vikom, sami su sebe sakatili i predstavljali opasnost za one koji su htjeli da im se približe. Njihova krvava i iznakažena tijela, i njihov pomućeni razum pružali su knezu tame ugodan prizor.

(15) KOLIKO JE DEMONA OPSJELO ČOVJEKA IZ KRAJA GERAZENSKOG?

Upita ga: »Kako se zoveš?“ »Legija mi je ime“, odgovori mu; »jer nas je mnogo.“ (Marko 5,9)

U rimskoj vojsci legija se sastojala od tri do pet hiljada ljudi. I sotonina vojska je podijeljena u manje odrede, i jedna četa kojoj su pripadali ovi demoni nije brojala manje od jedne legije.

(16) PRED SNAGOM ČIJEG ĆE IMENA POBJEĆI ZLE SILE?

*Puni radosti vratiše se sedamdeset i dvojica i izvijestiše: »Gospodine, i zli dusi pokoravaju nam se u ime tvoje.«
(Luka 10,17)*

Na Isusovu zapovijest zli duhovi su napustili svoje žrtve, ostavivši ih da mirno sjede kraj Kristovih nogu, pokorni, razumni i blagi.. . . .

. . . Želio je da i narod onoga kraja upozna njegovu moć koja može slomiti sotonine okove i osloboditi njegove zatočenike. Iako je sam Isus otišao odande, ostali su ljudi, oslobođeni na tako divan način, da objavljuju milosrđe svoga Dobrotvora.

(17) ČIME SE BAVIO ELIMAS, NA ČIJEM PRIMJERU VIDIMO DA OPSJEDNUTOST ĐAVLOM MOŽE BITI NAMJERNA?

Ali Elimas vračar - jer to znači ime njegovo - protivio im se i gledao je da odvrati namjesnika a od vjere. (Djela apostolska 13,8)

Ljudi opsjednuti od đavola obično izgledaju kao oni koji mnogo pate; ali ima i izuzetaka. Da bi postigli natprirodnu moć, neki su se dragovoljno predali sotoninom utjecaju. Oni se, naravno, nisu borili protiv zlih duhova. Među ove su spadali i oni koji su imali vračarski duh – Simon vračar, Elima vračar i djevojka koja je u Filipi išla za Pavlom i Silom.

(18) KAKO OVAJ STIH OPISUJE FIZIČKI IZGLED LUCIFERA, SADA ZVANOG SOTONA?

*Ohol si bio postao zbog ljepote svoje.
Ostavio si mudrost svoju zbog sjajnosti svoje. Bacio sam te dolje na zemlju.
Predao sam te kraljevima, da na tebi pasu oči svoje. (Ezekiel 28,17)*

Veliki varalica ničega se ne boji koliko toga da mi upoznamo njegove planove. Da bi bolje sakrio svoj pravi karakter i svoje namjere, on voli da ga tako prikazuju da njegovo ime ne izaziva neko uzbuđenje, nego samo smijeh i prezir. Milo mu je kada sebe vidi naslikanog kao smiješno ili odvratno biće, unakaženog – pola životinja a pola čovjek. Milo mu je kad čuje da njegovo ime spominju u šali i podrugivanju oni koji sebe smatraju pametnim i dobro upućenim.

(19) PO BIBLIJSKOM NAUKU, NA KOJI NAČIN ĆEMO STEĆI MUDROST DA IZBJEGNEMO OBMANU?

Obucite se u svu ratnu opremu Božju, da biste se mogli održati zasjedama đavla! (Efežanima 6,11)

Postaraj se, da se pokažeš prokušan pred Bogom kao radnik, koji se nema što stidjeti, koji pravo upravlja riječju istine! (2. Timoteju 2,15)

Sotona se tako vješto pretvara da se često postavlja pitanje: »Zar zbilja postoji takovo biće?« Dokaz njegovog uspjeha je to što su teorije koje poriču najjasnija svjedočanstva Svetoga pisma tako opće prihvaćene u religioznom svijetu. I zato što sotona najlakše vlada nad onima koji nisu svjesni njegovog utjecaja, Božja Riječ nam daje tako mnogo primjera njegovog zlog rada, otkrivajući nam njegove tajne sile, i tako nas opominje da se čuvamo njegovih napada.

(20) U KOJE SE VELIKO OBEĆANJE MOŽEMO UZDATI KAD NAS NAPADNU SILE ZLA?

Koji ljubite GOSPODA, mrzite na zlo, on čuva život pravednika svojih; otima ih iz ruku bezbožnika. (Psalam 97,10)

Sila i zloba sotonina i njegovih četa mogla bi nas s pravom uznemiravati kad ne bismo imali zaštitu i oslobođenje u nadmoćnoj sili našega Izbavitelja. Mi osiguravamo svoje kuće rezama i bravama da bismo sačuvali svoje vlasništvo i svoj život od zlih ljudi, ali rijetko mislimo na zle anđele koji neprestano pokušavaju da nam se približe, a protiv čijih napada smo nemoćni da se branimo svojom snagom. Kad bi im bilo dopušteno, oni bi poremetili naše misli, pokvarili naše zdravlje, uništili naš imetak i naš život. Njihova jedina radost jeste da donesu nevolju i propast.

Strašno je stanje onih koji se odupiru Božjem utjecaju i popuštaju sotoninim iskušenjima dok ih Bog ne prepusti vlasti zlih duhova. Oni, pak, koji idu za Kristom, uvijek su sigurni pod njegovom zaštitom. Moćni anđeli poslani su sa neba da ih štite. Sotona ne može da probije stražu koju je Bog postavio oko svoga naroda.

Razumijem iz Svetoga pisma da se nalazim unutar sveopće borbe između dobra i zla. Shvaćam da demonske sile nisu duhovi mrtvih ljudi, nego pali anđeli koji me žele uništiti jer posjedujem dar Božjeg milosrđa.

Zaokružite: Da Neodlučan

***Zahvalan sam Bogu što šalje svoje
odane nebeske glasnike da služe mojim
potrebama i da me čuvaju tijekom ove
velike borbe.***

Zaokružite: Da Neodlučan

***Shvaćam da nisam dorastao
inteligenciji, snazi i vještinama Sotone i
njegovih zlih poslanika. Zahvaljujem
Bogu što se mogu uzdati u nadnaravnu
moć imena Kristova za izbavljenje od
ovih sila zla.***

Zaokružite: Da Neodlučan

***Znam da će u posljednjim danima sile
tame koristiti nadnaravne znakove i
čudesu kako bi me obmanuli. Molim se
da Duh Sveti vodi moje proučavanje
Božje Riječi kako ne bih bio obmanut.***

Zaokružite: Da Neodlučan

4. Lekcija

Sotonine zamke

(1) ŠTO JE SOTONIN KRAJNJI CILJ U OVOJ VELIKOJ BORBI?

I u bezdan baci ga, i zatvori, i zapečati nad njim, da više ne zavodi naroda, dok se ne navrši tisuća godina; i potom valja da bude odvezan na malo vremena, (Otkrivenje 20,3)

Velika borba između Krista i sotone, koja traje već skoro šest hiljada godina, uskoro će biti završena; i zato sotona udvostručuje svoje napore da osujeti Kristovo djelo u korist ljudi i da zaplete duše u svoje zamke. Njegov cilj je da ljude drži u tami i nepokajanju dok se ne završi Kristova posrednička služba i ne bude više žrtve za grijeh.

(2) KOJA NAM JE UPUTA U DVA DIJELA DANA KAKO BISMO SE ZAŠTITILI OD SOTONINIH OBMANA?

***Pokorite se dakle Bogu, a protivite se
đavlu, i pobjeći će od vas! (Jakovljeva 4,7)***

Ako se učine naročiti naponi da se ovoj sili suprotstavimo, ako u crkvi i svijetu vlada ravnodušnost, onda je sotona bezbrižan, jer nema opasnosti da će izgubiti one koje je zarobio i koje vodi po svojoj volji. Ali ako ljudi počnu da obraćaju pažnju na vječne stvari i pitaju: »Šta mi valja činiti da se spasim?«, onda se on javlja i pokušava da svoju silu suprotstavi Kristovoj moći i da suzbije utjecaj Svetoga Duha.

(3) KOJI ĆE NAM BIBLIJSKI SAVJET POMOĆI DA SE ODUPREMO TJELESNIM POŽUDAMA?

***A velim: »U duhu živite, i želja tjelesnih
nećete izvršiti! (Galaćanima 5,16)***

Sotona, također, vidi Božje sluge kada su žalosni zbog duhovne tame koja pokriva narod. On čuje njihove ozbiljne molitve za božansku milost i snagu da pobijede ravnodušnost, bezbrižnost i nemarnost. Tada sa novom revnošću izvodi svoje planove.

Navodi ljude da zadovoljavaju svoje prohtjeve za jelom ili da se predaju kakvom drugom grešnom uživanju, i tako otupljuje njihovu moć shvatanja da ne čuju upravo ono što im je najpotrebnije da saznaju.

(4) KOJA SU TRI NAJČEŠĆA NAČINA NA KOJE NAM SOTONA ODVRAĆA MISLI OD PITANJA O VJEČNOM ŽIVOTU?

Ali brige svjetske, varavo bogatstvo i ostale strasti uvuku se i zaguše riječ, tako da oстане bez roda. (Marko 4,19)

Sotona dobro za da će svi oni koje bude uspio da navede da zanemaruju molitvu i istraživanje Svetoga pisma podleći njihovim napadima. Zato stvara sve moguće planove da bi zaposlio čovjekov um.

(5) KAKO SOTONA ISKORIŠTAVA ONE KOJI LAŽNO TVRDE DA SU KRŠĆANI?

A molim vas, braćo, da pazite na one, koji čine razmirice i smutnje protiv nauka, koji vi naučiste, i klonite se njih! (Rimljanima 16,17)

Uvijek je bilo ljudi koji su se gradili pobožnima, ali umjesto da napreduju u poznavanju istine smatraju

da je njihova dužnost da traže bilo kakvu grešku u karakteru ili zabludu u vjeri onih sa kojima se ne slažu. Ovakvi ljudi su glavni sotonini pomagači. Opadača braće ima mnogo, i oni su uvijek revni kad Bog radi i kad mu njegove sluge ukazuju pravo poštovanje. Oni uvijek predstavljaju u lažnoj svjetlosti riječi i djela onih koji ljube istinu i koji su joj poslušni. Oni će i najozbiljnije i najrevnije Kristove sluge, koji su puni samoodricanja, prikazivati kao prevarene ili varalice. Njihov je posao da krivo predstave pobude svakog istinitog i plemenitog djela, da šire svoje laži i da izazivaju podozrenje u dušama neiskusnih. Na sve moguće načine nastoje da se ono što je čisto i pravedno smatra kao iskvareno i lažno.

**(6) KAKO SVETO PISMO
PREPOZNAJE OVE VARALICE?**
*Po rodovima njihovim po znat ćete ih.
Bere li se s trnja grožđe ili s drače
smokve? (Matej 7,16)*

Ali nitko ne treba da se vara u pogledu njih. Lako se može vidjeti čija su oni djeca, čiji primjer slijede i čija djela čine.. . . Njihovo ponašanje je slično sotoninom, otrovnom klevetniku, »opadaču braće naše.« (Otkrivenje 12, 10)

Veliki varalica ima mnogo oruđa, spremnih da iznesu razne vrste zabluda, da bi uhvatilo duše u svoju mrežu – kao što su razne jeresi, koje su prilagođene raznovrsnim sklonostima i ukusu onih koje želi da upropasti. Njegov je plan da u crkvu dovede neiskrene i nepreporođene, koji šire sumnju i nevjerstvo i smetaju onima koji žele da unaprede Božje djelo i da sami s njime napreduju. Mnogi koji u stvari ne vjeruju u Boga i njegovu Riječ pristaju uz izvjesna načela istine i važe kao kršćani, te su na taj način u mogućnosti da uvode svoje zablude, kao da je to prava biblijska nauka.

(7) KOJI JE ISHOD PRIHVAĆANJA ISTINE?

Tada ćete upoznati istinu, i istina će vas osloboditi.“ (Ivan 8,32)

Tvrđenja da nije važno šta ljudi vjeruju je jedna od najuspješnijih sotoninih zabluda. On zna da istina, ako je prihvaćena s ljubavlju, posvećuje dušu onoga koji je prihvata; zato uvijek pokušava da istinu zamijeni lažnim teorijama, pričama – drugim evanđeljem. Božje sluge su se od početka borile protiv lažnih učitelja, ne samo kao sa poročnim ljudima nego i kao sa onima koji šire zablude koje upropašćuju dušu. Ilija, Jeremija i

Pavao protivili su se odlučno i neustrašivo onima koji su ljude odvrćali od Božje Riječi. Ono slobodno mišljenje koje pravu biblijsku vjeru smatra nevažnom nije naišlo na odobravanje ovih svetih branilaca istine.

(8) ŠTO ĆE SE DOGODITI ONIMA KOJI ISKRIVLJUJU SVETO PISMO KAKO BI PODUPRLI SVOJA VJEROVANJA?

Kao što i u svim poslanicama kada u njima govori o tom. U njima su neke stvari teško razumljive, koje neuki i nestalni iskrivljuju, kao i ostala Pisma na svoju vlastitu propast. (2. Petrova 3,16)

Prazna i nastrana tumačenja Svetog pisma, kao i mnoge protivrječne teorije o biblijskoj nauci, koje postoje u kršćanskom svijetu, djelo su našeg velikog neprijatelja, koji hoće da duše tako zbuni da ne mogu razlikovati pravu istinu. Nesloga i razdor koji postoje u kršćanskim zajednicama treba da se u velikoj mjeri pripišu običaju izvrtanja Svetog pisma da bi se poduprla neka omiljena teorija. Umjesto da Božju Riječ proučavaju brižljivo i poniznim srcem da bi stekli poznavanje Božje volje, mnogi istražuju samo zato da bi u njoj otkrili nešto neobično ili originalno.

(9) KOJE JE UPOORENJE IZDANO ONIMA KOJI ŽELE PROMIJENITI ZNAČENJE BOŽJE RIJEČI?

*Svjedočim svakome, koji čuje riječi
proročanstva knjige ove: Ako tko što
dometne ovome, Bog će nametnuti na
njega zla napisana u knjizi ovoj. I ako
tko oduzme od riječi knjige
proročanstva ovoga, Bog će oduzeti
njegov dio od drveta života i od grada
svetoga, o kojima je pisano u knjizi
ovoj. (Otkrivenje 22,18-19)*

Da bi poduprli lažne nauke ili
nekršćanske običaje, neki uzimaju
izvjesne tekstove Pisma iz njihove
sredine i navode samo polovinu jednog
tako izdvojenog stiha da bi dokazali
svoje tvrđenje, mada ostali dio stiha
ima sasvim suprotni smisao. Sotoninim
lukavstvom ušančili su se iza
nepovezanih izraza, iskonstruisanih
tako da odgovaraju njihovim tjelesnim
željama. Tako namjerno izvrću Božju
Riječ. Drugi, koji imaju bujnu maštu,
uzimaju slike i simbole Svetog pisma i
tumače ih kako to odgovara njihovoj
fantaziji, ne obazirući se na Božju
Riječ, koja sama sebe tumači, i poslije
iznose svoje zaključke kao učenja
Biblije.

Ako se Sveto pismo proučava bez molitve i krotkog i poniznog duha, izvrnut će se pravi smisao kako onih najjednostavnijih i najjasnijih mjesta tako i onih najtežih.

(10) ŠTO ĆE GOSPODNJE SVJEDOČANSTVO UČINITI ZA PROSTODUŠNE UMOVE?

Zakon je GOSPODNJI siguran vođa, provodi dušu; svjedočanstvo je GOSPODNJE pouzdano, čini ludake mudracima. (Psalam 19,7)

Biblija je određena da bude vođa svima koji žele da upoznaju volju svoga Stvoritelja. Bog je dao ljudima pouzdanu proročku riječ. Anđeli, pa i sam Krist, došli su da Danijela i Ivana upoznaju sa stvarima koje treba uskoro da se ispune. Ono što je važno za naše spasenje nije ostalo nikakva tajna, niti je otkriveno na takav način da bi moglo zbuniti iskrenog istraživača istine ili ga dovesti u zabludu. Gospod je rekao preko proroka Habakuka: »Piši utvaru, i da bude razgovjetno na pločama, da se lako čita.« Habakuk 2, 2. Božja Riječ je jasna svima koji je proučavaju s iskrenom molitvom. Svaka iskrena duša primit će svjetlost istine. »Svjetlost se prosipa na pravednika.« Psalam 97, 11.

(11) KAKO BOG GLEDA NA MUDROST OVOGA SVIJETA?

***Jer je mudrost ovoga svijeta ludost pred Bogom; jer je pisano: »ON HVATA MUDRE U NJIHOVU LUKAVSTVU.«
(1. Korinćanima 3,19)***

Mnogima je naučeno istraživanje postalo prokletstvo. Bog je dozvolio da se velika svjetlost izlije na svijet kroz otkrića nauke i umjetnosti; ali i najveći umovi, ako ih u njihovom istraživanju ne vodi Božji Duh, padaju u zablude kad pokušavaju da ispituju odnos između nauke i Božjeg otkrivenja.

(12) KAKO SVETO PISMO GLEDA NA SVJETOVNA ZNANJA?

O Timoteju, sačuvaj, što ti je povjereno, kloneći se nevaljalih i ispraznih riječi u govoru i prepiranja i lažno nazvanoga znanja, (1. Timoteju 6,20)

Ljudsko saznanje, kako u materijalnim tako i u duhovnim stvarima, djelimično je i nepotpuno, i zato mnogi nisu u stanju da svoje naučne poglede dovedu u suglasnost sa biblijskim objašnjenjima. Neki prihvataju obične teorije i spekulacije kao naučne činjenice i misle da Božja Riječ mora da je u suglasnosti sa

»lažno nazvanim razumom.«. . .

Stvoritelj i njegova djela nadmašuju njihovo shvaćanje; i pošto ne mogu da ih razjasne prirodnim zakonima, smatraju biblijsku historiju nepouzdanom. Oni koji sumnjaju u izvještaje Staroga i Novoga zavjeta često idu jedan korak dalje i sumnjaju u postojanje Boga, prepušteni su da se razbijaju o stijene nevjerstva.

(13) ZAŠTO ČOVJEK NIKADA NEĆE POTPUNO RAZUMJETI BOGA?

O dubino bogatstva i mudrosti i znanja Božjega! Kako su nedokučivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi! (Rimljanima 11,33)

Tako se mnogi udalje od vjere, i sotona ih lako prevari. Ljudi su nastojali da postanu mudriji od svoga Stvoritelja. Ljudska je mudrost pokušavala da ispita i objasni tajne koje neće biti otkrivene ni u vječnosti. Kad bi ljudi htjeli da istražuju i razumiju ono što im je Bog objavio o sebi i svojim namjerama, dobili bi takvo otkrivenje o Gospodnjoj slavi, veličanstvu i moći da bi uvidjeli svoju ličnu neznatnost i bili bi zadovoljni sa onim što je njima i njihovoj djeci otkriveno.

Najveća sotonska prijevara sastoji se u tome da podržava ljudske umove u istraživanju i nagađanju onoga što Bog nije otkrio i ne želi da mi razumijemo. Na taj način je Lucifer izgubio svoje mjesto na nebu. On je bio nezadovoljan što mu nisu bile povjerene sve tajne Božjih planova, a nimalo nije mario za ono što mu je bilo otkriveno o njegovom ličnom djelu u njegovom visokom položaju. Izazvavši isto nezadovoljstvo u srcima anđela koji su mu bili podređeni, on je prouzrokovao njihov pad. Sada pokušava da ljude nadahne istim duhom i da ih isto tako navede da prezru jasne Božje zapovijesti.

(14) TKO JE U OPASNOSTI DA PODLEGNE SILI ZABLUDE?

I sa svakom prijevarom nepravde među onima, koji propadaju, jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasili. I zato će im Bog poslati silu zablude, da vjeruju laži, da se svima sudi, koji ne vjerovaše istini, nego volješe nepravdu. (2. Solunjanima 2,10-12)

Oni koji nisu voljni da prihvate jasne i očigledne istine Svetoga pisma traže uvijek ugodne priče koje umiruju njihovu savjest. Što su nauke koje se propovijedaju manje duhovne, što traže

manje samoodricanja i smjernosti, to se prihvaćaju sa većom naklonošću. Takvi ljudi ponižavaju umne sposobnosti da bi ugodili svojim željama. I suviše mudri u svojim očima da bi Sveto pismo istraživali smjernim srcem i ozbiljnom molitvom za božansko vodstvo, oni nemaju nikakvu zaštitu koja bi ih štitila od zablude. Sotona je spreman da zadovolji težnje njihovih srca i svoje prijevare stavlja na mjesto istine. . . . Svi oni koji zanemaruju Božju Riječ i teže za svjetskom udobnošću da se ne bi razlikovali od svijeta, prihvatit će krivovjerstvo dostojno osude mjesto istine. Oni koji hotimice odbacuju istinu prihvatit će svaki oblik zablude koji se uopće može zamisliti. Makar da netko sa užasom gleda na jednu prijevaru, prihvatit će drugu drage volje.

Najuspješnija oruđa velikog varalice su lažne nauke i lažna čudesa spiritizma. Prerušen u anđela svjetlosti, sotona razastire svoje mreže tamo gdje se najmanje očekuje. Kada bi ljudi proučavali Božju Knjigu sa ozbiljnom molitvom da shvate njenu nauku, ne bi ostali u tami i ne bi primili lažne nauke. Ali pošto odbacuju istinu, postaju plijen prijevara.

(15) ŠTO BISMO TREBALI IZBJEGAVATI?

S tim dokidate zapovijed Božju svojom predajom, koju vi postaviste. I tako još mnogo koješta činite.“ (Marko 7,13)

Nebrojene su lažne muke i fanatična shvaćanja koja postoje u kršćanskim crkvama. Nemoguće je ocijeniti zle posljedice uklanjanja makar samo jednog graničnog kamena postavljenog Božjom riječju. Malo njih koji su se usudili da to učine se zaustavljaju pri odbacivanju samo jedne istine. Većina nastavljaju da odbacuju jedno načelo istine za drugim dok ne postanu sasvim nevjerni.

Zablude opće priznate teologije bacile su mnoge ljude u naručje sumnje, koji bi inače mogli vjerovati u Sveto pismo. Njima je nemoguće da prihvate nauke koje vrijeđaju njihovo shvatanje o pravednosti, milosti i dobroti, a pošto su one dio biblijskog učenja, oni se protive da ih priznaju kao Božju riječ.

(16) KOJE SU OPASNOSTI STAVLJANJA VISOKE CIJENE NA LJUDSKU PREDAJU?

Tada nastavi: »Dobro razumijete ne osvrutati se na zakon Božji, da očuvate predaju svoju. (Marko 7,9)

To je upravo cilj koji sotona hoće da postigne. On ništa toliko ne želi

koliko želi da uništi pouzdanje u Boga i njegovu riječ. Sotona stoji na čelu velike vojske onih koji sumnjaju, i radi svim silama da duše privuče u svoje redove. Sumnjati počinje da biva moda. Jedan velika grupa ljudi gleda sa nepovjerenjem na Božju Riječ iz istog razloga kao i na njenog Autora: zato što ona osuđuje i kažnjava grijeh. Oni koji nisu voljni da ispunjavaju njene zahtjeve nastoje da odbace njen autoritet. Oni čitaju Bibliju ili slušaju njene nauke kad se iznose sa propovjedaonice, samo da bi pronašli neku grešku u Svetom pismu ili u propovijedi.

Mnogi postaju nevjerni da bi se opravdali ili izgovorili zbog zanemarivanja svojih dužnosti. Drugi opet sumnjaju iz oholosti i lijenosti. I suviše skloni udobnom životu da bi izvršili nešto dostojno časti, ili pak nešto što bi tražilo napor i samoodricanje, oni teže da istaknu kao mudriji time što kritikuju Bibliju. A pošto u njoj ima mnogo stvari koje razum, neprosvijetljen božanskom mudrošću, ne može da razumije, oni nalaze povod da kritikuju.

Mnogi izgleda, misle da je vrlina stajati na strani nevjerstva i sumnje. Ali pokazat će se da takvi ljudi, tobože iskreni, u stvari prožeti samopouzdanjem i ohološću. Mnogi

uživaju kada u Svetom pismu pronađu nešto što druge dovodi u zabunu. Neki kritikuju i pristaju uz nepravdu iz same želje za prepiranjem. Oni ne primjećuju da se na taj način sami zapliću u ptičarevu zamku. Ali pošto su otvoreno izrazili svoje nevjerstvo, oni misle da sada moraju da brane svoje stanovište. Tako se sjedinjuju sa bezbožnicima i sami sebi zatvaraju vrata raja.

(17) KOME ĆE BITI POSLANA POMOĆ DUHA SVETOGA?

Kad dakle vi, koji ste zli, znate djeci svojoj davati dobre dare, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima, koji ga mole za to!« (Luka 11,13)

Bog je u svojoj Riječi dao dovoljno dokaza o njenom božanskom karakteru. Velike istine koje se odnose na naše spasenje jasno su iznesene. Pomoću Svetoga Duha, koji je obećan svima koji ga iskreno traže, svako može sam da razumije te istine. Bog je dao ljudima čvrst temelj na kome mogu da grade svoju vjeru.

(18) U KOJE SE VELIKO OBEĆANJE IZ OVOGA STIHA MOŽEMO UZDATI?

Bolje je uzdati se u GOSPODA, nego se oslanjati na čovjeka. (Psalam 118,8)

Ali ograničen ljudski razum ne može da potpuno shvati planove i ciljeve beskonačnoga Boga. Boga ne možemo dokučiti istraživanjem. Ne smijemo se osmjeliti da drskom rukom podignemo zavjesu kojom je On obavio svoje veličanstvo. . . . Mi možemo da shvatimo njegovo postupanje sa nama i pobude koje ga rukovode toliko da bismo mogli vidjeti njegovu neograničenu ljubav i milost, sjedinjene sa njegovom neizmjernom silom. Naš nebeski Otac naređuje sve mudro i pravedno, i mi ne smijemo da budemo nezadovoljni i nepovjerljivi, već treba da mu se klanjamo i podčinjavamo sa strahopoštovanjem. On će nam otkriti toliko od svojih namjera koliko je potrebno za naše dobro, a za ostalo treba da se povjerimo Ruci koja je svemoguća i Srcu koje je puno ljubavi.

**(19) NA KOJE NAS OPASNE
POSLJEDICE GRIJEHA I
NEVJEROVANJA UPOZORAVA
OVAJ ULOMAK IZ SVETOG
PISMA?**

*Gledajte, braćo, da ne bude kad u
kojemu od vas zlo srce nevjerstva, da
odstupi od Boga živoga; Nego
opominjte jedan drugoga svaki dan,
dok se DANAS govori, da koji od vas
ne otvrdne prijevarom grijeha.
(Hebrejima 3,12-13)*

Bog daje dovoljno dokaza u prilog vjere, ali on nikada ne otklanja sve što bi moglo da posluži kao izgovor za nevjerovanje. Oni koji traže podršku za sumnju, naći će je. A oni koji odbijaju da prihvate riječ Božju i da je ispunjavaju dok ne bude uklonjena i najmanja primjedba, tako da više nema razloga za sumnju, nikada neće primiti svjetlost.

(20) KOJI JE PRIRODNI ODGOVOR TJELESNOG UMA?

Odmah pruži Isus ruku svoju, uhvati ga i reče mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?“ (Matej 14,31)

Nepovjerenje prema Bogu je prirodna pojava neprepođenoga srca koje je u neprijateljstvu sa Bogom. Ali vjeru daje Sveti Duh, i ona će se razvijati samo onda kad se gaji. Nitko ne može biti jak u vjeri ako ne ulaže odlučne napore za to. Nevjerovanje se povećava kad ga podupiremo. Ako ljudi, umjesto da se bave dokazima koje im je Bog dao za utvrđivanje njihove vjere, dopuste da sumnjaju i kritikuju, nalazit će sve više dokaza za svoju sumnju.

(21) KOJA ĆE BIBLIJSKA NAČELA PRATITI ONE KOJI SUMNJAJU I NE VJERUJU U BOGA?

***Ne varajte se: »Bog se ne da ružiti, jer
što čovjek posije, ono će i požeti.
(Galaćanima 6,7)***

Ali oni koji sumnjaju u Božja obećanja i ne vjeruju u njegovu milost oduzimaju mu čast; i njihov utjecaj, umjesto da druge privlači Kristu, još više ih udaljuje od njega. Oni su nerodna drveta, koja pružaju svoje suhe grane nadaleko i široko, i time oduzimaju sunčevu svjetlost drugim biljkama, te one venu i ginu u hladnoj sjenci. Život i rad ovakvih je stalno svjedočanstvo protiv njih. Oni siju sjeme sumnje i nevjerstva, koje će neminovno donijeti svoju žetvu.

(22) KOJI JE PRVI KORAK KA SLOBODI OD SUMNJE U NAUKU?

***Ako tko hoće činiti njegovu volju,
poznat će, je li ova nauka od Boga, ili
ja sam od sebe govorim. (Ivan 7,17)***

Postoji samo jedan put za one koji žele da se oslobode sumnje: umjesto da sumnjaju i kritikuju ono što ne razumiju, treba da paze na svjetlost koja ih već obasjava, i tada će primiti veću svjetlost. Neka ispunjavaju svaku dužnost koju su dobro razumjeli, i bit će osposobljeni da razumiju i ispune i one dužnosti u koje sada još sumnjaju.

(23) KOJA SU NAM DVA ZNAKA NA RASPOLAGANJU KAKO BISMO OJAČALI SVOJU VJERU?

*Dakle vjera je od propovijedanja, a
propovijedanje riječju Kristovom.
(Rimljanima 10,17)*

*Odmah povika otac dječakov sa
suzama: »Vjerujem, pomози momu
nevjeru!“ (Marko 9,24)*

(24) ŠTO JE OBEĆANO ONIMA KOJI TRAŽE?

*Molite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete;
kucajte, i otvorit će vam se. (Matej 7,7)*

Sotona može da podmetne nešto što je slično istini da bi prevario one koji dozvoljavaju da budu prevareni i koji žele da izbjegnu samoodricanje i žrtvu koje traži istina, ali njemu je nemoguće da drži pod svojom vlašću dušu koja iskreno želi da na svaki način upozna istinu. Krist je istina i »vidjelo istinito, koje obasjava svakoga čovjeka koji dolazi na svijet.« (Ivan 1, 9). Duh istine poslan je da ljude uputi u svaku istinu.

(25) ZAŠTO BOG DOZVOLJAVA DA PROLAZIMO KROZ KUŠNJU?

*Ali on zna put moj; kad bi me prokušao,
izašao bih kao zlato. (Job 23,10)*

Kristovi sljedbenici malo znaju o zavjerama koje sotona i njegova vojska kuju protiv njih. Ali Onaj koji živi na nebesima preokrenut će sve te planove za ispunjenje svojih dubokih namjera. Gospod dopušta da njegov narod prođe kroz peć nevolja, ne zato što nalazi zadovoljstvo u njegovim mukama i nevoljama, već zato što je to iskustvo neophodno potrebno za njegovu konačnu pobjedu. Njegova vlastita slava ne dopušta da ih zaštiti od svih iskušenja, jer je svrha iskušenja upravo da ih pripravi, da se odupru svim sotonskim zavodanjima.

(26) OD KOGA ĆE DOĆI MOĆ DA SE ODUPREMO KUŠNJI?

Tada mi odgovori: “To je riječ GOSPODNJA Zerubabelu: ‘Ne vojnom moći, niti silom, nego duhom mojim’, veli GOSPOD nad vojskama. (Zaharija 4,6)

Ni bezbožni ljudi ni đavo ne mogu spriječiti Božje djelo niti ukloniti Božju prisutnost od njegovog naroda ako on poniznim i skrušenim srcem prizna svoje grijehe i ostavi ih, i ako se u vjeri drži njegovih obećanja. Oni se mogu uspješno oduprijeti svakome iskušenju i svakom neprijateljskom utjecaju, bio javni ili tajni.

(27) ZAŠTO SE NE MORAMO BOJATI SILA ZLA?

Eto, dadoh vam vlast da stupate preko zmija i škorpiona i preko svake neprijateljske sile; ništa vam neće moći nauditi. (Luka 10,19)

Sotona je dobro znao da se i najslabija duša koja je u Kristu može suprotstaviti svim silama tame, i da on, ako javno radi protiv nje, ne može izvojevati pobjedu, već će biti pobijeđen. Zato on pokušava da borce križa izmami iz njihove sigurne tvrđave, dok sa svojim borbenim snagama sjedi u zasjedi, spreman da uništi sve one koji bi se usudili da stupe na njegovo područje. Mi možemo biti sigurni samo ako se ponizno uzdamo u Boga, i ako smo poslušni svim njegovim zapovijestima.

(28) KOJA NAM JE DVA PROPISA ISUS DAO KAKO BI NAS SPRIJEČIO DA PADNEMO U NAPAST?

Bdijte i molite se, da ne padnete u napast; jer je duh voljan, ali je tijelo slabo.“ (Matej 26,41)

Nitko nije siguran ni za jedan dan, pa ni za jedan čas bez molitve. Naročito treba da molimo Gospoda za mudrost da bismo razumjeli njegovu Riječ. U riječi Božjoj se otkrivaju sotonine zamke kao i sredstva kojima ih

možemo uspješno izbjeći. Sotona je vješt u navođenju tekstova iz Biblije, kojima daje svoje tumačenje da bi nas doveo do pada. Mi treba da proučavamo Bibliju sa poniznim srcem i nikada ne smijemo izgubiti iz vida svoju zavisnost od Boga. Uvijek treba da smo na oprezu pred zamkama sotone i neprekidno treba da se molimo sa vjerom: »Ne navedi nas u napast.«

Shvaćam da je Sotonin cilj obmanuti svijet i kako će on upotrijebiti sve njemu načine koji su u njegovoj moći da me uvede u napast. Zahvalan sam na obećanju da ću, ako ih iskreno tražim, pronaći mudrost i istinu, i neću pasti na njegove obmane.

Zaokružite: Da Nisam siguran

Razumijem da Sotona koristi i one koji se izjašnjavaju kao vjernici, kao i nevjernike kao oruđe kojim me želi skrenuti s puta. Moja je molitva: »Bože, molim te daj mi mudrosti da raspoznam ove sotonske utjecaje.

Zaokružite: Da Nisam siguran

Molim se za odlučnost da neprekidno slijedim Kristovo upozorenje i da se ne prepustim kušnjoj ljubavi za novcem koja bi me udaljila od mog odnosa s Njim.

Zaokružite: *Da* *Nisam siguran*

Zahvalan sam na obećanjima da će nam Bog dati snagu nad zlom i da nikada neće dozvoliti da budem kušan više no što mogu podnijeti. Molim se da, vjerom i Njegovom milošću, mogu prevladati i dati slavu Njegovu imenu.

Zaokružite: *Da* *Nisam siguran*

[illegible]

5. Lekcija

Prva velika prijevara

Još u samom početku ljudske historije sotona je počeo da ulaže svoje napore da bi prevario naš rod. Onaj koji je na nebu izazvao bunu želio je da navede i stanovnike zemlje da se udruže sa njime u borbi protiv Božje vladavine. Adam i Eva su bili potpuno sretni u poslušnosti prema Božjem zakonu, i ova činjenica bila je nepobitan dokaz protiv sotoninog tvrđenja na nebu da je Božji zakon nasilan i da se protivi sreći Božjih stvorenja. osim toga sotonina zavist je bila izazvana kada je vidio lijepu domovinu koja je bila pripravljena za bezgrešan par. On je odlučio da prouzrokuje njihov pad da bi mogao, kad ih bude rastavio od Boga i

povrgnuo pod svoju vlast, da uzme zemlju u svoje vlasništvo i tu uspostavi svoje carstvo nasuprot Svevišnjemu.

(1) ZAŠTO JE NUŽNA NEPOSREDNA I NEPOKOLEBLJIVA POSLUŠNOST BOŽJOJ VOLJI?

*Ne znate li, da kojemu dajete sebe za sluge u pokornost, sluge ste onoga, kojemu se pokoravate, ili grijeha za smrt, ili pokornosti za pravdu?
(Rimljanima 6,16)*

Da se sotona otkrio u svome pravom karakteru, on bi bio odmah odbijen, jer su Adam i Eva bili upozoreni na ovog opasnog neprijatelja. Ali on je potajno radio, prikrivajući svoju namjeru da bi što uspješnije postigao svoj cilj. Upotrebivši kao svoje oruđe zmiju, koja je tada bila jedno od najdivnijih stvorenja, obratio se Evi sa pitanjem: »Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu?« 1. Mojsijeva 3, 1.

Da se Eva uzdržala da stupi u razgovor sa kušačem, sigurno bi se sačuvala od sotonine zamke. Ali ona se usudila da stupi u vezu sa njim, i pala je kao žrtva njegovog lukavstva. Tako bivaju još i danas mnogi

savladani. Oni sumnjaju i kritikuju Božje zahtjeve i, mjesto da slušaju božanske propise, prihvaćaju ljudska shvaćanja, iza kojih se kriju samo sotonini planovi.

(2) U KOJU SU VELIKU OBMANU ADAM I EVA POVJEROVALI?

Zmija reče ženi: »Nikako nećete umrijeti, (Postanak 3,4)

»A žena reče zmiji: mi jedemo roda sa svakoga drveta u vrtu; samo roda sa onoga drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete. A zmija reče ženi: nećete vi umrijeti; nego zna Bog da će vam se u onaj dan kada okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo.«
1. Mojsijeva 3, 2–5. On je tvrdio da će oni postati kao Bog, da će biti obdareni većim znanjem nego ranije i osposobljeni za viši život. Eva je popustila iskušenju, a pod njenim utjecajem i Adam je bio naveden na grijeh. Oni su povjerovali riječima zmije da Bog nije mislio onako kako je rekao. Posumnjali su u svoga Stvoritelja i uobrazili su da On ograničava njihovu slobodu i da prijestupom njegovog zakona mogu postići veću mudrost i viši položaj.

(3) KOJA JE BILA NEPOSREDNA POSLJEDICA NJIHOVOG PRIJESTUPA?

Ne, zlodjela vaša rastavljaju vas s Bogom vašim, grijesi vaši zaklonili su lice njegovo od vas, da ne čuje. (Izaija 59,2)

Tada reče GOSPOD Bog: »Eto, čovjek sad postade kao jedan od nas, tako da spozna je, što je dobro i zlo. Da sada samo on ne pruži ruku svoju i također ne uzme s drveta života i jede i vječno živi!« Zato ga progna GOSPOD Bog iz vrta edenskog, da obrađuje zemlju, od koje je bio uzet. (Postanak 3,22-23)

(4) ŠTO JE GRIJEH?

Svaki, koji čini grijeh, čini i bezakonje, jer je grijeh bezakonje. (1 Ivan 3,4)

(5) ŠTO JE KONAČNA POSLJEDICA GRIJEHA?

Jer je plaća za grijeh smrt; a milost Božja: »Život vječni u Kristu Isusu Gospodinu našem. (Rimljanima 6,23)

Ali, da li je Adam poslije pada u grijeh doznao šta je smisao riječi: »Jer u koji dan okusiš s njega, umrijet ćeš?« 1. Mojsijeva 2, 17. Da li je njihovo značenje odgovaralo onome što je sotona naveo Adama da vjeruje: da će postići uzvišenije stanje života? U tom slučaju, prijestup bi bio veliko dobro, a sotona bi se pokazao kao dobrotvor našega roda. Međutim, Adam je saznao

da to nije bio smisao božanske osude. Bog je rekao da će zbog grijeha čovjek morati opet da se vrati u zemlju iz koje je uzet: »Jer si prah, i u prah ćeš se vratiti.« 1. Mojsijeva 3, 19. Sotonine riječi: »Nego zna Bog da će vam se... otvoriti oči«, pokazale su se istinite jedino u onome: pošto Adam i Eva nisu ostali poslušni, otvorile su im se oči da uvide svoju ludost. Upoznali su zlo i okusili gorak plod svoga prijestupa.

Usred vrta raslo je drvo života, čiji je rod imao silu da stalno obnavlja život. Da je Adam ostao poslušan Bogu, on bi i dalje uživao slobodan pristup tome drvetu i vječno bi živio. Ali kada je zgriješio, nije više smio da jede sa drveta života, i tako je postao podložan smrti. Božanska presuda: »Jer si prah i u prah ćeš se vratiti,« ukazuje na potpuno gašenje života.

(6) KOJA JE ČOVJEKOVA JEDINA NADA DA PONOVO POSTANE BESMRTAN?

A sad se je objavila pojavom Spasitelja našega Isusa Krista, koji uništi smrt, a obasja život i neraspadljivost evanđeljem; (2. Timoteju 1,10)

Svojim prijestupom Adam je izgubio besmrtnost, koja mu je bila obećana pod uvjetom poslušnosti. On

nije mogao prenijeti svome potomstvu ono što nije imao; a za pali rod ne bi bilo nade da nije Bog žrtvovanjem svoga Sina omogućio čovjeku besmrtnost. . . . Samo u Kristu se može postići besmrtnost. Isus je rekao: »Tko vjeruje Sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje Sina, neće vidjeti života.« Ivan 3, 36. Svaki čovjek može dobiti ovaj neprocjenjiv blagoslov ako ispuni uvjete. Svi »koji ustrajući u dobrim djelima traže slavu, čast i neraspadljivost«, primit će »život vječni«. Rimljanima 2, 7.

(7) ŠTO SE DOGAĐA S DUŠOM GREŠNIKA?

Samo s drveta spoznanja dobra i zla ne jedi, jer čim bi jeo s njega, morao bi umrijeti.« (Postanak 2,17)

Jedino biće koje je obećalo Adamu život u neposlušnosti bio je veliki varalica. A zmijine riječi, upućene Evi u raju: »Nećete vi umrijeti«, bila je prva održana propovijed o besmrtnosti duše. Pa ipak ova izjava, koja se temelji jedino na sotoninom autoritetu, ponavlja se sa kršćanskih propovjedaonica i prihvaća od većine ljudskog roda isto tako brzo kao što je bila prihvaćena od naših praroditelja. Božanska presuda: »Koja duša zgriješi,

ona će umrijeti» (Ezechijel 18, 20), tumači se kao da znači: Duša koja zgriješi, neće umrijeti, nego će vječno živjeti. Mi možemo samo da se čudimo neobičnoj zaslijepljenosti, a tako nepovjerljivim prema Božjim riječima.

(8) KAKO JE BOG SPRIJEČIO BESPRTNOST GRIJEHA I GREŠNIKA?

I kad je bio prognao Adama, postavi istočno od vrta edenskog kerubine s mačem ognjenim, iz kojega se vijao plamen, da čuvaju put k drvetu života. (Postanak 3,24)

Da je čovjeku poslije njegovog pada bio dozvoljen slobodan pristup drvetu života, on bi živio vječno i tako bi grijeh postao besmrtnan. Ali herubim sa plamenim mačem čuvao je »put ka drvetu života« (1. Mojsijeva 3, 24), i nitko od Adamove obitelji nije smio ni da prekorači tu granicu i uzme od roda koji daje život. Zato nema besmrtnog grešnika.

(9) ŠTO ĆE SE DOGODITI S DUŠOM I TIJELOM GREŠNIKA NAKON POSLJEDNJEG SUDA?

Ne bojte se onih, koji doduše mogu ubiti tijelo, ali duše ne mogu ubiti!

Nego se bojte onoga, koji može dušu i tijelo pogubiti u paklu! (Matej 10,28)

(10) ŠTO BOG OSJEĆA PREMA UNIŠTENJU ONIH KOJI ODBIJAJU SPASENJE?

Reci im: »Tako bio ja živ, govori svemogući Gospod, nije mi milo da umre bezbožnik, nego da se vrati bezbožnik sa, svoga puta i da živi. Vratite se, vratite se sa zlih putova svojih, jer zašto hoćete umrijeti, kućo Izraelova?« (Ezekiel 33,11)

Ne kasni Gospodin s obećanjem svojim, kao što neki misle, nego vas strpljivo trpi, jer neće da se tko izgubi, nego svi da se pokaju. (2. Petrova 3,9)

Ali poslije čovjekovog pada sotona je zapovjedio svojim anđelima da učine naročite napore da se rasprostrani vjerovanje u urođenu čovjekovu besmrtnost; i pošto su naveli ljude da prihvate ovu zabludu, nastojali su da ih dovedu do zaključka da će grešnici živjeti u vječnom stradanju. Sada knez tame, preko svojih oruđa, predstavljaju Boga kao tiranina punog osvete i tvrdi da On sve one koji mu nisu po volji baca u pakao, gdje oni moraju da podnose vječno Njegov gnjev; i dok oni trpe neizrecive muke i previjaju se od bola u vječnom ognju, njihov Stvoritelj gleda odozgo na njih sa zadovoljstvom.

Na ovaj način zakleti neprijatelj pripisuje Stvoritelju i Dobrotvoru ljudskog roda one osobine koje on sam ima. Okrutnost je osobina sotone. Bog je ljubav; i sve što je stvorio bilo je čisto, sveto i savršeno, dok prvi veliki buntovnik nije donio grijeh. Sam sotona je neprijatelj koji čovjeka navodi na grijeh, i onda nastoji da ga uništi ako može. A kada je siguran u svoju žrtvu, raduje se propasti koju je prouzrokovao. Kad bi mu bilo dopušteno, on bi cio ljudski rod uhvatio u svoju mrežu. Da se nije umiješala božanska moć, nijedan sin ni kćer Adamova ne bi mu mogli uteći.

(11) KOJE ČETIRI RIJEČI OPISUJU ISTINSKI KARAKTER I VLADAVINU BOGA?

***Dovijeka ću utemeljiti pleme tvoje,
prijestolje tvoje podignuti za sva
vremena!“ (Psalam 89,4)***

I danas se sotona trudi da pobijedi ljude kao što je pobijedio naše prve roditelje na taj način što je pokolebao njihovo povjerenje u Stvoritelja i podstakao ih da sumnjaju u mudrost njegove vladavine i pravednost njegovog zakona. Sotona i njegovi izaslanici prikazuju Boga gorim nego što su oni sami, samo da bi opravdali

svoju vlastitu zloću i pobunu. Veliki varalica nastoji da svoj grozni i okrutni karakter podmetne našem nebeskom Ocu, a sam da se pokaže kao biće kome je zbacivanjem s neba učinjena velika nepravda jer nije htio da se pokori jednom tako nepravednom gospodaru. On ističe pred svijetom slobodu koju oni mogu da uživaju pod njegovom blagom vladavinom u suprotnosti sa ropstvom koje donose stroge naredbe Jehove. Na ovaj način uspijeva da odvрати duše od njihove vjernosti Bogu.

(12) ŠTO ĆE OSTATI OD GREŠNIKA NAKON POSLJEDNJEG SUDA?

Tada ćete pogaziti bezbožnike, jer će oni biti kao prah pod stopama vašim u dan, što ga spremam, veli GOSPOD nad vojskama. (Malahija 4,3)

Kako se svakom osjećaju ljubavi i milosrđa, kao i našem smislu za pravednost, suprotnih nauka da se mrtvi zli muče ognjem i sumporom u vječnom paklu, i da se zbog grijeha počinjenih u toku kratkog zemaljskog života moraju mučiti sve dotle dok Bog postoji! Pa ipak ova se nauka tako mnogo propovijedala i još danas je uče mnoge kršćanske vjeroispovijesti.

(13) KAKO ĆE SOTONA DOĆI SVOME KRAJU?

Brojem svojih grijeha, nepravdom u trgovini svojoj bio si oskvrnio svetišta svoja. Zato sam izveo oganj iz sredine tvoje, koji te je prožderao. U pepeo položio sam te na zemlji pred očima sviju, koji su te ugledali. (Ezekiel 28,18)

Kakve bi koristi imao Bog ako prihvatimo da se on naslađuje gledajući vječne muke i da uživa u jecanju, vici i preklinjanju mučenih stvorenja, koja drži u vatri pakla? Zar bi ovi strašni jecaji mogli da budu muzika u ušima neizmjerne Ljubavi? Tvrdi se da se kažnjavanjem grešnika vječnom mukom pokazuje Božja mržnja prema grijehu koji je poremetio mir i red svemira. O, strašnog li bogohuljenja! Kao da Božja mržnja prema grijehu opravdava da se on ovjekovječi! Prema učenju ovih teologa, neprekidno mučenje, bez ikakve nade na milost, raspaljuje gnjev jadnih žrtava, a kako se taj gnjev izražava u kletvama i bogohuljenju, to one neprestano povećavaju teret svoje krivice. Božja slava ne postaje veća osim neprekidnim, stalnim povećanjem grijeha kroz beskonačne vjekove.

Nemoguće je da opišemo zlo koje je prouzrokovano lažnom naukom o vječnim mukama. Vjera Biblije, puna ljubavi i dobrote, i bogata milosrđem, pomračena je suvjevjerjem i zastrta užasom. Kad pomislimo kakvim je

lažnim bojama sotona naslikao
Stvoritelja koji je pun milosrđa, pa čak
ga i mrže? Užasni pojmovi o Bogu,
rašireni po svijetu učenjem sa
propovjedaonica, stvorili su hiljade i
čak milione sumnjalica i nevjernika.

(14) KOJI OPIS U OVOM STIHU OPISUJE LAŽNU NAUKU?

*I drugi anđeo za njim ide govoreći:
»Pade, pade Babilon veliki, koji je
žestokim vinom bluda svojega napajao
sve narode.« (Otkrivenje 14,8)*

Učenje o vječnim mukama je jedna
od lažnih nauka koje sačinjavaju vino
mrzosti duhovnog Babilona, kojim on
opija narode. Kako su Kristovi
propovjednici mogli da prihvate i
propovijedaju ovu lažnu nauku sa
posvećenog mjesta, zaista je tajna! . . .
Ako se odvratimo od svjedočanstva
Božje Riječi i prihvatimo lažne nauke,
zato što su tako učili i naši oci, onda
padamo pod osudu izrečenu nad
Babilonom; pijemo od vina njegove
mrzosti.

(15) ŠTO ĆE BOG DATI I PRAVEDNIKU I GREŠNIKU?

*Evo, dolazim brzo, i plaća moja s
menom, da dadnem svakome po
djelima njegovim. (Otkrivenje 22,12)*

Veliki broj ljudi koji se bune protiv nauke o vječnim mukama padaju u drugu zabludu. Oni vide da Sveto pismo predstavlja Boga kao biće puno ljubavi i samilosti, i ne mogu da vjeruju da će On dopustiti da njegova stvorenja budu bačena u vječni oganj pakla. Ali vjerujući da je duša sama po sebi besmrtna, dolaze do zaključka da će na kraju svi biti spaseni. Mnogi smatraju da su prijetnje Biblije određene samo zato da strahom privole ljude na poslušnost, a ne da doslovno budu izvršene. Na ovaj način grešnik može da živi u sebičnim zadovoljstvima, da prezire Božje zahtjeve, pa ipak da očekuje da će na kraju biti milostivo primljen. Takva nauka koja uzdiže Božju milost a podcjenjuje njegovu pravednost dopada se tjelesnom srcu i ohrabruje grešnike u njihovoj nepravdi.

Bog je u svojoj Riječi dao jasne dokaze da će kazniti prijestupnike svoga zakona. Oni koji se tješe mislju da je Bog i suviše milostiv da bi nad grešnikom izvršio svoju pravdu, treba samo da pogledaju na križ na Golgoti. Smrt bezgrešnoga Božjeg Sina svjedoči da je »plata za grijeh smrt«, i da svaki prijestup Božjeg zakona mora stići pravedna kazna. Krist koji nije imao grijeha uzeo je naše grijehe na sebe. On je podnio krivicu prijestupa, lišen je bio prisutnosti Očevog lica dok se njegovo

srce nije slomilo i život njegov ugasio. Cijela ova žrtva je prinijeta da bi grešnik mogao biti otkupljen. Ni na jedan drugi način čovjek nije mogao biti oslobođen od kazne grijeha. Svaka duša koja odbija da ima udjela u tako skupo kupljenom pomirenju mora sama lično da snosi krivicu i kaznu za svoj prijestup.

(16) KOJI OSNOVNI UVJETI MORAJU BITI ISPUNJENI KAKO BI SE OSIGURALO SPASENJE?

I reče mi: »Svršilo se. Ja sam Alfa i Omega: »Početak i Svršetak. Ja ću žednome dati iz izvora vode života zabadava. Tko pobijedi, ovo će baštiniti, i bit ću mu Bog, i on će biti moj sin. (Otkrivenje 21,6-7)

Ovo obećanje važi samo za one koji su žedni. Samo oni koji osjećaju potrebu za vodom života, i traže je po svaku cijenu, dobit će je. ...Da bismo naslijedili sve, moramo se protiviti grijehu i pobijediti.

Gospod kaže preko proroka Izaije: »Recite pravedniku da će mu dobro biti... Teško bezbožniku! zlo će mu biti, jer će u se naplatiti ruke njegove.« Izaija 3, 10. 11. »Neka grešnik sto puta čini zlo i odgađa mu se«, kaže propovjednik, »ja ipak znam da će biti

dobro onima koji se boje Boga, koji se boje lica njegova; a bezbožniku neće biti dobro.« Propovjednik 8, 12. 13. A Pavao svjedoči da grešnik sam sebi sabira »gnjev za dan gnjeva, u koji će se pokazati pravedni sud Boga, koji će dati svakome po djelima njegovim«; »a onima koji se usprkos suprotne istini, a pokoravaju se nepravdi, nemilost i gnjev.« Rimljanima 2, 5. 6. 8.

(17) KAKO ĆE BOG POSTUPATI S POBUNOM I GRIJEHOM?

Tada prođe GOSPOD ispred njega i oglasi se: »GOSPOD je milosrdan i milostiv Bog, strpljiv, bogat milošću i vjernošću, koji čuva vjernost tisućama, koji prašta krivnju, opaćinu i grijeh, ali nikoga ne pušta bez kazne, nego zlodjela otaca pohodi na djeci i na unučadi, na trećem i četvrtom koljenu.« (Izlazak 34,6-7)

Zaštićuje Gospod sve, koji ga ljube, a bezbožnike sve zatire. (Psalam 145,20)

Bog je objavio ljudima svoj karakter i postupak sa grijehom; »... Vlast i autoritet božanske vladavine bit će upotrijebljeni da uguše pobunu, ali ipak će svi sudovi pravde biti u potpunoj suglasnosti sa karakterom Boga, koji je milostiv, pun strpljenja i dobrote.

(18) KOJA JE BOŽJA MOLITVA ZA SVAKOG GRIJEŠNIKA?

*»Dobro dakle, sudimo se!«, tako govori
GOSPOD. »I ako su grijehi vaši crveni
kao skerlet, postat će bijeli kao vuna!
(Izaija 1,18)*

Bog ne prinudava ničiju volju ili shvatanje. On ne voli ropsku poslušnost. On želi da ga stvorenja njegovih ruku ljube, jer je dostojan ljubavi. On hoće da ga slušaju, zato što cijene njegovu mudrost, pravednost i velikodušnost. I svi koji pravilno shvaćaju njegove osobine, ljubit će ga jer su ljepotom njegovog karaktera bili privučeni k njemu.

Načela ljubaznosti, milosrđa i ljubavi, kako ih je naš Spasitelj učio i pokazao u svome životu, slika su Božje volje i Njegovog karaktera. Krist je rekao da on ne propovijeda ništa drugo nego što je primio od svoga Oca. Načela božanske vladavine u potpunom su skladu sa Spasiteljevim nalogom: »Ljubite neprijatelje svoje.«

Bog vrši pravdu nad zlima radi dobra svemira, i čak radi dobra onih koje Njegovi sudovi pogađaju. Oni bi ih rado usrećio kad bi to mogao učiniti u skladu sa zakonima svoje vladavine i pravdom svoga karaktera. On ih okružava znacima svoje ljubavi– Ali

oni preziru njegovu ljubav, gaze njegov zakon i odbacuju njegovu milost.

Neprestano primaju njegove darove, ali sramote svoga Darodavca. Mrze Boga jer znaju da se on gnuša na njihove grijehе. Gospod dugo trpi njihovu izopačenost, ali jednom će sigurno doći čas kada se mora riješiti njihova sudbina. Hoće li on tada ove buntovnike privezati za sebe? Hoće li ih primorati da čine njegovu volju?

(19) KAKO ĆE VAPITI GREŠNICI DOK OSJEĆAJU PRISUTNOST GOSPODNJU?

I govorahu gorama i pećinama:

»Padnite na nas, i skrijte nas od lica onoga, koji sjedi na prijestolju, i od gnjeva Janjeta; (Otkrivenje 6,16)

Oni koji su izabrali sotonu za svoga vođu i dozvolili da ih on nadvlada nisu spremni da stupe u Božju prisutnost. Oholost, prijevara, razvrat i okrutnost ukorijenili su se u njihovom karakteru. Zar oni mogu ići u nebo da vječno žive sa onima koje su na zemlji mrzili i prezirali? Istina neće nikada biti ugodna varalici; krotkost neće nikada zadovoljiti ohole i ponosite; čistota ne godi bludniku, a nesebična ljubav nije privlačna sebičnome. Kakvu bi radost moglo pružiti nebo onima koji su

potpuno obuzeti zemaljskim i sebičnim pobudama.

Kad bi oni koji su svoj život proveli u buni protiv Boga bili iznenada preseljeni na nebo da posmatraju visoko i sveto stanje savršenosti koje tamo uvijek vlada; kad bi vidjeli da je svaka duša ispunjena ljubavlju i svako lice odsjaja radošću; da se divna muzika u melodičnim zvucima diže u čast Bogu i Jagnjetu, a sa lica Onoga koji sjedi na prijestolu neprestano izlazi i izliva se rijeka svjetlosti na otkupljene – zar bi se oni čija su srca ispunjena mržnjom prema Bogu, prema istini i svetosti mogli pomiješati sa nebeskim četama i pridružiti se njihovom slavopoju? Zar bi mogli podnijeti slavu Božju i Jagnjetovu? – Ne, ne! Godine milosti bile su im poklonjene da razviju svoja karakter za nebo, ali oni se nikada nisu trudili da ljube čistotu. Nikada nisu učili nebeski jezik – a sada je prekasno.

Buntovnički život prema Bogu načinio ih je nesposobnim za nebo. Njegova čistota, svetost i mir bili bi za njih samo muka, a Božja slava oganj koji proždire. Oni bi željeli da pobjegnu sa svog svetog mjesta. Rado bi primili uništenje samo da bi se mogli sakriti pred lice, Onoga koji je umro da ih spase. Sudbina grešnika zapečaćena je njihovim ličnim izborom. Njihovo

isključenje sa neba je njihova hotimična odluka, a od strane Boga pravedna i milosrdna.

(20) KOJA ĆE BOŽJA OBJAVA ZAUVIJEK ZAPEČATITI SUDBINU ČOVJEČANSTVA?

Tko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i tko je nečist, neka se još kalja; i tko je pravedan, neka još čini pravdu; i tko je svet, neka se još posvećuje! (Otkrivenje 22,11)

Kao nekada vode potopa, tako oganj velikog dana objavljuje Božju presudu da su grešnici nepopravljivi. Oni ne žele da se podčine božanskom autoritetu. Njihova se volja navikla na protivljenje, i kad je njihov život pri kraju, suviše je kasno da se tok njihovih misli upravi u suprotnom pravcu, suviše je kasno da se od prijestupa okrenu poslušnosti i od mržnje ka ljubavi.

(21) ŠTO SE DOGODILO S KAINOM NAKON ŠTO GA JE BOG POŠTEDIO ZA UBOJSTVO ABELA?

Kad GOSPOD vidje, da je pokvarenost ljudi na zemlji bila velika i da je sve mišljenje i htijenje

srca njihova svejednako išlo samo na zlo. (Postanak 6,5)

Time što je ostavio u životu Kaina kao ubicu, Bog je dao svijetu primjer šta bi se dogodilo kad bi grešniku bilo dopušteno da živi neprekidno u neobuzdanoj pokvarenosti. Utjecajem Kainove nauke i njegovog primjera, hiljade njegovih potomaka bilo je navedeno na grijeh, dok »nevaljalstvo ljudsko nije postalo veliko na zemlji, i sve misli srca njihova bila su svagda samo zle.« A zemlja se pokvari pred Bogom, i napuni se zemlja bezakonja.« 1. Mojsijeva 6, 5. 11.

Iz milosti prema svijetu, Bog je u Nojevo vrijeme uništio njegove pokvarene stanovnike. Iz milosti je uništio bezbožne stanovnike Sodome. Prevarljivom sotoninom moći prijestupnici zadobivaju saučešće i divljenje, i tako stalno navode druge na bunu. Tako je i u našim danima. Samo iz milosti prema svemiru će Bog na kraju uništiti one koji odbacuju njegovu milost.

(22) KAKO KRISTOVA ŽRTVA MOŽE ISKUPITI SVE GREŠNIKE KOJI SE POKAJU?

Jer ako je zbog prijestupa jednoga vladala smrt po jednome, mnogo će više oni, koji primaju izobilje milosti i dar

pravde, u životu vladati po jednome Isusu Kristu. Zato dakle kao što po grijehu jednoga dođe osuđenje na sve ljude, tako i po pravdi jednoga dođe na sve ljude opravdanje život. Jer kao što nepokornošću jednoga čovjeka mnogi postadoše grješnici, tako će i pokornošću Jednoga mnogi postati pravednici. A zakon dođe uz to, da se umnoži prijestup; jer gdje se je umnožio grijeh, ondje se je još većma umnožila milost, (Rimljanima 5,17-20)

Kao posljedica Adamovog grijeha, smrt je prešla na cio ljudski rod. Svi bez razlike odlaze u grob. A zahvaljujući planu spasenja, svi će izaći iz svojih grobova.

(23) ŠTO ODREĐUJE KAZNU KOJU ĆE GREŠNICI PRIMITI?

Jer će doći Sin čovječji s anđelima svojim u slavi Oca svojega i tada će vratiti svakome po djelima njegovim. (Matej 16,27)

Jer »će biti uskrsnuće mrtvima, i pravednicima, i grešnicima.« 1. Korinćanima 15,22 . . . Ali između dvije klase uskrslih bit će vidljiva razlika. »jer ide čas u koji će svi koji su u grobovima čuti glas Sina Božjega, i izići će koji su činilo dobro u uskrsenje

života, a koji su činilo zlo u uskrsenju suda.« Ivan 5, 28. 29.

Oni koji se budu našli dostojni uskrsenja života bit će »blaženi i sveti«. »Nad njima druga smrt nema oblasti.« (Otkrivenje 20, 6.) Ali oni koji nisu pokajanjem i vjerom primili oprostjenje morat će da prime kaznu, različitu po trajanju i jačini, »prema djelima svojim«, koja će se konačno završiti u drugoj smrti.

Pošto je Bogu nemoguće, u suglasnosti sa njihovom pravdom i milošću, da spase grešnika sa njegovim grijesima, On ga lišava života koji je ovaj izgubio zbog svoga prijestupa i za koji se pokazao nedostojan.

(24) KOJE JE KONAČNO STANJE DUŠE KOJA GRIJEŠI?

Jer je plaća za grijeh smrt; a milost Božja: »Život vječni u Kristu Isusu Gospodinu našem. (Rimljanima 6, 23)

Doista, kao što ste vi morali piti na svetoj gori mojoj, tako će sveudilj piti svi narodi, piti i srkati biti, kao da ih nije bilo nikada. (Obadija 1,16)

Tako će grijeh konačno biti uništen sa svim patnjama i strahotama koje je prouzrokovao. Psalmista kaže:

»Rasrdio si se i ubio bezbožnika, ime si

im satro do vijeka, za svagda... pogibe spomen njihov,« Psalam 9, 5. 6. Ivan, u Otkrivenju, gledajući blaženu vječnost čuje sveopći slavopoj, koji nije poremećen nikakvim neskladom. Sva stvorenja na nebu i na zemlji slave Boga. (Otkrivenje 5, 13.) Neće biti izgubljenih duša koje bi hulile na Boga savijajući se u vječnim mukama, niti bijednih stvorenja u paklu, koja bi svoje bolne uzvike pomiješala sa pjesmama spašenih.

(25) KOJE JE STANJE SVIH ONIH KOJI UMRU?

Živi znaju još, da moraju l umrijeti, a mrtvi nemaju više znanja, niti se nadaju plaći; jer im se je spomen zaboravio. (Propovjednik 9,5)

Na velikoj zabludi o urođenoj besmrtnosti zasniva se nauka o svjesnom stanju mrtvih poslije smrti, – nauka koja se, kao i ona o vječnim mukama, protivi učenju Svetoga pisma, logici, razumu i našim osjećanjima čovječnosti. Prema vjerovanju koje je rašireno u narodu, spašeni na nebu su upoznati sa svime što se događa na zemlji, a osobito sa životom prijatelja koje su ostavili za sobom. Ali kako bi mrtvima moglo biti izvor radosti saznanje da njihovi mili na zemlji pate,

da griješe, da podnose boli razočarenja, i životne brige? Koliko bi nebeske sreće mogli da uživaju oni koji bi stalno lebdjeli nad svojim prijateljima na zemlji? A kako je užasno vjerovanje da se duša nepokajanog, čim dah napusti tijelo, predaje paklenom ognju! Kakav užasan strah mora da trpe oni koji vide svoje prijatelje kako nepripremljeni odlaze u grob da bi ušli u vječnost bola i grijeha! Ove mučne misli otjerale su mnoge u ludilo.

Šta kaže Sveto pismo o ovim stvarima? David kaže da čovjek nije u svjesnom stanju za vrijeme smrti: »Iziđe iz njega duh, i vrati se u zemlju svoju: taj dan propadnu sve pomisli njegove.« Psalam 146, 4.

(26) ŠTO ŽIVI MOGU ČINITI, A MRTVI NE MOGU?

Jer ne slavi te carstvo mrtvih, ne hvali te smrt; koji silaze u jamu ne nadaju se tvojoj vjernosti. Ne, živi samo, živi slavi te kao ja danas. Otac javlja djeci vjernost tvoju. (Izaija 38,18-19)

Kad je caru Ezekiji na njegovu molbu bio produžen život za petnaest godina, zahvalni car je hvalio Boga za njegovu milost. U svojoj zahvalnoj pjesmi on nam kaže razlog zašto se tako raduje: »Jer neće grob tebe slaviti,

neće te smrt hvaliti, i kad siđu u grob ne nadaju se tvojoj istini. Živi, živi, oni će te slaviti kao ja danas: otac će sinovima javljati istinu tvoju.« Izaija 38, 18. 19. U narodu rasprostranjeno vjerovanje uči da se mrtvi pravednici nalaze na nebu gdje je u blaženstvu slave Boga besmrtnim jezikom. Ali Ezekija nije vidio u smrti takvu divnu mogućnost. Sa njegovim riječima se slaže svjedočanstvo Psalmiste: Jer mrtvi ne spominju tebe; u grobu tko će te slaviti? Neće te mrtvi hvaliti, Gospode, niti oni koji siđu onamo gdje se muči.« Psalam 6, 5; 115, 17.

(27) GDJE JE DANAS KRALJ DAVID?

Ljudi braćo, neka je slobodno reći vam za patrijarha Davida. On je umro i pokopan, i grob je njegov među nama do današnjega dana. (Djela apostolska 2,29)

Činjenica da David ostaje u grobu sve do uskrsenja dokazuje da pravednici ne idu na nebo u času smrti. Samo uskrsenjem, i zahvaljujući Kristovom uskrsenju, moći će David konačno sjesti s desne strane Boga.

(28) ODAKLE ĆE MRTVI DOĆI NA DAN USKRNUĆA?

Ne čudite se tomu! Dolazi čas, kad će svi u grobovima čuti glas njegov. Tada će oni, koji su činili dobro, izaći na uskrснуće života, a koji su činili zlo, na uskrснуće suda. (Ivan 5,28-29)

(29) ŠTO ĆE KRIST DONIJETI SVOJIM DOLASKOM, A ŠTO NIJE LOGIČNO ZA ONE KOJI SU UMRLI I OTIŠLI I U RAJ ILI PAKAO PRIJE NJEGOVOG POVRATKA?

Evo, dolazim brzo, i plaća moja s menom, da dadnem svakome po djelima njegovim. (Otkrivenje 22,12)

Pavao je rekao: »jer ako mrtvi ne ustaju, ni Krist ne usta. A ako Krist ne usta, uzalud vjera vaša: još ste u grijesima svojim. Dakle i oni koji pomriješe u Kristu, izgiboše.« 1. Korinćanima 15, 16–18. Da su za vrijeme četiri hiljade godina pravednici išli na nebo odmah u času smrti, kako bi Pavao mogao reći da ako nema uskrsenja, onda i »oni koji pomriješe u Kristu, izgiboše?« Tada uskrsenje uopće ne bi bilo potrebno.

(30) PRI SVOM UZNESENJU, KOJE JE DRAGOCJENO OBEĆANJE ISUS OSTAVIO ONIMA KOJI ČEZNU ZA NJEGOVIM POVRATKOM?

U kući Oca mojega mnogi su stanovi. Kad ne bi bilo tako, bio bih vam rekao, jer idem da vam pripravim mjesto. I kad otidem i pripravim mjesto, opet ću doći i uzet ću vas k sebi, da i vi budete, gdje sam ja. (Ivan 14,2-3)

Međutim, kada je Isus trebao da ostavi svoje učenike, On im nije kazao da će oni skoro doći k njemu. . . . A Pavao dalje govori da će »sam Gospod sa zapoviješću, s glasom arhanđelovim i s trubom Božjom sići s neba; i mrtvi u Kristu uskrsnut će najprije; a potom mi živi, koji smo ostali, zajedno sa njima bit ćemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.« I onda dodaje: »Tako utješavajte jedan drugoga ovim riječima.« 1. Solunjanima 4, 16–18. . . . Pavao upućuje svoju braću na budući Kristov dolazak, kada će okovi groba biti razbijeni, i kada će »mrtvi u Kristu« ustati na vječni život.

(31) KOJI SE VELIKI I UZVIŠENI DOGAĐAJ MORA DOGODITI PRIJE NEGO PRAVEDNI I GREŠNI PRIME SVOJU PRESUDU?

I govoraše velikim glasom: »Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova, i poklonite se onome, koji je stvorio nebo i zemlju, more i izvore vodene.« (Otkrivenje 14,7)

Prije nego itko može da stupi u stanove blaženih, njegov slučaj mora biti ispitan, a njegov karakter i njegova djela moraju doći na ispit pred Boga. Svima će se suditi prema izvještaju napisanom u knjigama, i svako će primiti platu prema djelima svojim. Ovaj se sud ne vrši u času smrti. Obratimo pažnju na Pavlove riječi: »Jer je postavio dan u koji će se suditi vasionome svijetu po pravdi preko Čovjeka koga odredi, i dade svima vjeru uskrsnuvši ga iz mrtvih.« Djela 17, 31. Ovdje apostol jasno kaže da je za sud svijetu određen jedan dan, koji je tada bio događaj iz budućnosti.

Juda upućuje na isto vrijeme: »I anđele koji ne držaše svojega starješinstva nego ostaviše svoj stan čuva u vječnim okovima pod mrakom za sud velikog dana«, a zatim navodi riječi Enoha: »Gle, ide Gospod s hiljadama svetih anđela svojih da učine sud svima.« Juda 6. 14. 15. . . .

Ali, ako mrtvi već uživaju blaženstva neba ili previjaju u ognju pakla, zašto je potreban budući sud? Nauka Božje riječi o ovim važnim pitanjima nije ni nejasna niti protivrječna. Nju mogu razumjeti i neuki ljudi. Ali koja iskrena duša može da vidi iole mudrosti i pravednosti u raširenom vjerovanju o nagrađivanju odmah poslije smrti? Hoće li

pravednici poslije ispitivanja njihovih slučajeva na sudu primiti pohvalu: »Dobro, slugo dobri i vjerni!... uđi u radost gospodara svojega«, (Matej 25, 21), ako se nalaze u njegovoj prisutnosti možda već mnogo vjekova? Hoće li grešnici biti pozvani sa mjesta gdje se muče da prime presudu Sudije cijele zemlje: »Idite od mene prokleti u oganj vječni?« (Matej 25, 41.) Kakvog li strašnog ruganja! Sramne li optužbe protiv mudrosti i pravednosti Božje!

(32) U KOJEM STANJU ĆE MRTVI BITI DO SVOG USKRSNUĆA?

Mnogi od onih, koji spavaju u prahu zemaljskom, probudit će a se, jedni na život vječni, drugi na sramotu i prijekor vječni. (Daniel 12,2)

Nigdje u Svetom pismu ne piše da pravednici primaju svoju nagradu ili grešnici kaznu u trenutku smrti. Patrijarsi i proroci nisu ostavili ovakvo tvrđenje. Krist i njegovi apostoli nisu o tome dali nikakav nagovještaj. Biblija jasno uči da mrtvi ne idu neposredno u nebo, nego da oni spavaju do uskrsnuća (1. Solunjanima 4, 14; O Jobu 14, 10–12.) Istoga dana kada se prekine srebrno uže i čaša se zlatna razbije (Propovjednik 12, 6), prestaju sve misli čovjekove. Oni koji silaze u grob su u

miru. Oni ne znaju više ni o čemu što se događa pod suncem. (O Jobu 14, 21.) Blaženog li mira za umrle pravednike! Za njih je vrijeme, bilo kratko ili dugo, samo jedan trenutak. Oni spavaju, i Božja truba će ih probuditi u slavnu besmrtnost. »Jer će zatrubiti, i mrtvi će ustati neraspadljivi... A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost, i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se zbiti ona riječ što je napisana: pobjeda proždrije smrt. Gdje ti je, smrti žalac?« »Gdje ti je grobe, pobjeda?« (1. Korinćanima 15, 52.55.)

(33) KOJI ĆE BITI POBJEDNIČKI UZVIK USKRSLOG PRAVEDNIKA?

***GDJE JE, SMRTI, POBJEDA
TVOJA? GDJE JE, SMRTI, ŽALAC
TVOJ?“ (1. Korinćanima 15,55)***

Kada umrli pravednici budu pozvani iz svog dubokog sna, nastaviti će da misle upravo tamo gdje su njihove misli bile prekinute. Posljednje osjećanje bio je smrtni strah, posljednja misao da podliježu sili groba. Kad budu uskrsli iz groba, njihova prva radosna misao bit će izražena u pobjedonosnom uskliku: »Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, grobe, pobjeda?«

*Shvaćam da je prva obmana
čovječanstva bila »Sigurno nećete
umrijeti«. Jasno je da Biblija uči kako
konačni ishod nepokajanog grijeha
donosi konačnu smrt i duši i tijelu.*

Zaokruži: Da Nisam siguran

*U Božjoj Riječi sam otkrio da nam je
jedina nada za besmrtnost prihvatiti
Kristovu žrtvu pomirenja.*

Zaokruži: Da Nisam siguran

*Vidim da je dokaz velike borbe i
Sotoninog napora uvjeriti svijet da je
Božja vladavina stroga i nepravedna.
No, vidljivo je u Svetom pismu da su svi
Božji sudovi ispravni, pravedni i
milosrdni.*

Zaokruži: Da Nisam siguran

*Vidim Božju milost u činjenici da će
nakon primitka njihova pravednog
suda, grešnici biti uništeni u paklenom
ognju. Niti njihovo tijelo, niti duša neće
biti ostavljeni u vječnoj patnji.*

Zaokruži: Da Nisam siguran

*Iz Svetog Pisma sam saznao da mrtvi
nisu u raju da slave Boga. Oni nemaju
osjećaja niti ikakve svijesti, nego*

***spavaju u svojim grobovima u
iščekivanju uskrsnuća.***

Zaokruži: *Da* *Nisam siguran*

Miran sam jer zna da ne promatraju svoje najmilije kako trpe nepravde ovoga svijeta. Oni spavaju u svojim grobovima u iščekivanju uskrsnuća i drugog Kristovog dolaska.

Zaokruži: *Da* *Nisam siguran*

*Moja je molitva da budem među
vjernim sljedbenicima koji će
uzvikivati: »Gdje je, smrti, pobjeda
tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?«*

Zaokruži: *Da* *Nisam siguran*

[illegible]

6. Lekcija Spiritizam

Služba svetih anđela, kako je prikazan u Svetom pismu, veoma je utješna i dragocjena istina za svakog Kristovog sljedbenika. Ali biblijska nauka o ovom predmetu izopačena je i pomračena zabludama opće raširenog vjerovanja. Nauka o prirodnoj besmrtnosti, uzajmljena od mnogobožacke filozofije i uvedena u kršćansku vjeru za vrijeme mraka velikog otpada, zamijenila je istinu koju Sveto pismo tako jasno uči, a to je da »mrtvi ništa ne znaju.« A ovo se protivi nauci Svetog pisma koje uči da su nebeski anđeli postojali i bili povezani sa historijom čovječanstva prije smrti ijednog ljudskog bića.

(1) ŠTO MRTVI NEĆE UČINITI NAKON SILASKA U GROB?

*Kao što se oblak razilazi i nestaje ga,
tako tko siđe u grob, neće više nikada
doći natrag. (Job 7,9)*

Nauka o čovjekovoj svjesnosti za vrijeme smrti, naročito vjerovanje da se duhovi umrlih vraćaju da bi služili živima, pripravila je put modernom spiritizmu. Ako se mrtvi nalaze u prisutnosti Boga i svetih anđela, imaju daleko više znanja nego što su imali ranije, zašto se ne bi vratili na zemlju da prosvjetljuju i poučavaju žive? Ako duhovi umrlih, kao što uče ugledni teolozi, lebde nad svojim prijateljima, na zemlji, zašto im ne bi bilo dozvoljeno da se sa njima druže, da ih opominju da ne griješe i da ih tješe u nevoljama? Kako mogu oni koji vjeruju da je čovjek za vrijeme smrti svjestan da odbijaju ono što im dolazi kao božansko vidjelo od strane ovih proslavljenih bića? Evo jednog sredstva koje se smatra svetim, a kojim se sotona služi da bi postigao svoje ciljeve.

Pali anđeli, koji izvršavaju njegove zapovijesti, javljaju se kao vjesnici iz svijeta duhova. Tvrdeći da žive dovodi u vezu sa mrtvima, knez zla vrši na njih koban utjecaj.

(2) KOJE SPOSOBNOSTI SILE ZLA POSJEDUJU I KORISTE U NASTOJANJU DA OBMANE SVIJET?

To su naime duhovi đavolski, koji čine znake, i izlaze kraljevima svega svijeta, da ih skupe na boj za veliki dan Boga Svemoćnoga. (Otkrivenje 16,14)

On ima moć da pred ljudima imitira lik njihovih preminulih prijatelja. Imitacija je savršena: isti izgled, riječi, glas – sve se oponaša sa izvanrednom točnošću. Mnogi su utješeni uvjeravanjem da njihovi mili uživaju blaženstvo neba, i ne shvaćajući opasnost, slušaju »lažne duhove i nauke đavolske« Kada su navedeni da vjeruju da se mrtvi stvarno vraćaju i razgovaraju sa njima, sotona čini da im se pojave oni koji su nespremni otišli u grob. Oni tvrde da su sretni na nebu, i da tamo čak zauzimaju visoke položaje. Na ovaj način širi se zabluda da nema razlike između pravednih i grešnika.

Tobožnji posjetioци iz duhovnog svijeta daju katkada opomene i upozorenja koja se pokažu tačna. Ali, kada zadobiju povjerenje, oni iznose takve nauke koje direktno potkopavaju vjeru u Sveto pismo. Pod izgovorom da se mnogo interesiraju za blagostanje svojih prijatelja na zemlji, zavode ih na najopasnije zablude.

Činjenica da oni kažu neke istine, i da nekada proreknu i buduće događaje, daje njihovim tvrđenjima izgled vjerodostojnosti, i veliki broj ljudi prihvata njihovo lažno učenje tako brzo, i vjeruje tako slijepo, kao da su to najsvetije biblijske istine. Božji zakon se odbacuje, Duh milosti se prezire, a krv zavjeta se smatra kao nešto nesveto. Duhovi proriču Kristovo božanstvo, pa čak i samog Stvoritelja izjednačuje sa sobom. Na ovaj način veliki buntovnik, pod novom maskom, nastavlja protiv Boga svoju bunu, koja je otpočela na nebu i koja traje skoro šest hiljada godina na zemlji.

(3) U OVOM BIBLIJSKOM PRIMJERU, KOGA SU OPONAŠALI ZLI DUHOVI?

On je upita: »Kako izgleda?« Ona odgovori: »Star čovjek izlazi zaogrnut plaštem!« Iz toga zaključí Saul, da je to Samuel. On prignu lice k zemlji i baci se ničice. (1. Samuelova 28,14)

Mnogi pokušavaju da spiritističke pojave objasne kao prijevare i vješte čarolije samog medijuma. Ali, iako je istina da se trikovi mađioničarske vještine često podmeću kao istinite pojave, bilo je i pravih manifestacija jedne natprirodne sile. Tajanstveno

kucanje, kojim je otpočeo moderni spiritizam, nije bilo proizvod ljudske obmane i vještine, nego neposredno djelo zlih anđela, koji su na ovaj način uveli jedno od najuspješnijih obmana koje upropašćuju dušu. Mnogi će se uhvatiti u zamku vjerujući da je spiritizam samo jedna ljudska obmana. Kada se budu suočavali sa pojavama koje će morati da smatraju natprirodnima, bit će prevareni i prinuđeni da ih prihvate kao veliku Božju silu.

(4) KOJE TRI POJAVE OPISUJU ISKAZ SOTONSKIH MOĆI?

Kojega je dolazak po djelovanju sotoninu sa svakom silom i znacima i lažnim čudesima, i sa svakom prijevarom nepravde među onima, koji propadaju, jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasili. (2 Solunjanima 2,9-10)

Ovi ljudi ne mare za svjedočanstvo Svetog pisma o čudesima koja čine sotona i njegovi anđeli. Sotoninom moći su faraonovi čarobnjaci imitirali Božje djelo. Pavao svjedoči da će pred drugi Kristov dolazak biti slična otkrivenja sotonine sile. . . . A apostol Ivan, opisujući čudotvornu silu koja će se pojaviti u posljednjim danima, kaže: »I učini čudesa velika, i učini da i oganj

silazi s neba na zemlju pred ljudima. I vara one koji žive na zemlji znacima koji joj biše dani da čini.« Otkrivenje 13, 13. 14. Ovdje nije riječ o običnim prijevarama. Ljudi će biti prevareni stvarnim čudesima, koja će sotoniska oruđa moći da čine, a ne koja izgleda da čine.

(5) ŠTO ĆE BITI SOTONINO REMEK-DJELO OBMANE?

Jer takvi ljudi lažni su apostoli, prevarljivi poslenici, koji se pretvaraju u apostole Kristove. I nije čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svjetla. (2. Korinćanima 11,13-14)

Knez tame, koji toliko vremena posvećuje sve snage svoje velike inteligencije djelu prijevare, spretno prilagođava svoja iskušenja ljudima svih staleža i položaja. Obrazovanim predstavlja spiritizam u istančanijem i intelektualnijem svjetlu i tako u svoju zamku uspijeva uvući mnoge.

Mudrost »to je daje spiritizam, po riječima apostola Jakova, ne »dolazi odozgo«, nego je »zemaljska, ljudska, đavolska.« (Jakov 3, 15.) Ovo, međutim, veliki varalica vješto krije uvijek kada to može uspješno da posluži njegovom cilju. Onaj koji je imao silu da se pojavi u pustinji

kušanja pred Kristom, ogrnut sjajem nebeskog serafima, pojavljuje se i ljudima u najprivlačnijem vidu kao anđeo svjetlosti. On laska razumu otkrivajući mu uzvišene predmete oduševljava ljudsku maštu veličanstvenim prizorima i osvaja osjećanja svojim rječitim opisima ljubavi i dobrote. On daje mašti uzvišen polet, i podstiče ljude da imaju tako visoko mišljenje o svojoj vlastitoj mudrosti da u svojim srcima preziru Vječnoga.

Ovo moćno biće, koje imalo silu da odvede Otkupitelja svijeta na najvišu goru i da mu pokaže sva zemaljska carstva i njihovu slavu, iznijet će i ljudima svoja iskušenja, kojima će izopačiti razum svima onima koji nisu pod zaštitom božanske sile.

(6) ŠTO JE IZVOR ZABRANJENOG ZNANJA I SAMOLJUBLJA KOJE ŽELE ZLI LJUDI?

*Ovo nije mudrost, što silazi odozgo,
nego zemaljska, tjelesna, đavolska.
(Jakovljeva 3,15)*

Sotona sada obmanjuje ljude laskanjem kao što je obmanuo Evu u Edemu; budi u njima želju da traže zabranjeno znanje i podstrekava u

njima častoljubivu težnju za samouzvišenjem. Popuštanje ovim zlim željama prouzrokovalo je njegov pad, a sada nastoji da time prouzrokuje i propast ljudi. »Pa ćete postati kao bogovi«, izjavljuje on, »i znati šta je dobro što li zlo.« (1. Mojs. 3, 5.) Spiritizam uči »da je čovjek biće napretka i da mu je određeno da se neprestano, od rođenja pa sve do vječnosti, približava Božanstvu.«. . .

Tako je sotona na mjesto pravde i savršenstva vječnoga Boga, pravoga predmeta poštovanja; i na mjesto savršene pravednosti Božjeg zakona, pravog mjerila ljudskih ideala, postavio grešnu i nestalnu ljudsku prirodu, kao jedini predmet poštovanja, jedino pravilo suda i mjerilo karaktera. To je napredak ali ne unaprijed, nego unazad.

(7) KOJI JE JEDINI NAČIN NA KOJI ČOVJEČANSTVO MOŽE BITI UZVIŠENO?

*A on daje veću milost, jer govori:
»BOG SE PROTIVI OHOLIMA, A
PONIZNIMA DAJE MILOST.«
(Jakovljeva 4,6)*

Zakon je naše intelektualne i duhovne prirode da se mi mijenjamo onim što posmatramo. Naš um je prožet onim čime se bavi. Mi postajemo slični onome što smo navikli da volimo i

poštujemo. Čovjek se nikada neće uzdići više nego što je njegovo shvatanje o čistoti, dobroti i istini. Ako je njegovo »ja« njegov najviši ideal, on neće nikada postići nešto uzvišenije. Naprotiv, on će padati sve niže i niže. Samo Božja milost ima silu da čovjeka uzdigne. Prepušten sam sebi, on će neminovno padati sve dublje.

(8) KOJA JE ČOVJEKOVA ULOGA U SURADNJI S BOGOM PROTIV SAMOLJUBLJA?

Zar nemamo prava sestru ženu voditi sa sobom, kao i ostali apostoli i braća Gospodnja, i Kefa? (1. Korinćanima 9,5)

Ljudima koji popuštaju svojim strastima, koji su željni uživanja, tjelesnima, spiritizam se javlja u manje prefinjenom vidu nego onima koji su obrazovani i kulturni; u njegovim grubljim oblicima oni nalaze upravo ono što odgovara njihovim sklonostima. Sotona proučava svaki znak slabosti ljudske prirode, vodi računa o grijesima koje je svaki pojedinac sklon da čini, i onda se trudi da ne propusti nijedne prilike da zadovolji njihove sklonosti ka zlu. On navodi ljude da pretjeruju u onome što je samo po sebi dozvoljeno, i da neumjerenošću oslabe svoju fizičku, duševnu i moralnu snagu.

On je uništio i još uništava hiljade njih putem zadovoljavanja niskih strasti, kojima čini ljudsku prirodu grubom. I kao vrhunac svoga djela, on tvrdi preko duhova da »pravo znanje uzdiže čovjeka iznad svih zakona«; da je »sve što postoji dobro«; da »Bog nikoga ne osuđuje«; i da su »svi grijesi koje činimo nevini.« Kada su ljudi ovako zavedeni da vjeruju da je želja najviši zakon, da sloboda znači razuzdanost, i da čovjek ima samo sebi da polaže račun, treba li se onda čuditi što svuda vlada tolika pokvarenost i moralna izopačenost? Mnogi požudno prihvataju nauku koja im daje slobodu da ugađaju sklonostima svoga tjelesnoga srca. Uzde samosavlađivanja prepuštaju se požudama, duhovne i duševne snage se podčinjavaju životinjskim nagonima, a sotona likujući uvlači u svoju mrežu hiljade onih koji kažu da su Kristovi sljedbenici.

(9) KOJE UPOZORENJE IZDAJE SVETO PISMO O BAVLJENJU SPIRITIZMOM?

Ne obraćajte se na zaklinjače mrtvaca i na gatare; ne pitajte ih za savjet. Vi se skvrnite po njima. Ja sam GOSPOD, Bog vaš! (Levitski zakonik 19,31)

Ali nitko ne bi trebalo da bude zaveden lažnim tvrđenjima spiritizma.

Bog je dao svijetu dovoljno svjetlosti da može da otkrije zamke. Kao što smo već vidjeli, teorija koja čini stvarni temelj spiritizma je u protivrječnosti sa jasnim tvrđenjima Svetoga pisma. Biblija uči da mrtvi ništa ne znaju; da su njihove misli prestale; da oni nemaju udjela ni u čemu što se događa pod suncem niti išta znaju o radostima i nevoljama onih koji su im najmiliji na svijetu. Propovjednik 9,5.

(10) KAKO BI UKAZAO NA OZBILJNOST POROBLEMA SPIRITIZMA, KOJU KAZNU JE BOG ODREDIO ONIMA KOJI SE NJIME BAVE?

Ako ima muž ili žena, u kojima je duh zaklinjanja mrtvaca ili duh gatarski, imaju se smrću kazniti; imaju se kamenovati. Neka njihova krv bude na njima.» (Levitski zakonik 20,27)

Štaviše, Bog je izričito zabranio svaku tobožnju vezu sa duhovima preminulih. Među Jevrejima su postojali ljudi koji su tvrdili, kao i spiritisti danas, da održavaju vezu sa mrtvima. Ali »duhovi pogađački« (Djela 16, 16.), kako su nazivani ovi posjetioci sa drugoga svijeta, nazivaju se u Bibliji »duhovni đavolski.« (Uporedi 4. Mojsijeva 25, 1–3; Psalam

106, 28; 1 Korinćanima 10, 20; Otkrivenje 16, 14.)

Gospod je kazao da je gad i zabranio pod smrtnom kaznom održavanje veze sa ovakvim duhovima. (3. Mojsijeva 19, 31; 20, 27.) Već samo ime »vračanje« izaziva danas preziranje. Tvrdjenje da ljudi mogu da stupe u vezu sa zlim duhovima smatra se kao priča mračnog srednjeg vijeka. Ali spiritizam, koji broji stotine hiljada, pa čak i milione pristalica; koji je prodro u naučne krugove; koji se uvukao u crkve i naišao na naklonost u zakonodavnim tijelima, pa čak i u kraljevskim dvorovima, – ova silna obmana samo je oživljavanje, u novom ruhu, onog u staro doba osuđenog i zabranjenog vračarstva.

Kad ne bismo imali drugih dokaza o pravom karakteru spiritizma, za kršćane trebalo bi da je dosta što ovi duhovi ne prave razliku između pravde i grijeha, između najčistijih i najplemenitijih Kristovih apostola i veoma pokvarenih sotoninih slugu. Time što sotona najniže ljude uzdiže kao da su na nebu, i daje im tamo počasna mjesta, on kaže svijetu: »Nije važno koliko ste zli, nije važno da li vjerujete u Boga i Bibliju ili ne. Živite kako hoćete. Nebo je vaša domovina.« Učitelji spiritizma, u stvari tvrde: »Tko god čini zlo, po volji je Gospodu, i

takvi su mu mili; ili gdje je Bog koji sudi?« Malahija 2, 17. Božja Riječ kaže: »Teško onima koji zlo zovu dobro, a dobro zlo, koji prave od mraka svjetlost, a od svjetlosti mrak.« Izaija 5, 20.

(11) ZAŠTO JE BIBLIJA JEDINI POUZDAN IZBOR SAVJETA U VEZI SA SPIRITIZMOM?

*Posveti ih u istini! Riječ je tvoja istina.
(Ivan 17,17)*

Ovi lažni duhovi javljaju se u obliku »apostola« koji protivrječe onome što su pisali apostoli nadahnuti Svetim Duhom dok su bili na zemlji. Oni poriču božansko porijeklo Biblije, i tako ruše temelj nade kršćanina i gase svjetlost koja pokazuje put u nebo. Sotona čini da svijet vjeruje da je Biblija samo jedna bajka ili knjiga koja odgovara dobu djetinjstva ljudskog roda, ali na koju sada treba drukčije gledati, ili je potpuno odbaciti kao zastarjelu.

A kao zamjenu za Božju Riječ, on ističe spiritističke pojave. To je sredstvo koje je potpuno pod njegovom kontrolom. Ovim sredstvom on može postići da svijet vjeruje u ono što on hoće. Knjigu koja treba da osudi njega i njegove sljedbenike odbacuje; a Spasitelja svijeta prikazuje kao običnog čovjeka. Kao što je rimska straža, koja

je čuvala Isusov grob, proširila lažne glasove, kako su je naučili svećenici i starješine da bi pobili njegovo uskrsenje, tako i pristalice spiritističkih pojava pokušavaju da dokažu da u životu našeg Spasitelja nema ničeg čudesnog. Pošto su tako Isusa stavili u pozadinu, oni skreću pažnju na svoja vlastita čudesa tvrdeći da ona daleko nadmašuju Kristova djela.

(12) KOJI IZVOR MOĆI SPIRITIZAM TVRDI DA IMA?

A bio je neki čovjek, po imenu Simon, koji se prije bavio čaranjem u gradu i zavodio narod samarijski govoreći, da je on nešto veliko. Sve, veliko i malo, pristajalo je uz njega i govorilo: »Ovo je velika sila Božja.« (Djela apostolska 8,9-10)

Istina je da spiritizam danas mijenja svoj oblik, i prikrivajući neke svoje najgrublje crte, poprima kršćansko ruho. Ali njegove izjave sa govornice i preko štampe su se objavljivale mnogo godina, i u njima je otkriven njegov pravi karakter. Ovo učenje ne može se poreći ni sakriti.

Čak i u svome današnjem obliku, daleko od toga da bi bio manje opasan nego ranije, on je u stvari još opasniji jer je prepredeniji. Dok se ranije odricao Krista i Biblije, sada izjavljuje

da oboje prihvaća. Ali Biblija se tumači na takav način koji se sviđa neporođenome srcu, a njene svečane i važne istine se smatraju bezvrijednim.

Ljubav se ističe kao glavna Božja osobina, ali ona se prikazuje kao raznježena sentimentalnost, koja ne pravi razliku između dobra i zla. Božja pravednost, njegov gnušanje na grijeh, zahtjevi njegovog svetog zakona – sve se to smatra nevažnim. Narod se uči da Deset zapovijesti smatra mrtvim slovom. Privlačne i očaravajuće priče djeluju na čula i navode ljude da odbace Bibliju kao temelj svoje vjere. Krista se i sada odriču kao i nekada. Ali sotona je toliko ljudima zaslijepio oči da ne primjećuju prijevare.

(13) KOJU UPUTU NAM DAJE SVETO PISMO KAO ZAŠTITU OD OBMANE?

Postaraj se, da se pokažeš prokušan pred Bogom kao radnik, koji se nema što stidjeti, koji pravo upravlja riječju istine! (2. Timoteju 2,15)

Malo je njih koji imaju pravi pojam o zavodničkoj moći spiritizma i o opasnosti koja prijeti onima koji dolaze pod njegov utjecaj. Mnogi se bave njime samo da bi zadovoljili svoju radoznalost. Oni, u stvari, ne vjeruju u njega, i sa užasom bi odstupili natrag pri pomisli da bi mogli pasti pod vlast

duhova. Ali oni se usuđuju stupiti na zabranjeni teren, a moćni neprijatelj vrši nad njima svoju moć i protiv njihove volje. Ako se samo jedanput podčine njegovom utjecaju, on ih zarobljava. Nemoguće je da se svojom vlastitom snagom otrgnu od njegovog zavodljivog i primamljivog čaranja. Ništa osim Božje sile, darovane kao odgovor na ozbiljnu molitvu vjere, ne može da oslobodi ove duše uhvaćene u zamku.

(14) KOJA JE POSLJEDICA POPUŠTANJA BILO KOJEM ZNANOM GRIJEHU?

Ne, zlodjela vaša rastavljaju vas s Bogom vašim, grijehi vaši zaklonili su lice njegovo od vas, da ne čuje. (Izaija 59,2)

Svi oni koji popuštaju grešnim sklonostima ili svjesno gaje neki poznati grijeh, navlače na sebe sotonina iskušenja. Oni se odvajaju od Boga i od zaštite njegovih anđela; i kada im sotona iznosi svoje obmane, oni su bez odbrane i postaju lako njegov plijen. Oni koji se na ovaj način predaju njegovoj sili ni ne slute gdje će završiti. Pošto ih savlada, kušač će ih upotrebiti kao svoja oruđa da bi i druge namamio u propast.

(15) ZAŠTO ĆE MNOGI VJEROVATI U »SILU ZABLUDE«?

I sa svakom prijevarom nepravde među onima, koji propadaju, jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasili. I zato će im Bog poslati silu zablude, da vjeruju laži, (2 Solunjanima 2,10-11)

Prorok Izaija kaže: »I ako vam reku: pitajte vračare i gatare, koji šapću i mrmljaju, recite: ne treba li narod da pita Boga svojega? Ili će pitati mrtve mjesto živih? Zakon i svjedočanstvo tražite. Ako li tko ne odgovori tako, njemu nema zore.« Izaija 8, 19. 20.

Da su ljudi htjeli da prihvate u Svetom pismu tako jasno iznesenu istinu o čovječjoj prirodi i o stanju mrtvih, oni bi u tvrđenjima i pojavama spiritizma vidjeli djelovanje sotone sa njegovom silom, znacima i lažnim čudesima.

Ali umjesto da odbace lažnu slobodu, tako dragu tjelesnom srcu, i da se odreknu pred svjetlošću i, ne mareći za opomene, i dalje tako čine, dok sotona plete svoje mreže oko njih, te oni postaju njegov plijen. »Jer ljubavi istine ne primiše da bi se spasli«, zato »će im Bog poslati silu prijevare da vjeruju laži.«

(16) KADA IDEMO PUTEM ISTINE BOŽJE RIJEČI, KOME PRKOSIMO?

Jer sam uvjeren, da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sila, ni visina, ni dubina, ni drugo kakvo stvorenje ne može nas rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem. (Rimljanima 8,38-39)

Oni koji su ustali protiv učenja spiritizma napadaju ne samo ljude nego i sotonu i njegove anđele. Oni su se upustili u borbu sa vlastima i silama tame ispod neba. Sotona neće ustupiti ni stope svoga terena, osim ako bude potisnut silom nebeskih vjesnika. Božji narod treba da bude sposoban da mu se odupre kao naš Spasitelj riječima: »Pisano je.« Sotona može i danas, kao i u Isusovo vrijeme, da citira mjesta iz Svetog pisma, i on izopačava njegovo učenje da bi podupro svoje obmane. Oni koji žele u ovo vrijeme opasnosti čvrsto da stoje, moraju lično dobro razumjeti svjedočanstvo Svetoga pisma.

(17) SUOČENE SA ZLIM DUHOVIMA KOJI OPONAŠAJU MRTVE, KOJA ĆE NAS ISTINA ZAŠTITITI OD OBMANE?

Živi znaju još, da moraju i umrijeti, a mrtvi nemaju više znanja, niti se nadaju plaći; jer im se je spomen zaboravio. (Propovjednik 9,5)

Mnogi će se suočiti sa đavolskim duhovima koji će im se pojaviti u obliku njihovih dragih rođaka i prijatelja, objavljujući im najopasnije zablude. Ovi posjetioci će utjecati na naša najnježnija osjećanja i činit će čudesu da bi poduprli svoja tvrđenja. Moramo biti spremni da im se suprotstavimo biblijskom istinom – da mrtvi ništa ne znaju i da su oni koji se tako javljaju đavolski duhovi.

(18) AKO SMO PRATILI BOŽJU RIJEČ, U KOJE SE VELIKO OBEĆANJE MOŽEMO POUZDATI U NAŠEM »ČASU KUŠNJE«?

Jer si održao riječ strpljivosti moje, i ja ću tebe sačuvati od časa kušnje, koji će doći na sav svijet, da iskuša one, koji stanuju na zemlji. (Otkrivenje 3,10)

Upravo je pred nama »čas iskušenja koji će doći na sav vasioni svijet da iskuša one koji žive na zemlji.« Otkrivenje 3, 10. Svi oni čija vjera nije čvrsto utemeljena na Božjoj Riječi, bit će prevareni i nadvladani. Sotona radi »sa svakom prijevarom nepravde« da bi sinove čovječje podčinio svojoj vlasti, i njegove će se prijevare sve više povećavati. Ali on može svoj cilj da postigne samo onda ako čovjek dobrovoljno pristane na njegova iskušenja.

Oni koji ozbiljno traže poznavanje istine i bore se da poslušnošću očiste svoje duše, i čine sve što je u njihovoj moći da se pripreme za borbu, naći će u Bogu istine sigurnu zaštitu. »Jer si održao riječ trpljenja mogega, i ja ću tebe sačuvati (Otkrivenja 3, 10.) jeste Spasiteljevo obećanje. On će prije poslati sve anđele sa neba da zaštiti njegov narod nego što će dopustiti sotoni da nadvlada i jednu dušu koja se u Njega uzda.

(19) KOJE OPASNOSTI LEŽE U SLIJEPOM PRIHVAĆANJU UVRIJEŽENIH VJEROVANJA BEZ POTRAGE I PRIHVAĆANJA ISTINE?

*Moj će narod biti uništen, jer mu fali znanje, jer si ti odbacio znanje, zato ću te ja odbaciti, da mi ne budeš svećenik, jer si zaboravio zakon Boga svojega, zato ću i ja zaboraviti djecu tvoju.
(Hošea 4,6)*

Prorok Izaija iznosi strašnu obmanu koja će doći na grešnike i koja će učiniti da se osjećaju sigurnim od osude Božjeg suda: »Uhvatismo vjeru sa smrću i ugovorismo s grobom; kad zađe bič kao povodanj, neće nas dohvatiti, jer od laži načinismo sebi utočište i za prijevaru zaklonismo se.«

Izaija 28, 15. U ovu grupu ljudi ubrajaju se oni koji se u svojoj tvrdoglavoj nepokajanosti tješe uvjeravanjem da za grešnika neće biti kao Božji anđeli. Ali još sigurnijima se smatraju oni koji čine zavjet sa smrću i ugovor sa grobom, koji odbacuju istine koje je nebo predvidjelo kao zaštitu za pravednike u danima nevolje, a traže utočište u lažima koje im sotona pruža u vidu primamljive obmane spiritizma.

(20) KOJA JE SOTONINA LAŽ IZREČENA U EDENU ZAČELA CJELOKUPNI SPIRITIZAM?

Zmija reče ženi: »Nikako nećete umrijeti, (Postanak 3,4)

Sotona se dugo pripremao za svoj posljednji napor da obmane svijet. On je postavio temelje svome radu obećanjem koje je dao Evi u Edemu: »Nećete vi umrijeti, nego će vam se u onaj dan kad okusite što li zlo.« 1. Mojsijeva 3, 4. 5. Malo po malo je pripravio put za svoje najveće djelo prijevaru u razvoju spiritizma.

Još nije postigao potpuno ostvarenje svojih namjera; ali će ih ostvariti u posljednjem ostatku vremena. Prorok kaže: »I vidjeh... tri nečista duha kao žabe, jer su ovo duhovi đavolski koji čine čudesu i izlaze carevima svega vasionog svijeta da ih skupe na boj za onaj veliki dan

Boga svedržitelja.« (Otkrivenje 16, 13. 14.) Izuzev onih koje će Božja sila vjerom u njegovu Riječ sačuvati, cio svijet će biti uvučen u ovu prijevaru. Narod uljuljan u kobnu sigurnost probudit će se tek onda kada se na nj bude počeo izlivati Božji gnjev.

(21) PO ZAKLJUČENJU VELIKE BORBE, ŠTO ĆE SE DOGODITI SA SOTONINIM »UTOČIŠTEM LUKAVOSTI“?

Učinit ću pravicu pravilom, pravednost mjerilom. Tuća potre utočište lukavosti, voda odnese zaklon.“ (Izaija 28,17)

Svojim proučavanjem postao sam svjestan da će u posljednjim danima knez zla pokušati izvršiti svoj zavodnički utjecaj na naše umove priznajući da postoji komunikacija između živih i mrtvih.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Zahvalan sam Bogu što je razotkrio dvije najveće Sotonine obmane – besmrtnost duše i svjesnost u smrti, tako da po Njegovoj Riječi ne budem obmanut.

Zaokruži: Da Nisam siguran
Vidim važnost proučavanja Božje riječi. Uzdam se u Božje obećanje da će mi

***otkriti istinu ako je tražim kako ne bih
potpao pod utjecaj Sotoninih obmana.***

Zaokruži: *Da* *Nisam siguran*

Shvaćam da nas Biblija upozorava na pogubna vremena s kojima ćemo se suočiti na kraju zemaljske povijesti i iznimno sam zahvalan na obećanju da, ako se držim Njegove riječi, On će me zadržati uz sebe. Po Njegovoj snazi primit ću obećanje vječnoga života.

Zaokruži: *Da* *Nisam siguran*

[illegible]

7. Lekcija

Sukob koji je pred nama

(1) ŠTO JE POSLJEDICA KRŠENJA IJEDNOG OD BOŽJIH ZAKONA?

Jer kojigod vas zakon drži, a pogriješi u jednome, kriv je za sve. (Jakovljeva 2,10)

Još od samog početka velike borbe na nebu, sotonina stalna namjera je bila da sruši Božji zakon. Da bi ovo postigao, pobunio se protiv Stvoritelja, i premda je bio zbačen sa neba, nastavio je istu borbu na zemlji. Da ljude obmane i da ih tako navede na prijestup Božjeg zakona, jeste cilj za kojim je stalno išao. Bilo da ovo postigne odbacivanjem cijelog zakona, ili uklanjanjem pojedinih njegovih propisa, posljedice će na kraju biti iste. Onaj koji »sagriješi u jednome«, pokazuje preziranje prema cijelome

zakonu«; njegov utjecaj i primjer je na strani prijestupa; on »je kriv za sve«.

(2) KOJA JE SVRHA SOTONINOG PONIŽAVANJA BOŽJIH ZAKONA?

Što ćemo dakle reći? Je li zakon grijeh? Bože sačuvaj! Nego ja grijeha nijesam poznao osim po zakonu;... (Rimljanima 7,7)

Nastojeći da izazove preziranje prema božanskim uredbama, sotona je izopačio nauku Biblije, i tako su se zablude uvukle u vjeru hiljade njih koji kažu da vjeruju u Sveto pismo. Posljednji veliki sukob između istine i zablude je samo završna bitka vjekovne borbe protiv Božjeg zakona. Mi ulazimo u ovaj sukob – sukob između ljudskih zakona i propisa Jehove, između vjere Biblije i vjerovanja u ljudske izmišljotine i predanja.

(3) KOJA JE SVRHA BOŽJE RIJEČI I ZAKONA KOJE ONA SADRŽI?

Riječ je tvoja svjetionica nozi mojoj, svjetlo na stazi mojoj. (Psalam 119,105)

Oruđa koja će se udružiti u ovoj borbi protiv istine i pravde već su na

poslu. Sveta Božja Riječ, koja nam je sačuvana po cijenu tolikog stradanja i krvi, malo se cijeni. Biblija je svima na dohvatu, ali je malo njih koji je stvarno prihvataju kao vođu svoga života.

(4) KOJI JE GLAVNI UZROK NEVJERSTVA?

Sramiti se moraju mudraci, smeteni su i pogođeni. Odbacili su riječ GOSPODNJU. Što im još preostade od mudrosti? (Jeremija 8,9)

Nevjerstvo prevladava ne samo u svijetu nego i u crkvi. Mnogi proriču nauke koje su glavni stubovi kršćanske vjere. Djelo stvaranja, kako nam ga iznose nadahnuti pisci, pad čovjeka, pomirenje i vječna vrijednost Božjeg zakona, u suštini se odbacuju, bilo u cijelosti ili djelomično, od strane velikog dijela onih koji se smatraju kršćanima.

Hiljade njih koji se diče svojom mudrošću i nezavisnošću smatraju znakom slabosti ako se netko potpuno oslanja na Bibliju. Oni smatraju dokazom veće darovitosti i učenosti ako kritikuju Sveto pismo, simbolički ga tumače i osporavaju njegove najvažnije istine.

Mnogi propovjednici uče svoje crkve, a mnogi profesori i učitelji svoje

učenike, da je Božji zakon promijenjen ili ukinut, i da oni koji vjeruju da njegovi zahtjevi još uvijek važe, i da se moraju doslovno ispunjavati, zaslužuje samo preziranje i porugu.

(5) KOJE OPASNOSTI VREBAJU U ODBIJANJU ISTINE?

...Ja sam zato rođen i zato dođoh na svijet, da svjedočim istinu. Svaki, koji je od istine, sluša glas moj.“ (Ivan 18,37)

Odbacivanje istine ljudi odbacuju njenog Autora. Kada gaze Božji zakon, time poriču autoritet Zakonodavca. Isto je tako lako načiniti idola od lažnih nauka i lažnih teorija kao i od drveta ili od kamena. Lažnim predstavljanjem Božjih osobina, sotona stvara kod ljudi pogrešan dojam o karakteru njihovog Stvoritelja.

Mnogi mjesto Boga postavljaju na prijesto nekog filozofskog idola, dok živi Bog, koji mali broj obožavalaca. Hiljade njih obožavaju prirodu, dok se Boga prirode odriču. U današnjem kršćanskom svijetu vlada idolopoklonstvo isto tako kao i u starom Izraelu za vrijeme proroka Ilije, samo u drugom obliku.

Bez mnogih koji se smatraju mudrima, bog filozofa, pjesnika, državnika, novinara, bog otmjenih

krugova, mnogo visokih škola i univerziteta, pa čak i nekoliko teoloških ustanova malo je bolji od Bala, feničanskog boga sunca.

(6) KOLIKO ĆE DUGO BOŽJI ZAKON OSTATI NA SNAZI?

Prvo je na riječi tvojoj stalnost, vječno traje svaka pravedna zapovijed od tebe. (Psalam 119,160)

Nijedna zabluda prihvaćena od kršćanskog svijeta ne podiže se smjelije protiv autoriteta neba, nijedna se neposrednije ne suproti zdravome razumu, i nijedna nije opasnija po svojim posljedicama nego nauka novoga doba, koja se tako brzo širi, a to je da Božji zakon nije obavezan za ljude. Svaka zemlja ima svoje zakone, koji zahtijevaju poštovanje i poslušnost. Nijedna država ne bi mogla postojati bez njih. zar se onda može zamisliti da Stvoritelj neba i zemlje nema nikakvog zakona za tvoja stvorenja?

Pretpostavimo da ugledni propovjednici javno propovijedaju da zakoni koji vladaju u njihovoj zemlji i štite prava građana nisu obavezni – da oni ograničavaju slobodu naroda i da ih zato ne treba poštovati; dokle bi se ovakvi ljudi trpjeli na propovjedaonici?

A zar je veća uvreda prezirati zakone država i zemalja nego gaziti božanske propise koji su temelj svih država?

(7) ŠTO JE BEZAKONJE?

Svaki, koji čini grijeh, čini i bezakonje, jer je grijeh bezakonje. (1 Ivan 3,4)

Bilo bi mnogo razumljivije da države ukinu svoje propise i dopuste ljudima da rade što hoće negoli da Gospodar svemira poništi svoj zakon i ostavi svijet bez mjerila za suđenje krivaca ili opravdavanje poslušnih. Da li želimo da saznamo kakve bi bile posljedice ukidanja Božjeg zakona? Ovaj eksperiment je već učinjen. Strašni su bili prizori koji su se odigrali u Francuskoj kada je zavládalo nevjerstvo. Tada je u svijetu bilo pokazano da otkloniti ograničenja koja je Bog postavio znači prihvatiti vladavinu najokrutnijih tirana. Kada se odbaci mjerilo pravednosti, tada je knezu zla otvoren put da uspostavi svoju vlast na zemlji.

Gdje god se odbace božanski propisi, grijeh prestaje da izgleda grešan a pravda poželjna. Oni koji odbijaju da se pokore Božjoj vladavini potpuno su nesposobni da vladaju sami sobom. Njihovim opasnim naukama usađuju se duh nepokornosti u srca

djece i omladine, koja po svojoj prirodi ne podnose ograničenja, a posljedica toga je da se u društvu širi bezakonje i razuzdanost. Iako se mnogi rugaju lakovjernosti onih koji se pokoravaju Božjim zahtjevima, oni sami rado prihvataju sotonine obmane. Oni popuštaju tjelesnim željama i čini grijehе koji bi navukli Božje sudove na neznabošce.

(8) KOJE ĆE BIBLIJSKO NAČELO DOĆI KAO POSLJEDICA ODBACIVANJA BOŽJIH ZAKONA?

*Ne varajte se: »Bog se ne da ružiti, jer što čovjek posije, ono će i požeti.
(Galaćanima 6,7)*

Oni koji uče narod da omalovažavaju Božje zapovijesti siju neposlušnost da kasnije požnju ono što su posijali. Neka se uklone ograde postavljene božanskim zakonom, i ubrzo će se pojaviti nepoštovanje prema ljudskim zakonima. Pošto Bog zabranjuje nepoštena djela, lakomost, laži, i prijevare, ljudi su spremni da gaze njegove propise kao smetnju svome svjetskom napretku; ali posljedice odbacivanja ovih propisa bit će strašnije nego što mogu da zamisle.

Ako zakon ne bi bio na snazi, zašto da se čovjek boji da ga prestupa? Lična svojina ne bi više bila sigurna, ljudi bi nasiljem otimali imanja svojih bližnjih, i najjači bi postali najbogatiji. Ni sam život ne bi se cijenio. Bračni zavjet ne bi više bio sveti zakon, koji štiti obitelj. Onaj koji bi imao vlast, mogao bi, ako bi htio, da na silu otme ženu svome bližnjemu.

Peta zapovijest bi se uklonila zajedno sa četvrtom. Djeca se ne bi ustručavala da oduzmu život svojim roditeljima ako bi time mogla da ostvare želje svoga pokvarenog srca. Civilizovani svijet bi postao horda razbojnika i ubica, a sigurnost, mir i sreća bi iščezli sa svijeta.

(9) KOJI JE BLAGOSLOV IZGUBLJEN KRŠENJEM BOŽJIH ZAPOVJEDI?

***Sine moj, ne zaboravljaj nauke moje i
srce tvoje neka se obazire na upute
moje! Jer ti one donose dug život,
godine blagostanja i puno sreće.
(Mudre izreke 3,1-2)***

Već sama nauka da su ljudi oslobođeni poslušnosti Božjim zahtjevima je oslabila silu moralne obaveze i svijetu otvorila brane nepravde. Bezakonje, rasipnost i pokvarenost navaljuju na nas kao

opasna poplava. U obitelji sotona uveliko radi. Njegova zastava se vije i na domovima onih koji tvrde da su kršćani. Tu je zavist, sumnjičenje, licemjerstvo, otuđivanje, raspre, svade, izdavanje povjerenih tajni i zadovoljavanje tjelesnih želja. Cijeli sistem vjerskih načela i nauka, koji bi trebalo sada sačinjava temelj i okvir društvenog života, izgleda da se ljulja, gotov da se raspadne.

(10) ŠTO SE DOGODI KADA BEZAKONJE VLADA ONIMA KOJI VLADAJU NARODOM?

Vjerolomstvo i zaniijekanje GOSPODA, odstup od Boga svojega, govorenje o nasilju i otpadu, izmišljanje i iznošenje riječi lažnih. (Izaija 59,13)

Sudovi su izopačeni. Ljudi na vodećim mjestima rukovode se željom za dobitkom i ljubavlju za čulnim uživanjima. Neumjerenost je oslabila sposobnost mnogih, tako da se sotona ima nad njima gotovo potpunu vlast. Pravnici su iskvareni, podmitljivi, neistiniti. Pijanstvo, orgije, strast, zavist i nepoštenje svake vrste nalaze se među onima koji primjenjuju zakone. »Zato sud odstupi natrag, i pravda stoji daleko; jer istina pade na ulicu, i pravda ne može da prođe.«

(11) ŠTO SE DOGODI KADA IZGUBIMO VJERU U BOŽJU RIJEČ?

*Beščutno je srce njihovo kao salo, a ja se
radujem nauci tvojoj. (Psalam 119,70)*

Bezakonje i duhovna tama, koje su vladale pod prevlašću Rima, bile su neizbježna posljedica njegovog odbacivanja Svetoga pisma; ali gdje da se nađe uzrok za to tako široko rasprostranjivanje bezboštva, za odbacivanje Božjeg zakona i za pokvarenost koja iz toga proizlazi, pri punoj svjetlosti evanđelja i u doba vjerske slobode?

Sada kada sotona više ne može da drži svijet pod svojom vlašću oduzimanjem Svetoga pisma, on drži svijet pod svojom vlašću oduzimanjem Svetoga pisma, on pribjegava drugim sredstvima da bi postigao cilj. Uništiti vjerovanje u Bibliju služi njegovoj namjeri isto tako kao i uništiti samu Bibliju. Pošto je raširio vjerovanje da Božji zakon nije obavezan, sotona isto tako uspješno navodi ljude da ga prestupaju kao i kada uopće ne bi poznavali njegove propise.

Sada, kao i nekada, on radi preko crkve da bi ostvario svoje planove. Današnje vjerske zajednice su odbile da slušaju nepopularne istine jasno

iznesene u Svetom pismu i, boreći se protiv njih, prihvatile su tumačenje i zauzele takve stavove koji su svuda posijali sjeme bezvjerja . . .

(12) KOJE NAM JE BOŽJE OBEĆANJE DANO VEZANO ZA POSTOJANOST BOŽJEG ZAKONA?

Ne mislite, da sam došao ukloniti zakon ili proroke. Nijesam došao da ih uklonim, nego da ih ispunim. (Matej 5,17)

(13) ŠTO ĆE BITI NAJISTAKNUTIJA OSOBINA ONIH KOJI VOLE BOGA I BUDU IZBAVLJENI OD ZLA NA POSLJEDNJI DAN?

Ovdje je strpljivost svetih, koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu. (Otkrivenje 14,12)

(14) IAKO ZABORAVLJEN OD VEĆINE, KOJI DAN NAS JE BOG ZATRAŽIO DA PROMATRAMO KAO DAN ODMORA?

Sjeti se subotnoga dana, drži ga svetim. Šest dana radi i obavljaš sve poslove svoje. Ali sedmi dan jest subota, dan odmora u čast GOSPODU, Bogu tvojemu. Tad ne smiješ raditi nikakva posla, ni ti ni sin tvoj ili kći tvoja, ni

***sluga tvoj ni sluškinja tvoja ni stoka
tvoja ni stranac, koji boravi kod tebe
unutar vrata tvojih. Jer u šest dana
stvorio GOSPOD nebo i zemlju, more i
sve, što je u njima, ali sedmi dan
otpočinu on. Zato je GOSPOD
blagoslovio i posvetio subotni dan.
(Izlazak 20,8-11)***

I kada se zahtjevi četvrte zapovijesti jasno iznesu, mnogi uviđaju da Bog zahtijeva da svetkujemo sedmi dan, subotu. A kao jedini izlaz da se oslobode dužnosti koju nisu voljni da ispune, mnogi učitelji izjavljuju da Božji zakon više ne važi. Na ovaj način odbacuju zakon a sa njime i subotu.

Što se rad na reformi subote bude više širio, to će ovo odbacivanje božanskog zakona, da bi se izbjegli zahtjevi četvrte zapovijesti, postati gotovo sveopće. Nauke ovakvih vjerskih vođa otvorile su vrata nevjerstvu, spiritizmu i preziranju Božjeg svetog zakona. Na ovim vođama leži strašna odgovornost za bezakonja koje vlada u kršćanskom svijetu.

**(15) ŠTO ĆE PREMA
PREDVIĐANJU SVETOGA PISMA
SILA ZVIJERI POKUŠATI
PROMIJENITI?**

***On će govoriti drske govore proti
Svevišnjemu i gledat će da utamani***

svece Svevišnjega i pomišljat će na to, da promijeni blagdanska vremena i zakon. I oni će biti predani vlasti njegovoj za jedno vrijeme i za dva vremena i za polovinu vremena.
(Daniel 7,25)

(16) NA KOJE SMO SUPTILNE NEISTINE KOJE SU ZAMIJENILE ISTINU UPOZORENI?

Pazite, da vas tko ne pokvari mudrovanjem i ispraznom prijevarom po predaji ljudi, po počelima svijeta, a ne po Kristu. (Kološanima 2,8)

Pa ipak, baš ove vođe tvrde da se pokvarenost koja se naglo širi ima uglavnom pripisati oskvrnjivanju takozvane »kršćanske subote«, i da bi obavezno svetkovanje nedjelje u velikoj mjeri popravilo društveni moral. Ovo tvrđenje se naročito ističe u Americi, gdje se najviše propovijeda nauka o pravoj suboti. Tamo se reforma u pogledu umjerenosti, jedna od najistaknutijih i najvažnijih moralnih reformi, vrlo često sjedinjuje sa pokretom o svetkovanju nedjelje, čiji se zastupnici predstavljaju kao oni koji rade za najveće dobro društva, a oni koji se protive da se sjedine sa njima proglašavaju se neprijateljima umjerenosti i reforme.

Ali, činjenica da se jedan pokret koji širi zabludu povezuje sa djelom koje je samo po sebi dobro nije dokaz u prilog same zablude. MI možemo da sakrijemo otrov ako ga pomiješamo sa zdravom hranom, ali time ne mijenjamo njegovu prirodu. Naprotiv, on postaje još opasniji jer ga time gotovo nesvjesno uzimamo.

Jedno od sotoninih lukavstava jeste da sa lažju sjedinjuje upravo toliko istine koliko je potrebno da bi ona izgledala vjerojatna. Vođe nedjeljnog pokreta mogu zastupati reforme koje su potrebne narodu, načela koja su u skladu sa Biblijom; ali sve dotle dok su sa ovim vezani zahtjevi koji se protive Božjem zakonu, Božje sluge se ne mogu sjediniti sa njima. Ništa ih ne može opravdati što uklanjaju Božje zapovijesti radi ljudskih propisa.

(17) ŠTO JE KONAČNA POSLJEDICA DJELOMIČNOG POSLUHA?

Koji imaju obličje pobožnosti, a sile su se njezine odrekli; i ovih se kloni! (2. Timoteju 3,5)

*I anđelu crkve u Laodiceji napiši:
Ovako govori Amen, svjedok vjerni i
istiniti početak stvorenja Božjega:
Znam tvoja djela, da nijesi ni studen ni*

vruć, O da si studen ili vruć! Ali jer si mlak, i nijesi ni studen ni vruć, izbljuvat ću te iz usta svojih.
(Otkrivenje 3,14-16)

Razlika između onih koji kažu da su kršćani i nevjernika jedva se može sada primijetiti. Pripadnici crkava vole ono što svijet voli i spremni su da se s njime sjedine; a sotona je odlučio da ih poveže u jedno tijelo, i tako ojača svoju stvar okupljajući ih sve u redove spiritista.

Katolici, protestanti, i svjetovni ljudi prihvatit će oblik pobožnosti bez njene sile, i u ovom sjedinjenju će vidjeti veliki pokret za obraćenje svijeta i uspostavljanje dugoočekivanog hiljadugodišnjeg carstva.

(18) KOJA ĆE BITI KONAČNA POSLJEDICA ČOVJEČJEG ODBIJANJA BOŽJEG ZAKONA?

Ne, živi samo, živi slavi te kao ja danas. Otac javlja djeci vjernost tvoju. Oskvrnjena je zemlja po stanovnicima svojim; jer su prestupili zapovijedi, zakon prekoračili, zavjet staroga doba poništili. (Izaija 24,4-5)

Sotona također radi preko prirodnih sila da prikupi nespremne duše za svoju žetvu. On je naučio tajne laboratorija prirode i upotrebljava svu svoju moć da njima zavlada koliko mu to Bog

dopušta. Kad mu je bilo dozvoljeno da pohodi Joba, kako su brzo bila uništena stada, sluge, kuće i djeca; nesreća za nesrećom se nizala kao u jednom trenutku. Bog je taj koji čuva svoja stvorenja i štiti ih od sile uništenja.

Ali kršćanski svijet je pokazao preziranje prema Božjem zakonu, i Gospod će učiniti ono što je rekao da će učiniti. On će zemlji uskratiti svoje blagoslove i povući svoju zaštitu od onih koji ustaju protiv njegovog zakona, uče tako druge i primoravaju ih da to isto učine. Sotona ima vlast nad svima koje Bog naročito ne štiti. On će nekima pomoći i usrećiti ih da bi uspješnije izveo svoje namjere, dok će na druge navući nevolje i navesti ih da vjeruju da je Bog onaj koji ih muči.

Dok se sotona predstavlja ljudima kao veliki liječnik, koji može da izliječi sve njihove bolesti i nesreće, i čitave gradove pretvoriti u ruševine i pustoš. Čak i sada je on na djelu. U nesrećama i katastrofama na vodi i kopnu, u velikim požarima, u strašnim olujama i padanju grada, u burama, poplavama, ciklonima, visokim plimama i zemljotresima, na svakom mjestu i u hiljadu oblika vrši sotona svoju moć. On uništava dozrelu žetvu, i tada dolaze glad i nevolja. Ispunjava zrak smrtnim zarazama, i hiljadu njih umiru od epidemije. Ove nesreće će biti sve

češće i sve kobnije. Propast će naići kako na ljude tako i na životinje. »Tužit će zemlja i opasti, iznemoći će glavari . . . Jer se zemlja oskvrni pod stanovnicima svojim, jer prestupiše zakone, izmijeniše uredbe, raskidoše zavjet vječni.« Izaija 24, 5

(19) KOJI JE STRAHOVITA POSLJEDICA DJELOVANJA OBMANJENIH U SKLADU SA SOTONINIM PLANOVIMA?

Izgonit će vas iz sinagoga. A dolazi vrijeme, kad će svaki, koji vas ubije, misliti, da Bogu čini službu. (Ivan 16,2)

I tada će veliki varalica uvjeriti ljude da su oni koji služe Bogu uzrok ovih zala. Oni koji su izazvali negodovanje neba svalit će sav teret na one čija je poslušnost prema Božjim zapovijestima stalni prijekor prijestupnicima. Tvrdit će se da ljudi nepoštovanjem nedjelje vrijeđaju Boga; da ovaj grijeh navlači nevolju koja neće prestati sve dotle dok svi ne budu primorani da svetkuju nedjelju, i da oni koji propovijedaju držanje četvrte zapovijesti, i time potkopavaju poštovanje nedjelje, bune narod sprečavajući ga da ne može ponovo dobiti božansku milost i postići zemaljsko blagostanje.

Tako će se ponoviti nekadašnje optužbe protiv Božjih slugu, i to za isti uzrok: »A kad vidje Ahab Iliju, reče mu Ahab: Je si li onaj što nesreću donosiš na Izraela? A on reče: Ne donosim ja nesreću na Izraela, nego ti, i dom oca tvojega, ostavivši zapovijesti Gospodnje i pristavši za Balima.« 1. Carevina 18, 17. 18. Kada lažne optužbe budu izazvale gnjev ljudi, oni će protiv Božjih izaslanika primijeniti postupak vrlo sličan onome koji je otpali Izrael primijenio protiv Ilije.

(20) KOJI ĆE SNAŽNI IZVOR OBMANE UPOTRIJEBITI SOTONA U POSLJEDNJIM DANIMA KAKO BI NAVEO VELIK BROJ LJUDI NA SVOJ PUT?

To su naime duhovi đavolski, koji čine znake, i izlaze kraljevima svega svijeta, da ih skupe na boj za veliki dan Boga Svemoćnoga. (Otkrivenje 16,14)

Jer će ustati lažni Kristovi i lažni proroci i činit će velike znake i čudesu, da zavedu, ako je moguće, iste izabranike. (Matej 24,24)

Sila koja čini čuda, a koja se otkriva preko spiritizma, upotrebit će svoj utjecaj protiv onih koji izaberu da slušaju Boga radije nego ljude. U svojim porukama duhovi će izjavljivati

da ih je Bog poslao da uvjere protivnike nedjelje da su u zabludi i da potvrde da se zemaljski zakoni treba da poštuju kao Božji zakon. Oni će izražavati žaljenje zbog velike pokvarenosti koja vlada u svijetu i tvrdit će, zajedno sa vjerskim učiteljima, da je nisko stanje morala prouzrokovano oskvrnjavanjem nedjelje. Veliko će biti negodovanje svijeta protiv onih koji budu odbili da vjeruju njihovim riječima.

Sotonin postupak sa Božjim narodom u ovom posljednjem sukobu je isti kao što je bio na početku velike borbe na nebu. On se pretvarao kao da hoće da učvrsti božansku vladavinu, dok je, u stvari, potajno poduzimao sve da bi je oborio.

(21) KOJI TAJNI PLAN ŽELI OSTVARITI SOTONA POMOĆU SVOJIH NAČINA ZAVOĐENJA I KONTROLE U OVOJ PREDSTOJEĆOJ BORBI?

Budite trijezni i bdijte, jer protivnik vaš, đavao, kao lav ričući obilazi i traži, koga da proždere. (1. Petrova 5,8)

Bog nikada ne primorava volju ili savjest ljudi, dok se sotona, naprotiv, uvijek služi najgrubljim nasiljem da pod svoju vlast dovede one koje ne

može na drugi način da zavede. On pokušava da strahom i nasiljem zavlada nad savješću ljudi i sa iznudi njihovu poslušnost. Da bi postigao ovaj cilj, on radi kako preko duhovnih tako i preko svjetovnih vlasti, podstrekavajući ih da nametnu ljudske zakone koji su u suprotnosti sa Božjim zakonom.

(22) KOJA OBILJEŽJA POSLJEDNJEG BOŽJEG DANA ĆE POTAKNUTI IZBAVLJENE OD ZLA NA MRŽNJU SOTONE I NJEGOVIH SLJEDBENIKA?

*I razgnjevi se zmaj na ženu, i otide da
zametne borbu s ostalima od potomstva
njezina, koji drže zapovijedi Božje i
imaju svjedočanstvo Isusa Krista.
(Otkrivenje 12,17)*

Oni koji poštuju biblijsku subotu bit će optuženi kao neprijatelji zakona i reda, kao oni koji naruše moralne ograde društva, kao uzročnici anarhije i pokvarenosti, i kao oni koji navlače na zemlju Božje sudove. Njihovo savjesno držanje Božjeg zakona proglasit će se kao upornost, tvrdoglavost i preziranje vlasti. Oni će biti optuženi da ne poštuju vlasti.

Propovjednici koji poriču obaveznost božanskog zakona propovijedat će sa propovjedaonice o

dužnosti da se građanske vlasti kao od Boga određene moraju slušati. Oni koji drže Božje zapovijesti bit će u zakonodavnim tijelima i sudskim dvoranama lažno predstavljeni i osuđeni. Njihovim riječima će se dati lažni smisao, a njihovim postupcima bit će pripisane najgore pobude.

**(23) ŠTO ĆE UČINITI
GRAĐANSKE VLASTI I KOJE
PRIPADAJU RELIGIJSKOJ
VEĆINI KAKO BI POKUŠALI
PRISILITI ČUVARE BOŽJIH
ZAPOVIJEDI DA POSTUPE
PROTIVNO SVOJOJ SAVJESTI?**

I da nitko ne može ni kupiti ni prodati, osim tko ima žig: »ime zvijeri ili broj imena njezina. (Otkrivenje 13,17)

Pošto protestantske crkve odbacuju jasne biblijske dokaze u prilog Božjeg zakona, one će težiti da ušutkaju sve one čiju vjeru ne mogu Biblijom da obore. Iako zatvaraju oči pred činjenicom, one ipak prihvataju postupak koji će dovesti do progonstva onih koji se svjesno protive da čine ono što čini ostali kršćanski svijet i koji ne pristaju da poštuju papski dan odmora.

Crkveni i svjetovni dostojanstvenici udružiti će se da podmite, nagovore ili primoraju sve ljude da svetkuju

nedjelju. Nedostatak božanskih dokaza bit će zamijenjen prisilnim mjerama. Politička pokvarenost uništiti će ljubav prema pravdi i poštovanje prema istini. Čak i u slobodnoj Americi, vodeće ličnosti i zakonodavci, da bi sebi osigurali naklonost javnosti, popustiti će općoj želji da se izda jedan zakon o obaveznom svetkovanju nedjelje. Sloboda savjesti, koja je stajala toliko mnogo žrtava, neće se više poštovati.

U sukobu koji će uskoro nastati vidjet ćemo ispunjenje riječi proroka: »I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije s ostalim sjemenom njezinim koje drži zapovijesti i ima svjedočanstvo Isusa Krista.« Otkrivenje 12, 17.

Sada sam svjestan kako Sveto Pismo jasno opisuje predstojeći sukob »kakav se nikada prije nije dogodio“, a koji će započeti kada se približimo kraju ovoga svijeta.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Shvaćam da su od začeca grijeha središte Sotoninog napada u ovoj velikoj borbi bili Božji vječni sveti zakoni – osnova njegove Vladavine.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Otkrivenje 12,17 otkriva da je Sotonin konačni cilj kleveta Božjih zakona kako bi izazvao konačno odbacivanje ovih svetih načela.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Sada znam da Sveto Pismo otkriva kako su Božje zapovijedi svete i vječne unatoč tome što će Sotona i čovječanstvo pomišljati »na to, da promijeni blagdanska vremena i zakon.“ Daniel 7,25

Zaokruži: Da Nisam siguran

Sada vidim da Biblija uči važnosti pridržavanja svim svetim Božjim zapovijedima i da onaj tko pogriješi u jednome kriv je za sve. Jakovljeva 2,10

Zaokruži: Da Nisam siguran

Odlučujem da ću biti među vjernim Božjim ljudima izbavljenima od zla, koji će slušati Njegove zapovijedi i ostati vjerni Isusu. Otkrivenje 14,12

Zaokruži: Da Nisam siguran

8. Lekcija

Biblija naša zaštita

(1) ŠTO ĆE BITI NAŠA ZAŠTITA OD SOTONINIH OBMANA?

*Isus mu reče: »Stoji pisano: ‘ČOVJEK
NE ŽIVI SAMO O KRUHU.’« (Luka 4,4)*

*Tražite zakon i objavu! Tko ne govori
tako, njemu više nema, zore. (Izaija 8, 20)*

Božji narod je upućen na Sveto pismo kao zaštitu protiv utjecaja lažnih učitelja i zavodljivih sila duhova tame. Sotona primjenjuje svako lukavstvo da ljude spriječi da steknu znanje iz Biblije, jer njeno jasno učenje otkriva njegove obmane. Svako oživljavanje Božjeg djela podstiče kneza zla na veću

aktivnost. On sada ulaže posljednje napore za završnu borbu protiv Krista i njegovih sljedbenika.

Uskoro će se pred nama pokazati posljednja velika prijevara. Antikrist će pred našim očima činiti čudesu. Ono što će on imitirati bit će toliko slično istinskome da će biti nemoguće razlikovati jedno od drugoga, osim pomoću Svetog pisma. Svjedočanstvima Pisma mora da se ispita svako tvrđenje i svako učinjeno čudo.

(2) IZ KOJEG ĆEMO IZVORA CRPITI SNAGU DA SLUŠAMO BOGA, A NE ČOVJEKA?

A Bog svake milosti, koji vas pozva na vječnu svoju slavu u Kristu Isusu, on će vas, iza malo muke, usavršiti, okrijepiti, utvrditi. (1. Petrova 5,10)

Oni koji se trude da drže Božje zapovijesti bit će omrznuti i ismijavani. Oni mogu samo u Bogu da opstanu. Da bi mogli da izdrže iskušenja koja će doći, moraju da razumiju Božju volju onako kako je otkrivena u njegovoj Riječi. Oni mogu Boga da poštuju samo onda ako imaju pravilno shvaćanje o njegovom karakteru, o njegovoj vladavini i o njegovim namjerama, i ako žive u suglasnosti sa njima. Samo oni koji su svoje duše ojačali istinama

Biblije moći će da podnesu posljednju veliku borbu.

Svaki pojedinac će stajati pred pitanjem: hoću li većina slušati Boga ili čovjeka? Odlučan čas je sada pred vratima. Da li su naše noge utemeljene na stijeni nepromjenjive Božje riječi? Jesmo li spremni da čvrsto stanemo u odbranu Božjih zapovijesti i vjere Isusove?

(3) ZAŠTO JE BOG DAO PROROČANSTVO U SVOJOJ RIJEČI?

Jer štogod je pisano, pisano je za našu nauku, da strpljivošću i utjehom Pisma nadu imamo. (Rimljanima 15,4)

Tajne su stvari u Gospoda, Boga našega. Objavljene stvari za nas su i djecu našu dovijeka, da izvršujemo sve zapovijedi ovoga zakona. (Ponovljeni zakon 29,29)

Prije svoga raspeća Spasitelj je rekao svojim učenicima da će biti ubijen i da će uskrsnuti iz groba; anđeli su bili prisutni da bi njegove riječi utisnuli u srca i duše učenika. Ali učenici su očekivali oslobođenje od rimskog jarma i nisu mogli podnijeti pomisao da će Onaj u koga su polagali sve svoje nade morati da pretrpi tako

sramnu smrt. Riječi na koje je trebalo da se posjete izgubile su se iz njihovog sjećanja, i vrijeme iskušenja našlo ih je nespremne. Isusova smrt je tako potpuno razorila njihove nade kao da im On nije nikada na nju ukazao. Tako je i nama u proročanstvima otkrivena budućnost isto tako jasno kao što je bila otkrivena učenicima Kristovim riječima.

Događaji koji su u vezi sa svršetkom vremena milosti i sa djelom pripremanja za vrijeme nevolje jasno su nam izneseni. Ali hiljade njih nemaju razumijevanja za ove važne istine kao da im nisu nikada bile otkrivene. Sotona budno pazi da bi otklonio od njih svaki utjecaj koji bi mogao da ih urazumi na spasenje; tako će ih vrijeme nevolje naći nespremne.

(4) KOJA SU TRI UPOZORENJA POSLJEDNJEG DANA NAŠ POZIV NA BUĐENJE KA PUTU SPASENJA?

I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji je imao da propovijeda vječno evanđelje onima, koji stanuju na zemlji, i svakome narodu i plemenu i jeziku i puku. I govoraše velikim glasom: »Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova, i poklonite se onome, koji je stvorio nebo i zemlju, more i izvore vodene.“ I drugi anđeo za njim ide govoreći: »Pade,

pade Babilon veliki, koji je žestokim vinom bluda svojega napajao sve narode. “ I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikim: »Ako se tko pokloni zvijeri i slici njezinoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju, i on će piti od vina gnjeva Božjega, koje je nepomiješano utočeno u čašu gnjeva njegova, i bit će mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetim i pred Janjetom. (Otkrivenje 14,6-10)

Kada Bog šalje svijetu tako važne opomene da su predstavljene anđelima koji lete posred neba i objavljuju ih, onda on zahtijeva od svakog razumnog bića da budno pazi na vijest. Strašni sudovi koji će biti izrečeni protiv onih koji se klanjaju zvijeri i njenoj slici (Otkrivenje 14,9-11), treba sve da podstreknu na marljivo proučavanje proročanstava da bi doznali šta je žig zvijerin i kako mogu izbjeći da ga prime. Ali većina ljudi odvraća uši da ne čuje istinu i obraćaju se ka pričama.

(5) KAKO JE PAVAO OPISAO PONAŠANJE VEĆINE KOJOM UPRAVLJA ŽUDNJA PREMA DOKTRINALNOJ ISTINI?

Jer će biti vrijeme, kad zdrave nauke neće podnositi, nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje, jer ih

uši svrbe I odvratit će uši od istine, a okrenut će se k bajkama. (2. Timoteju 4,3-4)

To je vrijeme već došlo. Ljudi ne žele biblijsku istinu jer se ona suprotstavlja željama grešnog srca, koje ljubi svijet, a sotona im pruža obmane koje oni vole.

(6) KAKO KRISTOVI ISTINSKI SLJEDBENICI UTVRĐUJU DOKTRINALNU ISTINU?

Tražite zakon i objavu! Tko ne govori tako, njemu više nema, zore. (Izaija 8,20)

Ali Bog će imati na zemlji svoj narod, koji će paziti na Bibliju, i samo na Bibliju, kao mjerilo svih nauka i temelj svake reforme. Ni mišljenja učenih ljudi, ni tvrđenja nauke, ni vjerske dogme ili odluke crkvenih sabora, tako mnogobrojne i suprotne kao i crkve koje ih zastupaju, niti glas većine – ni jedno od ovoga, nit sve zajedno, ne može se smatrati dokazom za ili protiv ma koje tačke vjere. Prije nego što primimo ma koju nauku ili propis, treba da se uvjerimo da ih podupire ono jasno: »Tako govori Gospod.«

(7) KOJA JE NAŠA DUŽNOST PREMA SVJETOVNIM NAUKAMA?

A ovi su bili plemenitiji od onih u Solunu, jer primiše riječ sa svim srcem, i svaki su dan ispitivali Pisma, je li to tako. (Djela apostolska 17,11)

Sotona stalno nastoji da obrati pažnju na čovjeka mjesto na Boga. On zavodi ljude da gledaju na biskupe, svećenike i profesore teologije kao na svoje vođe, umjesto da istražuju Sveto pismo da bi sami za sebe doznali svoju dužnost. Tada upravljajući razumom ovih vođa, on može po svojoj volji da utječe na narod.

(8) KOJA JE BILA POSLJEDICA OSLANJANJA ŽIDOVSKOG NARODA NA VOĐE ZA RAZUMIJEVANJE SVETOG PISMA?

Prezren je bio, posljednji od ljudi, čovjek bolova, vičan patnjama, kao jedan, od koga čovjek zaklanja lice svoje, tako je bio prezren, i nijesmo ga cijenili. (Izaija 53,3)

Kada je Krist došao da propovijeda Riječ života, običan narod ga je rado slušao, pa čak i mnogi svećenici i starješine su ga vjerovali. Ali poglavar svećenički i vođe naroda odlučili su da prezru i odbace njegovu nauku. Iako im je propao sav trud da nađu protiv njega

razloge za optužbu, iako su osjećaji utjecaj božanske sile i mudrosti kojom su bile nadahnute njegove riječi, ipak su podlegli svojim predrasudama; odbacili su najjasnije dokaze njegove mesijanske službe, jer bi inače bili primorani da postanu njegovi učenici.

Ovi Isusovi protivnici su bili ljudi koje je narod od djetinjstva bio naučen da poštuje i bezuslovno da se klanja njihovom autoritetu. »Kako to«, pitali su oni, »da naše starješine i mudri književnici ne vjeruju Isusa? Zar ga ovi pobožni ljudi ne bi primili kad bi on stvarno bio Krist?« Samo utjecaj ovakvih učitelja zaveo je jevrejski narod da odbaci svoga Otkupitelja.

Duh koji je pokretao ove svećenike i starješine prožima još uvijek mnoge koji se hvale svojom pobožnošću. Oni odbijaju da ispituju svjedočanstvo Svetoga pisma o naročitim istinama za ovo vrijeme. Oni ukazuju na svoju mnogobrojnost, bogatstvo i ugled, a sa omalovažavanjem gledaju na mali broj branilaca istine kao na neznatne, siromašne i neugledne ljude, koji imaju vjeru koja ih rastavlja od svijeta.

(9) KOJI JE JEDINI NAČIN DA SPRIJEČIMO OBMANU?

Postaraj se, da se pokažeš prokušan pred Bogom kao radnik, koji se nema

što stidjeti, koji pravo upravlja riječju istine! (2. Timoteju 2,15)

Krist je unaprijed vidio da oholo prisvajanje vlasti koje su pokazivali književnici i farizeji neće prestati sa rasijavanjem Jevreja. Svojim proročkim pogledom gledao je uzdizanje ljudske vlasti, koja će htjeti da vlada nad savješću, što je za crkvu u svim vremenima bilo strašno prokletstvo. Njegova teška optužba protiv književnika i farizeja, kao i njegove opomene narodu da ne ide za ovim slijepim vođama, zabilježene su kao savjet budućim pokoljenjima.

(10) PREMA SVETOM PISMU, TKO ĆE BITI MEĐU NAMA I SIJATI LAŽNU DOGMU?

A bilo je i lažnih proroka u narodu, kao što će i među vama biti lažnih učitelja, koji će unijeti pogubna krivovjerja i zatajiti Gospodina, koji ih otkupi, i dovodit će tako sebi brzu propast. (2. Petrova 2,1)

Iako je Biblija puna opomena protiv lažnih učitelja, ipak su mnogi spremni da povjere spasenje svojih duša svećenstvu. Danas ima hiljade kršćana po imenu koji ne mogu da navedu nikakav drugi razlog za svoje

vjerovanje, osim da su tako naučeni od svojih vjerskih vođa. Oni prolaze kraj Spasiteljeve nauke ne obraćajući nikakvu pažnju na nju, a imaju bezuslovno povjerenje u riječi svojih svećenika.

A da li su oni nepogrešivi? Kako možemo svoje duše da povjerimo njihovom vodstvu, osim ako iz Božje riječi doznamo da su oni stvarno nosioci vidjela? Nedostatak moralne hrabrosti da skrenu sa ugažene staze svijeta zavodi mnoge da idu stopama učenih ljudi. Pošto ne vole da sami istražuju, bit će konačno uhvaćeni u mreže zabluda. Oni vide da je istina za ovo vrijeme jasno iznijeta u Bibliji i osjećaju moć Svetoga Duha koji prati njeno propovijedanje, pa ipak dopuštaju, zbog protivljenja svećenstva, da budu odvojeni od svjetlosti. Iako su razum i savjest osvjedočeni, ipak se ove zaslijepljene duše ne usuđuju da misle njihove duhovne vođe, i svoje lično mišljenje, svoje vječno dobro žrtvuju nevjerstvu, oholosti i predrasudama drugih.

(11) NA KOME LEŽI ODGOVORNOST TRAŽENJA ISTINE O SPASENJU?

*Tako, ljubljени moji, kao što svagda
slušaste, ne samo kad sam kod vas,*

nego i sad mnogo većma, kad nijesam kod vas, radite o spasenju svojemu sa strahom i drhtanjem! (Filipljanima 2,12)

Istina i pravo proslavljanje Boga su nerazdvojni. Nemoguće je da čovjek, koji se drži Svetog pisma, poštuje Boga na pogrešan način. Mnogi tvrde da nije važno što netko vjeruje, samo ako je njegov život ispravan. Ali život se formira onim što vjerujemo. Ako su istina i vidjelo nama na dohvatu, a mi zanemarujemo da ih slušamo i razumijemo, onda ih stvarno odbacujemo. Mi bismo radije tamu nego svjetlost.

(12) ZAŠTO JE NEPOZNAVANJE SVETOGA PISMA OPASNO?

Gdje koji se put učini čovjeku ravan, a ipak su to napokon putovi k smrti. (Mudre izreke 16,25)

Neznanje ne opravdava zablude ili grijeh kad nam je data svaka prilika da upoznamo Božju volju. Čovjek putuje i dolazi do mjesta gdje se razilaze putevi, ali putokaz mu pokazuje kuda vodi svaki od njih. Ako on ne mari za putokaz i pođe putem koji mu se čini pravim, ipak će se ma kako bio iskren, zacijelo naći na pogrešnom putu.

Bog nam je dao svoju Riječ da bismo se upoznali sa njenim učenjem i

sami doznali šta On traži od nas. Kada je jedan književnik pristupio Isusu sa pitanjem: »Šta ću učiniti da dobijem život vječni?« Spasitelj ga je uputio na Pismo riječima: »Šta je napisano u zakonu? Kako čitaš?« Luka 10, 25. 26. Neznanje neće opravdati ni staro ni mlado, niti će ih osloboditi od kazne koju prijestup Božjeg zakona povlači sa sobom, jer imaju vjernu sliku ovog zakona, njegovih načela i zahtjeva.

Nije dovoljno da imamo dobre namjere; nije dovoljno da činimo ono što se smatra ispravnim ili što onaj koji propovijeda kaže da ima pravo. U pitanju je spasenje naše duše, i zato svaki mora za sebe da istražuje Sveto pismo. Ma koliko bilo jako naše uvjerenje, ma koliko bili sigurni da onaj koji propovijeda zna što je istina, to sve ne smije da bude naš temelj. Mi imamo kartu na kojoj su označeni svi putokazi ka nebu, i ne treba ništa da nagađamo ili pretpostavljamo.

(13) NA KOJI NAČIN NAM SVETO PISMO UKAZUJE ZA PROUČAVANJE NJEGOVIH STRANICA?

Jer zapovijed po zapovijed, zapovijed po zapovijed, pravilo po pravilo, pravilo po pravilo, malo ovdje, malo ondje. (Izaija 28,10)

Prva i najveća dužnost svakog razumnog bića je da sazna iz Svetog pisma šta je istina, i onda da živi po toj svjetlosti i druge da hrabri da i oni prođu njegovim primjerom. Mi treba iz dana u dan da Bibliju marljivo proučavamo, da se udubljujemo u svaku njenu misao i upoređujemo stih sa stihom. Božjom pomoću mi moramo samo da formiramo svoje mišljenje, jer ćemo pred Bogom odgovarati sami za sebe.

(14) U KOJE SE OBEĆANJE MOŽEMO UZDATI AKO ISTRAŽUJEMO BIBLIJU KAKO BISMO VRŠILI BOŽJU VOLJU?

Ako tko hoće činiti njegovu volju, poznat će, je li ova nauka od Boga, ili ja sam od sebe govorim. (Ivan 7,17)

Najjasnije otkrivene istine u Bibliji zavili su učeni ljudi u sumnju i tamu. Gradeći se da imaju veliku mudrost, oni uče da Sveto pismo ima mistično, tajanstveno i duhovno značenje koje nije jasno izraženo našim jezikom. Ovi ljudi su lažni učitelji. Ovakvim ljudima je Isus rekao: »Ne znate Pisma ni sile Božje.« Marko 12, 24.

Jezik Biblije treba da se tumači prema njegovom očevidnom značenju, osim ako su upotrebljeni neki simbol ili slike. Krist je dao obećanje: »Tko hoće njegovu volju tvoriti, razumjet će je li

ova nauka od Boga.« Ivan 7, 17.

Kada bi ljudi htjeli da prime Bibliju onako kako ona glasi, kada ne bi bilo lažnih učitelja da zavode i zbunjuju njihove misli, izvršilo bi se djelo koje bi anđele obradovalo, a hiljade i hiljade onih koji lutaju u zabludama došli bi u Kristovo stado.

(15) KOJI ĆE POSTUPCI POLUČITI OD KRISTA ISHOD?

Kad me zazovete i idete i pomolite se meni, uslišit ću vas. Kad me potražite, naći ćete me, jest, tražite me svim srcem, (Jeremija 29,12-13)

Mi treba da pri proučavanju Biblije da upotrebimo sve svoje duhovne snage i napregnemo razum da bismo shvatili duboke nebeske stvari, koliko je to moguće smrtnim ljudima. Ali ne smijemo zaboraviti da su djetinja poslušnost i pokornost istinska obilježja učenika. Biblijske teškoće ne mogu se nikada savladati na isti način kojim se služimo pri ispitivanju filozofskih problema.

Mi se ne smijemo upustiti u proučavanje Biblije sa onim samopouzdanjem sa kojim mnogi prilaze proučavanju u oblasti nauke, nego sa molitvom i povjerenjem u Boga, i sa iskrenom željom da

upoznamo njegovu volju. Moramo doći sa poniznim i poslušnim duhom da bismo postigli poznanje velikog »JASAM«. U protivnom slučaju, zli duhovi će tako zaslijepiti naš razum i otvrdnuti naše srce da istina neće moći da učini na nas nikakav utisak.

(16) KOME JE OBEĆANA BIBLIJSKA MUDROST?

Tada Isus reče onim Židovima, koji vjerovali su u njega: »Ako vi ustrajete u mojoj nauci, zaista ćete biti učenici moji. Tada ćete upoznati istinu, i istina će vas osloboditi.« (Ivan 8,31-32)

Zakon je GOSPODNI siguran vođa, provodi dušu; svjedočanstvo je GOSPODNE pouzdano, čini ludake mudracima. (Psalam 19,7)

Mnogi dijelovi Svetog pisma koje učenici ljudi smatraju tajnom ili prelaze preko njih kao preko nečeg beznačajnog, puni su utjehe i pouka za onoga koji ih proučava u Kristovoj školi. Jedan od razloga zašto mnogi teolozi nemaju jasnije shvaćanje o Božjoj riječi jeste što zatvaraju oči pred istinama koje ne žele da sprovedu u svome životu. Razumijevanje biblijskih istina ne zavisi toliko od intelektualne moći onoga koji proučava koliko od

iskrenosti namjera i ozbiljne želje za pravednošću.

(17) NA KOJI NAČIN MOŽEMO RAZUMJETI DUHOVNE ISTINE?

Tjelesni čovjek ne prima što je od Duha Božjega; jer mu je ludost, i ne može da razumije, jer treba da se duhovno prosuđuje. (1. Korinćanima 2,14)

Biblija se nikada ne smije proučavati bez molitve. Samo Sveti Duh nam može pomoći da shvatimo važnost onih stvari koje se lako mogu razumjeti i da nas sačuva od izvrtanja onih tačaka istine koje se teško shvaćaju. Služba je nebeskih anđela da pripreme naša srca da bismo razumjeli Božju riječ. Tako da budemo oduševljeni njenom ljepotom, opomenuti njenim savjetima, ohrabreni i ojačani obećanjima koja se u njoj nalaze.

Molba psalmiste: »Otvori oči moje da bih vidio čudesa zakona tvojega« (Psalam 119, 18.), treba da bude i naša molba. iskušenja često izgledaju neodoljiva zato što se zanemaruje molitva i proučavanje Biblije, i što se onaj koji je podvrgnut kušanju ne može odmah sjetiti Božjih obećanja, da bi dočekaao sotonu biblijskim oružjem. Ali, anđeli su stalno oko onih koji su voljni da budu poučeni u božanskim stvarima, i u času velike potrebe, oni će ih podsjetiti upravo na one istine koje

su im potrebne. Tako »kada neprijatelj navali kao rijeka, Duh će Gospodnji podignuti zastavu suprot njemu.« Izaija 59, 19.

(18) KAKO ĆEMO PRIZVATI DUHOVNE ISTINE U OPASNIM VREMENIMA?

A Utješitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u ime moje, on će vas naučiti svemu i napomenut će vam sve, što vam rekoh. (Ivan 14,26)

Ali Kristova nauka mora ranije da se utisne u naše sjećanje da bi nas Božji Duh mogao u času opasnosti podsjetiti na nju. »U srce svoje zatvorio sam riječ tvoju«, rekao je David, »da ti ne griješim.« Psalam 119, 11.

(19) KOJA JE TRAGIČNA POSLJEDICA SUMNJE U BOŽJU RIJEČ?

I kako nijesu marili da spoznaju Boga, zato ih Bog predade pokvarenom mišljenju, da čine, što ne valja, (Rimljanima 1,28)

Gledajte, braćo, da ne bude kad u kojemu od vas zlo srce nevjerstva, da odstupi od Boga živoga; (Hebrejima 3,12)

Svi koji cijene svoje vječno dobro treba da se čuvaju da ne padnu u sumnju. Napadi će biti upravljani na osnovne stubove istine. Nemoguće je da ostanemo pošteđeni od ruganja, mudrolija, i lažnih primamljivih nauka modernog nevjerstva. Sotona podešava svoja iskušenja svim staležima. Na neobrazovane napada ruganjem i ismijehivanjem, dok protiv obrazovanih istupa sa naučnim primjedbama i filozofskim umovanjem, jednako proračunatim da izazove nepovjerenje ili preziranje Svetoga pisma.

Čak se i omladina koja ima malo iskustva, usuđuje da sumnja u osnovna načela kršćanstva. I ovo nevjerovanje mladih, ma koliko bilo površno, ima svoj utjecaj. Mnogi su na ovaj način tako zavedeni da se rugaju vjervanju svojih roditelja i preziru Duh milosti. (Jevrejima 10, 29.)

Mnogi životi onih koji su obećavali da će biti Bogu na čast i svijetu na blagoslov uništeni su zatrovanim dahom bezbožnosti. Svi koji se uzdaju u hvalisave zaključke ljudskog razuma i uobražavaju da mogu protumačiti božanske tajne, i bez pomoći Božje mudrosti saznati istinu, zapleli su se u mrežu sotonskih zamki.

**(20) AKO JE BOŽJA RIJEČ NAŠA
UTVRDA, KOJI ĆE BITI ISHOD
NAŠEGA SUĐENJA?**

Ovu ću trećinu metnuti u oganj i pretopit ću je, kako se pretapa srebro, i očistit ću je, kako se čisti zlato. Ona će tada zazvati ime moje, i ja ću je uslišiti i reći: 'Ovo je moj narod', a ona će reći: 'Gospod je Bog moj.'» (Zaharija 13,9)

Blagoslovljen čovjek, koji se uzda u GOSPODA, kojemu je uzdanje GOSPOD! On je kao drvo usađeno kraj vode, koje k potoku pruža korijenje svoje. Ono se ne treba ništa bojati, kada dođe žega. Lišće njegovo ostaje zeleno; u sušnoj godini nema nikakve potrebe. Ne prestaje donositi plod. (Jeremija 17,7-8)

Kad dođe vrijeme probe, pokazat će se oni koji su prihvatili Božju riječ kao svoje pravilo života. U ljeto se ne vidi razlika između zimzelenog i drugog drveća; ali kad dođu zimske oluje, zimzeleno drveće ostaje nepromijenjeno, dok drugo drveće gubi svoje lišće. Tako se i sada tobožnji kršćani ne mogu da razlikuju od pravih kršćana, ali vrijeme je upravo pred nama kada će se razlika pokazati. Neka se podignu protivnici, neka se vjerski fanatizam i netrpeljivost opet raspale, neka nastanu progonstva, – polukršćani i licemjeri će se pokolebati i odreći svoje vjere, ali pravi kršćani će stajati čvrsto kao stijena, sa jačom vjerom i

svjetlijom nadom nego u danima
blagostanja.

*Shvaćam da će u posljednjim danima
zemaljskog postojanja Sotona pokušati
na sve moguće načine spriječiti
čovječanstvo od stjecanja znanja o
svetoj Božjoj Riječi.*

Zaokruži: Da Nisam siguran

*Razumijem da će oni koji nastoje
poštivati sve Božje zapovijedi biti
osporavani i ismijavani i da će izdržati
samo zahvaljujući snazi koju crpe iz
Božje Riječi.*

Zaokruži: Da Nisam siguran

*Shvaćam da je stigao dan kad većinom
upravlja žudnja, te da oni ne žele
Biblijsku istinu jer ih ometa u
žudnjama njihovih grešnih srca koja
vole svijet. Takvi rado prihvaćaju
obmane Sotone kojega štiju.*

Zaokruži: Da Nisam siguran

*Iz Božje riječi vidim da će u
posljednjim danima biti mnogo lažnih
učitelja koji objavljuju lažne dogme.
Zahvalan sam Gospodinu na
proročanstvima koja nam daju mudrost
do spasenja.*

Zaokruži: *Da* *Nisam siguran*

Odlučan sam da ću, uz Božju pomoć, svakodnevno samostalno proučavati Božju riječ, te neću ovisiti o drugima kako bih je protumačio.

Zaokruži: *Da* *Nisam siguran*

***Zahvaljujem Bogu što mi pruža
utočište Njegove Riječi u ovim
vremenima kušnje, te ću po Njegovoj
milosti biti među onima koji se
pokoravaju Njegovoj Riječi i ponosno
stoje na dan Njegovog dolaska.***

Zaokruži: *Da* *Nisam siguran*

[illegible]

9. Lekcija

Posljednja opomena

**(1) KOJU JE PORUKU
POSLJEDNJEG DANA OBJAVIO
»ANĐEO“ U OTKRIVENJU 14,8?**

*I drugi anđeo za njim ide govoreći:
»Pade, pade Babilon veliki, koji je
žestokim vinom bluda svojega napajao
sve narode.“ (Otkrivenje 14,8)*

*Iza toga vidjeh drugoga anđela gdje
silazi s neba, koji je imao vlast veliku, i
zemlja se rasvijetli od slave njegove. I
povika jakim glasom govoreći: »Pade,
pade Babilon veliki, i postade stan
đavolima, i tamnica svakome duhu
nečistome, i tamnica svakoj ptici
nečistoj i mrskoj... (Otkrivenje 18,1-2)*

**(2) KADA JE IVAN IZDAO OVO
UPOZORENJE U OTKRIVENJU 18,
KOJA JE MOLBA IZREČENA**

BOŽJIM ODANIM SLJEDBENICIMA?

I začuh glas drugi s neba, koji je govorio: »Izađite iz nje, narode moj, da ne budete dionici grijeha njezinih, i da ne primite od zala njezinih! (Otkrivenje 18,4)

Ovo mjesto u Pismu ukazuje na vrijeme kada treba da se ponovi vijest o padu Babilona, koju je objavljivao drugi anđeo (Otkrivenje 14, 8.), sa napomenama pokvarenosti koje su prodrle u razne vjerske zajednice koje sačinjavaju Babilon otkad je ova vijest prvi put objavljena u ljeto 1844. godine. Ovdje se opisuje strašno stanje na vjerskom polju.

Sa svakim odbacivanjem istine postaje duh ljudi mračniji, a njihovo srce tvrđe, dok ne postanu otvoreni nevjernici. Usprkos opomenama koje je Bog dao, oni će nastaviti da preziru jednu od deset zapovijedi, dok ne budu dotle zavedeni da će progoniti one koji smatraju sve Božje zapovijesti svetima. Preziranje Božje riječi i njegovog naroda znači preziranje Krista.

Kada crkve budu prihvatile spiritističko učenje, onda će biti otklonjene ograde koje su bile nametnute tjelesnom srcu, a vjeroispovijedanje će postati ogrtač koji

će pokrivati najpodlije bezakonje. Vjera u spiritistička otkrivenja otvara vrata lažnim duhovima i đavolskim naukama, i tako će se u crkvama osjetiti utjecaj zlih anđela.

(3) DO KOJE MJERE SU NARASLI »GRIJESI“ BABILONSKI?

Jer grijehi njezini dopriješe sve do neba, i Bog se opomenu nepravda njezinih. (Otkrivenje 18,5)

Babilon je napunio mjeru svoje krivice, i propast će ga brzo snaći. Ali Gospod ima još svoj narod u Babilonu, i prije nego što Babilon bude pohođen Božjim sudovima, vjerni treba da budu pozvani sa izađu iz njega, da se ne pomiješaju u grijehе njegove, i da im »ne naude zla njezina.« Zato je ovdje riječ o pokretu koji je predstavljen anđelom koji silazi s neba, rasvjetljava zemlju svojom slavom i objavljuje velikim glasom grijehе Babilona. U vezi sa njegovom viješću čuje se poziv: »Iziđite iz nje, narode moj!« Ovaj poziv, u vezi sa trećom anđeoskom viješću, sačinjava posljednju opomenu, koja će biti data stanovnicima zemlje.

(4) KOJE ĆE KAZNE MOĆNA SLIKA ZVIJERINA IZAZVATI NAD BOŽJIM IZBAVLJENIMA OD GRIJEHA KOJI ODBIJU

SUDJELOVATI U NJENIM LAŽNIM DOGMAMA?

I da nitko ne može ni kupiti ni prodati, osim tko ima žig: »ime zvijeri ili broj imena njezina. (Otkrivenje 13,17)

I bi joj dano, da udahne život slici zvijerinoj, da progovori slika zvijerina, i učini, da se poubijaju, koji se god ne poklone slici zvijerinoj. (Otkrivenje 13,15)

Strašan je svršetak kome svijet ide u susret. Sile zemaljske, koje su udružuju u borbi protiv Božjih zapovijesti, izdat će naredbu da se »svi mali i veliki, bogati i siromašni, slobodnjaci i robovi» (Otkrivenje 13, 16.) moraju prilagoditi običaju crkve svetkujući nedjelju. Svi koji se budu tome usprotivili bit će kažnjeni, a napokon će biti određeno da zaslužuju smrt.

(5) KOJU PORUKU UPOZORENJA BOG IZDAJE PREKO TREĆEG ANĐELA ONIMA KOJI BIRAJU KLANJATI SE ZVIJERI?

I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikim: »Ako se tko pokloni zvijeri i slici njezinoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju, i on će piti od vina gnjeva Božjega, koje je nepomiješano utočeno u čašu gnjeva njegova, i bit će mučen ognjem i sumporom pred anđelima svetim i pred Janjetom. (Otkrivenje 14,9-10)

Sa druge strane, Božji zakon koji nalaže počivanje u Stvoriteljev dan odmora zahtijeva poslušnost i prijeti gnjevom protiv svih prijestupnika tog zakona. Kada se ovo pitanje Božjeg zakona jasno iznese ljudima, onda će svako tko bude gazio Božji zakon da bi poslušao ljudske naredbe primiti žig zvijerin. On prima znak vjernosti prema vlasti koju želi da sluša mjesto Boga.

Ali nikoga neće stići gnjev Božji prije nego što istina bude iznesena njegovom srcu i savjesti, i on je odbaci. Ima mnogo ljudi koji nikada nisu imali prilike da čuju naročite istine za ovo vrijeme. Obaveznost četvrte zapovijesti nije im nikada bila iznesena u pravoj svjetlosti. Bog koji čita svako srce i ispituje svaku pobudu neće ostaviti ni jednoga od onih koji traže poznanje istine da bude prevaren u pogledu ishoda borbe. Naredba neće biti narodu slijepo nametnuta. Svako će imati dovoljno svjetlosti da na osnovu zdravog razuma donese svoju odluku.

(6) PREMA SVETOM PISMU, KOJE JE ZNAČENJE SUBOTE U ČETVRTOJ BOŽJOJ ZAPOVIJEDI?

*Držite sveto subote moje, da su znaka između mene i vas, da se spozna, da sam ja GOSPOD, Bog vaš!“
(Ezekiel 20,20)*

I subote svoje dao sam im, da su znali između mene i njih, da se spozna, da sam ja GOSPOD, koji ih posvećujem. (Ezekiel 20,12)

Tako eto imaju sinovi Izraelovi držati subotu i kroz sve naraštaje svetkovati subotu kao obvezu, što vječno vrijedi. Ona neka bude znak zavjeta između mene i sinova Izraelovih za vječna vremena, jer je u šest dana stvorio GOSPOD nebo zemlju; ali je sedmi dan otpočinuo i svetkovao.“ (Izlazak 31,16-17)

Subota će biti probni kamen vjernosti, jer ona je tačka istine koja je naročito izložena napadima. Kada na ljude bude došla posljednja velika nevolja, onda će biti povučena granična linija između onih koji služe Bogu i onih koji mu ne služe. Dok će svetkovanje nedjelje, u suglasnosti sa zemaljskim zakonima, ali nasuprot četvrtoj zapovijesti, biti znak vjernosti onoj sili koja se protivi Bogu, dotle će svetkovanje prave subote, u suglasnosti sa Božjim zakonom, biti dokaz vjernosti Stvoritelju. Dok će jedna grupa ljudi, primanjem znaka pokornosti zemaljskim vlastima, primiti žig zvijerin, dotle će druga, izabravši znak vjernosti božanskom autoritetu, primiti Božji pečat.

Ranije su oni koji su propovijedali istine treće anđeoske vijesti često

smatrani samo izazivačima uzbune. Njihova predskazivanja da će u Sjedinjenim Državama zavladati vjerska netrpeljivost, da će se crkva i država sjediniti da progone one koji drže Božje zapovijesti smatrana su kao neosnovana i smiješna. Tvrdi se da ta zemlja ne može da bude drugo nego što je bila: branilac vjerske slobode. Ali kada se o pitanju prinudnog svetkovanja nedjelje bude naveliko raspravljalo, vidjet će se da se približava događaj u koji se tako dugo sumnjalo i u koji se nije vjerovalo, a treća anđeoska vijest će proizvesti takav utisak kakav nije mogla ranije da ima.

(7) KOGA BOG SMATRA »SINOVIMA IZRAELOVIM«?

A ne kao da bi bila propala Riječ Božja, jer nijesu svi Izraelci, koji su od Izraela. Niti su svi djeca, koji su potomci Abrahamovi, nego: »U IZAKU ZVAT ĆE SE POTOMSTVO TVOJE.« To jest, nijesu ono djeca Božja, što su po tijelu djeca, nego djeca obećanja računaju se u potomstvo, (Rimljanima 9,6-8)

Kod Hošea govori: »NAZVAT ĆU NARODOM SVOJIM KOJI NIJE NAROD MOJ; I NELJUBLJENU LJUBLJENOM, I NEPOMILOVANU

POMILOVANOM.« *I dogodit će se na mjestu gdje im je rečeno: »VI NIJESTE NAROD MOJ, KAMO ĆE SE NAZVATI SINOVI BOGA ŽIVOGA.“* A Izaija više za Izraela: **»AKO BI BIO BROJ SINOVA IZRAELOVIH POPUT PIJESKA MORSKOGA, SAMO ĆE OSTATAK SPASITI.** (Rimljanima 9,25-27)

(8) U POSLJEDNJIM DANIMA, KOME ĆE SE VEĆINA KOJOM UPRAVLJA ŽUDNJA OBRATITI ZA DUHOVNO VODSTVO?

Jer će biti vrijeme, kad zdrave nauke neće podnositi, nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje, jer ih uši svrbe. I odvratit će uši od istine, a okrenut će se k bajkama. (2. Timoteju 4,3-4)

(9) KAKO ĆE BOŽJA PORUKA O ZAVRŠETKU VREMENA BITI DOSTAVLJENA?

Propovijedaj riječ, nastoj oko toga u dobro vrijeme i u nevrijeme, pokaraj, opominji, zaprijeti sa svom strpljivošću i naukom! (2. Timoteju 4,2)

Bog je u sva vremena slao svoje sluge da žigošu grijeh kako u svijetu tako i u crkvi. Ali narod želi da mu se govore mile stvari, jer mu čista i neizvještačena istina nije ugodna.

Mnogi reformatori su u početku svoga rada odlučili da budu vrlo oprezni u žigosanju grijeha crkve i naroda. Oni su se nadali da će primjerom kršćanskog života vratiti narod biblijskoj nauci.

Ali na njih je došao Božji Duh kao što je došao na Iliju, goneći ga da žigoše grijeh bezbožnog cara i otpalog naroda. Nisu se mogli uzdržati a da ne objavljuju jasne riječi Biblije – nauke koje su se u početku ustezali da propovijedaju... Božji Duh ih je pokrenuo da revno objavljuju istinu i opasnost koja je prijetila dušama. Govorili su riječi koje im je Bog dao bez straha od posljedica, i narod je bio primoran da sluša opomene.

(10) KOGA ĆE BOG POSLATI DA SVIJETU DOSTAVI PORUKE TRI ANĐELA IZ OTKRIVENJA 14?

Vi ste prijatelji moji, ako činite, što vam ja zapovijedam. Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna, što radi gospodar njegov; nego vas nazvah prijateljima, jer vam sve objavih, što sam čuo od Oca svojega. Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas, i postavih vas, da vi idete i rod rodite, i da vaš rod ostane, da štogod zamolite u Oca u ime moje, da vam dadne. (Ivan 15,14-16)

Kad kažem bezbožniku: 'Poginut ćeš!' a ti ga ne opomeneš i ne progovoriš

mu, da odvратиš bezbožnika od opakog puta njegova i da ga sačuvaš u životu, to će bezbožnik poginuti zbog svoje opaćine; ali ću krv njegovu iskati iz tvoje ruke. Ako li ti opomeneš Bezbožnika a on se ne vrati od bezbožnosti svoje i od opakog puta svojega, to će on poginuti zbog opaćine svoje; a ti si spasio dušu svoju. (Ezekiel 3,18-19)

Jer ne možemo ne govoriti, što vidjesmo i čusmo.» (Djela apostolska 4,20)

Tako će se objavljivati i treća anđeoska vijest. Kada bude došlo vrijeme da se ona propovijeda sa najvećom silom, Bog će se poslužiti poniznim oruđima, i vodit će um onih koji se budu posvetili njegovoj službi. Propovjednici će biti više osposobljeni pomazanjem Svetoga Duha negoli obrazovanjem u školama. Ljudi vjere i molitve bit će podstaknuti da pođu sa svetom revnošću da propovijedaju riječi koje im Bog bude dao.

**(11) KAD LAŽNE DOGME
BABILONA BUDU OTKRIVENE, U
KOJE SE OBEĆANJE MOGU
UZDATI ONI KOJI SE ISKRENO
TRUDE PRATITI KRISTOVE
DOKTRINE?**

Tada Isus reče onim Židovima, koji vjerovali su u njega: »Ako vi ustrajete u mojoj nauci, zaista ćete biti učenici moji. Tada ćete upoznati istinu, i istina će vas osloboditi.« (Ivan 8,31-32)

Griješnici Babilona bit će razotkriveni. Strašne posljedice toga što su crkvene svetkovine nametane od strane građanskih vlasti, prodiranje spiritizma, tajni, ali brzi razvoj papske vlasti – sve će to biti raskrinkano. Prve svečane opomene će protresti narod. Hiljade i hiljade slušati će takve riječi kakve još nisu čuli. Sa čuđenjem će slušati svjedočanstvo da je Babilon crkva koja je pala zbog svojih zabluda i grijeha, i zbog odbacivanja istine koja je poslata sa neba.

Kad se narod bude obratio svojim ranijim učiteljima radoznalim pitanjem: Zar je to tako? Tada će njihovi propovjednici pričati priče, govoriti će im mile stvari da bi tako umirili njihovu zabrinutost i utišali njihovu probuđenu savjest. Ali, pošto će mnogi odbiti da se zadovolje samo autoritetom čovjeka i tražiti će biblijsko načelo – »Ovako veli Gospod«, većina će propovjednika, kao farizeji u staro doba kad je došao u pitanje njihov autoritet, gnjevno reći da je ova vijest od sotone, i pobunit će grešno mnoštvo da ruži i progoni one koji je objavljuju.

**(12) KOJE ĆE SE
PROROČANSTVO U OVOM STIHU
ISPUNITI ONIMA KOJI BIRAJU
POŠTIVANJE BOŽJIH
ZAPOVIJEDI PRED LAŽNIM
BABILONSKIM DOGMAMA?**

*I razgnjevi se zmaj na ženu, i otide da
zametne borbu s ostalima od potomstva
njezina, koji drže zapovijedi Božje i
imaju svjedočanstvo Isusa Krista.
(Otkrivenje 12,17)*

*Čuvajte se! Predavat će vas zbog mene
na sudove, bičevat će vas u sinagogama i
vodit će vas pred namjesnike i kraljeve,
da svjedočite pred njima. Svima
narodima mora se najprije navijestiti
evanđelje. Kad vas onda povedu i stave
pred sud, ne brinite se, što ćete govoriti;
nego recite, što vam se dâ u onaj čas, jer
nijeste vi, koji govorite, nego Duh Sveti.
(Marko 13,9-11)*

Sotona se ljuti kad se borba proširuje
na nova područja i pažnja naroda obraća
se na pogaženi Božji zakon. Sila koja
prati vijest razgnjevit će one koji joj se
protive. Svećenici će upotrebiti gotovo
natprirodne napore da zaklone svjetlost
da ne bi svijetlila njihovom stadu. Trudit
će se svim sredstvima koja im stoje na
raspolaganju da spriječe raspravljanje o
svim važnim pitanjima. Crkva će se
osloniti na jaku ruku građanske vlasti, i

u tome će se katolici i protestanti sjediniti.

Kada pokret za opće svetkovanje nedjelje bude smjeliji i odlučniji, onda će i zakon biti pozvan u pomoć protiv onih koji svetkuju subotu. Prijetit će im novčanim kaznama i zatvorom, a nekima će ponuditi utjecajna mjesta i položaje, kao i druge nagrade i preimućstva, da bi ih privoljeli da se odreknu svoje vjere. Ali njihov odlučni odgovor će glasiti: »Dokažite nam Božjom riječju našu zabludu.« Ovaj isti zahtjev je izrekao Luter kad se nalazio u sličnim prilikama. Oni koji budu dovedeni pred sudove odbranit će istinu jasnim izlaganjem, i neki od onih koji ih budu čuli bit će potaknuti da se odluče držati sve Božje zapovijesti. Ovako će svjetlost doći do mnogih hiljada onih koji inače nikada ne bi doznali nešto o ovim istinama.

(13) ŠTO ĆE SE DOGODITI ČAK I MEĐU ČLANOVIMA OBITELJI JER NEKI OD NJIH ODLUČJUJU ŠTOVATI ISTINU?

Brat će svojega brata, otac će svojega sina predati na smrt. Djeca će ustati na svoje roditelje i usmrtiti ih! (Marko 13,12)

Savjesna poslušnost prema Božjoj riječi smatrat će se bunom. Zaslijepljeni

od sotone, roditelji će postupati strogo i surovo sa svojom djecom koja su vjerna Božjim zapovijestima; gospodari će mučiti svoje sluge koji drže Božje zapovijesti. Ljubav će ohladnjeti. Djeca će biti lišena nasljedstva i tjerana od kuće. Pavlove riječi: A koji pobožno hoće da žive u Kristu Isusu, bit će gonjeni« (2. Timoteju 3, 12.), doslovno će se ispuniti. Pošto će se branioci istine protiviti da poštuju nedjelju umjesto slobode, neki od njih bit će bačeni u zatvor, neki će biti prognani, a sa nekima će se postupati kao sa robovima. Ljudskom razumu se sve ovo sada čini nemogućim, ali kad se Božji Duh bude povukao od ljudi, i oni dođu pod vlast sotone koji mrzi božanske propise, dogodit će se čudnovate stvari. Srce može biti vrlo okrutno ako se od njega oduzme ljubav i strah Božji.

(14) ŠTO MORA PRATITI NAŠE POZNAVANJE ISTINE KAKO BISMO IZBJEGLI POSTATI NJENIM NAJVEĆIM NEPRIJATELJOM?

*Tko govori: »Poznajem ga, a zapovijedi njegovih ne drži, lažac je, i u njemu istine nema. A tko drži riječ njegovu, u njemu je zaista ljubav Božja savršena; po tom poznajemo, da smo u njemu.
(1 Ivan 2,4-5)*

Čim se bude približavala oluja, mnogi koji su vjerovali u treću anđeosku vijest, ali nisu bili posvećeni poslušnošću prema istini, napustit će svoje položaje i preći će u redove protivnika. Sjedinjujući se sa svijetom i učestvujući u njegovom duhu, počeli su da stvari posmatraju gotovo u istoj svjetlosti, a kad bude došlo iskušenje, bit će spremni da izaberu lakšu, popularniju stranu.

Daroviti i rječiti ljudi, koji su se nekada radovali istini, upotrijebit će svoje sile da duše prevare i zavedu. Postat će najveći neprijatelji svoje nekadašnje braće. Kad oni koji drže subotu budu dovedeni pred sudove da odgovaraju zbog svoje vjere, ovi će otpadnici biti najbolje sotonino oružje da ih klevetaju i optužuju, i da tako lažnim izvještajima i sumnjičenjima izazivaju gnjev vladara protiv njih.

(15) POPUT PETRA I IVANA, KOJI ĆE IZBOR DONIJETI ONI KOJI BUDU IZVRGNUTI PROGONU ZBOG GOVORENJA ISTINE?

Petar i Ivan odgovoriše im: »Je li pravo pred Bogom, da vas većma slušamo negoli Boga, sudite! Jer ne možemo ne govoriti, što vidjesmo i čusmo.« (Djela apostolska 4,19-20)

U ovo vrijeme progonstva bit će ispitana vjera Božjih slugu. Oni će vjerno objavljivati opomene, gledajući jedino na Boga i njegovu Riječ. Božji Duh koji djeluje na njihova srca, nagnat će ih da govore. Podstreknuti svetom revnošću i gonjeni silom Božjega Duha, poći će da izvrše određene dužnosti, ne gledajući na posljedice objavljivanja narodu Riječi koju im je Bog povjerio.

Neće misliti na svoje zemaljske interese, niti će pokušavati da sačuvaju svoj ugled ili život. Ali kada na njih bude došla oluja protivljenja i poruge, neki će nadvladani strahom biti spremni da uzviknu: »Da smo znali kakve će biti posljedice naših riječi, mi bismo šutjeli.« Oni će biti okruženi teškoćama. Sotona će jurišati na njih groznim iskušenjima. Djelo koje su preduzeli izgledat će da nadmašuje njihove sposobnosti da ga izvrše. Prijetit će im opasnost da budu uništeni. Oduševljenje koje ih je krijepilo nestat će. Vratiti se neće moći. Tada, svjesni svoje nemoći, pribjeći će Svemogućemu tražeći snage. Sjećat će se da riječi koje su govorili nisu bile njihove, nego Onoga koji im je zapovijedio da objave opomenu. Bog je u njihova srca usadio istinu, i oni nisu mogli a da je ne objave.

(16) U OVAKVIM OPASNIM TRENUCIMA U KOME MOŽEMO PRONAĆI SVOJU SNAGU?

*Ne znaš li, ne čuješ li? –: vječni Bog
jest GOSPOD, stvoritelj krajeva
zemaljskih. On se ne umara, on ne
sustaje, nedohitna je razboritost
njegova. On daje snagu umornome,
daje jakost slabome. I mladići se
umaraju i sustaju, ljudi mladi padaju:
Ali koji se uzdaju u GOSPODA, crpahu
novu snagu, krila im rastu kao
orlovima, trče i ne umaraju se, hode i
ne sustaju. (Izaija 40,28-31)*

Kad bude nastalo žešće
protivljenje, Božje sluge će biti ponovo
zbunjene, jer će im se činiti da su oni
izazvali ovu nevolju. Ali savjest i Božja
riječ uvjerit će ih da je njihov postupak
bio ispravan; a ako se iskušenja i dalje
produže, bit će ipak ojačani da ih
podnesu. Borba će biti odlučnija i
oštrija, ali sa nevoljom će rasti i
njihova vjera i hrabrost. Njihovo
svjedočanstvo će biti: Mi se ne
usuđujemo protiviti Božjoj riječi niti
dijeliti Božji zakon na jedan bitni dio, i
na drugi, beznačajni, da bismo tako
zadobili naklonost svijeta. Gospod
kome služimo može da nas oslobodi.
Krist je nadvladao zemaljske sile; pa
zar da se plašimo jednoga već
pobijeđenog svijeta?

(17) KADA SLUŽIMO KRISTU BEZ ZADRŠKE, KAKVO PONAŠANJE PREMA NAMA MOŽEMO OČEKIVATI?

Tada će vas predavati na muke i ubijati vas; i zbog imena mojega svi će narodi zamrziti na vas. (Matej 24,9)

Progonstvo u svojim raznim oblicima je odražaj jednog principa koji će postojati sve dok sotona bude postojao i dok kršćanstvo bude imalo životnu snagu. Nijedan čovjek ne može služiti Bogu a da ne izazove protiv sebe otpor četa tame. Zli anđeli jurišat će na njega uznemireni da on svojim utjecajem ne otme plijen iz svojih ruku. Zli ljudi, pokarani njegovim primjerom, udružiti će se sa zlim anđelima samo zato da bi ga primamljivim iskušenjima odvojili od Boga. Ako ovim sredstvima ne uspiju, tada će upotrijebiti silu da primoraju njegovu savjest.

(18) ČAK I U OVIM OPASNIM VREMENIMA, TKO NA KONCU UPRAVLJA ZEMALJSKIM VLADARIMA?

Kao tijekom vode srce je kraljevo u ruci GOSPODNJOJ: On ga vodi kamogod hoće. (Mudre izreke 21,1)

Svaka duša neka se pokorava višim vlastima, jer nema vlasti, da nije od Boga; a što su, od Boga su postavljene. (Rimljanima 13,1)

Ali dok se Isus nalazi u svetinji kao čovjekov posrednik, osjećat će se kod vladara i naroda utjecaj Svetoga Duha, koji zadržava gnjev. Sveti Duh još uvijek utječe u izvjesnoj mjeri na zemaljske zakone. Da nema ovih zakona, stanje svijeta bi bilo mnogo gore nego što je sada.

Dok su mnogi vladari sotonina aktivna oruđa, Bog ima i svoja oruđa među vođama naroda. Neprijatelj inspirira svoje sluge da predlažu mjere koje će mnogo smetati Božjem djelu; ali državnici koji se boje Gospoda stoje pod utjecajem svetih anđela, da se takvim prijedlozima usprotive nepobitnim dokazima. Na ovaj način će nekoliko ljudi zadržati moćnu struju zla. Protivljenje neprijatelja istine bit će obuzdano da bi treća anđeoska vijest mogla izvršiti svoje djelo. Kada bude objavljena posljednja opomena, ona će na sebe privući pažnju ovih vodećih ljudi, kroz koje Gospod sada radi, i neki od njih će primiti ovu opomenu, te će stajati uz Božji narod u vrijeme nevolje.

(19) KOGA ĆE BOG POSLATI DAPOTAKNE LJUDSKA SRCA NA PRIHVAĆANJE NJEGOVE PORUKE UPOZORENJA ZA POSLJEDNJI DAN?

*Poslije ću izliti Duha svojega na svako
tijelo. Tada će sinovi vaši i kćeri vaše
proricati, starci će vaši imati sne, mladići
će vaši gledati viđenja. (Joel 2,28)*

Ovo djelo će biti slično onome za vrijeme Duhova. Kao što je »rani dažd« bio dat prilikom izlivanja Svetog Duha u početku širenja evanđeoske vijesti, da izazove klijanje dragocjenog sjemena, tako će »pozni dažd« izliti pri njenom svršetku, da žetva dozri. »Tada ćemo poznati Gospoda, i sve ćemo ga više poznavati; jer mu je izlazak uređen kao zora, i doći će nam kao dažd, kao pozni dažd koji natapa zemlju.« (Ozej 6, 3.) »I vi sinovi sionski, radujte se i veselite se Gospodu Bogu svojemu, jer će vam dati dažd na vrijeme, i spustit će vam dažd rani i pozni na vrijeme.« (Joel 2, 23.)

Veliko djelo evanđelja neće se završiti manjim otkrivenjem Božje sile od one koja je pratila njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanju ranog dažda u početku evanđelja opet će se ispuniti u poznom daždu pri njegovom završetku. To je vrijeme »odmaranja« kome se nadao apostol Petar kada je rekao: »Pokajte

se, dakle, i obratite se, da se očistite od grijeha svojih, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjeg; i da pošalje naprijed obećanog vam Krista Isusa.« (Djela 3, 19. 20.)

**(20) KAO ŠTO NAM BOG DAJE
ZNAKOVE I ČUDESA KAKO BI
NJEHOVA PORUKA
UPOZORENJA DOPRLA DO NAS,
ŠTO ĆE SOTONA UČINITI PUTEM
SVOJIH POSLANIKA U
POKUŠAJU DA OSPORI BOŽJI
DUH I OBMANI MNOŠTVO?**

*I čini čudesa velika, da i oganj silazi s
neba na zemlju pred ljudima.
(Otkrivenje 13,13)*

Božje sluge, ozarena lica svetim posvećenjem, žurit će iz mjesta u mjesto da objave vijest sa neba. Hiljade glasova, širom cijele zemlje, nosit će opomenu. Činit će čudesa, bolesni će ozdravljati, a znaci i čudesa pratit će vjerne. I sotona će činiti lažna čudesa; učinit će i da oganj padne s neba pred ljudima. (Otkrivenje 13, 13.) Na ovaj način će stanovnici zemlje biti prinuđeni da se odluče uz koga će se opredijeliti.

**(21) ŠTO ĆE BITI ISHOD
IZLIJEVANJA BOŽJEGA DUHA**

NA SRCA KOJA VJERUJU U POSLJEDNJU OPOMENU?

*I bit će u posljednje dane, govori Bog:
»Izlit ću od Duha svojega na svako
tijelo, i prorokovat će sinovi vaši i kćeri
vaše, i mladići vaši vidjet će viđenja, i
starci vaši sanjat će sve. I na sluge
svoje i na sluškinje svoje u one dare
izlit ću od Duha svojega, i prorokovat
će. I dat ću čudesna gore na nebu i
znake dolje na zemlji: krv i oganj, i
sukljanje dima. Sunce će se pretvoriti u
tamu i mjesec u krv, prije nego dođe
dan Gospodnji veliki i strašni. I bit će:
svaki, koji zazove ime Gospodnje, spasit
će se. (Djela apostolska 2,17-21)*

Vijest se neće širiti toliko
dokazivanjem koliko dubokim
svjedočenjem Božjeg Duha. Dokazi su
izneseni. Sjeme je posijano, a sada će
niknuti i donijeti rod. Spisi koje su
rasprostranili evanđeoski suradnici
izvršili su svoj utjecaj, ali mnogi na
koje je evanđeoska istina imala dubok
utisak bili su spriječeni da istinu
potpuno razumiju ili da je poslušaju.
Zraci svjetlosti sada svuda prodiru,
istina se pokazuje u svoj svojoj jasnoći,
a iskrena Božja djeca kidaju veze koje
su ih do sada zadržavale. Porodične i
crkvene veze ne mogu više da ih
zadrže, istina im je dragocjenija od

svega drugog. Usprkos sotoninim udruženim silama, koje će ustati protiv istine, velik je broj onih koji će stati na stranu Gospodnju.

Zahvalan sam Gospodinu što nam je dao upozorenje u Otkrivenju 14 kako bi nas pripremio protiv obmane.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Molim se da me Duh sveti vodi i ukloni sve predrasude koje bi mi mogle otežati prihvaćanje istine.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Ove poruke upozorenja otkrivaju da je svrha ove velike borbe odanost Bogu. Molim se za snagu i hrabrost da pratim Njegove zapovjedi bez obzira na sve.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Sada kad učim ove istine, shvaćam da je moja odgovornost dijeliti s drugima ovu životvornu poruku.

Zaokruži: Da Nisam siguran

10. Lekcija

Vrijeme velike nevolje

**(1) KOJI ĆE KRISTOVA OBJAVA
IZ NEBESKOG HRAMA OZNAČITI
KRAJ KUŠNJE ZA
ČOVJEČANSTVO?**

*Tko čini nepravdu, neka čini još
nepravdu; i tko je nečist, neka se još
kalja; i tko je pravedan, neka još čini
pravdu; i tko je svet, neka se još
posvećuje! (Otkrivenje 22,11)*

Kad se treća anđeoska vijest bude svima objavila, milost neće više posredovati za grešne zemaljske stanovnike. Božji narod je završio svoje djelo. On je primio »pozni dažd«, »osvježenje od lica Gospodnjega«, i spreman je za čas iskušenja koji dolazi. Anđeli na nebu žure amo tamo. Jedan anđeo, vrativši se sa zemlje objavljuje

da je njegov djelo izvršeno. Posljednje kušanje je došlo na svijet, i svi koji su se pokazali vjerni Božjim propisima primili su »pečat Boga živoga.«

Tada Isus prestaje sa svojom posredničkom službom u svetinji. On podiže svoje ruke i glasno izgovara: »Svršeno je!«, a sve anđeoske čete skidaju svoje krune dok Isus svečano objavljuje: »Tko čini nepravdu, neka još čini nepravdu, i tko je pogan, neka se pogani; i to je pravedan, neka još čini pravdu; i tko je svet, neka se još sveti.« Otkrivenje 22, 11. Svaki slučaj je odlučan, bilo za život ili za smrt. Krist je izvršio pomirenje za svoj narod i izbrisao sve njegove grijeha. Broj njegovih podanika ispunjen je; »carstvo i vlast i veličanstvo pod svim nebom« bit će dato nasljednicima spasenja, a Isus će vladati kao Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima.

(2) KOJI ĆE SE KATASTROFALNI DOGAĐAJ DOGODITI IZMEĐU KRAJA KUŠNJE I PRVOGA USKRSNUĆA?

U ono vrijeme podignut će se Mihael, veliki knez anđeo, koji zaštićuje sinove tvojega naroda. Bit će vrijeme tjeskobe, kakve nije bilo nikada, otkako je naroda, do onoga vremena. Ali će se tvoj narod spasiti u ono

vrijeme, svi, koji se nađu zapisani u knjizi. (Daniel 12,1)

Kad Isus napusti svetinju, zemaljske stanovnike pokrit će tama. U to strašno vrijeme pravednici moraju da žive bez Posrednika pred svetim Bogom. Sila koja je do sada zadržavala zle je uklonjena, i sotona ima potpunu vlast nad grešnicima koji se nisu pokajali. Božje strpljenje je pri kraju. Svijet je odbacio njegovu milost, prezreo njegovu ljubav i pogazio njegov zakon. Zli su prekoračili granice vremena milosti koje im je bilo dato. Božji Duh kome su se tako uporno protivili napokon se povukao od njih. Nezaštićeni Božjom milošću, oni su bez zaštite pred nečastivim. Tada će sotona baciti zemaljske stanovnike u posljednju veliku nevolju.

**(3) KOJI BOŽJI POSLANICI
TRENUTNO DRŽE VJETROVE
RAZDORA SVE DOK BOŽJI LJUDI
NE PRIME NJEGOV PEČAT?**

***Potom vidjeh četiri anđela gdje stoje na četiri ugla zemlje i drže četiri vjetra zemlje, da ne puše vjetar na zemlju, ni na more, niti na ikakvo drvo.
(Otkrivenje 7,1)***

Kad Božji anđeli prestanu zadržavati strašne oluje ljudskih strasti,

svi elementi sukoba bit će odriješeni. Cio svijet će biti uvučen u propast koja će biti strašnija od one koja je nekada zadesila Jeruzalem.

Jedan jedini anđeo pobio je sve prvence Misiraca i napunio zemlju jaukom. Kada je David zgriješio Bogu prebrojavši narod, jedan anđeo je prouzrokovao ono strašno opustošenje kojim je kažnjen njegov grijeh. Istu razornu moć koju su pokazali sveti anđeli kad je Bog to zapovijedio, pokazat će i zli anđeli kad On to dopusti. Te sile su sada spremne, i samo čekaju na božansko dopuštenje da svuda siju pustošenje.

(4) KOJE ĆE DVIJE OSOBINE BOŽJIH LJUDI POTAKNUTI PREKOMJERNI PROGON U SRCIMA GREŠNIKA?

Ovdje je strpljivost svetih, koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu. (Otkrivenje 14,12)

Oni koji poštuju Božji zakon bit će okrivljeni da su prouzrokovali kazne koje su se izlile na svijet, i bit će smatrani uzročnicima strašnih poremećaja u prirodi, svađa i krvoprolića među ljudima, što ispunjava zemlju jaukom. Sila koja je pratila posljednju opomenu razgnjevila je zle. Njihov gnjev se raspalio protiv

svih koji su prihvatili vijest; i sotona će sa još većom žestinom raspirivati duh mržnje i progonstva.

(5) KOJE ĆE JEDNAKO DUŠEVNO STANJE ĆE SAMOPROZVANA DUHOVNA VEĆINA POSJEDOVATI U POSLJEDNJIM DANIMA, A KOJE JE POSJEDOVALA I NA DAN KRISTOVE MUKE?

***'NAROD OVAJ ŠTUJE ME SAMO USNAMA, ALI SRCE JE NJEGOVO DALEKO OD MENE. UZALUD ME POŠTUJE, NAUKA JE NJEGOVA SAMO USTANOVA LJUDSKA.'* »**
(Matej 15,8-9)

Kada se Božje prisustvo konačno povuklo od jevrejskog naroda, ni svećenici, ni narod to nisu znali. Iako pod sotoninom vlašću i prožeti najstrašnijim i najgorim strastima, oni su još uvijek sebe smatrali Božjim izabranicima. Služba u hramu se i dalje vršila. Na oskvrnjenim oltarima prinošene su žrtve, i božanski blagoslov je prizivan na narod koji je bio kriv za krv Božjeg dragog Sina i pokušavao da ubije njegove sluge i apostole.

Tako kada bude izrečena neopoziva odluka u nebeskoj svetinji i sudbina svijeta zauvijek zapečaćena, zemaljski

stanovnici neće o tome ništa znati. Narod koga je Duh Božji konačno napustio, nastavit će da održava vjerske formalnosti, a sotonska revnost kojom će ih knez zla oduševiti da izvrše njegove paklene namjere, bit će nalik na revnost za Božju stvar.

(6) ŠTO ĆE GREŠNICI POKUŠATI UČINITI, UVJERENI KAKO ČINE SLUŽBU BOGU?

Izgonit će vas iz sinagoga. A dolazi vrijeme, kad će svaki, koji vas ubije, misliti, da Bogu čini službu. (Ivan 16,2)

I bi joj dano, da udahne život slici zvijerinoj, da progovori slika zvijerina, i učini, da se poubijaju, koji se god ne poklone slici zvijerinoj. (Otkrivenje 13,15)

Pošto je subota u cijelom kršćanstvu postala naročiti predmet borbe, a svjetovne i crkvene vlasti su se udružile da prinude ljude na svetkovanje nedjelje, uporno protivljenje malog broja vjernih da popuste tom zahtjevu učinit će ih predmetom opće mržnje.

Isticat će da ovaj malobrojni narod, koji se opire jednoj ustanovi crkve, i državnom zakonu, ne smije da trpi; da je bolje da on strada negoli da čitavi

narodi budu bačeni u zbrku i nezakonitost. Istim dokazivanjem su se poslužile jevrejske starješine protiv Krista prije devetnaest vjekova. Lukavi Kaifa je rekao: »Nama je bolje da jedan čovjek umre za narod nego da sav narod propadne.« Ivan 11, 50.

Ovakvo dokazivanje bit će odlučujuće; i napokon će protiv onih koji po četvrtoj zapovijesti svetkuju subotu biti izdat dekret, kojim će biti dopušteno narodu da ih poslije određenog vremena pobije. Katolicizam u Evropi i otpali protestantizam u Americi poduzet će podjednake mjere prema onima koji poštuju sve Božje propise.

(7) S KOJIM ĆE DOGAĐAJEM OVOG UŽASNOG POSLJEDNJEG DANA BITI USPOREĐEN OVAJ POMOR BOŽJIH LJUDI?

Jao! Silan je onaj dan, nije bilo takva, vrijeme je nevolje za Jakova. Ipak će se izbaviti iz nje. (Jeremija 30,7)

Tada će na Božji narod doći žalost i nevolja koje prorok opisuje kao vrijeme muke Jakovljeve: »Jer ovako veli Gospod: čusmo viku od prepadanja, straha, a mira nema. . . . U svih se promijenila lica i probljedila. Jao! Jer je veliki ovaj dan, nije bilo takvoga, i vrijeme je muke Jakovljeve, ipak će se

izbaviti iz nje.« Jeremija 30, 5–7. . . .
Jakovljeva noć straha, kada se u molitvi
borio za izbavljenje od Ezavove ruke
(1. Mojsijeva 32, 24.30.), predstavlja
iskustvo Božjeg naroda u vrijeme
velike nevolje. . .

(8) TKO JE ZMAJ?

*I zbačen bi zmaj onaj veliki, stara
zmija, koja se zove đavao i sotona, koji
zavodi sav svijet, zbačen bi na zemlju, i
anđeli njegovi zbačeni biše s njim.
(Otkrivenje 12,9)*

(9) KOJA JE ZMAJEVA REAKCIJA NA ONE KOJI SU ODANI BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA?

*I razgnjevi se zmaj na ženu, i otide da
zametne borbu s ostalima od potomstva
njezina, koji drže zapovijedi Božje i
imaju svjedočanstvo Isusa Krista.
(Otkrivenje 12,17)*

Kao što je sotona utjecao na Ezava
da pođe protiv Jakova, tako će on u
vrijeme velike nevolje podstrekovati zle
da unište Božji narod. I kao što je
optužio Jakova, tako će optuživati i
Božji narod. On smatra svijet svojim
podanicima, ali mala grupa, koja drži
Božje zapovijesti, protivi se njegovoj
prevlasti. Kada bi je mogao zbrisati sa
zemlje, njegova bi pobjeda bila

potpuna. On vidi da ih sveti anđeli čuvaju, i razumiju da su njihovi grijesi oprošteni, ali ne zna da su njihovi slučajevi odlučeni u nebeskoj svetinji. On tačno poznaje grijehe na koje ih je naveo i iznosi ih pred Boga u preuveličanoj svjetlosti tvrdeći da taj narod zaslužuje da bude lišen Božje naklonosti kao i on sam. On tvrdi da Gospod ne može u svojoj pravednosti da im oprostí grijehe, a njega i njegove anđele da uništi. On polaže pravo na njih kao na svoj plijen i zahtijeva da budu predani u njegove ruke da ih uništi.

(10) KOJI ĆE VAŽNI ASPEKT KRŠĆANSKOG KARAKTERA BITI KUŠAN U OVOM OPAKOM VREMENU?

Da se kušnja vaše vjere, mnogo dragocjenija od zlata raspadljivoga, koje se kuša ognjem, nađe na hvalu i slavu i čast u dan objavljenja Isusa Krista, (1. Petrova 1,7)

znajući, da kušanje vaše vjere gradi strpljivost. (Jakovljeva 1,3)

Dok sotona optužuje Božji narod zbog njegovih grijeha, Gospod mu dopušta da ih kuša do krajnosti. Njihovo pouzdanje u Boga, njihova

vjera i odlučnost bit će teško okušani. Kada gledaju u prošlost, njihova nada klone, jer u cijelom svom životu mogu da vise malo dobra. Potpuno su svjesni svoje slabosti i nedostojnosti. Sotona se trudi da ih uplaši mislju da je njihov slučaj beznadan, i da mrlje njegove nečistote ne može nikada oprati. Nada se da će toliko uništiti njihovu vjeru da će oni popustiti njegovim iskušenjima i da će se odreći svoje odanosti Bogu.

(11) KOJE JE OBEĆANJE BOG DAO SVOJOJ DJECI KOJA USTRAJU U VJERI?

Jer si održao riječ strpljivosti moje, i ja ću tebe sačuvati od časa kušnje, koji će doći na sav svijet, da iskuša one, koji stanuju na zemlji. (Otkrivenje 3,10)

Zbog imena mojega bit ćete omraženi svima. Ali tko ustraje do kraja, spasit će se. (Matej 10,22)

Iako će Božji narod bit okružen neprijateljima, koji će raditi o njegovoj propasti, ipak će strah koji on podnosi nije strah od progonstva zbog istine; on se boji da se nije pokajao za svaki grijeh i da zbog neke svoje greške neće doživjeti ispunjenje Spasiteljevog obećanja da će ga »sačuvati od časa iskušenja, koji će doći na sav vasioni svijet.« Kada bi pouzdano znali da su

im grijesi oprošteni, ne bi se plašili od mučenja i smrt; ali ako budu nedostojni i izgube svoj život zbog neke greške u svom karakteru, onda će Gospodnje sveto ime biti osramoćeno.

Oni muče svoje duše pred Bogom ukazujući na ranije pokajanje za mnoge svoje grijehe i pozivajući se na Spasiteljevo obećanje: »Neka se uhvati za silu moju da učini mir sa mnom; učinit će mir sa mnom.« Izaija 27, 5. Njihova se vjera ne koleba što njihove molitve nisu odmah uslišene. Iako podnose najveći strah, užas i nevolju, ipak ne prestaju da se mole. Oni se hvataju za Božju silu kao što se Jakov čvrsto držao Anđela, a riječi njihove duše su: »Neću te pustiti, dokle god me ne blagosloviš.«

(12) KAKO ĆE BOG GLEDATI NA MOLITVE ONIH KOJI NASTAVLJAJU ZANEMARIVATI NJEGOVE ZAKONE I ŽIVE S NEISPOVIJEĐENIM GRIJESIMA?

Tko odvraća uho svoje, da ne čuje zakona i molitva je njegova jedan gad. (Mudre izreke 28,9)

Koji dakle prezire, ne prezire čovjeka nego Boga, koji je dao svojega Duha Svetoga u vas. (1 Solunjanima 4,8)

Da se Jakov nije pokajao za svoj grijeh što je prijevarom zadobio

prvenstvo, Bog ne bi uslišio njegovu molitvu i ne bi milostivo sačuvao njegov život. Tako bi i Božji narod u vrijeme velike nevolje bio pobijeđen kada bi imao nepokajanih grijehova iz prošlosti, koji bi izlazili pred njega za vrijeme dok ga muče strah i zebnja. Očajanje bi ugušilo njihovu vjeru, i oni ne bi imali pouzdanja da se sa Gospodom bore za izbavljenje. Ali, iako su duboko svjesni svoje nedostojnosti, ipak ne nalaze da otkriju nijedan sakriveni grijeh. Njihovi grijesi su već ranije bili iznijeti pred sud i izbrisani, zato ih se oni više i ne sjećaju.

(13) KAKO BOG NAGRAĐUJE ONE KOJI SU BILI VJERNI U MALIM STVARIMA?

*Tada mu reče gospodar njegov:
»Pravo, slugo dobri i vjerni! Nad malim si bio vjeran, zato ću te postaviti nad mnogim. Uđi u radost gospodara svojega! (Matej 25,21)*

Sotona navodi mnoge da vjeruju da Bog ne obraća pažnju na njihovo nevjerstvo u malim stvarima; ali Gospod pokazuje u svome postupanju sa Jakovom da On ni na koji način ne odobrava niti trpi zlo. Svi koji se trude da svoje grijehe opravdavaju ili prikrivaju, i dopuštaju da oni stoje u nebeskim knjigama nepriznati i

neoprošteni bit će nadvladani od sotone. Što se smatraju pobožnijima i što je viši položaj koji zauzimaju, to je teži njihov slučaj u Božjim očima, i sigurnija pobjeda njihovog velikog neprijatelja. Onaj koji odgađa svoje pripremanje za Gospodnji dan, ne može to postići u vrijeme velike nevolje i ni u koje kasnije vrijeme. Njegov je slučaj beznadan.

(14) ŠTO JE PLOD ISKRENOG POKAJANJA?

***Jer krivnju svoju moram priznat; zbog grijeha svojega pun sam žalosti.
(Psalam 38,18)***

***Tada ćete se spomenuti zlih putova
svojih i djela svojih što nijesu bila
dobra. Vi ćete pred sobom samima
osjetiti gnusobu zbog svojih grijeha i
gadova. (Ezekiel 36,31)***

Kršćani po imenu, koji će ući nespremni u onu strašnu posljednju borbu, priznat će u svom očajanju svoje grijehe riječima velikog straha, dok će se zli radovati njihovoj muci. Ova priznanja su slična Ezavovim i Judinim. Oni koji ih čine plaču zbog posljedica prijestupa, a ne zbog svoje krivice. Oni ne osjećaju nikakvo pravo pokajanje niti odvratnost prema grijehu. Oni priznaju svoj grijeh iz straha od kazne, ali, kao faraon nekada oni bi se opet

protivili Bogu kada ne bi kazne bile povučene.

(15) AKO SMO SE VRATILI BOGU S ISKRENIM POKAJANJEM, KOJI ĆE BITI ISHOD U VATRI NEVOLJE?

Da se kušnja vaše vjere, mnogo dragocjenija od zlata raspadljivoga, koje se kuša ognjem, nađe na hvalu i slavu i čast u dan objavljenja Isusa Krista, (1. Petrova 1,7)

Jakovljevi slučaj je također dokaz da Bog neće odbaciti one koji su bili prevareni, iskušani i navedeni na grijeh, ali su se obratili Bogu sa iskrenim kajanjem. Dok sotona pokušava da uništi ove ljude, bog šalje svoje anđele da ih tješe i zaštite u vrijeme opasnosti. Sotonini napadi su oštri i odlučni, i njegove obmane strašne, ali oko Gospodnje bdi nad njegovim narodom i njegove uši slušaju njihovu viku. Njihova nevolja je velika; plamen ognjenih peći izgleda da će ih progutati; ali Bog će ih provesti kroz oganj, kao što se skupocjeno zlato čisti u vatri. Božja ljubav prema njegovoj djeci za vrijeme njihovog najtežeg kušanja je isto tako snažna i nježna kao i u dane njihovog najvećeg blagostanja, ali je njih radi potrebno da prođu kroz ognjenu peć. Sve što je zemaljsko u

njima mora izgorjeti da bi mogli potpuno odsjajivati Kristov lik.

(16) KOJA VRSTA MOLITVE PUNO POMAŽE?

*Ispovijedajte dakle jedan drugome grijehe, i molite se jedan za drugoga, da ozdravite; jer mnogo postiže ustrajna molitva pravednika.
(Jakovljeva 5,16)*

Vrijeme nevolje i straha koje je pred nama iziskivat će vjeru koja može da podnosi muke, odricanja i glad – vjeru koja se neće pokolebati iako će biti teško iskušana. Vrijeme milosti daje se svima da bi se pripremili za ono vrijeme. Jakov je pobijedio jer je bio istrajan i odlučan. Njegova pobjeda je dokaz sile istrajne molitve. Svi koji se oslanjaju na Božja obećanja kao što se on oslanjao, i koji su ozbiljni i istrajni kao što je on bio, imat će uspjeha kao što je on imao. Onaj koji nije voljan da se odrekne samoga sebe, da se ponizi pred Bogom i da se dugo i ozbiljno moli za njegov blagoslov, neće ga primiti. Boriti se sa Bogom – kako malo njih znaju što je to! Kako je malo njih stajalo pred Bogom sa silnom čežnjom ulažući do krajnosti sve snage svoga bića. Kako se malo njih sa nepokolebljivom vjerom držalo Božjih

obećanja kad su valovi očajanja, koje nijedan jezik ne može da opiše, navaljivali na onoga koji se molio!

(17) KAKO IZGLEDA ŽIVOT ISTINSKOG KRŠĆANINA, KAKO SADA, TAKO I U OPAKIM VREMENIMA KOJA DOLAZE?

Jer se u njemu otkriva pravda Božja iz vjere u vjeru, kao što je pisano:

»PRAVEDNIK ŽIVI OD VJERE.«

(Rimljanima 1,17)

A da se zakonom nitko ne opravdava kod Boga, očito je, jer »PRAVEDNIK ĆE ŽIVJETI OD VJERE.«

(Galaćanima 3,11)

Oni koji sada imaju samo malo vjere nalaze se u najvećoj opasnosti da podlegnu sili sotonskih obmana i nasilja nad savješću. Pa čak ako izdrže iskušenja, ipak će u vrijeme velike nevolje trpjeti duboku žalost i strah, jer nisu navikli da se pouzdaju u Boga. Lekcije vjere koje su zanemarili morat će učiti pod strašnim pritiskom obeshrabrenja.

(18) ŠTO JE KLJUČ ODRŽAVANJA NAŠEG VJERSKOG ŽIVOTA?

Molite se bez prestanka!

(1 Solunjanima 5,17)

Sada treba da se upoznamo sa Bogom i da okušamo njegova obećanja. Anđeli zapisuju svaku ozbiljnu i iskrenu molitvu. Radije treba da se odrekemo sebičnih zadovoljstava, nego da zanemarimo zajednicu sa Bogom. Najveće siromaštvo i samoodricanje sa Njime bolji su nego sva bogatstva, časti, udobnosti i prijateljstva bez Njega. Moramo naći vremena za molitvu. Ako dopustimo da svjetski interesi zaokupe naš duh, Bog će nam možda dati vremena time što će nam oduzeti naše idole koji se sastoje od zlata, kuće i plodne zemlje.

(19) ZAŠTO SE NE MOŽEMO OSLONITI NA OBITELJ, PRIJATELJE I NAŠE VJERSKE VOĐE ZA ODRŽAVANJE NAŠEG DUHOVNOG ŽIVOTA?

Tako, ljubljени moji, kao što svagda slušaste, ne samo kad sam kod vas, nego i sad mnogo većma, kad nijesam kod vas, radite o spasenju svojemu sa strahom i drhtanjem! (Filipljanima 2,12)

»Žalosno vrijeme, kakvo nikada nije bilo«, skoro će nastupiti, i nama će tada biti potrebno iskustvo koje sada nemamo, a koje mnogi zanemaruju da steknu. Često je slučaj da očekivanu nevolju smatramo većom nego je u stvari, ali to nije slučaj sa nevoljom

koja je pred nama. Najživlja mašta ne može da zamisli koliko će teško biti iskušenje. U ono vrijeme iskušenja morat će svaka duša stajati za sebe pred Bogom. »Ako bi Noje, Danijel i Job bili u njoj (zemlji), tako ja bio živ, govori Gospod, neće izbaviti ni sina ni kćeri, nego će svoje duše izbaviti pravdom svojom.« Ezechijel 14, 20.

(20) AKO UJEDINIMO NAŠU SLABOST S BOŽJOM SNAGOM, KAKVU NARAV IMAMO PRILIKU POSTIĆI?

Po tom nam je dao dragocjena i najveća obećanja, da po njima budete dionici božanske naravi, jer ste utekli od pogubne požude svijeta. (2. Petrova 1,4)

Već u sadašnjem životu moramo vjerom u Kristovu krv pomirenja odstraniti od nas grijeh. Naš dragocjeni Spasitelj nas poziva da se s njime sjedinimo, da udružimo svoje slabosti s njegovom snagom, svoje neznanje s njegovom mudrošću, svoju nedostojnost sa njegovim zaslugama. Božje providenje je škola u kojoj moramo naučiti Kristovu krotkost i poniznost. Gospod uvijek stavlja pred nas pravi životni cilj, a ne put koji bismo mi htjeli da izaberemo, koji nam izgleda lakši i ugodniji. Naša je dužnost da surađujemo sa oruđima koja nam

nebo stavlja na raspoloženje da bismo naš karakter izgradili prema Kristovom. Tko god ovo djelo zanemari ili odlaže, dovodi svoju dušu u strašnu opasnost.

(21) NA KOJA ĆE TRI NAČINA SOTONA I NJEGOVI SLI POSLANICI POKUŠATI PREVARITI MNOŠTVO?

Kojega je dolazak po djelovanju sotoninu sa svakom silom i znacima i lažnim čudesima, (2 Solunjanima 2,9)

Uskoro će se na nebu vidjeti strašne pojave natprirodnog karaktera, kao znak moći demona koji čine čuda. Duhovni đavolski će ići zemaljskim carevima i cijelome svijetu da ih obmanu i podstreknu da se udruže sa sotonom u njegovoj posljednjoj borbi protiv nebeske vladavine. Tako će pomoću ovih oruđa vladari i podanici biti prevareni. Podići će se ljudi koji će tvrditi da su Krist i tražiti čast i obožavanje koje pripada Spasitelju svijeta. Oni će izvršiti čudotvorna liječenja i tvrdit će da su sa neba dobili otkrivenja koja protivrječe svjedočanstvima Svetoga pisma.

(22) ŠTO ĆE BITI VRHUNAC OBMANE?

Jer će ustati lažni Kristovi i lažni proroci i činit će velike znake i čudesu,

da zavedu, ako je moguće, iste izabranike. (Matej 24,24)

U završnom činu velike obmane sam sotona će se prikazivati kao Krist. Crkva je dugo tvrdila da čeka na Spasiteljev dolazak kao na ispunjenje svojih nada. Sada će veliki varalica stvoriti utisak kao da je Krist već došao. U raznim krajevima svijeta sotona će se pojaviti među ljudima kao veličanstveno biće blistavog sjaja, koje će biti slično opisu Božjeg Sina u Ivanovom Otkrivenju. (Otkrivenje 1, 13–15.) Slava koja će ga okruživati nadmašivat će sve što je ikada vidjelo smrtno oko. Poklič pobjede će se prolamati zrakom: »Krist je došao! Krist je došao!« Narod će padati ničice pred njim, obožavajući ga, a on će podići ruke i blagoslovit će ih kao što je Krist blagoslivljao svoje učenike kada je živio na zemlji. njegov glas će biti mek i prigušen, ali melodičan.

Blagim i saosjećajnim glasom iznosit će neke divne istine o kojima je Spasitelj govorio. Liječit će bolesti naroda i tvrdit će, gradeći se Kristom, da je subotu promijenio u nedjelju i svima zapovjedio da svetkuju dan koji je on blagoslovio. Reći će da oni koji su uporni u svetkovanju sedmoga dana obeščašćuju njegovo ime, jer odbijaju da slušaju njegove anđele koje je

poslao k njima sa svjetlošću i istinom. Ovo će biti silna, skoro neodoljiva obmana. Kao Samarjani koje je prevario Simon vračar, narod će, od maloga do velikog, povjerovati ovoj prijevari i govoriti: »Ovo je velika sila Božja.« Djela 8, 10.

(23) ŠTO ĆE SPRIJEČITI OBMANU BOŽJEG NARODA?

Tražite zakon i objavu! Tko ne govori tako, njemu više nema, zore. (Izaija 8,20)

Ali Božji narod neće biti zaveden. Nauke ovog lažnog Krista nisu u suglasnosti sa Svetim pismom. Njegov blagoslov će biti izrečen nad poštovaocima zvijeri i njene ikone – upravo nad onim ljudima o kojima Biblija kaže da će na njih biti izliven nepomiješani gnjev Božji.

(24) NA KOJI ĆE SE NAČIN VRATITI ISTINSKI KRIST?

Tada će se pokazati znak Sina čovječjega na nebu, i svi će narodi na zemlji proplakati. Ugledat će Sina čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moć i slavom. On će poslati anđele svoje s velikim glasom trublje, i oni će skupiti izabranike njegove od četiri vjetra, od jednoga kraja neba do drugoga. (Matej 24,30-31)

Međutim, sotoni neće biti dopušteno da podražava način Kristovog dolaska. Spasitelj je svoj narod opomenuo u ovom pogledu, i tačno opisao svoj dolazak: »Jer će izići lažni kristi i lažni proroci, i pokazat će znake velike i čudesa da bi prevarili ako bude moguće i izabrane... Ako vam dakle reku: evo ga u pustinji, ne izlazite; evo ga u sobama, ne vjerujte. Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, takav će biti i dolazak sina čovječjega.« (Matej 24, 24–27. 31; 25, 31; Otkrivenje 1, 7; 1. Solunjanima 4, 16. 17.) Nemoguće je imitirati ovaj dolazak. On će biti sveopće poznat – svi će ga vidjeti.

(25) ZAŠTO ĆE VEĆINA BITI OBMANJENA?

I sa svakom prijevarom nepravde među onima, koji propadaju, jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasili.

(2 Solunjanima 2,10)

Samo oni koji revno istražuju Sveto pismo o koji imaju ljubav prema istini, bit će zaštićeni od velike prijevare, koja će zarobiti sav svijet. Pomoću svjedočanstva Svetoga pisma otkrit će oni prerušenog varalicu.

(26) NA KOJE SMO TRI ZAMKE UPOZORENI?

Jer sve, što je u svijetu požuda je tijela, požuda očiju i oholost života, nije od Oca, nego od svijeta. (1. Ivanova 2,16)

Vrijeme probe će doći na sve. Pravi kršćani će se otkriti rešetanjem koje će izazvati ovo iskušenje. Da li je Božji narod danas tako čvrsto utemeljen na njegovoj Riječi da se neće osloniti na svoja čula? Da li će se u ovakvom času odluke oslanjati na Bibliju, samo na Bibliju? Sotona će pokušavati da ih spriječi da se pripreme da bi se mogli održati u onaj dan. On će sve tako udesiti da Božjoj djeci zatvori put, da ih zarobi zemaljskim blagom, natovari teškim u mučnim teretom, da bi srce pretovarili brigama ovoga života i da bi ih dan iskušenja zatekao kao lupež.

(27) GDJE ĆE MNOGI OD BOŽJIH VJERNIKA TRAŽITI ZAKLON U VRIJEME OVE VELIKE NEVOLJE?

Taj će stanovati na visinama, gradovi su na hridinama utočište njegovo, kruh njegov ne ponestaje, voda njegova neće nikada presušiti. (Izaija 33,16)

Pošto će zakon, izdat od raznih kršćanskih vladara protiv onih koji drže Božje zapovijesti, uskratiti im zaštitu vlasti i prepustiti ih onima koji žele

njihovu propast, Božji narod će napustiti gradove i sela, skupljat će se po grupama i stanovat će u usamljenim mjestima. Mnogi će naći utočište u brdima. Kao kršćani pijemontskih dolina, učinit će visoke gore svojim svetištima i zahvaljivat će Bogu za utočišta »na stijenama«.

(28) DOK MNOGI TRPE U TAMNICAMA ZA NJIHOVU VJERU, U KOJE SE OBEĆANJE MOGU POUZDATI?

*Zaboravi li žena djetešce svoje, ne smiluje li se plodu tijela svojega? A da bi ga i zaboravila: Ja ne zaboravljam tebe! Gle, na ruke sam te svoje zapisao, zidovi tvoji stoje mi vazda pred očima.
(Izaija 49,15-16)*

*Zato kaže Gospod, Bog Izraelov: Rekao sam doista: Kuća tvoja i kuća oca tvojega imaju uvijek vršiti službu u svetišću mojemu. Ali sada, govori Gospod, neka je to daleko od mene, jer tko mene časti, toga častim ja. A tko mene prezire, taj ima pasti u sramotu.
(1. Samuelova 2,30)*

Ali mnogi iz svih naroda i svih staleža, veliki i mali, bogati i siromašni, crni i bijeli bit će bačeni u najnepravednije i najokrutnije ropstvo.

Božji ljubimci će provoditi teške dane, vezani u lance, u zatvoru, osuđeni na smrt, a neki u mračnim i odvratnim ćelijama, prividno prepušteni smrti od gladi. Nijedno uho neće htjeti da čuje njihove vapaje, nijedna ljudska ruka neće biti spremna da im pomogne.

Hoće li Bog zaboraviti svoj narod u ovome času iskušenja? Da li je zaboravio vjernoga Noja kada je pretpotopni svijet bio pohođen kaznama? Da li je zaboravio Lota kada je oganj pao s neba da spali gradove u ravnicima? Da li je zaboravio Josipa, okruženog neznabošcima u Egiptu? Da li je zaboravio Iliju kada mu je Jezabela zaprijetila sudbinom Balovih proroka? Je li zaboravio na Jeremiju u mračnoj i strašnoj jami? Je li zaboravio na tri hrabra mladića u ognjenoj peći? Ili na Danijela u lavovskoj jami?

Iako ih neprijatelji mogu baciti u tamnice, zidovi tamnice, ipak, ne mogu prekinuti vezu između njihovih duša i Krista. Jedan koji poznaje svaku njihovu slabost, koji je upoznat sa svim njihovim iskušenjima, viši je od svih zemaljskih sila; i anđeli će ih posjetiti u njihovim usamljenim ćelijama i donijet će im nebesku svjetlost i mir. Zatvor će biti kao palata jer tu će boraviti oni koji su bogati vjerom, i mračni zidovi će biti osvijetljeni nebeskom svjetlošću kao tada kad su se Pavao i Sila molili i

pjevali pjesme hvale usred noći u tamnici u Filibi.

(29) KAKO OVAJ STIH OPISUJE BOŽJI ČIN PRESUDE GREŠNICIMA?

Jer kao na gori Perasimu ustat će GOSPOD, kao u dolini kod Gibeona razgnjevit će se, da izvrši djelo svoje – čudesno djelo –, da učini posao svoj – neobičan posao svoj. (Izaija 28,21)

Božji sudovi će pohoditi one koji budu pokušavali da tlače i unište njegov narod. Božje veliko trpljenje prema zlima osmjelilo je ljude da čine zlo, ali njihova kazna, iako tako dugo odgađana, neće zato biti manje sigurna i strašna. . . . Našem milostivom Bogu je kažnjavanje nešto tuđe. »Tako bih ja bio živ, govori Gospod, nije mi milo da umre bezbožnik.« Ezechijel 33, 11.

Gospod je »milostiv, žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem i istinom. On prašta »bezakonje i nepravde i grijeh«. Ipak on ne ostavlja krivca bez kazne. »Gospod je spor na gnjev i velike je moći; ali nikako ne pravda krivca.« 2. Mojsijeva 34, 6. 7; Nahum 1, 3.

Sa strašnom pravednošću će odbraniti autoritet svog pogaženog zakona. Stroga kazna koja čeka prijestupnike vidi se iz Gospodnjeg oklijevanja da izvrši sud. Narod sa

kojim je imao toliko strpljenja, i kojega neće udariti dok on ne bude navršio mjeru nepravde pred Bogom, napokon će morati ispiti čašu gnjeva, nepomiješanog sa milošću.

(30) KOJIH ĆE SEDAM POŠASTI BITI DOSUĐENO ONIMA KOJI NOSE ŽIG NEPOSLUHA?

I otide prvi i izli času svoju na zemlju; i postade zli i ljuti čir na ljudima, koji su imali žig zvijerin, i koji su se klanjali slici njezinoj. (Otkrivenje 16,2)

I drugi anđeo izli čašu svoju u more; i postade krv kao od mrtvac, i svaka duša živa umrije u moru. (Otkrivenje 16,3)

I treći izli čašu svoju na rijeke i na izvore vodene; i postade, krv. (Otkrivenje 16,4)

I četvrti izli času svoju na sunce, i dano mu je, da pali ljude ognjem. (Otkrivenje 16,8)

I peti izli času svoju na prijestolje zvijerino; i kraljevstvo njezino postade tamno, i grizli su jezike svoje od bola. (Otkrivenje 16,10)

I šesti izli čašu svoju na veliku rijeku Eufrat; i presahnu voda njezina, da se

***pripravi put kraljevima od istoka
sunčanoga. (Otkrivenje 16,12)***

***I nastadoše munje i glasovi i gromovi, i
bi veliki potres zemlje, kakav nikad ne
bi, otkako su ljudi na zemlji, toliki
potres, tako veliki. (Otkrivenje 16,18)***

Kada Krist bude završio svoju posredničku službu u svetinji, izlit će se nepomiješani gnjev na one koji se klanjaju zvijeri i slici njenoj i koji su primili njen žig. (Otkrivenje 14, 9. 10.) Zla koja su se izlila na Misir, kada je Bog namjeravao da oslobodi Izrael, slična su po karakteru onim strašnijim i većim kaznama koje će snaći svijet upravo pred konačno oslobođenje Božjeg naroda.

... Ma kako da su strašni ovi sudovi, ipak je Božja pravda potpuno opravdana. Božji anđeo kaže: »Pravedan si, Gospode,... što si ovo sudio; jer proliše krv svetih i proroka, i krv si im dao da piju, jer su zaslužili.« Otkrivenje 16, 2–6. Osuđujući Božji narod na smrt, navukli su na sebe krivicu za njihovu krv, kao da su je prolili svojim rukama. Na isti način Krist je proglasio Jevreje svoga vremena krivima za svu krv svetih, koja je prolivena od Abelovih dana, jer su imali isti duh kao i te ubice proroka i htjeli su da izvrše isto djelo.

Ova zla neće biti sveopća, jer bi inače svi zemaljski stanovnici bili istrijebljeni. Ipak, ona će biti najstrašniji bič koji je ikada bio poznat smrtnim ljudima. Sve kazne koje su snalazile ljude prije svršetka vremena milosti bile su pomiješane milošću. Kristova krv štitila je grešnike da ne prime punu mjeru kazne za svoje krivice. Ali na posljednjem sudu Božji gnjev će se izliti nepomiješan s milošću.

(31) DOK GREŠNICI GLADUJU, ŠTO ĆE BITI HRANA VJERNICIMA?

Tko je pravedan i govori iskreno; tko mrzi na dobitak od nasilja; tko otresa ruku svoju da ne primi poklona; tko zatiskuje uši svoje, da ne čuje za krv; tko zatvara oči svoje, da ne vidi zla s dopadanjem: Taj će stanovati na visinama, gradovi su na hridinama utočište njegovo, kruh njegov ne ponestaje, voda njegova neće nikada presušiti. (Izaija 33,15-16)

Božji narod neće biti pošteđen od stradanja. Ali iako će biti progonjen i zlostavljen, iako će oskudijevati i stradati zbog nestašice hrane, ipak neće izginuti. Bog koji se postarao za Iliju neće mimoići ni jedno od svoje

požrtvovne djece. Onaj koji je izbrojio kosu na njihovoj glavi brinut će se za njih, i za vrijeme gladi neće oskudijevati. Dok će zli umirati od gladi i kuge, anđeli će štiti pravedne i zadovoljavati sve njihove potrebe. Onome »tko hodi u pravdi«, dato je obećanje: »Hljev će mu se davati; voda njegova neće nikada presušiti.«

(32) KADA SE BUDE ČINILO DA JE SVAKA NADA IZGUBLJENA U OVIM TEŠKIM VREMENIMA, ŠTO ĆE BITI MOLITVA PRAVEDNIKA?

Tada reče onaj: »Pusti me; jer je zora već osvanula!« Ali on odgovori: »Ne puštam te, dok me ne blagosloviš.«
(Postanak 32,26)

Ipak će po ljudskom shvaćanju izgledati da Božji narod mora uskoro zapečatiti svoje svjedočanstvo krvlju, kao što su to nekada učinili mučenici. Sam Božji narod počeo će da se plaši da ga je Bog ostavio da padne u ruke neprijatelja. To je vrijeme užasnog duševnog straha. Danju i noću vikati će Bogu za izbavljenje.

Zli će likovati i prezrivo im dovikivati: »Gdje je sada vaša vjera? Zašto vas sada Bog ne oslobodi iz naših ruku ako ste stvarno njegov narod?«

Ali oni koji čekaju sjetiti će se kako su poglavari svećenički i starješine podrugljivo dovikivali Isusu kada je umirao na križu na Golgoti: »Drugima pomaže, a sebi ne može pomoći. Ako je car Izraelov, neka siđe sad s križa pa ćemo ga vjerovati.« Matej 27, 42.

Kao Jakov, svi će se oni boriti sa Bogom. Njihova lica će izražavati unutrašnju borbu. Sva lica će prolijetati. Ali oni neće prestajati sa svojim ozbiljnim molitvama.

(33) KOMU JE BOG ZADUŽIO ZA ZAŠTITU SVOJIH VJERNIKA?

Jer je anđelima svojim zapovjedio za tebe, da te čuvaju na svim stazama tvojim. (Psalam 91,11)

Kad bi ljudi mogli gledati nebeskim pogledom vidjeli bi čete silnih anđela koji okružuju one koji su održali riječ Kristova trpljenja. Sa nježnošću punom saosjećanja gledaju anđeli njihove nevolje i slušaju njihove molitve. Oni čekaju na riječ svoga zapovjednika da ih istrgnu iz opasnosti. Ali treba da čekaju još malo. Božji narod mora da ispije čašu i da bude kršten korištenjem stradanja. Upravo ovo mučno odugovlačenje je najbolji odgovor na njihove molitve. Dok se trude da sa pouzdanjem čekaju na Gospoda da On

radi, oni time jačaju svoju vjeru, nadu i trpljenje, što su u svom religioznom životu premalo činili. Ali izabраниh radi, skratit će se vrijeme nevolje. »A kamoli Bog neće odbraniti izabраниh svojih koji ga mole dan i noć? . . . Kažem vam da će ih odbraniti brzo.« Luka 18, 7. 8. Kraj će doći brže nego što ga ljudi očekuju. Pšenica će se sabrati i vezati u snopove za Božje žitnice, a kukolj će biti prikupljen za oganj uništenja.

(34) PO OČEVOJ ZAPOVJEDI, KOJE ĆE DIVNO PROROČANSTVO BITI ISPUNJENO?

*I padne li uza te tisuća i deset tisuća s
desne strane tebi, ne može tebi ništa
počiniti! (Psalam 91,7)*

Vjerni svojoj dužnosti, nebeski stražari i dalje traže. Iako je sveopćom naredbom utvrđeno vrijeme kada treba da se pobiju svi koji drže Božje zapovijesti, ipak će njihovi neprijatelji u nekim slučajevima i prije vremena pokušati da im oduzmu život. Ali nitko neće moći da prođe pored moćnih čuvara koji čuvaju svaku vjernu dušu. Neki će u svom bježanju iz gradova i sela biti napadnuti, ali mačevi koji se budu podignuli protiv njih slomit će se

i past će na zemlju kao slamke. Druge će anđeli štititi u obliku ratnika.

Božje oko, koje gleda kroz vjekove, bilo je upravljeno na čas odluke koji Božji narod mora da preživi, kad će se zemaljske sile ustremiti protiv njih. Slično prognanim zarobljenicima oni će se bojati smrti od gladi i nasilja. Ali Bog, koji je pred Izraelcima rastavio Crveno more, pokazat će i sada svoju moćnu silu i ukinuti njihovo ropstvo. »Ti će mi biti blago, veli Gospod nad vojskama, u onaj dan kad ja učinim, i bit ću im milostiv, kao što je otac milostiv svome sinu koji mu služi.« Malahija 3, 17.

Kad bi krv vjernih Kristovih svjedoka bila prolivena u ovo vrijeme, ona ne bi mogla, kao krv mučenika nekada, biti sjeme koje je posijano da donosi rod za žetvu na Božju slavu. Njihova vjernost ne bi bila svjedočanstvo koje bi druge uvjerilo o istini, jer su se valovi milosti odbili od okorjelih srca da se više nikad ne povrate. Kad bi pravedni sada pali kao plijen svojih neprijatelja, to bi značilo pobjedu za kneza tame. Psalmista veli: »Jer bi me sakrio u kolibi u zlo doba; sklonio bi me pod krovom šatora svojega.« Psalam 27, 5.

Krist je rekao: »Hajde, narode moj, uđi u klijeti svoje, i zaključaj vrata svoje za sobom, prikrij se za čas, dokle

prođe gnjev. Jer, gle, Gospod izlazi iz mjesta svojega da pohodi stanovnike zemaljske za bezakonja njihova.« Izaija 26, 20. 21. Slavno će biti oslobođenje onih koji su strpljivo čekali njegov dolazak i čija su imena zapisana u knjizi života!

Ljubim Gospodina svim srcem svojim. Molim da me se pribroji na Njegovu stranu kada proglasi: »Onaj koji je pravedan, neka i dalje bude pravedan.«

Zaokruži: Da Nisam siguran

Sad shvaćam da je Sotona poput lava koji riče dok traži nekoga koga će proždrijeti. Molim se za mudrost da nastavim proučavati i prihvaćati Božju Riječ kako bih izbjegao obmane koje će Sotona predočiti u posljednjim trenucima ovoga svijeta.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Zahvalan sam Bogu na upozorenju na vrijeme »velike nevolje« koje će stići onima koji štuku Njegove božanske upute.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Molim se da bog usavrši moj karakter i ojača moju vjeru kako bih, Njegovom

milošću, mogao prevladati u Njegovu slavu.

Zaokruži: ***Da*** ***Nisam siguran***

***U ljubavi i vjeri, s povjerenjem
prepuštam sve u Božje ruke. Molim se
da me čudesnim očuvanjem života ili u
mučeničkoj smrti upotrijebi u slavu
Svoga imena.***

Zaokruži: ***Da*** ***Nisam siguran***

[illegible]

11. Lekcija

Božji narod oslobođen

Kada zaštita ljudskih zakona bude uskraćena onima koji poštuju Božje zapovijesti, pojavit će se istovremeno u raznim zemljama pokret za njihovo uništenje. Kada se vrijeme označeno u naredbi bude približilo, ljudi će se zavjeriti da istrijebe omraženu sektu. Odlučit će da preko noći izvrše odlučni napad, koji će zauvijek ušutkati glas neslaganja i prijekora.

**(1) U KOJE SE OBEĆANJE MOGU
UZDATI ONI KOJI MU OSTANU
VJERNI?**

*Jer si održao riječ strpljivosti moje, i ja
ću tebe sačuvati od časa kušnje, koji će
doći na sav svijet, da iskuša one, koji
stanuju na zemlji. (Otkrivenje 3,10)*

Božji narod – neki u tamničkim ćelijama, a drugi sakriveni u usamljenim skloništima po šumama i gorama – još uvijek vapi za Božjom zaštitom, dok se svuda grupe oružanih ljudi, podstrekavane od četa zlih anđela, pripremaju za smrtonosno djelo. I upravo sada, u času krajnje opasnosti, umiješat će se Bog Izraelov da izbavi svoje izabrane. Gospod je rekao: »Pjevat ćete kao noću uoči praznika, i veselit ćete se od srca kao onaj koji ide... na goru Gospodnju, k stijeni Izraelovoj. I Gospod će pustiti da se čuje slava glasa njegova, i pokazat će kako maše rukom svojom s ljutitim gnjevom i plamenom ognjenim koji proždire, s raspom i sa silnijem daždom i s gradom.« Izaija 30, 29. 30.

Sa usklikima pobjede, sa ruganjem i proklinjanjem polaze čete zlikovaca da se bace na svoj plijen; ali, gle, na zemlju pada gusti mrak, tamniji od najtamnije noći. Tada se preko cijelog neba pojavljuje duga, odsjajući slavom sa Božjeg prijestola, i kao da okružuje svaku grupu onih koji se mole. Razbješnjele gomile odjednom se zaustavljaju. Njihovi podrugljivi uzvici umukoše. Oni zaboravljaju na svoje žrtve. Sa strašnim predosjećanjem gledaju u simbol Božjeg zavjeta i žele da se što prije uklone od njegovog silnog sjaja.

(2) KOJE ĆE RADOSNE RIJEČI IZLAZITI IZ USTA VJERNIKA?

Reći će se u onaj dan: »Gle, ovo je Bog naš, u kojega se ufamo, da će nas spasiti; ovo je GOSPODU kojega se ufamo! Veselimo se i radujmo se zbog pomoći njegove!« (Izaija 25,9)

Božji narod čuje jasan, zvučan glas, koji kaže: »Pogledajte!« Podigavši oči prema nebu, oni vide dugu obećanja. Crni, prijeteći oblaci, koji su prekrivali nebeski svod rastavljaju se i, kao nekada Stjepan, oni gledaju netremice u nebo i vide Božju slavu i Sina čovječjega gdje sjedi na svome prijestolu. Na njegovoj božanskoj pojavi primjećuju tragove njegovog poniženja, a sa njegovih usana čuju molbu koju upućuje svome Ocu pred svetim anđelima: »Hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja.« Ivan 17, 24.

I opet se čuje zvučan, pobjedonosan glas, koji govori: »Evo ih! dolaze! sveti, nevini i čisti. Oni su održali riječ moga trpljenja; oni će živjeti među anđelima«, a blijede drhtave usne onih koji su se čvrsto držali svoje vjere izgovaraju uzvik pobjede.

(3) KOJE RIJEČI IZLAZE IZ BOŽJIH USTA?

I sedmi izli čašu svoju u zrak; i izađe glas veliki iz hrama od prijestolja govoreći: »Svršeno je.« (Otkrivenje 16,17)

Upravo je ponoć kada Bog otkriva svoju moć da oslobodi svoj narod. Sunce se pojavljuje u svom punom sjaju. Znaci i čudesa ređaju se brzo jedno za drugim. Grešnici gledaju sa strahom i zaprepaštenjem na ove prizore, dok pravednici sa svečanom radošću posmatraju znake svoga oslobođenja. U prirodi izgleda kao da je sve izvan svoga reda. Rijeke prestaju da teku. Mračni, teški oblaci penju se i sudaraju. Usred gnjevnog neba vidi se jedno mjesto neopisive slave, odakle dolazi Božji glas kao glas mnogih voda, govoreći: »Svrši se!«

(4) KOJI ĆE VELIKI DOGAĐAJ OTPOČETI BOŽJIM GLASOM?

I nastadoše munje i glasovi i gromovi, i bi veliki potres zemlje, kakav nikad ne bi, otkako su ljudi na zemlji, toliki potres, tako veliki. (Otkrivenje 16,18)

Ovaj glas potresa nebesa i zemlju. . . . Izgleda kao da se nebo otvorilo i otvorilo. Slava sa Božjeg prijestola čini se da odsijeva kao munja. Gore se tresu kao trska na vjetru, a odvaljene stijene padaju na sve strane. Čuje se tutnjava bure koja dolazi. More udara

pomamno. Čuje se urlanje oluje kao glas demona kada kreću na uništavanje. Cijela zemlja se diže i nadima kao morski valovi. Njena površina puca. Izgleda da njeni temelji popuštaju. Planinski lanci tonu. Nastanjeni otoci iščezavaju. Morske luke koje su po zlu postale kao Sodoma nestaju u razbješnjelim valovima.

Babilon veliki spomenu se pred Bogom »da mu dâ čašu vina ljutoga gnjeva svojega.« (Otkrivenje 16, 19. 20.) Strašan grad, »veliki kao glava«, dovršava ovo razaranje. (Stih 20). Najponosniji gradovi na zemlji postaju gomila ruševina. Raskošne palate, na koje su velikani ovoga svijeta rasipali svoja bogatstva da se proslave, raspadaju se pred njihovim očima. Zidovi tamnica se ruše, a Božji narod, koji je zbog svoje vjere bio tamo zatvoren, oslobođen je.

(5) TKO ĆE SVJEDOČITI DRUGOM KRISTOVOM DOLASKU?

Eno, dolazi na oblacima, i gledat će ga svako oko, i oni, koji ga probodoše, naricat će nad njim sva plemena zemaljska. Da, Amen. (Otkrivenje 1,7)

Grobovi se otvaraju, i »mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom. . Grobovi se otvaraju, i »mnogi od onih

koji spavaju u prahu zemaljskom ustaju, jedni za život vječni, a drugi na sramotu i prijekor vječni.« (Danijel 12, 2.) Svi koji su umrli sa vjerom u treću anđeosku vijest izlaze proslavljeni iz svojih grobova, da čuju zavjet Božjeg mira, zajedno sa onima koji drže njegov zakon. A i oni koji su se rugali Kristovim smrtnim mukama i ismijavali ga, i najogorčeniji protivnici njegove istine i njegovog naroda ustaju da ga vide u njegovoj slavi i da vide počasti koje će se dati vjernima i poslušnima.

(6) ŠTO ĆE BITI ODGOVOR GREŠNIKA KADA SHVATE DA ĆE UPRAVO POSVJEDOČITI DRUGOM KRISTOVOM DOLASKU?

I govorahu gorama i pećinama:

»Padnite na nas, i skrijte nas od lica onoga, koji sjedi na prijestolju, i od gnjeva Janjeta; (Otkrivenje 6,16)

Gusti oblaci još pokrivaju nebo, ali tu i tamo probija sunce kao Jehovino oko osvete. Razjarene munje paraju nebo uvijajući zemlju u plameni ogrtač. Iznad strašne tutnjave gromova, tajanstveni i strašni glasovi objavljuju sudbinu grešnika. Svi neće razumjeti izgovorene riječi, ali lažni učitelji će ih dobro razumjeti.

Oni koji su do maločas bili još tako bezbrižni, tako hvalisavi i prkosni, koji su likovali u svojoj okrutnosti prema narodu koji drži Božje zapovijesti, sada su preneraženi, savladani i drhte od straha. Njihova kuknjava se čuje iznad huke elemenata. Demoni priznaju Kristovo božanstvo i drhću pred njegovom moći, dok ljudi preklinju za milost i od straha puze po prahu.

(7) KOJA ĆE SE POBJEDONOSNA PJESMA ČUTI KAO ODGOVOR PRAVEDNIKA?

*Upravitelju pjevačkoga zbora; od
sinova Korahovih; u sopranu; pjesma.
Bog nam je utočište i zaštita pomoćnik
u nevoljama, koji se brzo nalazi. Zato
neka nas ne hvata strah, i da bi se
zemlja potresla, i da bi se prevalile gore
u srce mora, da bi bučila i kipjela voda
njegova, da bi se tresle gore od sile
njegove. (Psalam 46,1-3)*

Kroz pukotinu u oblacima blista zvijezda čiji je sjaj četverostruko jači zbog tame koja je okružuje. Ona vjernima obećava nadu i radost, a prijestupnicima Božjeg zakona strogost i gnjev. Oni koji su za Krista sve žrtvovali sada su sigurni, skriveni kao u sjenci Gospodnjoj. Oni su okušani, i pred svijetom i protivnicima istine

dokazali su svoju vjernost prema Onome koji je umro za njih. Divno preobraženje se dogodilo na onima koji su do same smrti sačuvali svoju čistotu. Oni su iznenada oslobođeni od mračnog i strašnog gnjeva ljudi pretvorenih u demone. Njihova lica, nedavno još blijeda, zabrinuta i iscrpljena, sada su ozarena divljenjem, vjerom i ljubavlju. Njihovi glasovi se podižu u radosnoj i pobjedonosnoj pjesmi:

(8) ŠTO ĆE BITI OGLAŠENO NA NEBESIMA?

Oglasiše nebesa sud njegov, da Bog vrši svoju službu sudačku. (Psalam 50,6)

Dok se ove riječi svetog povjerenja dižu ka Bogu, oblaci se povlače i ukazuje se zvjezdano nebo u neizrecivoj ljepoti nasuprot mračnom i gnjevnom svodu na objema stranama. Slava nebeskoga grada blista kroz otvorena vrata. Tada se na nebu pojavljuje ruka koja drži dvije sastavljene ploče. Prorok kaže: »I nebesa oglasiše pravdu njegovu, jer je taj sudija Bog.«. . . Ovaj sveti zakon, Božja pravda, koji je usred grmljavine i plamena objavljen sa Sinaja da bude vodič života, sada se otkriva ljudima kao mjerilo suda.

Ruka otvara ploče, i vide se propisi Deset zapovijesti, kao da su pisani plamenim perom. Riječi su tako jasne da ih svi mogu čitati. Sjećanje se budi, tama nevjerovanja i krivovjerstva iščezava iz svakoga srca, a deset kratkih, razumljivih, značajnih Božjih riječi stoji pred očima svih stanovnika zemlje.

(9) KOJA ĆE ISTINA O BOŽJIM ZAPOVJEDIMA IZAZVATI STRAH U SRCIMA GREŠNIKA?

Prvo je na riječi tvojoj stalnost, vječno traje svaka pravedna zapovijed od tebe. (Psalam 119,160)

Nemoguće je opisati strah i očajanje onih koji su gazili svete Božje propise. Gospod im je dao svoj zakon; oni su mogli sa njime da usporede svoj karakter i upoznaju svoje grijehe dok je još bilo prilike za pokajanje i popravljjanje. Ali oni su, da bi stekli naklonost svijeta, uklonili njegove propise i učili druge da ih prestupaju. Nastojali su da prisile Božji narod da oskvrni njegovu subotu. Sada su oni osuđeni onim zakonom koji su prezirali. Sa strašnom sigurnošću uviđaju da nemaju nikakvog opravdanja. Sami su izabrali kome će služiti i kome će se klanjati. »Tada ćete

se obratiti, i vidjet ćete razliku između pravednika i bezbožnika, između onoga koji služi Bogu i onoga koji mu ne služi.« Malahija 3, 18.

(10) ŠTO JE REZULTAT POZNAVANJA ISTINE, A NEDIJELJENJA ZNANJA S ONIMA KOJI SU IZGUBLJENI?

Kad kažem bezbožniku: 'Poginut ćeš!' a ti ga ne opomeneš i ne progovoriš mu, da odvратиš bezbožnika od opakog puta njegova i da ga sačuvaš u životu, to će bezbožnik poginuti zbog svoje opaćine; ali ću krv njegovu iskati iz tvoje ruke. Ako li ti opomeneš Bezbožnika a on se ne vrati od bezbožnosti svoje i od opakog puta svojega, to će on poginuti zbog opaćine svoje; a ti si spasio dušu svoju. (Ezekiel 3,18-19)

Neprijatelji Božjeg zakona, od svećenika pa sve do najmanjeg među njima, imaju sada novi pojam o istini i dužnosti. Suviše kasno uviđaju da je subota četvrte zapovijesti pečat života Boga. Suviše kasno postaju svjesni prave prirode svog lažnog dana osmora i pjeskovitog tla na kome su zidali. Sada im je jasno da su se borili protiv Boga. Vjerski učitelji su vodili duše u propast tvrdeći da ih vode vratima raja.

Ne ranije, nego tek na dan konačnog obračuna moći će shvatiti kako je velika odgovornost ljudi u svetoj službi i kako su strašne posljedice njihove nevjernosti. Samo u vječnosti moći ćemo pravilno da procijenimo gubitak ma i jedne jedine duše. Strašna će biti sudbina onoga kome će Bog reći: »Idi od mene, zli slugo!«

(11) GDJE ĆE KRIST BITI VIĐEN NA NJEGOVOJ DOLASKU?

Isus mu odgovori: »Ti kažeš.“ Ali vam velim: »Od sada ćete vidjeti Sina čovječjega gdje sjedi s desne Svemogućega i dolazi na oblacima nebeskim.“ (Matej 26,64)

Ubrzo se na istoku pojavljuje mali crni oblak, veličine kao pola čovječjeg dlana. To je oblak koji okružava Spasitelja i koji iz daleka izgleda kao da je uvijen u mrak. Božji narod zna da je to znak Sina čovječjega. U svečanoj tišini oni netremice gledaju u njega kako se približava zemlji i postaje sve jasniji i ljepši, dok ne postane kao veliki bijeli oblak, čija je osnovica nalik na oganj koji proždire, a nad kojim lebdi duga zavjeta. Isus ide naprijed kao moćni pobjednik. On sada ne dolazi kao čovjek patnje, da ispije gorku čašu sramote i muka, nego kao pobjednik na nebu i na zemlji, da sudi

živima i mrtvima. »Vjieran i istinit, i sudi po pravdi svojoj.« »I vojske nebeske prate ga.« Otkrivenje 19, 11. 14. Sa himnama nebeskih melodija, sveti anđeli, ogromno i nebrojeno mnoštvo, prate ga na njegovom putu. Nebeski svod izgleda kao da je prepun bića koja svijetle, »deset hiljada po deset hiljada, i hiljade hiljada.«

(12) KAKO PROROK HABAKUK OPISUJE KRISTOV DRUGI DOLAZAK?

*Bog dolazi od Temana, Svetac s gore!
Parana. Veličanstvo njegovo pokriva
nebesa. Hvale njegove puna je zemlja.
Sjaj je njegov kao svjetlost sunca: zrake
su mu po strani, tu se krije moć
njegova. (Habakuk 3,3-4)*

Nijedno ljudsko pero ne može da opiše ovaj prizor; nijedan um smrtnoga čovjeka nije sposoban da shvati njegovu slavu. . . . Kad živi oblak dođe bliže, svako oko vidi Kneza života. Trnov vijenac ne ruži više njegovu uzvišenu glavu, na njegovom svetom čelu počiva dijamem slave. Njegovo lice svijetli jače od blistavog podnevnog sunca. »I ima na haljini, na bedru svome, ime napisano: Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima.« Otkrivenje 19, 16.

(13) KAKO PROROK JEREMIJA OPISUJE REAKCIJU ČOVJEČANSTVA NA OVAJ VELIKI DOGAĐAJ?

*Pitajte i vidite, rađaju li muževi, jer
zašto vidim, gdje se svaki čovjek
podbočio rukama o bedra kao
porodilja? Zašto se sva lica promijenila
i poblijedjela? Jao! Silan je onaj dan,
nije bilo takva, vrijeme je nevolje za
Jakova. Ipak će se izbaviti iz nje.
(Jeremija 30,6-7)*

Pred njegovom prisutnošću »sva su lica poblijedjela«. One koji su odbacili Božju milost obuzima strah vječnog očajanja. Srce se rastopi, koljena udaraju jedno o drugo... i lica su svima pocrnjela.« Jeremija 30, 6; Nahum 2, 10. Pravednici uzvikuju dršćući: »I tko može opstati?« Pjesma anđela prestaje, i nastaje vrijeme svečane tišine. Tada se čuje Isusov glas koji govori: »Dosta ti je moja blagodat.« Lica pravednika se ozaruju, i radost ispunjava svako srce, a anđeli približavajući se sve više zemlji opet počinju da pjevaju sve glasnije i glasnije.

(14) KOJE ĆE KRISTOVO PROROČANSTVO O ONIMA KOJI SU ODGOVORNI ZA NJEGOVO RASPEĆE BITI ISPUNJENO?

Isus mu odgovori: »Ti kažeš.“ Ali vam velim: »Od sada ćete vidjeti Sina čovječjega gdje sjedi s desne Svemogućega i dolazi na oblacima nebeskim.“ (Matej 26,64)

Tu su oni koji su se rugali Kristu u njegovom poniženju. Sa neodoljivom snagom dolaze im na pamet riječi Mučenika kada je na zaklinjanje poglavara svećeničkog svečano izjavio: »Odsele ćete vidjeti Sina čovječjega gdje sjedi s desne strane Sile, i ide na oblacima nebeskim.« Matej 26, 64. Sada ga oni gledaju u njegovoj slavi, i još će ga vidjeti kada sjedi sa desne strane Veličine.

Oni koji su se rugali njegovim riječima da je Božji Sin, sada su nijemi. Tu je oholi Herod koji se podsmijevao njegovom carskom imenu i zapovijedio vojnicima koji su se rugali da ga krunišu za cara. Tu su oni isti ljudi koji su bezbožničkim rukama navukli na njega crvenu haljinu, na njegovo sveto čelo stavili trnjev vijenac, a u njegove ruke podrugljivu palicu, i koji su se pred njim klanjali izgovarajući bogohulne riječi. Ljudi koji su udarali i pljuvali Cara života sada se kriju od njegovog prodirućeg pogleda i žele da pobjegnu od velike slave njegove prisutnosti. Oni koji su njegove ruke i noge prikovali klinovima, i vojnik koji

je probo njegova rebra; gledaju ove znake sa strahom i grižnjom savjesti.

U životu svih onih koji odbacuju istinu ima trenutaka kada se savjest probudi, kada sjećanje iznosi mučne uspomene života punog licemjerstva, a dušu muči uzaludno kajanje. Ali šta je to sve prema grižnji savjesti onoga dana, kada »dođe čega se bojite«, kada »pogibao vaša kao oluja dođe«. (Priče 1, 27.) Oni koji su odlučili da ubiju Krista i njegov vjeran narod, sada vide slavu koja je na njima. Usred svoje strahote oni čuju glasove svetih u radosnom slavopoju: »Gle, ovo je Bog naš, njega čekasmo, i spasit će nas.« Izaija 25, 9.

(15) KOJI ĆE VAPAJI ISPUNITI NEBESA DOK KRIST POZIVA MRTVE PRAVEDNIKE U ŽIVOT?

GDJE JE, SMRTI, POBJEDA TVOJA? GDJE JE, SMRTI, ŽALAC TVOJ?“ (1. Korinćanima 15,55)

Usred ljuljanja zemlje, sijevanja munja i tutnjave gromova glas Božjega Sina poziva svete koji spavaju. On baca pogled na grobove pravednika i tada, podižući svoje ruke prema nebu, uzvikuje: »Probudite se, probudite se, probudite se, vi koji spavate u prahu, i ustanite!« Po cijeloj zemlji mrtvi će

čuti ovaj glas, i oni koji ga čuju oživjet će. I cijela zemlja odzvanja od koraka ogromnog mnoštva iz svakog plemena, koljena, jezika i naroda. Oni dolaze iz tamnice smrti, obučeni besmrtnom slavom, kličući: »Gdje ti je, smrti, žalac? Gdje ti je, pakle, pobjeda?« 1. Kor. 15, 55. A živi pravednici i uskrsli sveti sjedinjuju svoje glasove u dug, radostan poklič pobjede.

(16) KOJA ĆE SE PROMJENA DOGODITI U PRAVEDNICIMA?

Iznenada, u trenutku oka, u posljednjoj trubi; jer će zatrubiti, i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi, i mi ćemo se promijeniti, jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. (1. Korinćanima 15,52-53)

Svi izlaze iz svojih grobova isti po rastu kao kad su bili sahranjeni. Adam, koji stoji u sredini uskrslog mnoštva, naročito je visok i veličanstvenog izgleda, po rastu samo malo niži od Božjega Sina. Njegov stas pokazuje upadljivu suprotnost prema ljudima kasnijih pokoljenja; tu se vidi koliko se ljudski rod degenerirao. Ali svi ustaju u svježini i snazi vječne mladosti.

U početku čovjek je bio stvoren po Božjem obličju, ne samo po karakteru

nego i po obliku i izgledu. Grijeh je izopačio božansku sliku u čovjeku i skoro je izbrisao. Ali Krist je došao da opet uspostavi ono što je izgubljeno. On će preobraziti naše poniženo tijelo i učinit će ga sličnim svome proslavljenom tijelu. Smrtno, propadljivo tijelo, lišeno ljepote, nekada opoganjeno grijehom postaje savršeno, lijepo i besmrtno. Sve mane i nedostaci su ostali u grobu. Pošto će imati pristup ka drvetu života u za dugo izgubljenom Edemu, otkupljeni će rasti do pune visine ljudskog roda u njenoj prvobitnoj slavi.

Posljednji preostali tragovi prokletstva grijeha bit će uklonjeni, a Kristovi vjerni će se pojaviti u slavi Gospoda, našega Boga, po duhu, duši i tijelu odsjajući savršenu sliku svoga Gospoda. O divnoga li otkupljenja o kome se mnogo govorilo, koje se dugo očekivalo, mnogo željelo, ali nikada potpuno razumjelo!

(17) GDJE ĆE IZABRANI OTIĆI NEPOSREDNO NAKON OVE PROMJENE?

Onda ćemo mi, koji živimo, koji smo ostali, biti zajedno s njima uzeti u oblake, u susret Gospodinu u zraku, i tako ćemo svagda biti s Gospodinom. (1 Solunjanima 4,17)

Živi pravednici su »ujedanput, u trenuću oka« preobraženi. Na Božji glas oni su proslavljani; sada su postali besmrtni i sa uskrslim svetima su uzeti u susret Gospodu na nebo. Anđeli sakupljaju »izabrane svoje od četiri vjetra, od kraja zemlje do kraja neba.« (Marko 13, 27.) Malu djecu sveti anđeli odnose u naručje njihovim majkama. Prijatelji koje je smrt dugo rastavljala, opet su sjedinjeni da se više ne rastanu, i sa pjesmama radosti penju se zajedno u Božji grad.

(18) ŠTO ĆE KRIST NAŠ PRAVEDNI SUDAC PODARITI SVAKOM OD NJEGOVIH ISKUPLJENIH?

I kad se javi vrhovni pastir, primit ćete neuveli vijenac slave. (1. Petrova 5,4)

Prije ulaska u sveti grad Spasitelj daje svojim sljedbenicima pobjednička odlikovanja i odijeva ih znacima njihovog carskog dostojanstva. Sjajni redovi su postavljeni u obliku četverokuta oko Njihovog cara, čiji je veličanstveni stas mnogo viši od stasa svetih i anđela, a lice mu zrači neiskazanom ljubavlju. Svaki je pogled ovog nebrojenog mnoštva spasenih uprt u Njega; svako oko gleda slavu Onoga »koji bješe nagrđen u licu mimo

svakoga čovjeka i u stasu mimo sinove čovječje.« (Izaija 52, 14)

Na glave pobjednika Isus stavlja svojom vlastitom desnicom krunu slave. Za svakog ima jedna kruna, koja nosi njegovo lično »novo ime« (Otkrivenje 2, 17), i natpis: »Svet Gospodu!« Svakoj ruci se daje pobjednička palma i blistava harfa. A onda, na znak anđela koji daje ton, svaka ruka vješto udara u žice harfe izmamljujući iz njih slatku muziku, bogate melodične akorde. Svako srce podrhtava od neizrecive miline, i svaki glas se podiže u pjesmi zahvalnosti: »Onome koji nas ljubi i umi nas od grijeha naših krvlju svojom; i učini nas careve i svećenike Bogu i Ocu svome, tome slava i država u vijek vijeka, Amen!« Otkrivenje 1, 5. 6.

(19) KOJI ĆE RADOSNI POZIV ISUS UPUTITI SVOJIM ISKUPLJENIMA?

Tada će kralj reći onima s desne strane: »Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primate u posjed kraljevstvo, koje vam je pripravljeno od stvorenja svijeta! (Matej 25,34)

Pred spasenima stoji sveti grad. Isus širom otvara biserna vrata, i narod koji je održao istinu ulazi u njega.

Tamo oni vide Božji raj, Adamovu domovinu dok još nije zgriješio. Tada se čuje glas divniji od svake glazbe koju je ikada čulo smrtno uho: »Vaša borba je završena!« »Hodite, blagosloveni Oca mojega, primite carstvo koje vam je pripravljeno od postajanja svijeta.«

Sada se ispunjava Spasiteljeva molitva za svoje učenike: »Hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja.« Krist predstavlja Ocu otkupljene svojom krvlju, »bez grijeha i bez mane... pred slavom svojom u radosti« i govori »Evo mene i djece koju si mi dao.« »One koje si mi dao sačuvah!« O, divne li spasonosne ljubavi! O kakve li radosti kada vječni Otac, gledajući otkupljene, bude opet vidio svoje obličje, kada bude vidio da je uklonjena neskladnost koju je grijeh prouzrokovao, njegovo prokletstvo izbrisano, i čovjek opet doveden u potpuni sklad sa Bogom!

Sa neizrecivom ljubavlju Isus pozdravlja svoje vjerne u »radosti njihovog Gospodara«. Spasiteljeva radost je u tome što u carstvu slave vidi duše koje su spasene njegovim stradanjem i poniženjem. A otkupljeni će učestvovati u njegovoj radosti kada među spasenima ugledaju one koje su svojim molitvama, svojim radom i požrtvovanom ljubavlju zadobili za

Krista. Sakupljeni oko velikog bijelog prijestola, njihova će srca biti ispunjena neiskazanom radošću kada budu ugledali one koje su zadobili za Krista i kada budu vidjeli da su oni zadobili druge, a ovi opet druge, tako da su svi dovedeni u luku mira da tu polože svoje krune pred Isusove noge i da ga slave u beskrajna vremena vječnosti.

**(20) KOJA SKUPINA ĆE IMATI
POVLASTICU DA PJEVA
JEDINSTVENU PJESMU U SLAVU
SVOJEGA OTKUPITELJA?**

*I pjevahu kao novu pjesmu pred
prijestoljem i pred četiri bića i pred
starješinama; i nitko ne mogoše naučiti
pjesme, osim onih sto i četrdeset i četiri
tisuće, koji su otkupljeni sa zemlje.
(Otkrivenje 14,3)*

Na kristalnome moru pred prijestolom – na tom staklenom moru, koje tako odsjajuje slavom Božjom da izgleda kao da je pomiješano ognjem – stoji sakupljeno mnoštvo onih »što pobijediše zvijer i ikonu njezinu, i žig njezin, i broj imena njezina.« Sto četrdeset i četiri hiljade, koji su otkupljeni od ljudi od ljudi, stoje na gori Sionu na Jagnjetom, »imajući harfe Božje«, i kao glas mnogih voda, kao glas velike grmljavine čuje se »glas

svirača harfi kad udaraju u harfe svoje.« »I pjevahu novu pjesmu« pred prijestolom, pjesmu koju nitko ne može naučiti, osim onih sto i četrdeset i četiri hiljade. To je pjesma Mojsijeva i Jagnjetova, pjesma oslobođenja. Nitko osim onih sto i četrdeset i četiri hiljade ne može naučiti tu pjesmu, jer je to pjesma njihovog iskustva – takvoga iskustva kakvoga nijedna druga grupa nije nikada imala. »Oni idu za Jagnjetom kud god ono pođe.« Uzeti sa zemlje između živih, oni se računaju kao »prvenci Bogu i Jagnjetu.« (Otkrivenje 15, 2. 3; 14, 1–5.)

(21) PO ČEMU SE OVA SKUPINA RAZLIKUJE OD ISKUPLJENOG MNOŠTVA?

I progovori jedan od starješina i reče mi: »Tko su ovi obučeni u bijele haljine, i odakle dođoše?“ I rekoh mu: »Gospodine moj, ti znaš.“ I reče mi: »Ovo su, koji dođoše iz nevolje velike, i oprašće haljine svoje i ubijeliše ih u krvi Janjetovoj. (Otkrivenje 7,13-14)

Ovo su, koji se ne okaljaše sa ženama, jer su djevci (nevini). Ovi prate Janje, kamogod ono pođe. Ovi su otkupljeni od ljudi kao prvenci Bogu i Janjetu. (Otkrivenje 14,4)

»Ovo su koji dođoše od nevolje velike«; oni su pretrpjeli vrijeme nevolje kakvo nikada nije bilo na zemlji otkako je ljudi; pretrpjeli su strah Jakovljevih muka. Za vrijeme posljednjeg izlivanja Božjih sudova bili su bez Posrednika. Ali oni su oslobođeni, jer »opraše haljine svoje i ubijeliše haljine svoje u krvi Jagnjetovoj.« »I u njihovim ustima ne nađe se prijevara, jer su bez mane pred Bogom.« (Otkrivenje 14, 5.) »Zato su pred prijestolom Božjim i služe mu dan i noć u crkvi njegovoj; i Onaj što sjedi na prijestolu uselit će se u njih.«

Oni su vidjeli zemlju opustošenu glađu, kugom i sunce, koje je silnom žegom peklo ljude, a i sami su pretrpjeli patnje, glad i žeđ. Ali »Više neće ogladnjeti ni ožednjeti, i neće na njih pasti sunce, niti kakva vrućina. Jer Jagnje, koje je nasred prijestola, past će ih, i uputit će ih na izvore žive vode; i Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih.« Otkrivenje 7, 14–17.

(22) KOJE ĆE NAČELO OPISANO U OVOM STIHU BITI INSPIRACIJA OTKUPLJENIMA DA PODIJELE SVOJE SVJEDOČANSTVO S CIJELIM SVIJETOM?

Jer nijesu mogli platiti svojega duga, otpusti ga obojici. Koji će ga sad od njih više ljubiti?« Simon odgovori: »Mislim onaj, kojemu je više poklonio.« Isus mu reče: »Pravo si sudio.« (Luka 7,42-43)

U sva vremena su Spasiteljevi izabranici bili odgajani i poučavani u školi nevolja. Oni su na zemlji hodili uskom stazom. Očistili su se u peći nevolje. Radi Isusa su podnosili napade, mržnju i klevete. Išli su za njim kroz žestoke borbe; podnosili su samoodricanje i preživljavali gorka razočarenja. Iz svog vlastitog mučnog iskustva upoznali su zlo grijeha, njegovu moć i njegove kobne posljedice i sa odvratnošću su gledali na nj. Svijest o neizmjernoj žrtvi koja je prinesena za njihovo ozdravljenje čini ih malim u njihovim očima i ispunjava njihova srca zahvalnošću i hvalom koju oni ljube jer im je mnogo oprošteno. Pošto su bili učesnici Kristovih muka, sada mogu da učestvuju u njegovoj slavi.

(23) KOJI ĆE SE PRIJEKOR UKLONITI S PRAVEDNIKA?

Uništava smrt zauvijek, Svemogući GOSPOD briše suze sa svakoga lica. Sramotu naroda svojega uklanja sa

sve zemlje; jer je rekao GOSPOD.
(Izaija 25,8)

Božji nasljednici su došli iz
zatvora, sa lomača, iz šupa,
podzemnih pećina, sa gubilišta, sa
planina, iz pustinja, i morskih dubina.
Na zemlji su hodili »u sirotinji, u
nevolji, u sramoti.« Milioni su sišli u
grob žigosani sramotom, zato što su se
odlučno protivili da popuste
obmanjivim zahtjevima sotone.
Ljudski sudovi su ih ubrajali u najgore
zločince. Ali sada je »sudija Bog«.
(Psalam 50, 6.) Sada su zemaljske
presude oborene. »Sramotu naroda
svojega ukinut će.« Izaija 25, 8. »I oni
će se prozvati narod sveti, iskupljenici
Gospodnji.« Izaija 62, 12.

On je odredio da im »nakit mjesto
pepela, ulje radosti mjesto žalosti,
odijelo za pohvalu duha tužnoga.«
(Izaija 61, 8.) Oni nisu više bijedni,
mučeni, rasuti i ugnjetavani. Od sada
će uvijek biti sa Gospodom. Sada stoje
pred prijestolom, odjeveni u
skupocjene haljine, kakve nikada nisu
nosili ni najugledniji ljudi na zemlji.
Ukrašeni su divnim krunama, kakve
nisu nikada stavljane na čela
zemaljskih vladara. Dani bola i plača
za uvije su prošli. Car slave je obrisao
suze sa svih lica; uklonjen je svaki
uzrok bola.

Pod lelujavim palminim granama odjekuju sada jasne, milozvučne i skladne pjesme zahvalnosti. Svi glasovi prihvaćaju melodiju, i uskoro pod nebeskim svodom zaori himna:

»Spasenje Bogu našem, koji sjedi na prijestolu, i Jagnjetu!« A svi nebeski stanovnici odgovaraju u zboru: »Amen, blagoslov i slava i premudrost i hvala i čast i sila i jačina Bogu našem u vijek vijeka!« Otkrivenje 7, 10. 12.

(24) KAKO BIBLIJA OPISUJE OTKUPLJENJE?

I kao što je priznato, velika je tajna pobožnosti: On se javio u tijelu, opravdao se u Duhu, pokazao se anđelima, propovijedao se neznabošcima, vjerovao se u svijetu, uznio se u slavi. (1. Timoteju 3,16)

U ovome životu samo počinjemo razumijevati divno djelo spasenja. Našim ograničenim razumom možemo najpažljivije posmatrati sramotu i slavu, život i smrt, pravednost i milost koje su se susrele na križu pa ipak ni najvećim naporom naših duševnih snaga ne možemo shvatiti njegovo potpuno značenje. Dužinu i širinu, visinu i dubinu spasonosne ljubavi čovjek može samo donekle razumjeti. Plan spasenja neće otkupljeni potpuno

shvatiti ni onda kada budu poznali kao što su poznati; kroz vječna vremena njihovom zadivljenom i ushićenom duhu neprestano će se otkrivati nove istine. Iako je došao kraj zemaljskim brigama, patnjama i iskušenjima, i iako su svi uzroci za njih uklonjeni, Božji narod će uvijek imati jasno i pravo razumijevanje o visokoj cijeni koja je plaćena za njihovo otkupljenje.

(25) ŠTO ČINI PROŠLI, SADAŠNJI I BUDUĆI PREDMET PROUČAVANJA I PJESMU OTKUPLJENIH?

*Da biste mogli razumjeti sa svima svetima, koja je širina i dužina, i visina i dubina; I poznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svaku spoznaju, da se ispunite svom puninom Božjom.
(Efežanima 3,18-19)*

Kristov križ će biti glavni predmet proučavanja i pjesma otkupljenih kroz svu vječnost. U proslavljenom Kristu gledat će raspetog Krista. Nikada neće zaboraviti da je Onaj čija je moć stvorila i održava nebrojene svjetove u svemiru; Božji dragi Sin, Veličanstvo neba, onaj kome su se klanjali herubimi i svijetli serafimi, – ponizio sebe da bi podigao palog čovjeka; da je uzeo na sebe krivicu i sramotu grijeha, i podnio

da se Očevo lice sakrilo od njega, dok
bol za jednim izgubljenim svijetom nije
slomila njegov srce na križu na
Golgoti. Saznanje da je Onaj koji je
stvorio sve svjetove i koji je Sudac svih
ljudi, napustio svoju slavu i ponizio se
iz ljubavi prema čovjeku, uvijek će
pobuđivati čuđenje i divljenje svemira.
Kada spaseni budu vidjeli Izbavitelja i
kad na njegovom licu ugledaju vječnu
slavu Očevu; kad budu gledali njegov
prijesto, koji je osnovan od vječnosti, i
kad pomisle na to da njegovom carstvu
nema kraja, oduševljeno će zapjevati
pjesmu: »Dostojno, dostojno je Jagnje
koje je zaklano, te nas je pomirilo sa
Bogom svojom dragocjenom krvlju!«

Tajna križa objašnjava sve druge
tajne. U svjetlosti koja sija sa Golgote,
Božje osobine koje su nas ispunjavale
strahom i poštovanjem izgledat će tako
lijepe i privlačne. Milost, nježnost i
očinska ljubav sjedinjene su sa
svetošću, pravednošću i istinom.

Posmatrajući veličanstvo njegovog
visokog i uzvišenog prijestola, vidimo
njegov karakter u njegovoj najnježnijoj
ljubavi i shvaćamo, kao nikada ranije,
značaj ovog dragog oslovljavanja:
»Oče naš!«

Vidjet će da se Onaj koji je
neizmjeran u mudrosti nije mogao da
načini nijedan drugi plan za naše
spasenje osim da žrtvuje svoga Sina.

Nagrada za ovu žrtvu jest radost što će zemlju naslijediti otkupljena, sveta, sretna i besmrtna bića. Posljedica borbe našega Spasitelja sa silama tame je radost otkupljenih, koja odjekuje u Božju slavu kroz svu vječnost.

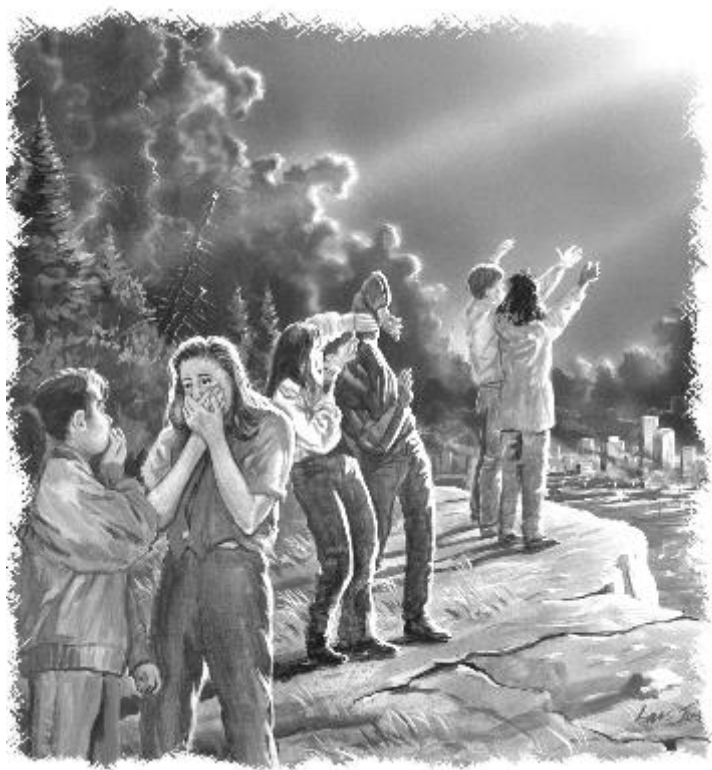
Vrijednost samo jedne ljudske duše je tako velika da je Otac dobio zadovoljenje za plaćenu cijenu a i sam Krist je zadovoljan gledajući plodove svoje velike žrtve.

Radujem se onom velikom danu kad Krist dolazi na nebeskim oblacima da izbavi svoj narod od zemaljskih opaćina i vremena velike nevolje koje je pred nama.

Zaokružite: Da Nisam siguran

Radujem se i željno iščekujem Kristov radosni poziv: »Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primate u posjed kraljevstvo, koje vam je pripravljeno od stvorenja svijeta!

Zaokružite: Da Nisam siguran

12. Lekcija

Zemlja opustošena

**(1) KOJU PORUKU MILOSRĐA
OBJAVLJUJE NEBO ONIMA KOJI
U SVOM NEZNANJU PRATE
LAŽNE BABILONSKE DOGME?**

*I začuh glas drugi s neba, koji je govorio:
»Izađite iz nje, narode moj, da ne budete
dionici grijeha njezinih, i da ne primite od
zala njezinih! (Otkrivenje 18,4)*

**(2) KOJI ĆE SUDOVI PASTI NA
BABILON I SVE ONE KOJI PRATE
NJEGOV NAUK?**

*Zato će u jedan dan doći zla njezina:
smrt, i tuga i glad, i spalit će se ognjem,
jer je jak Gospodin Bog, koji joj sudi.
(Otkrivenje 18,8)*

Ovo su sudovi koji padaju na Babilon na dan Božjeg gnjeva. On je napunio mjeru svoje nepravde; njegovo vrijeme je došlo; on je sazreo za uništenje. Kada Božji glas oslobodi njegov narod od ropstva, tada nastaje veliko probuđenje kod onih koji su izgubili sve u velikoj borbi života. Dok je trajalo vrijeme milosti bili su zaslijepljeni sotoninim obmanama i opravdavali su svoj život grijeha. Bogati su se ponosili svojim bogatstvom pred onima koji su bili siromašni i bijedni; ali oni su stekli svoje bogatstvo prestupanjem Božjeg zakona.

(3) KOJI SU OSNOVNI ZAKON PREKRŠILI ONI KOJI SU BILI SVJESNI SVOJE POKVARENOSTI?

Bio sam stranac, i nijeste me primili na konak, go, i nijeste me zaodjeli. Bio sam bolestan i u tamnici, i nijeste me pohodili. Tada će ga upitati i oni: »Gospodine, kada smo te vidjeli gladna ili žedna ili stranca ili gola ili bolesna ili u tamnici, i nijesmo te poslužili? Ali će im on odgovoriti: »Zaista, kažem vam: »Što nijeste učinili jednomu od ovih najmanjih, to nijeste učinili ni meni. (Matej 25,43-45)

Propustili su da nahrane gladne, da obuku gole, da postupaju pravedno i da ljube milosrđe. Stalno su nastojali da se uzvise i da postignu naročito poštovanje kod svojih bližnjih. Sada su lišeni svega što ih je činilo velikim i stoje bijedni i nemoćni. Sa strahom gledaju na uništenje svojih idola, koje su više cijenili nego svog Stvoritelja. Oni su svoje duše prodali za zemaljska bogatstva i radosti, i nisu se trudili da se obogate u Bogu. Posljedica toga je da je njih život promašen; njihova uživanja pretvorena su u gorčinu, a njihovo blago u trulost. Dobici njihovog cijelog života iščezli su u jednom trenutku. Bogati jadikuju što su razorene njihove raskošne kuće i rastureno njihovo srebro i zlato. Ali njihovo jadikovanje je ušutkano zbog straha da će i sami propasti sa svojim idolima.

(4) KOJA SE PROMJENA DOGAĐA U ŽIVOTU GREŠNIKA KADA SE ISKRENO POKAJU?

*I tada se narod moj, koji je nazvan po
mojemu imenu, ponizi i pomoli se i
potraži moje ime i povrati se od zlih
putova svojih, onda ću ih ja uslišiti u
nebu, oprostiću im grijehe njihove i
spasiti ću zemlju njihovu. (2. Ljetopisa
7,14)*

Grešnici osjećaju žalost, ali ne samo zbog zanemarivanje svojih dužnosti prema Bogu i bližnjima, već zato što je Bog pobijedio. Jadikuju zbog posljedica koje su nastale, a ne kaju se zbog svojih grijeha. Upotrebili bi svako sredstvo da pobijede, samo kada bi mogli.

(5) KOJE SE OBEĆANJE ISPUNJAVA PRAVEDNICIMA?

*Jer te on čuva od zamke ptičarske i od
ljutoga pomora; Krilima svojim pokriva
te: pod perjem si njegovim skriven; i
štit i oklop bit će tebi vjernost njegova.
(Psalam 91,3-4)*

Svijet vidi upravo one kojima se rugao i ismjehiavao, i koje je htio da uništi, kako nepovrijeđeni prolaze kroz epidemije, orkane i zemljotrese. Onaj koji je prijestupnicima svoga zakona oganj koji proždire, svome je narodu sigurni zaklon.

(6) KOJI ĆE SUD BITI IZREČEN DUHOVNIM VOĐAMA KOJI SU NAPUSTILI ISTINU I NAVELI SVOJE STADO NA KRIVI PUT?

*»Teško pastirima, koji puštaju, da ovce
paše moje zalutaju i da se rastrču!«
govori GOSPOD. Zato ovako veli
GOSPOD, Bog Izraelov, proti*

pastirima, koji čuvaju narod moj: »Vi ste ovce moje rastjerali i raspršili i nijeste se brinuli za njih. Sad ja pohadam vas za vaša zla djela,« govori GOSPOD. (Jeremija 23,1-2)

Propovjednik koji je napustio istinu da bi stekao naklonost ljudi, sada uočava karakter i utjecaj svoga učenja. Sad mu je jasno da ga je pratilo oko Svemogućega kada je stajao na propovjedaonici, hodao ulicama i kada je u raznim okolnostima dolazio u vezu sa ljudima. Svaki pokret duše, svaki napisani redak, svaka izgovorena riječ, svaki postupak koji je ljude uspavljivao u zaklonu laži – sve je to bilo posijano sjeme; a sada u jadnim izgubljenim dušama oko sebe gleda žetvu.

(7) ŠTO SU OVI NEVJERNI VOĐE PROPUSTILI PRIHVATITI?

Prvo je na riječi tvojoj stalnost, vječno traje svaka pravedna zapovijed od tebe. (Psalam 119,160)

Pravda je tvoja pravda vječna, i zakon je tvoj istina. (Psalam 119,142)

Propovjednici i narod vide da nisu imali pravilan odnos prema Bogu. Uviđaj da su se bunili protiv Tvorca

svih dobrih i pravičnih zakona.

Uklanjanje božanskih propisa dalo je povoda hiljadama zala: svađi, mržnji, nepravедnosti, tako da je zemlja postala jedno ogromno poprište sukoba, baruština pokvarenosti. To je slika koja se sada pruža pred onima koji su odbacili istinu i izabrali laž. Nijedan jezik ne može izraziti čežnju koju neposlušni i nevjerni osjećaju za onim što su zauvijek izgubili – za vječnim životom. Ljudi koje je svijet obožavao zbog njihovih sposobnosti i rječitosti sada vide sve ovo u pravoј svjetlosti. Uviđaju šta su prestupanjem izgubili i, padajući pred noge onih čiju su vrijednost prezirali i ismijavali priznaju da ih je Bog ljubio.

(8) KAKO ĆE IZGUBLJENI POSTUPITI S ONIMA KOJI SU IH IZDALI?

Silan strah, od Boga poslan, bit će među njima u onaj dan. Hvatat će jedan ruku drugoga, ali će se ruka jednoga poginuti proti ruci drugoga. (Zaharija 14,13)

Narod uviđa da je bio obmanut. Jedni druge optužuju da su ih vodili u propast; ali svi se sjedinjuju u najogorčenijem proklinjanju propovjednika. Nevjerni pastiri su

proricali samo mile stvari. Oni su svoje slušaoce podsticali da odbace Božji zakon i da progone one koji su ga htjeli držati. Sada, u svome očajanju, ovi učitelji priznaju pred svijetom svoju prijevaru. Narod pun gnjeva viče: »Mi smo izgubljeni, a vi ste uzrok našoj propasti!« Oni ustaju protiv svojih lažnih pastira.

Upravo oni koji su im se nekada najviše divili, izgovorit će protiv njih najstrašnije kletve. Iste ruke koje su ih nekada krunisale lovorikama, podignut će se da ih unište. Mačevi koji su trebali da pobiju Božji narod, sada su upotrebljeni protiv njegovih neprijatelja. Na sve strane nastaje sukob i krvoproliće.

(9) PO ZAVRŠETKU KUŠNJE, NA KOGA ĆE SE PROŠIRITI BORBA IZMEĐU BOGA I SOTONE?

Do na kraj svijeta prodire glas, jer GOSPOD podiže tužbu proti narodima. Ide na sud sa svakim tijelom. Bezbožnike predaje maču,« govori GOSPOD. (Jeremija 25,31)

Šest hiljada godina traje velika borba. Božji Sin i njegovi nebeski vjesnici bili su u sukobu sa silom zla da bi opomenuli, prosvijetlili i spasili sinove čovječje. Sada je pala konačna

odluka za sve; grešnici su se sasvim sjedinili sa sotonom u njegovoj borbi protiv Boga. Došlo je vrijeme da Bog opravda autoritet svoga pogaženog naroda. Sada se ne vodi samo borba sa sotonom nego i sa ljudima. »Raspru ima Gospod s narodima«, »bezbožnike će dati pod mač.«

(10) ŠTO ĆE SE DOGODITI SA GREŠNICIMA KADA VIDE KRISTA KAKO DOLAZI NA OBLACIMA?

I onda će se pojaviti bezakonik, kojega će Gospodin Isus ubiti dahom usta svojih i uništiti sjajem dolaska svojega, (2 Solunjanima 2, 8)

*I govorahu gorama i pećinama:
»Padnite na nas, i skrijte nas od lica onoga, koji sjedi na prijestolju, i od gnjeva Janjeta; Jer dođe veliki dan gnjeva njegova, i tko može opstati? (Otkrivenje 6,16-17)*

O Kristovom dolasku grešnici će biti istrijebljeni sa lica zemlje – ubijeni duhom usta njegovih i uništeni slavom njegovog dolaska. Krist će povesti svoj narod u Božji grad, i zemlja će ostati bez svojih stanovnika. »Gle, Gospod će isprazniti zemlju i opustiti je, prevrnut će je i rasijat će stanovnike njezine.«

»Sasvim će se isprazniti zemlja, i sasvim će se oplijeniti. Jer Gospod reče ovu riječ.« Izaija 24, 1. 3.

(11) ŠTO JE TEMELJNI CILJ ZA UNIŠTENJE GREŠNIKA?

Oskvrnjena je zemlja po stanovnicima svojim; jer su prestupili zapovijedi, zakon prekoračili, zavjet staroga doba poništili. Zato prokletstvo proždire na zemlji i stanovnici njezini ispaštavaju. Zato izgaraju stanovnici zemlje, i od smrtnika ostaje ih samo malo. (Izaija 24,5-6)

»... Zato će prokletstvo proždrijeti zemlju, i zatrt će se stanovnici njezini; zato će izgorjeti stanovnici zemaljski.« (Izaija 24,1.3.5.6)

(12) KAKAV ĆE TJELESNI UČINAK GOSPODNJI DOLAZAK IMATI NA ZEMLJU?

Ali će doći dan Gospodnji kao tat, u koji će nebesa s velikom bukom proći, a počela će se od ognja rastopiti, i zemlja i djela, što su na njoj, izgorjet će. (2. Petrova 3,10)

Cijela zemlja poprima izgled ogoljele pustinje. Ruševine gradova i sela razorenih od zemljotresa, iščupano drveće, stijene izbačene iz mora ili odvaljene od brda leže razbacane po

površini zemlje, dok ogromni bezdani obilježavaju mjesta gdje su stajale gore.

(13) KAKVA JE SUDBINA SOTONE PO DRUGOM KRISTOVOM DOLASKU?

*I uhvati zmaj, staru zmiju, koja je
đavao i sotona, i sveza a na tisuću
godina; i u bezdan baci ga, i zatvori, i
zapečati nad njim, da više ne zavodi
naroda, dok se ne navrši tisuća godina;
i potom valja da bude odvezan na malo
vremena, (Otkrivenje 20,2-3)*

I sada počinje događaj koji je simbolički bio predstavljen posljednjom svečanom službom na Dan očišćenja. Pošto je služba u svetinji nad svetinjama bila dovršena, a grijesi Izraela uklonjeni iz svetinje krvlju žrtve za grijeh, doveden je bio živi jarac pred Gospoda i, u prisustvu naroda, poglavar svećenički je ispovjedio nad njime »sva bezakonja sinova Izraela i sve prijestupe njihove u svim grijesima njihovim« (3. Mojsijeva 16, 21), i prenio ih na glavu živoga jarca.

Isto tako kada bude dovršeno djelo pomirenja u nebeskoj svetinji, u prisutnosti Boga, svetih anđela i mnoštva otkupljenih, grijesi Božjeg naroda bit će prenijeti na sotonu. On će biti proglašen odgovornim za sva zla na koja ih je naveo. I kao što je živi jarac

bio odveden u pustinju, tako će i sotona biti prognan na opustošenu zemlju, nenastanjenu i голу pustinju.

(14) KOJE JE OGRANIČENJE BOG STAVIO NA SOTONINA DJELA TIJEKOM 1000 GODINA NJEGOVOG ZAROBLJENIŠTVA?

I u bezdan baci ga, i zatvori, i zapečati nad njim, da više ne zavodi naroda, dok se ne navrši tisuća godina; i potom valja da bude odvezan na malo vremena, (Otkrivenje 20,3)

Tu će biti stan sotone i njegovih zlih anđela za vrijeme hiljadu godina. Ograničen samo na zemlju, on neće imati pristupa na druge svjetove da kuša i uznemirava one koji nikada nisu zgriješili. U ovom smislu je on svezan; nema više nikoga nad kime bi ona mogao vladati. Njemu je potpuno nemoguće da vara i upropašćuje, što je vjekovima bila njegova jedina radost.

Šest hiljada godina tresla se zemlja od sotoninih pobuna. On je onaj »koji je vasiljenu obraćao u pustinju i gradove njezine raskopavao.« I on »roblje svoje nije otpuštao kući.« Šest hiljada godina je njegova tamnica primala Božji narod, i on bi ga zauvijek držao u zarobljeništvu da Krist nije razbio njihove okove i oslobodio sužnje.

Čak i grešnici su sada izvan sotonine moći. Sam sa svojim zlim anđelima, sotona može da konstatira posljedice prokletstva koje je grijeh donio »Svi carevi naroda, da, svi, leže slavno, svaki u svom grobu. A ti se izbaci iz groba svojega, kao gadna grana . . . Nećeš se združiti s njima pogrebom, jer si zemlju svoju zatro, narod si svoj ubio.« Izaija 14, 18–20.

Hiljadu godina će sotona lutati tamo amo po pustoj zemlji da posmatra posljedice svoje pobune protiv Božjeg zakona. On će za ovo vrijeme mnogo patiti. Od svoga pada, njegov život neprestane aktivnosti nije mu pružao vremena za razmišljanje. Ali sada, on je lišen svoje sile, i ostavljen je da razmišlja o ulozi koju je imao otkako se prvi put pobunio protiv vladavine neba, i da sa strahom i drhtanjem gleda u strašnu budućnost kad bude morao da ispašta zbog sveg zla što je počinio i da bude kažnjen za sve grijehе koje je prouzrokovao.

(15) ŠTO ĆE RADITI OTKUPLJENI TIJEKOM 1000 GODINA?

*I vidjeh prijestolja, i sjedili su na njima,
i dade im se sud; i vidjeh duše
pogubljenih zbog svjedočanstva
Isusova i zbog riječi Božje; i koji se ne
pokloniše zvijeri ni slici njezinoj, i ne*

primiše žiga na čelu i na ruci svojoj; i oživješe i kraljevaše s Kristom tisuću godina. (Otkrivenje 20,4)

Za vrijeme ovih hiljadu godina između prvog i drugog uskrsnuća održava se sud nad grešnicima. Apostol Pavao upozorava na ovaj sud kao na događaj koji se odigrava poslije Kristovog ponovnog dolaska. »Ne sudite ništa prije vremena, dokle Gospod ne dođe, koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i objavit će savjete srdačne.« 1. Korinćanima 4, 5. Danijel kaže da kad starješina dana dođe, dat će sud svecima Višnjega.« (Danijel 7, 22.)

U ovo vrijeme pravednici će vladati kao carevi i svećenici Bogu. Ivan kaže u Otkrivenju: »I vidjeh prijestole, i sjedahu na njima, i dade im se sud... I bit će svećenici Bogu i Kristu, i carovat će s njim hiljadu godina.« Otkrivenje 20, 4. 6. U ovo će vrijeme, kako je prorekao Pavao, »sveti suditi svijetu.« (1. Korinćanima 6, 2.) Zajedno sa Kristom oni će suditi grešnicima upoređujući njihova djela sa knjigom zakona, Biblijom, i odlučit će svaki slučaj prema djelima koja su učinili u tijelu. Tada će kazna koju grešnici moraju da iskuse biti odmjerena prema njihovim djelima i upisana pored njihovog imena u knjigu smrti.

(16) TKO ĆE BITI UKLJUČEN U OVAJ SUD?

Ne znate li, da će sveti suditi svijetu? I ako ćete vi suditi svijetu, nijeste li vrijedni suditi najneznatnijim stvarima? Ne znate li, da ćemo anđelima suditi, a kamoli više svjetovnim stvarima? (1. Korinćanima 6,2-3)

Krist i njegov narod sudit će također sotoni i njegovim zlim anđelima. Pavao kaže: »Ne znate li da ćemo anđelima suditi?« 1. Korinćanima 6, 3. A apostol Juda izjavljuje: »I anđele koji ne držeše svoga starješinstva, nego ostaviše svoj stan čuva, u vječnim okovima pod mrakom za sud velikoga dana.« Juda 6.

(17) ŠTO ĆE SE DOGODITI NA KRAJU 1000-GODIŠNJEG RAZDOBLJA?

Ostali mrtvaci ne oživješe, dok se ne svrši tisuća godina. Ovo je prvo uskrsnuće, (Otkrivenje 20,5)

Na kraju hiljadu godina bit će drugo uskrsnuće. Tada će grešnici uskrsnuti iz mrtvih i pojavit će se pred Bogom da prime izrečenu presudu. Tako pisac Otkrivenja 20, 5. A Izaija kaže u pogledu grešnika: I skupit će se kao što se skupljaju sužnji u jamu, i bit

će zatvoreni u tamnicu, i poslije mnogo vremena bit će pohođeni.« Izaija 24, 22.

Sveto Pismo mi je otkrilo značajne događaje kojima se završava ova velika borba. Razumijem da će prije završetka ove borbe svaki pojedinac donijeti odluku kome će biti odan.

Zaokružite: Da Nisam siguran

Shvaćam da će Sotona u pokušaju da me uništi upotrijebiti sve načine koji su u njegovoj moći kako bi me obmanuo, a kad mu ne uspije, mogu biti progonjen.

Zaokružite: Da Nisam siguran

Zahvalan sam što Bog u svojoj ljubavi i milosrđu poziva svoj narod da napusti lažne babilonske dogme i otkriva istine koje će spriječiti obmanu. Molim se za vodstvo Duha Svetoga u raspoznavanju istine od zablude kako ne bih bio jedan od obmanutih.

Zaokružite: Da Nisam siguran

Shvaćam da će nakon što čovječanstvo odabere gdje leži njegova odanost Bog opustošiti ovu zemlju. Odlučujem Mu ostati vjeran bez obzira na cijenu i zahvalna sam na Njegovim obećanjima za moje izbavljenje.

Zaokružite: Da Nisam siguran

13. Lekcija

Borba je završena

Na završetku hiljadu godina Krist se ponovo vraća na zemlju u pratnji mnoštva otkupljenih i hiljade anđela. Dok silazi sa ozbiljnom veličanstvenošću, zapovijeda mrtvim grešnicima da ustanu i prime svoju osudu. Oni izlaze iz zemlje u velikim masama, bezbrojni kao morski pijesak. Kakva razlika prema onima koji su ustali u prvom uskrsenju! Pravednici su obučeni u besmrtnu mladost i ljepotu. Grešnici nose na sebi tragove bolesti i smrti.

**(1) KOJE ĆE RIJEČI,
POKRENUTE SNAGOM ISTINE,
IZLAZITI IZ NEVOLJNIH USTA ?**

*Eto će vam se ostaviti kuća vaša pusta!
Kažem vam, nećete me više vidjeti, dok*

ne dođe čas da uskliknete:

**‘BLAGOSLOVLJEN, KOJI DOLAZI
U IME GOSPODNJE!’« (Luka 13,35)**

Svako oko ove ogromne množine obazire se da vidi slavu Sina Božjega. Jednoglasno ogromne mase grešnika uzvikuju: »Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!« Oni to ne uzvikuju iz ljubavi prema Isusu. Sila istine ih nagoni da izgovore ove riječi preko svoje volje. Kakvi su zli otišli u svoje grobove, takvi i izlaze iz njih: sa istim neprijateljstvom prema Isusu i sa istim duhom protivljenja. Njima se više neće dati novo vrijeme u kojem bi mogli da isprave pogreške svoga prošlog života. Time se ništa ne bi postiglo. Cio njihov život, pun prijestupa, nije omekšao njihova srca, i kada bi se dalo jedno drugo vrijeme milosti, oni bi ga, isto kao i prvo, proveli u preziranju Božjih zapovijesti i u izazivanju bune protiv Boga.

**(2) ŠTO SILAZI S NEBA
PRIPRAVLJENO »KAO
ZARUČNICA, UKRAŠENA
ZARUČNIKU SVOJEMU«?**

*I vidjeh grad sveti, Jerusalem novi,
gdje silazi od Boga s neba, pripravljen
kao zaručnica, ukrašena zaručniku
svojemu. (Otkrivenje 21,2)*

Isus silazi na Maslinsku goru
odakle se poslije svoga uskrsenja uznio
na nebo i gdje su anđeli ponovili
obećanje o njegovom povratku. Prorok
kaže; »I doći će Gospod Bog moj, i svi
će sveti biti s tobom.« »I noge će
njegove stati u taj dan na gori
Maslinskoj, koja je prema Jeruzalemu
sa istoka, i gora će se Maslinska
raspasti posrijedi... da će biti prodol
vrlo velika.« »I Gospod će biti car nad
svojom zemljom; u taj dan će Gospod
jedini Gospod biti i njegovo će ime
jedno ime biti.« Zaharija 14, 5. 4. 9.
Kada se Novi Jeruzalem u svome
blistavome sjaju bude spustio sa neba,
postaviti će se na očišćenom i za to
pripravljenom mjestu, a Krist sa svojim
narodom i anđelima ući će u sveti grad.

(3) ČIME ĆE SE SOTONA NASTAVITI BAVITI PO ZAVRŠETKU 1000 GODINA, KAD USKRSNU GREŠNICI?

*I kad se svrši tisuća godina, odvezat će
se sotona iz tamnice svoje, i izaći će da
zavodi narode na sva četiri kraja
zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na
boj, kojih je broj kao pijesak morski.
(Otkrivenje 20,7-8)*

Sada se sotona sprema za
posljednju veliku bitku za prevlast. Dok
mu je bila oduzeta moć i bio lišen

mogućnosti da vara, knez zla je bio jadan i potišten. Ali čim su se probudili mrtvi grešnici, i on na svojoj strani vidi ovoliko mnoštvo, njegove nade opet oživljuju, i on odlučuje da ne napusti veliku borbu. On će sakupiti pod svoju zastavu svu vojsku izgubljenih da sa njima pokuša da ostvari svoje namjere. Grešnici su robovi sotone.

Odbacivanjem Krista oni su prihvatili vlast buntovničkog vođe. Oni su spremni da prihvate njegove prijedloge i izvrše njegove naredbe.

Ali, vjeran svome ranijem lukavstvu, on ne priznaje da je sotona. On tvrdi da je knez koji je pravi vlasnik svijeta, kome je oduzeto nasljedstvo na nezakoniti način. On se svojim zavedenim podanicima predstavlja kao izbavitelj uvjeravajući ih da ih je njegova moć podigla iz grobova, i da on sada hoće da ih oslobodi od okrutnog nasilja. Pošto je Krist odsutan, sotona čini čudesna da bi podupro svoje tvrđenje. On slabe čini jakima i sve ih ispunjava svojim vlastitim duhom i energijom. Predskaže da ih povede da napadnu svete i da zauzmu Božji grad. Sa neprijateljskim likovanjem ukazuje na bezbrojne milione koji su se probudili iz mrtvih i tvrdi da je on kao njihov vođa sposoban da osvoji grad i opet zadobije svoj prijesto i državu.

(4) S ČIM SVETO PISMO USPOREĐUJE VELIKO MNOŠTVO IZGUBLJENIH?

I izaći će da zavodi narode na sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojih je broj kao pijesak morski. (Otkrivenje 20,8)

U ovoj ogromnoj množini nalazi se veliki broj iz naraštaja ljudi prije potopa koji su dugo živjeli; ljudi visokog rasta i silnog razuma, koji su predavši se vlasti palih anđela posvetili svu svoju sposobnost i znanje proslavljanju sebe samih; ljudi čija su divna umjetnička djela navela svijet da obožava njihovu genijalnost, ali čija su okrutnost i pronalasci na zlo dali Gospodu povoda da ih ukloni sa područja svoga stvaranja, jer su pokvarili zemlju i izopačili Božju sliku. Tu su carevi i vojskovođe koji su pobjeđivali narode; hrabri ljudi koji nisu nikada izgubili bitku; ponositi i častoljubivi ratnici, od čijeg su približavanja drhtala carstva. Oni se ni u smrti nisu promijenili. Kad su izašli iz groba, nastavili su tok svojih misli upravo tamo gdje je prestao. Ista strast za osvajanjem koja je vladala nad njima kada su pali, pokrenula ih je i sada.

Sotona se dogovara sa svojim anđelima, a zatim i sa ovim carevima,

osvajачima i moćnim ljudima. Oni gledaju na snagu i broj na svojoj strani i izjavljuju da je vojska u gradu malena u poređenju sa njihovom i da može biti savladana. Stvaraju planove kako da se dočepaju bogatstva i slave Novog Jeruzalema. Svi se odmah počinju pripremati za borbu. Čuveni majstori izrađuju razna oruđa. Vojskovođe, slavne zbog svojih uspjeha, organiziraju ovu ogromnu masu ratnika u bataljone i čete.

(5) ŠTO ĆE ČINITI OVA NEPREGLEDNA VOJSKA POD SOTONINIM VODSTVOM?

I izadoše na širinu zemlje, i opkoliše tabor svetih i grad ljubljeni. I siđe oganj s neba, i proguta ih. (Otkrivenje 20,9)

Napokon se izdaje zapovijest za pokret i bezbrojno mnoštvo polazi, – vojska kakvu zemaljski osvajači nisu nikada sakupili, kakvoj ne bi bile ravne sjedinjene sile svih vremena otkako je na zemlji počeo rat. Sotona, najmoćniji ratnik, predvodi, a njegovi anđeli udružuju svoje snage za ovu posljednju bitku. Carevi i ratnici okružuju sotonu, a množina ide za njima u ogromnim formacijama, svaka pod svojim određenim vođom. Sa vojničkom točnošću kreću se zbijeni redovi preko

ispucane i neravne zemljine površine prema Božjem gradu. Na Isusovu zapovijest zatvaraju se sva vrata Novog Jeruzalema, a sotonina vojska opkoljava grad u sprema se za napad.

Sada se Krist ponovno pokazuje svojim neprijateljima. Visoko iznad grada, na temelju od blistavog zlata stoji prijesto, veličanstveno i uzvišen. Na ovom prijestolu sjedi Božji Sin, a oko njega su podanici njegovog carstva. Silu i veličanstvenost Kristovu ne može da opiše nijedan jezik, nijedno pero. Slava vječnog Oca okružuje njegovog Sina. Sjaj njegova prisustva ispunjava Božji grad i razliva se izvan vrata preplavljujući cijelu zemlju svojim blistavim zracima.

(6) TKO PRIPADA OVOJ NEPREGLEDNOJ VOJSCI KOJA STOJI PRED PRIJESTOLJEM BOŽJIM?

*I rekoh mu: »Gospodine moj, ti znaš.«
I reče mi: »Ovo su, koji dođoše iz
nevolje velike, i oprašće haljine svoje i
ubijeliše ih u krvi Janjetovoj.
(Otkrivenje 7,14)*

Najbliže prijestolu su oni koji su nekada bili revni za sotoninu stvar, ali koji su, kao glavnlje istrgnute iz ognja, išli za Spasiteljem u svojoj dubokoj,

iskrenoj odanosti. Pored njih nalaze se oni koji su, usred prijevara i nevjerstva, izgradili savršeni kršćanski karakter, koji su poštovali Božji zakon kada ga je kršćanski svijet proglasio bezvrijednim i beznačajnim, i milioni, iz svih vremena, koji su zbog svoje vjere pretrpjeli mučeničku smrt. A iza njih je »narod mnogi, kojega ne može nitko izbrojati, od svakog jezika i koljena i naroda i plemena...pred prijestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bijele, i palme u rukama njihovim.«

Otkrivenje 7, 9. Njihova borba je završena i pobjeda izvojevana. Oni su završili trku i primili nagradu. Palmova grančica u njihovim rukama označava simbol njihove pobjede, a bijela haljina je znak savršene Kristove pravde, koja je sada i njihova.

(7) KOJA ĆE REČENICA HVALE ODZVANJATI S USANA OTKUPLJENIH?

I vikahu glasom velikim govoreći:

»Spasenje Bogu našem, koji sjedi na prijestolju, i Janjetu!« (Otkrivenje 7,10)

Otkupljeni podižu svoje glasove u pjesmi hvali koja odjekuje i odzvanja nebeskim svodom. . . Anđeli i serafimi sjedinjuju svoje glasove u proslavljanju. Pošto su se otkupljeni

osvjedočili u sotoninu moć i zlobu, svjesni su, kao nikada ranije, da ih nijedna sila osim Kristove ne bi mogla učiniti pobjednicima. U ovom cijelom svijetlom mnoštvu spasenih nema nijednoga koji spasenje pripisuje sebi, kao da je pobijedio svojom snagom i dobrotom. Ništa se ne govori o tome šta su oni učinili i prepatili, već glavna misao svake pjesme i sadržina svake himne jeste: »Spasenje Bogu našem i Jagnjetu!«

(8) ZA KOJI ĆE VELIKI DOGAĐAJ USKRSNUTI MRTVI GREŠNICI?

I vidjeh mrtvace velike i male, gdje stoje pred prijestoljem; i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i suđeni biše mrtvaci po onome, što je napisano u knjigama, po djelima njihovim. I more dade svoje mrtvace; i smrt i podzemlje dadoše svoje mrtvace; i svaki bi suđen po djelima svojim. (Otkrivenje 20,12-13)

U prisustvu sakupljenih stanovnika neba i zemlje obavlja se konačno krunisanje Božjeg sina. I sada, odjeven uzvišenim veličanstvom i silom, Car nad carevima izriče presudu nad buntovnicima i izvršuje pravdu nad onima koji su prestupali njegov zakon i

tlačili njegov narod. Božji prorok kaže: »I vidjeh veliki bijeli prijesto i Onoga što sjedaše na njemu, od čijeg lica bježaše nebo i zemlja, i mjesta im se ne nađe. I vidjeh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše: i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvacima, kao što je napisano u knjigama, po djelima svojim.«

(9) ŠTO ĆE BITI OTKRIVENO NA VELIKOM SUDU?

Jer nam se svima valja javiti na sudu Kristovu, da primi svaki prema tome, kako je činio u tijelu svojemu dobro ili zlo. (2. Korinćanima 5,10)

Čim se otvore knjige izvještaja, i Isusovo oko pogleda grešnike, oni će biti svjesni sviju svojih grijeha koje su u svom životu učinili. Oni sada jasno vide kuda ih je odvelo skretanje sa staze čistote i svetosti, i kako ih je daleko odvela oholost i pobuna u prestupanju Božjeg zakona. Zavodnička iskušenja kojima su popustili i pali u grijeh, zloupotrebljeni blagoslovi, preziranje Božjih vjesnika, odbačene opomene, valovi milosrđa odbijeni od strane tvrdoglavih i nepokajanih srca – sve je to sada pred njima kao da je napisano plamenim slovima.

(10) KOJE ĆE ČINJENICE OPISANE U OVIM STIHOVIMA IZAZVATI STRAH U SRCIMA IZGUBLJENIH NA SUDNJI DAN?

*Prezren je bio, posljednji od ljudi,
čovjek bolova, vičan patnjama, kao
jedan, od koga čovjek zaklanja lice
svoje, tako je bio prezren, i nijesmo ga
cijenili.... Ali je on bio ranjen za naše
grijehe, izbijen za naša zlodjela. Za
spasenje naše ležala je kazna na njemu,
modricama njegovim mi smo se
iscijeljeni. (Izaija 53,3.5)*

Iznad prijestola se pojavljuje križ; i kao u panorami se prikazuju događaji Adamovog iskušenja i pada, i redom sve što se događalo u velikom planu spasenja. Spasiteljevo rođenje u poniznosti; njegova jednostavnost i poslušnost u mladosti; krštenje na Jordanu; post i kušanje u pustinji; njegova javna služba, koja otkriva ljudima skupocjene blagoslove neba; dani ispunjeni djelima ljubavi i milosrđa, noći molitve i bdenja u samoći brda; zavjere iz zavisti, mržnje i pakosti kao nagrada za njegova dobročinstva; strašna i tajanstvena duševna borba u Getsemaniji pod pritiskom tereta grijeha cijeloga svijeta; izdajstvo i predaja u ruke zlikovačkoj rulji; strašni događaji one noći užasa

kada je mirni Zatočenik, napušten od svojih voljenih učenika, bio nasilno vučen po jeruzalemskim ulicama; izvođenje Božjeg Sina pred Anu i na sud u palači poglavara svećeničkog, zatim u sudnicu Pilatovu i pred kukavičkog i okrutnog Heroda; kako ga ismijavaju, ruže, zlostavljaju i napokon na smrt osuđuju, – sve je to živo prikazano kao na platnu.

I sada se pred mnoštvom koje drhti prikazuje posljednji događaj: Mučenik klecajući, pun strpljenja, korača stazom na Golgotu; Knez neba visi na križu; oholi svećenici i zlurada rulja rugaju se njegovoj samrtnoj borbi; natprirodna tama; zemljotres, odvaljene stijene i otvoreni grobovi označavaju trenutak kada je Iskupitelj svijeta izdahnuo.

Strašni prizori pojavljuju se upravo onako kako su se odigrali. Sotona, njegovi anđeli i njegovi podanici nemaju sile da se okrenu da ne bi posmatrali sliku vlastitog djela. Svako od prisutnih sjeća se onoga što je učinio. Herod, koji je naredio da se pobiju nevina betlehemska djeca da bi tako ubio izraelskog cara; podla Herodijada, na čijoj grešnoj duši je mrlja zbog krvi Ivana Krstitelja; malodušni Pilat, bijedni rob okolnosti, vojnici koji se rugaju; svećenici, starješine i podivljala masa koja viče; »Krv njegova na nas i na našu djecu!«

– svi sada vide strahotu svoje krivice. Uzalud nastoje da se sakriju pred božanskim veličanstvom njegovog pogleda koje sija kao sunce, dok otkupljeni stavljaju svoje krune pred Spasiteljeve noge i kliču: »On je umro za mene!«

(11) KOJA JE KONAČNA SUDBINA GREŠNIKA?

I tko se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno. (Otkrivenje 20,15)

Jer koji sije u tijelo svoje, od tijela će požeti propast; a koji sije u duh, od duha će požeti život vječni. (Galaćanima 6,8)

Svi grešnici svijeta stoje na sudu Božjem okrivljeni za najvišu izdaju protiv vladavine neba. Nemaju nikoga da ih brani; oni su bez opravdanja, i nad njima se izriče osuda vječne smrti.

Sada je svima jasno da plata za grijeh nije željena nezavisnost i vječni život, nego robovanje, propast i smrt. Grešnici uviđaju šta su izgubili svojim životom pobune. Oni su prezreli nenadmašivu i vječnu vrijednost slave kada im je bila ponuđena; a kako bi je sada željeli! »Sve ovo«, uzvikuje grešnik, »mogao sam da imam; ali sam

sve odbacio. O, strašne li zaludenosti! Dao sam mir, sreću i slavu u zamjenu za nesreću, sramotu i očajanje.« Svi uviđaju da je njihovo isključenje sa neba pravedno. Svojim životom oni su izjavili: »Nećemo da nad nama vlada ovaj Isus!«

(12) KOJU ĆE PJESMU HVALE PJEVATI SPASENI?

I pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Janjeta, govoreći: »Velika su i divna djela tvoja, Gospodine Bože Svemoćni! Pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju naroda! (Otkrivenje 15,3)

Kao izvan sebe, grešnici posmatraju krunisanje Božjeg Sina. Vide u njegovim rukama ploče božanskog zakona, zapovijesti koje su prezirali i prestupali. Gledaju izlive radosnog čuđenja, ushićenja, i hvalospjeve spasenih; i dok zvuci melodije dopiru do ogromnog mnoštva koje je izvan grada, svi jednoglasno uzvikuju: »Velika su i divna tvoja djela, Gospode Bože Svedržitelju; pravedni su i istiniti putevi tvoji. Care svetih!« (Otkrivenje 15, 3) i, padajući ničice, klanjaju se Knezu života.

(13) KOJE ĆE OSOBINE SOTONINOG KARAKTERA

KONAČNO BITI OTKRIVENE SVEMIRU?

Savršen si bio na putovima svojim od dana, kad si se rodio, dok se nije pronašla na tebi opaćina. Nutrina je tvoja od mnoge trgovine tvoje bila puna opaćine i sagriješio si. Tada sam te zbacio s gore Božje. Stražar kerubin protjerao te je iz sredine kamenja ognjenoga. Ohol si bio postao zbog ljepote svoje. Ostavio si mudrost svoju zbog sjajnosti svoje. Bacio sam te dolje na zemlju. Predao sam te kraljevima, da na tebi pasu oči svoje. (Ezekiel 28,15-17)

Veliki buntovnik se uvijek trudio da se sam opravda i da božansku vladavinu predstavi kao odgovornu za pobunu. U tu svrhu je upotrebio sve sile svom moćnog razuma. Radio je promišljeno, sistematski i sa velikim uspjehom, zavodeći velike mase da prihvate njegovog objašnjenje velike borbe koja je tako dugo trajala. Hiljadama godina je ovaj vođa zavjere podmetao zabludu na mjesto istine. Ali je sada došlo vrijeme da se pobuna konačno uguši, a historija i karakter sotonin otkriju. U svome posljednjem velikom naporu da Krista svrgne sa prijestola, uništi njegov narod i zauzme Božji grad, veliki varalica je potpuno

raskrinkan. Oni koji su sa njim udružili uviđaju potpuni neuspjeh njegovog pothvata. Kristovi sljedbenici i vjerni anđeli razumiju pravi smisao njegovih lukavih podmetanja protiv Božje vladavine, i on je sada predmet općeg prezira.

(14) ŠTO ĆE BITI ODGOVOR SVAKOG STVORENOG BIĆA?

Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onih, koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom, I svaki jezik da prizna, da je Gospodin Isus Krist na slavu Boga Oca.

(Filipljanima 2,10-11)

Sotona uviđa da ga je njegova svojevoljna pobuna onesposobila za nebo. On je vježbao svoje snage da ratuje protiv Boga. Čistota, mir i jedinstvo neba sada bi mu bili najveća muka. Njegove optužbe protiv Božje milosti i pravednosti sada su umukle. Prijekor koji je htio da baci na Jehovu pao je u cijelosti na njega. I sada sotona pada pred Bogom i priznaje pravednost svoje osude.

(15) KOJA ĆE ISTINA O BOŽJOJ VLADAVINI I NJEGOVOJ PRIRODI POSTATI VIDLJIVA ČITAVOM SVIJETU?

***Oblaci su i mrak oko njega; na pravicu
i sud oslanja se prijestolje njegovo.
(Psalam 97,2)***

Sada je razjašnjeno svako pitanje o istini i zabludi koje je bilo predmet tako duge borbe. Posljedice pobune, plodovi prestupanja božanskih propisa sada su izloženi pogledima svih stvorenih bića. Utjecaj vlasti sotone koji se suprotstavio Božjoj vladavini, prikazan je cijelom svemiru. Sotona su osudila njegova vlastita djela. Božja mudrost, njegova pravednost i dobrota sada su potpuno opravdani— Sada se jasno vidi da su svi njegovi postupci u velikom broju bili učinjeni u interesu vječnog dobra njegovog naroda i svih svjetova koje je stvorio. »Neka te slave, Gospode, sva djela tvoja, i sveti tvoji neka te blagosiljaju.« Psalam 145, 10.

Historija grijeha će kroz svu vječnost stajati kao svjedok da je sreća svih stvorenja koja je Bog stvorio vezana za postojanje Božjeg zakona. Imajući pred očima sve činjenice velike borbe, cio svemir — kako oni koji su ostali vjerni, tako i oni koji su pali — jednoglasno kliče: »Pravedni su i istiniti putovi tvoji, Care svetih!« Otkrivenje 15, 3.

**(16) ŠTO ĆE UČINITI OBMANUTI
OD SOTONE KADA NJEGOVA**

PRIRODA I STVARNE POBUDE IZAĐU NA VIDJELO?

*Svi, koji su te poznavali među
narodima, ustrašeni su nad tobom.
Strašno si dovršio i iščeznuo si
zauvijek.“ (Ezekiel 28,19)*

Iako je sotona bio prisiljen da prizna Božju pravednost i da se pokloni Kristovoj sili, njegov karakter ostaje nepromijenjen. Duh pobune ponovo se probija kao silna poplava. Ispunjen gnjevom on odlučuje da ne odustane od velike borbe.

Došlo je vrijeme za posljednju očajnu bitku sa Carem neba. On žuri među svoje podanike i pokušava da ih zapali svojim gnjevom i da ih oduševi da odmah krenu u bitku. Ali od svih bezbrojnih miliona koje je navodio na pobunu nema više nijednoga koji sada priznaje njegovu vlast. Njegova moć je na kraju.

Grešnici su ispunjeni istom mržnjom protiv Boga kao i sotona. Ali, oni uviđaju da je njihov slučaj bez nade i da se ne mogu boriti protiv Boga. Njihov gnjev se sada raspaljuje protiv sotone i onih koji su bili njegovo oruđe u prijevarama, i sa demonskom razjarenošću okreću se sada protiv njih.

**(17) KOJOM JE PRAVEDNOM
REČENICOM BOG OTKRIO
SOTONANU KONAČNU SUDBINU?**

Brojem svojih grijeha, nepravdom u trgovini svojoj bio si oskvrnio svetišta svoja. Zato sam izveo oganj iz sredine tvoje, koji te je prožderao. U pepeo položio sam te na zemlji pred očima sviju, koji su te ugledali. Svi, koji su te poznavali među narodima, ustrašeni su nad tobom. Strašno si dovršio i iščeznuo si zauvijek.“ (Ezekiel 28, 18-19)

**(18) KOJI ĆE SUD BITI IZREČEN
ONIMA ČIJE IME NE BUDE
ZAPISANO U KNJIZI ŽIVOTA?**

I tko se ne nađe zapisan u knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno. (Otkrivenje 20,15)

»Jer će obuća svakoga ratnika koji se bije u graji i odijelo u krv uvaljeno izgorjeti i biti hrana na ognju.« »Jer se Gospod razgnjevio na sve narode, i razljutio se na svu vojsku njihovu, zatrt će ih, predat će ih na pokolj.« »Pustit će na bezbožnike dažd od živoga ugljevlja, ognja i sumpora; i ognjeni vjetar bit će im dio iz čaše.« Izaija 9, 5; 34, 2; Psalam 11, 6. Oganj silazi od Boga sa neba. Zamlja se otvara. Oružje sakriveno u njenoj dubini izbacuje se napolje. Plamen koji proždire izbija iz svake otvorene provalije. Same stijene se zapaljuju. Došao je »dan koji gori kao peć.« Elementi se tope od žestoke vrućine, a tako isto i zemlja, i sve što je

na njoj gori. Malahija 4, 1; 2. Petrova 3. 10. Površina zemlje izgleda kao rastopljena masa, – ogromno ognjeno more koje vri. Došlo je vrijeme suda i propasti za grešnike – »dan osvete Gospodnje, godina plaćanja, da bi se osvetio Sion.« Izaija 34, 8.

(19) ŠTO ĆE BITI TEMELJ BOŽJEG SUDA I KONAČNO IZVRŠENJE PRAVDE?

ON ĆE DATI SVAKOME PO DJELIMA NJEGOVI:
(Rimljanima 2,6)

Grešnici primaju svoju platu na zemlji. (Priče 11, 31.) Oni će biti »Strnjika, i upalit će ih dan koji ide, veli Gospod nad vojskama.« Malahija 4, 1. Neki će biti uništeni u jednom trenutku, dok će se drugi mučiti više dana. Svi će biti kažnjeni »po djelima svojim.« Pošto su grijesi pravednika pali na sotonu on mora da ispašta ne samo za svoje lične grijehe nego i za sve grijehe na koje je naveo Božji narod. Njegova kazna će biti daleko veća od kazne onih koje je prevario. Kada budu uništeni svi oni koji su podlegli njegovim prijevarama, on ima i dalje da živi i da se muči.

(20) ŠTO ĆE PREOSTATI OD SOTONE I SVOG ZLA NAKON

ŠTO SE UGASI OGAN PROČIŠĆENJA?

*Brojem svojih grijeha, nepravdom u trgovini svojoj bio si oskvrnio svetišta svoja. Zato sam izveo oganj iz sredine tvoje, koji te je prožderao. U pepeo položio sam te na zemlji pred očima sviju, koji su te ugledali.
(Ezekiel 28,18)*

Svi će grešnici biti napokon istrijebljeni vatrom koja čisti, i korijen i grane – sotona kao korijen, i njegovi sljedbenici kao grane. Primijenjena je puna zakonska kazna, zahtjevi zakona su zadovoljeni, a nebo i zemlja posmatrajući sve to priznaju Gospodnju pravednost.

(21) KAKO SVETO PISMO OPISUJE KONAČNU SUDBINU GREŠNIKA?

*Ah, da bi nestalo grešnika sa zemlje, i da ne bi ostali na životu bezbožnici! A ti, dušo moja, slavi GOSPODA!
Aleluja! (Psalam 104,35)*

(22) KOJE ĆE OBEĆANJE PRIMITI SVI ONI KOJI SU ISKUSILI UNIŠTENJE GRIJEHA?

Što smišljate proti GOSPODU? On dovodi kraj, dvaput se ne podiže tjeskoba. (Nahum 1,9)

Sotonino razorno djelo zauvijek je završeno. Šest hiljada godina je sprovodio svoju volju ispunjavajući zemlju mukom i nanoseći bol cijelom svemiru. Sva stvorenja su stenjala i uzdisala u muci – Sada su Božja stvorenja zauvijek oslobođena njegove prisutnosti i kušanja. »Sva zemlja počiva i mirna je; pjevaju iza glasa.« Izaija 14, 7. Pjesme hvale i radosti dižu se iz cijelog vjernog svemira. »Glas mnogog naroda, kao glas mnogih voda, i kao glas silnih gromova« čuje se gdje govori: »Aleluja, jer caruje Gospod Bog Svedržitelj!« Otkrivenje 19, 6.

(23) ŠTO ĆE PROĆI I BITI ZAMIJENJENO NOVIM?

I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prodoše, i mora više nema. (Otkrivenje 21,1)

Vatra koja uništava grešnike očišćava zemlju. Uklonjen je svaki trag prokletstva. Nikakav vječni pakao neće podsjećati otkupljene na strašne posljedice grijeha.

(24) KOJI ĆE BITI JEDINI SPOMENIK NA GRIJEH KOJI ĆE KRIST ZAUVIJEK NOSITI?

I rekoše mu drugi učenici: »Vidjeli smo Gospodina,“ A on im reče: »Dok ne

vidim na rukama njegovim znaka od čavala, i ne metnem prsta svojega u mjesto od čavla, i ne metnem ruke svoje u bok njegov, neću vjerovati.“ (Ivan 20,25)

Ostaje samo jedan spomenik: naš Otkupitelj će uvijek nositi ožiljke svoga raspeća; na njegovoj nekad ranjenoj glavi, ne njegovim rebrima, rukama i nogama nalaze se jedini tragovi okrutnog djela koje je prouzrokovao grijeh. Prorok kaže gledajući Krista u njegovoj slavi: »Zraci izlažahu mu iz ruku, i ondje bješe sakrivena sila njegova.« Habakuk 3, 4. Na onoj strani koja je bila probodena, iz koje je tekao crveni mlaz koji je čovjeka pomirio sa Bogom, leži slava Spasitelja, tamo je »sakrivena sila njegova.« Bio je »moćan da spasi« žrtvom otkupljenja, i zato je bio isto tako silan i da sudi onima koji su prezreli Božju milost. Znaci njegovog poniženja su njegova najveća čast; kroz svu vječnost rane sa Golgote isticat će njegovu veličinu i objavljivat će njegovu moć.

(25) ŠTO KRIST PRIPREMA ZA VJERNIKE?

U kući Oca mojega mnogi su stanovi. Kad ne bi bilo tako, bio bih vam rekao, jer idem da vam pripravim mjesto. (Ivan 14,2)

Iz straha da ne bi buduće nasljedstvo izgledalo odviše materijalno, mnogi simbolički predstavljaju baš one istine koje nam omogućavaju da ovo nasljedstvo smatramo našom pravom domovinom. Krist je uvjeravao svoje učenike da On ide da im pripremi stanove u kući Oca. Oni koji prihvate učenje Božje riječi neće biti u pogledu nebeske domovine sasvim u neznanju. Pa ipak, »što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srcu čovjeku ne dođe, ono ugotovi Bog onima koji ga ljube.« 1. Korinćanima 2, 9. Ljudskom jeziku je nemoguće da opiše nagradu pravednika. To će biti moguće samo onima koji je budu vidjeli. Nijedan ograničeni razum nije u stanju da shvati slavu Božjeg raja.

(26) S ČIME JE USPOREĐENO NASLJEDSTVO SPASENIH?

Jer koji tako govore, pokazuju, da traže domovinu. (Hebrejima 11,14)

Tko pobijedi, učinit ću ga stupom u hramu Boga svojega, i više neće izaći; i napisat ću na njemu ime Boga mojega i ime grada Boga mojega, novoga Jerusalema, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo. (Otkrivenje 3,12)

U Bibliji se nasljedstvo spasenih naziva domovinom. Tamo nebeski pastir vodi svoje stado na izvore žive vode. Drvo života daje svoj rod svakoga mjeseca, a lišće drveća služi za zdravlje naroda. Tamo su potoci koji vječno žubore, bistri kao kristal, na čijim obalama lelujavu drveće baca svoje sjenke na staze koje Gospod pripremio otkupljenjima. Tamo se prostrane ravnice nastavljaju u divne brežuljke, a Božje gore uzdižu svoje uzvišene vrhove. Na ovim tihim proplancima, pokraj onih živih potoka, Božji narod, koji je bio tako dugo putnik i hodočasnik, naći će svoju domovinu.

(27) KAKO ĆE IZGLEDATI NOVI JERUZALEM?

U krasoti Božjoj. I svjetlost njegova bijaše kao dragi kamen, kao kamen jaspis, što sja kao kristal. (Otkrivenje 21,11)

(28) KAKVO ĆE BITI OZRAČJE U ZAMLJI NA KOJOJ SE NASTANIMO?

Na mjestu mira stanovat će narod moj, u prebivalištima sigurnim, u počivalištima bezbrižnim. (Izaija 32,18)

»Radovat će se tome pustinja i zemlja sasušena, veselit će se pustoš i procvjetat će kao ruža«, »mjesto trnja niknut će jela, mjesto koprive niknut će mirta.« Izaija 35, 1; 55, 13. »I vuk će boraviti s jagnjetom, i ris će ležati s jaretom... i malo dijete vodit će ih.« »Neće uđiti ni potirati na svoj svetoj gori mojoj«, veli Gospod. Izaija 11, 6. 9.

(29) KOJE ĆE DIVNE RADNJE ISKUPLJENI IMATI ZADOVOLJSTVO IZVODITI NA NOVOJ ZEMLJI?

Oni će graditi kuće i u njima stanovati. Sadit će vinograde i uživati plodove njihove. (Izaija 65,21)

(30) KOJA ČETIRI OČITOVANJA GRIJEHA VIŠE NEĆE POSTOJATI?

I otrt će Bog svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni tuge, ni vike, ni boli neće biti više, jer prvo prođe.“ (Otkrivenje 21,4)

U nebeskoj atmosferi nema patnji. Tamo više neće biti suza, ni pogreba niti ikakvog znaka žalosti. »I smrti neće biti više, ni plača, ni vike... jer prvo prođe.« Otkrivenje 21, 4. 11. »I nitko

od stanovnika neće reći: bolestan sam. Narodu koji živi u njemu oprostit će se bezakonje.« Izaija 33, 24.

(31) ŠTO ĆE BITI IZVOR SVJETLOSTI U BOŽJEM GRADU?

I noći više neće biti, i neće trebati svijetla od svjetiljke, ni od svijetla sunčanoga, jer će ih obasjavati Gospod Bog, i kraljevat će u vijeke vjekova. (Otkrivenje 22,5)

U Božjem gradu »noći neće biti.« Nitko neće trebati ili zaželjati odmor. Nitko se neće umarati u izvršavanju Božje volje i proslavljanju njegovog imena. Mi ćemo stalno osjećati svježinu jutra, i ona neće nikada prestati. . . . Svjetlost sunca će biti zamijenjena sjajem čija blještavost neće smetati očima, a ipak daleko nadmašuje svjetlost sunčevog podneva. Slava božja i Jagnjetova ispunjava sveti grad svjetlošću koja nikada neće utrnuti. Otkupljeni će živjeti u slavi vječnoga dana i bez sunčane svjetlosti.

(32) ČIJA BOŽANSKA PRISUTNOST VIŠE NEĆE NOSITI VEO ZEMALJSKOG HRAMA?

I hrama ne vidjeh u njemu, jer je njegov hram Gospod Bog Svemoćni, i Janje. (Otkrivenje 21,22)

Božji narod uživa preimućstvo neposredne zajednice sa Ocem i Sinom. »Tako sad vidimo, kao kroz staklo u zagonetki.« 1. Korinćanima 13, 12. Mi sada vidimo Božju sliku kao u nekom ogledalu: u djelima prirode i njegovom postupanju sa ljudima; ali onda ćemo Ga vidjeti licem k licu, bez tamne koprene među nama. Stajat ćemo pred Njim i gledati slavu njegovog lica.

Tamo će iskupljeni »upoznati kao što su sami poznati.« Osjećanja ljubavi i saučešća, koja je sam Bog usadio u dušu, naći će tamo najbolju i najljepšu primjenu. Čista veza sa svetim bićima, skladan društveni život sa uzvišenim anđelima i sa vjernima iz svih vremena, koji su oprali svoje haljine i ubijelili ih u krvi Jagnjetovoj; sveta veza, koja međusobno sjedinjuje svu »čeljad i na nebesima i na zemlji« – sve ovo doprinosi sreći otkupljenih. (Efežanima 3, 15.)

Tamo će besmrtni umovi sa neumornim oduševljenjem proučavati čudesa stvaralačke moći i tajne ljubavi koja spasava. Tamo neće biti okrutnog i lukavog neprijatelja da nekog zavede da zaboravi na Boga. Svaka sposobnost će se razvijati, svaki dar povećavati. Sticanje znanja neće umarati um niti iscrpljivati životnu snagu. Tamo se najveći pothvati mogu da izvrše, najuzvišenije težnje da ostvare, najviše

želje da ispune, i još uvijek će postojati novi ciljevi da se postignu, nova čuda koja će biti predmet divljenja, nove istine da se shvate, novi predmeti da pokrenu snage razuma, duše i tijela na razvijanje.

(33) KOJE ĆE SVJEDOČANSTVO SPASENI ODZVANJATI KROZ VJEKOVE?

Koji su govorili glasom velikim:

»Dostojno je Janje, koje je zaklano, da primi silu i bogatstvo i mudrost i jakost i čast i slavu i blagoslov.« (Otkrivenje 5,12)

Sva blaga svemira će otkupljenima stajati na raspoloženju za istraživanje. Oslobođeni smrtnosti vinut će se neumornim letom u daleke svjetove, – svjetove koji su gledajući ljudske jade, bili obuzeti bolom, a odzvanjali pjesmama radosti na radosnu vijest o nekoj spasenoj duši. Sa neizrecivom milinom upoznat će se zemaljska djeca sa radostima i znanjem onih bića koja nikad nisu pala. Oni će uzeti učešća u bogatstvu nauke i znanja koja su ova bića stekla tokom vjekova proučavanjem Božjih djela. Posmatrat će slobodno slavu stvaranja – sunca, zvijezda i njihovih sistema. Na svemu, od najmanjeg do najvećeg, napisano je ime Stvoritelja, i na svima se vidi bogatstvo njegove moći.

**(34) KOJA ĆE PJESMA TEĆI SA
USANA SVIH BOŽJIH
OTKUPLJENIKA DOK SE
SPOMINJU ISHODA VELIKE
BORBE?**

*I svako stvorenje, što je u nebu i na
zemlji i pod zemljom i na moru i sve,
što je u njima, začuh gdje govore:
»Onome, koji sjedi na prijestolju, i
Janjetu blagoslov i čast i slava i vlast u
vijeke vjekova.« (Otkrivenje 5,13)*

Kako godine vječnosti promiču donosit će sve bogatija i divnija otkrivenja Boga i Krista. Sa uveličavanjem znanja rast će njihova ljubav, strahopoštovanje i sreća. U koliko će ljudi više znati o Bogu, u toliko će biti veće njihovo divljenje njegovom karakteru. A kada Isus bude otkrivao pred njima bogatstvo otkupljenja i zapanjujuće rezultate u velikoj borbi sa sotonom, srca otkupljenih će plamtjeti sve većom ljubavlju. Sa ushićenom radošću uzimat će svoje zlatne harfe, i deset hiljada puta deset hiljada i hiljade hiljada glasova udružiti će se i zaoriti u silan zbor hvale.

Velika borba je završena. Grijeha i grešnika više nema. Cio svemir je čist. Potpuni sklad i radost vladaju u cijelom neizmjernom svemiru. Od Onoga koji

je sve stvorio teče život, svjetlost i radost kroz sve svjetove beskrajnog prostranstva. Od najmanjeg atoma do najvećeg svijeta, sve stvari, i živa i neživa priroda u svojoj nepomućenoj ljepoti i savršenoj radosti govore da je Bog ljubav.

Zahvalan sam što je Bog, u svojoj ljubavi, otkrio kroz Sveto Pismo životvorno znanje Velike Borbe.

Shvaćam kako je posljednje poprište ove bitke moje srce, te kako je najvažnije pitanje ove borbe gdje leži moja odanost.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Sada razumijem kako je započela borba, koja su njena načela, koliko dugo će se nastaviti i na koji će se način okončati. Zahvalan sam što sam sada svjestan Sotoninih obmana i bolje pripremljen za donošenje presudnih odluka koje će odrediti moju vječnu sudbinu.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Radujem se godinama vječnosti koje će donijeti bogatiji i još slavniji preokret u spoznaji Boga i Krista.

Zaokruži: Da Nisam siguran

Zaokruži: *Da* *Nisam siguran*

[illegible]

Dodatak

Namjere papstva

Protestanti danas gledaju na katolicizam mnogo povoljnije nego u prošlosti. U zemljama gdje je katolicizam u manjini, i gdje katolici zauzimaju pomirljiv stav da bi zadobili utjecaj, primjećuje se sve veća ravnodušnost u pogledu nauka koje rastavljaju protestantske crkve od papske hijerarhije. Sve više prevlađuje mišljenje da nema razlike o važnim pitanjima nisu tako velike kao što se smatralo, i da samo malo popuštanja od strane protestanata može dovesti do boljih odnosa sa Rimom. Bilo je vrijeme kada su protestanti visoko cijenili slobodu savjesti, koja je bila skupo plaćena. Učili su svoju djecu da se gnušaju papstva i smatrali su svaku težnju za prijateljstvom sa Rimom nevjerstvom prema Bogu. Ali, koliko su drukčija osjećanja koja se sada ispoljavaju!

Branioци papstva tvrde da je katolička crkva oklevetana, i protestantski svijet je sklon da prihvati ovo tvrđenje. Mnogi smatraju da je nepravедno što se današnja rimska crkva procjenjuje po strahotama i bezumnosti, koje su obilježavale njenu vlast za vrijeme vijekova neznanja i tame. Oni opravdavaju njenu strašnu

okrutnost prikazujući je kao rezultat divljaštva onog vremena i tvrde da je utjecaj moderne prosvjećenosti promijenio njena osjećanja.

Zar su ovi ljudi zaboravili zahtjev Rima na nepogrešivost, koji je ova ponosita vlast isticala u toku osam stotina godina? Daleko od toga da napusti svoj zahtjev, ona ga, – u devetnaestom vijeku – ističe sa još većom odlučnošću nego ikada ranije. Rim tvrdi da katolička crkva »nije nikada pogriješila niti će, prema Svetom pismu, ikada pogriješiti«! Kako se ona onda može odreći načela koji su u toku prošlih vijekova njome upravljala?

Papska crkva neće nikada odstupiti od svoga zahtjeva na nepogrešivost. Ona smatra da je imala pravo u svemu što je učinila kad je progonila one koji su odbacili njene dogme. Zar ona ne bi ponovila ista djela kada bi joj se pružila prilika za to? Neka samo budu uklonjena ograničenja koja sada postavljaju svjetovne vlasti, i neka Rim ponovo zadobije svoju nekadašnju vlast, ubrzo će oživjeti njegovo nasilje i progonstvo.

Jedan poznati pisac ovako govori o stavu papske vlasti prema slobodi savjesti i opasnostima koje naročito prijete Sjedinjenim državama, ako bi ona uspjela da sprovede svoje ciljeve.

»Mnogi u Sjedinjenim Državama smatraju strah od katolicizma za ograničenost ili djetinjariju. Oni ne vide u karakteru i stavu katolicizma ništa što bi bilo u protivrječnosti sa našim slobodarskim ustanovama, niti u njegovom jačanju nalaze išta što bi bilo opasno. Zato uporedimo najprije neka od glavnih načela američke državne uprave sa načelima katoličke crkve.

Ustav Sjedinjenih Država garantira slobodu savjesti. To je nešto najdragocjenije i najvažnije. Papa Pije IX je rekao u svojoj poslanici od 15. kolovoza 1854. godine: 'Besmislena i pogrešna učenja i prazno naklapanje o odbrani slobode savjesti je krajnje pogubna zabluda, – kuga koja najviše prijeti jednoj državi.' Isti papa u svojoj poslanici od 8. prosinca 1864. godine izriče prokletstvo nad 'onima koji brane slobodu savjesti i vjere', kao i nad svima onima koji podupiru mišljenje da crkva ne smije upotrebljavati silu.'

Miroljubivi ton Rima u Sjedinjenim Državama nikako ne znači promjenu duha. Rim je tolerantan kada je nemoćan. Biskup O'Konor kaže: 'Sloboda vjeroispovijesti samo se trpi dok se ne može drukčije postupati bez opasnosti po katolički svijet...' Nadbiskup Sv. Luja rekao je jednom prilikom: 'Krivovjerstvo i nevjerovanje

su zločini, i u kršćanskim zemljama, kao na primjer u Italiji i Španiji, gdje je čitavo stanovništvo katoličko i gdje je katolička religija bitni dio državnih zakona, oni se kažnjavaju kao svaki drugi prijestup...

Svaki kardinal, nadbiskup i biskup u katoličkoj crkvi polaže papi zakletvu vjernosti, koja sadrži ove riječi: 'Obećajem da ću progoniti svim svojim silama krivovjerce, otpadnike, i buntovnike protiv naše gore imenovanog gospodara (pape) ili njegovih pomenutih nasljednika i da ću im se najenergičnije suprotstavljati.«

Istina je da i u rimokatoličkoj crkvi ima pravih kršćana. Hiljade njih služe Bogu prema svjetlosti koju imaju. Njima nije dopušteno da čitaju Božju Riječ, i zato ne mogu upoznati istinu.

Oni nisu nikada uočili razliku između službe srca i niza uobičajenih formi i obreda. Bog gleda sa nježnim saosjećanjem na ove duše koje su odgajane u vjeri koja je puna obmana i koja ne može zadovoljiti dušu. On će učiniti da zraci svjetlosti i prodru kroz gustu tamu koja ih okružava. Otkrit će im istinu kakva je Isusu, i mnogi će se još priključiti njegovom narodu.

Katolicizam kao vjerski sistem nije ni danas bliži Kristovom evanđelju nego što je bio ma u kome ranijem odsjeku svoje historije. Protestantske su

crkve u velikoj tami, jer bi inače primijetile znake vremena. Rimski crkva ima dalekosežne planove. Ona se služi svim sredstvima da proširi svoj utjecaj i poveća svoju silu; ona se priprema za žestoku i odlučnu borbu da ponovo zadobije prevlast u svijetu, da opet uvede progonstvo i da sruši sve što je protestantizam sagradio. Katolicizam zadobija teren na sve strane. Pogledajte na sve veći broj njegovih crkava i kapela u protestantskim zemljama. Vidite kolika je u Americi popularnost njegovih visokih škola i seminara koje protestanti posjećuju u velikom broju. Vidite kako u Engleskoj napreduje ritualizam i kako su česta prelaženja u redove katolicizma. (Ritualizam je jedna vjerska stranka osnovana u Oksfordu 1833. godine koja se trudi da englesku crkvu približi katoličkoj.) Ovo treba da uznemiri sve one koji cijene čista načela evanđelja.

Protestanti su stupili u vezu sa papstvom i štite ga. Učinili su sporazume i ustupke koji iznenađuju i same katolike, koji to ne mogu da shvate. Zatvaraju oči pred pravim karakterom rimske crkve i opasnostima koje im prijete od njene prevlasti. Narod treba da ustane i da se odupre jačanju ovog najopasnijeg neprijatelja građanskih i vjerskih sloboda.

Mnogi protestanti misle da je katolička religija bez privlačnosti i da je njeno bogosluženje dosadna i besmislena ceremonija. Oni se varaju. Iako je katolicizam osnovan na obmanama, prijevara nije sasvim gruba i nevješta. Bogosluženje rimske crkve, svojim ceremonijama, ostavlja najdublji utisak. Njen blistav raskoš i svečani obredi očaravaju čula i ušutkavaju glas razuma i svijesti. Oko je očarano. Raskošni hramovi, veličanstvene procesije, zlatni oltari, dragim kamenjem ukrašeni kovčezi sa relikvijama svetaca, odabrane slike, i umjetnički kipovi, – sve to probuđuje estetsko čuvstvo. I uho je očarano. Muzika je nenadmašiva. Kada zazvuče bogati tonovi orgulja, pomiješani sa melodijama mnogih glasova, i odjeknu kroz visoke kupole i kolonade veličanstvenih katedrala, duša se ispunjava strahom i poštovanjem.

Ovaj vanjski sjaj, raskoš i ceremonije, koje samo obmanjuju težnju duša opterećenih grijehom, dokaz su unutrašnje pokvarenosti. Kristovoj vjeri nije potrebna ovakva raskoš da bi joj služila kao preporuka. U svjetlosti koja sija sa križa, pravo kršćanstvo izgleda tako čisto i privlačno da nikakva vanjska ukrašavanja ne mogu povećati njegovu pravu vrijednost. Krotki i mirni duh,

koji je pred Bogom mnogo cijenjen, jeste ona sveta ljepota.

Sjajni stil nije neophodan znak čistih i uzvišenih misli. Smisao za umjetnost i prefinjen ukus često mogu biti i u jednoj zemaljskoj i čulnoj duši. Sotona se često time služi da navede ljude da zaborave na potrebe svoje duše, da izgube iz vida budućí, vječni život, da se odvrate od svoga moćnog Pomagača i da žive isključivo za ovaj svijet.

Religija puna ceremonija i vanjskog sjaja privlačna je za neprepođeno srce. Raskoš i ceremonije katoličkog bogosluženja imaju zavodnu, očaravajuću silu, koja je mnoge prevarila, tako da gledaju na katoličku crkvu kao na prava nebeska vrata. samo oni koji čvrsto stoje na temeljima istine, čija su srca obnovljena Božjim Duhom, zaštićeni su od njenog utjecaja. Hiljade onih koji nemaju živog iskustva sa Kristom bit će zavedeni da prihvate obličje pobožnosti koje je bez ikakve sile. Takva religija je upravo ono što mnogi žele.

Pošto crkva tvrdi da ima pravo da oprašta grijehe, mnogi katolici smatraju da mogu slobodno da griješe. Ispovijest, bez koje crkva ne daje oproštenje, također mnogo pomažu zlu. Onaj koji priklanja svoja koljena pred grešnim čovjekom, i u ispovijesti mu

otkriva svoje tajne misli i pobude srca, ponižava svoje ljudsko dostojanstva i izopačava svako plemenito osjećanje svoje duše. Otkrivajući svoje grijehе svećeniku, – grešnom i smrtnom čovjeku, koji se često odaje piću i porocima, – čovjek slabi i kvari svoj karakter. Njegovo shvaćanje o Bogu svedeno je na lik palog čovjeka čovjeku je tajni izvor iz koga izlaze mnoga zla koja pogane svijet i pripremaju ga za konačno uništenje. Ali onome koji je popustljiv prema samome sebi ugodnije je da se ispovijedi smrtnom čovjeku nego da svoje srce otvori Bogu.

Ljudskoj prirodi više odgovara da čini pokoru nego da se odrekne grijehа. Lakše je mučiti svoje tijelo koprivama i oštrim lancima negoli razapeti tjelesne želje. Tjelesno srce više voli da nosi teške okove nego da primi Kristov jaram.

Postoji upadljiva sličnost između rimske crkve i jevrejske crkve u vrijeme Kristovog prvog dolaska. Dok su Jevreji tajno gazili svako načelo Božjeg zakona, izvana su bili vrlo strogi u pogledu držanja njegovih propisa. Narod su opterećivali raznim propisima i predanjima koja su činila poslušnost mučnom i dosadnom. Kao što su Jevreji tvrdili da obožavaju zakon, tako i katolici tvrde da obožavaju križ. Oni uzdižu simbol

Kristovih muka, a u svome životu se odriču Onoga koga taj križ predstavlja.

Katolici stavljaju križ na svoje crkve, na oltare i svećenička odijela. Svuda se vide križevi koji se javno poštuju i uzdižu, ali Kristova nauka je sahranjena pod mnoštvom besmislenih predanja, lažnih tumačenja i strogih propisa. Kristove riječi upućene fanatičkim Jevrejima mogu se još više primijeniti na vođe rimokatoličke crkve: »Oni vežu bremena teška za nošenje.« Matej 23, 4. Savjesne duše u krilu katoličke crkve stalno strahuju bojeći se gnjeva jednog osvetničkog Boga, dok mnogi dostojanstvenici ove crkve žive u raskoši i čulnim zadovoljstvima.

Klanjanje slikama i relikvijama, prizivanje svetaca i uzvisivanje pape su sotonine zamke koje imaju za cilj da odvrate pažnju naroda od Boga i njegovog Sina. Da bi upropastio duše, sotona se trudi da skrene njihovu pažnju skrene na nešto što bi zamijetio Onoga koji je rekao: »Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti.« Matej 11, 28.

Sotona se stalno trudi da pogrešno predstavi Božji karakter, prirodu grijeha i pravi ishod velike borbe. Njegove izmišljotine slabe osjećanje obaveze prema božanskom zakonu i dopuštaju ljudima da griješe. U isto

vrijeme sotona im pomaže da gaje pogrešna shvatanja o Bogu, tako da gledaju na Boga više sa strahom i mržnjom nego sa ljubavlju. Okrutnost, koja je svojstvena njegovom karakteru, pripisuje sotona Stvoritelju. Ona je utjelovljena u vjerskim sistemima i ogleda se u načinu bogoslužjenja. Tako ljudske duše postaju pomračene, i sotona ih upotrebljavaju kao svoja oruđa da ratuje protiv Boga. Zbog izopačenih pojmova o božanskim osobinama mnogobožački su narodi bili navedeni da vjeruju da su ljudske žrtve potrebne za sticanje naklonosti božanstva. Tako su počinjene strašne surovosti od strane idolopoklonstva u raznim njegovim oblicima.

Rimokatolička crkva koja je sjedinila mnogoboštvo sa kršćanstvom i slično mnogoboštvu pogrešno predstavila Božji karakter, pribjegavala je također okrutnim i strašnim postupcima. U vrijeme prevlasti papskog Rima postojala su razna sredstva za mučenje, pomoću kojih su ljudi bili prinuđivani da se slože sa njegovim naukama. Oni koji se nisu saglasili sa njegovim zahtjevima osuđeni su bili na lomaču. Bilo je mnogo pokolja o kojima se za neke neće nikada doznati, dok ne budu otkriveni na dan suda. Dostojanstvenici crkve naučili su od sotone, svog

učitelja, da izmisle takva sredstva koja će prouzrokovati najveće muke, a da pri tome njihove žrtve ipak ostanu na životu. U mnogim slučajevima pakleni postupak se ponavljao do krajnje granice čovjekove izdržljivosti, sve dok ljudska priroda nije popustila u borbi, a mučenik pozdravljao smrt kao dragog osloboditelja.

Takav je bio udes onih koji se opirali Rimu. Na svoje pristalice Rim je primjenjivao po potrebi strogost biča, gladovanje i sve moguće tjelesne kazne. Da bi stekli naklonost neba, pokajnici su, prekršavajući prirodne zakone, kršili Božje zakone. Bili su poučavani da raskinu veze koje je Bog dao čovjeku da bi uljepšao i blagoslovio njegov život na zemlji. Po grobljima se nalaze milioni žrtava koje su provele svoje živote u uzaludnom nastojanju da uguše svoje prirodne težnje, da potisnu, kao nešto grešno pred Bogom, sve misli i osjećanja naklonosti prema svojim bližnjima.

Ako želimo da razumijemo strašnu sotoninu surovost, koja je jasno otkrivala vjekovima, i to ne među onima koji nisu nikada čuli o Bogu, nego u samoj sredini kršćanstva, treba samo da čitamo historiju katoličke crkve. Pomoću svog velikog sistema obmane, knez zla je ostvario svoju namjeru kako se on uspijeva prurušiti i

ostvariti svoj cilj preko vođa ove crkve, onda možemo bolje da razumijemo zašto on ima tako veliku odvratnost prema Bibliji. Onome koji čita Bibliju Bog će otkriti svoju milost i ljubav. On će vidjeti da Bog ne stavlja na ljude nijedan od ovih teških tereta. Sve što On traži jeste smjerno i ponizno srce, skrušen i poslušan duh.

Krist nam u svome životu nije dao primjer da ljudi treba da se zatvore u samostane da bi se tako osposobili za nebo. Nikada nije učio da ljubav i saosjećanja treba da se ugušuju. Spasiteljevo srce je bilo puno ljubavi. Što se čovjek više približi moralnom savršenstvu, to su njegova osjećanja jača, njegovo zapažanje grijeha oštrije, a njegovo saučešće prema nevoljnima dublje. Papa tvrdi da je Kristov zamjenik, ali kako se njegov karakter može uporediti sa karakterom našeg Spasitelja? Da li je Krist ikada osuđivao ljude na zatvor ili mučenje zato što ga nisu htjeli poštovati kao nebeskog cara? Da li je on ikada zahtijevao da se osude na smrt oni koji ga nisu primili? Kad su stanovnici jednog samarićanskog sela odbili da prime Isusa, apostol Ivan, pun gnjeva, upitao ga je: »Gospode! Hoćeš li da rečemo da oganj siđe s neba i da ih istrijebi, kao i Ilija što učini?« Isus je sažaljivo pogledao na svog učenika i

ukrotio je njegov nemilostiv duh, rekavši: »Sin čovječji nije došao da pogubi duše čovječje, nego da ih sačuva.« Luka 9, 54. 56. Kakve li razlike između duha koji je pokazao Krist i duha njegovog samozvanog zamjenika?

Rimska se crkva sada prikazuje svijetu kao miroljubiva; ona pokušava da opravda izvještaj o svojim surovostima. Obukla se u obličje pobožnosti, ali se nije promijenila. Svako načelo koji se papstvo rukovalo u prošlim vijekovima postoji i danas. Ono se još uvijek drži nauke koja je uvedena u mračnom srednjem vijeku. Neka se nitko ne vara! Papstvo koje su protestanti sada spremni da poštuju je ono isto koje je vladalo svijetom u danima reformacije, kada su Božji ljudi ustali, po cijenu svoga života, da objave njegovo bezakonje. Ono se odlikuje ohološću i drskim zahtjevom da vlada nad carevima i knezovima, i prisvaja prava koja ima samo Bog. Njegov duh je isto tako surov i despotski sada kao kad je gazio ljudsku slobodu i predavao na smrt svece Višnjega.

Papstvo je upravo ono što je proroštvo objavilo da će biti: otpad posljednjeg vremena. (2. Solunjanima 2, 3. 4.) Njegov je plan i taktika da pokaže prirodu koja će najbolje

odgovarati njegovom cilju. Ali, pod raznim izgledom kameleona, ono uvijek zadržava nepromjenjiv otrov zmije. »Ne treba da se drži riječ data jeretiku i osumnjičenima za jeres«, kaže ono. 310 Da li će se ova sila, čija se historija u toku hiljadu godina pisala krvlju svetaca, sada priznati kao dio Kristove crkve?

Ne ističe se bez razloga u protestantskim zemljama da se sada katolicizam ne razlikuje toliko od protestantizma kao u ranijim vremenima. Dogodila se promjena, ali ne u papstvu. Katolicizam je, u stvari, vrlo sličan današnjem protestantizmu, zato što se ovaj veoma izopačio od vremena reformatora.

Pošto protestantske crkve traže naklonost svijeta, njihove oči zaslijepljuje lažno čovjekoljublje. Zašto ne bi bilo dobro, govore one, da se vjeruje da iz svakoga zla može izaći dobro? I, kao neizostavna posljedica toga, one napokon počinju da zaključuju da iz svakog dobrog izlazi zlo. Umjesto da brane vjeru »koja je jednom data svetima«, oni se sada gotovo izvinjavaju pred Rimom zbog svog nepovoljnog mišljenja o njemu u mole za oprostenje zbog svoje slijepe revnosti.

Veliki broj ljudi, čak i onih koji nemaju povoljno mišljenje o papstvu,

ne boje se njegove sile i utjecaja. Mnogi ističu da je duhovna i moralna tama, koja je vladala za vrijeme srednjeg vijeka, povoljno utjecala na širenje njegovih dogmi, njegovih sujevjerja i ugnjetavanja, i da veća prosvjećenost novoga doba, sveopća raširenost znanja i sve veća sloboda u vjerskim stvarima čine nemogućim da ponovo zavlada netrpeljivost i tiranija. Sama pomisao da bi se ovakvo stanje moglo opet vratiti izlaže se podsmijehu. Istina je da ovom pokoljenju svijetli velika duhovna, moralna i vjerska svjetlost. Sa otvorenih stranica svete Božje riječi izliva se na zemlju nebeska svjetlost. Ali ne treba zaboraviti da što je veća svjetlost, to je veća i tama onih koji je izopačuju ili odbacuju.

Proučavanje Biblije uz molitvu pokazalo bi protestantima pravi karakter papstva, i to bi učinilo da se zgražaju nad njim i da ga izbjegavaju. Ali mnogi se smatraju tako mudrima da ne osjećaju potrebu da ponizno traže od Boga da ih vodi u istinu. Iako se hvale svojom prosvjećenošću, ipak ne poznaju ni Svetog pisma ni sile Božje. Želeći da nečim umire svoju savjest, oni traže ono što je najmanje duhovno i što iziskuje najmanje poniženja. Ono što oni žele jeste da zaborave na Boga, ali da izgleda kao da ga se još sjećaju. Papstvo je vrlo pogodno da zadovolji

želje takvih ljudi. Ono odgovara težnjama dviju grupa ljudi koji obuhvaćaju skoro cio svijet: onima koji žele da budu spaseni svojim ličnim zaslugama i onima koji hoće da budu spaseni u svojim grijesima! Tu je tajna njegove moći.

Historija dokazuje da je vrijeme velike duhovne tame bilo povoljno za uspjeh papstva. Ali budućnost će pokazati da je vrijeme velike duhovne svjetlosti isto tako povoljno za njegov uspjeh. U prošlim vjekovima, kada su ljudi bili bez Božje Riječi i bez poznavanja njegove istine, njihove oči su bile zaslijepljene, i hiljade njih su pali u mreže, jer nisu vidjeli zamke koje su im bile postavljene. U ovome pokoljenju ima mnogo njih čije su oči zaslijepljene bljeskom ljudskih teorija, takozvanim »lažnim znanjem«. Oni ne opažaju zamku, i padaju u nju kao da su zaslijepljeni. Bog hoće da umne sposobnosti smatramo Stvoriteljevim darom i da ih upotrebljavamo u službi pravde i istine. Ali kada se gaje oholost i častoljublje, i kad ljudi uzdižu svoje lične teorije iznad Božje riječi, onda razum može da učini veću štetu nego neznanje. Tako će se lažna nauka našeg doba, koja potkopava vjeru u Bibliju, pokazati vrlo uspješna u pripremanju puta za prihvaćanje papstva, sa svim njegovim privlačnim ceremonijama,

kao što je ograničavanje znanja u srednjem vijeku doprinijelo njegovom uzdizanju.

U pokretima koji se razvijaju u naše vrijeme u Sjedinjenim Državama, a koji nastoje da ustanove i crkveni običaji dobiju potporu države, protestanti idu stopama katolika. Šta više, oni otvaraju vrata papstvu da bi ono u protestantskoj Americi ponovo zadobilo vrhovnu vlast, koju je izgubilo u Starom Svijetu. A to što ovome pokretu daje još veći značaj jeste činjenica da je njegov glavni cilj da nametne svetkovanje nedjelje, – običaj koji potječe od Rima i koji je, prema njegovom vlastitom tvrđenju, znak njegove moći. Duh papstva – duh prilagođavanja svjetskim običajima i poštovanja ljudskih predanja umjesto Božjih zapovijesti – prodire u protestantske crkve i goni ih da uzdižu nedjelju kao što je i papstvo radilo prije njih.

Ako čitalac želi da razumije sile koje će djelovati u borbi koja će uskoro izbiti, on treba samo da prouči izvještaj o sredstvima koja je Rim upotrebljavao u istu svrhu u prošlosti. Ako želi da zna kako će katolici i protestanti zajednički postupati sa onima koji odbacuje njihove dogme, neka obrati pažnju na duh koji je Rim pokazao protiv subote i njenih branitelja.

Carski edikti, opći sabori i crkvene naredbe poduprte od strane svjetovnih

vlasti, bile su stepenice pomoću kojih je ovaj mnogobožački praznik podignut na svoj počasni položaj u kršćanskom svijetu. Prva javna naredba koja je nalagala svetkovanje nedjelje bio je Konstantinov zakon, od godine 321. poslije Krista. Ovaj edikt je tražio od stanovnika gradova da se odmaraju u »časni dan sunca«, ali seljacima je dopušteno da obavljaju svoje poljske radove. Iako je ovo bilo prvenstveno mnogobožački zakon, car ga je sproveo poslije svoga formalnog prihvaćanja kršćanstva.

Pošto se carska naredba nije pokazala dovoljno jakom da zamijeni božanski autoritet, biskup Euzebij, koji je tražio naklonost knezova i bio veliki Konstantinov prijatelj i laskavac, tvrdio je da je Krist subotu prenio na nedjelju. Kao dokaz za ovu novu nauku nije navedeno ni jedno jedino mjesto iz Biblije. Sam Euzebij nehotice priznaje da je njegovo tvrđenje lažno i ukazuje na stvarne autore ove promjene: »Sve što je trebalo činiti u subotu«, kaže on, »mi smo prenijeli na dan Gospodnji.« Ali ovaj dokaz u prilog nedjelje, ma koliko da je bio bez osnova, poslužio je ljudima da ih ohrabri da pogaze subotu Gospodnju. Svi koji su htjeli da ih svijet poštuje prihvatili su ovaj opće priznati praznik.

Sa učvršćenjem papstva učvrstio se i autoritet nedjelje. Neko vrijeme narod je obavljao zemljoradničke poslove u vrijeme kad nije prisustvovao bogoslužanju, dok se subota još uvijek smatrala kao dan odmora. Ali postepeno se dešavala promjena. Svima koji su imali crkvene dužnosti bilo je zabranjeno da se nedjeljom bave građanskim sporovima. Uskoro je izdata zapovijest za ljude svih staleža pod prijetnjom novčane kazne za slobodne, a kaznom šibanja za robove, da se nedjeljom uzdržavaju od svakodnevnog posla. Kasnije je naređeno da se bogati kažnjavaju konfiskacijom polovine svoga imanja, a ako ostaju uporni u prestupanju nedjelje, da se proglase robovima.

Govorilo se o čudesima koja su se događala u korist te zapovijesti. Između ostalog govorilo se i to da se jednom seljaku, koji je u nedjelju htio da ore njivu, komad gvožđa čvrsto zabio u ruku kada je njim čistio plug, i morao ga je nositi svugdje sa sobom dvije godine, »na svoju veliku bol i sramotu.«

Kasnije je papa naredio da svećenik u svojoj župi opominje one koji prestupaju nedjelju i da traži od njih da idu u crkvu da se mole, da ne bi navukli veliku nesreću na sebe i svoje susjede. Jedan crkveni sabor iznio je dokaz, koji

se od toga vremena tako često navodio, čak i od strane protestanata, da nedjelja mora da bude taj dan odmora, jer ljudi koji su radili tog dana bili su pogođeni gromom. »Očigledno je«, govorili su biskupi, »da se Bog veoma gnjevi na one koji preziru taj dan,« Tada je upućen poziv da svećenici, propovjednici, kraljevi, knezovi i svi vjernici »ulože najveće napore i svu brigu da se ovome danu ponovo vrati čast i da ubuduće bude revnije svetkovan za dobro kršćanstva.«

Pošto su se odluke crkvenih sabora pokazale nedovoljnim zatraženo je od svjetskih vlasti da izdaju naredbu koja će u narod utjerati strah i primorati ga da se nedjeljom uzdrži od rada.

Prilikom jednog sinoda održanog u Rimu ponovo su potvrđene sa još većom silom i svečanošću sve ranije odluke, zatim su priključene crkvenim zakonima i pomoću građanske vlasti nametnute cijelom kršćanskom svijetu.

Pored svega toga, nedostatak biblijskih dokaza u prilog svetkovanja nedjelje bio je uzrok velike zabune. Narod je osporavao pravo svojim učiteljima da odbace jasnu Gospodnju izjavu: »A sedmi dan je subota Gospoda Boga tvojega«, da bi svetkovali dan sunca. Da bi se popunila praznina zbog nedostatka biblijskih dokaza, bila su potrebna druga

sredstva. Jedan revni branilac nedjelje, koji je krajem dvanaestog vijeka posjetio crkve u Engleskoj naišao je na otpor kod vjernih svjedoka istine. Njegov je trud bio bezuspješan, te je za neko vrijeme napustio Englesku da bi pronašao neki bolji dokaz kojim bi potkrijepio svoje učenje. Kad se vratio, imao je ono što mu je bilo potrebno. Sada je u svome radu imao veći uspjeh, jer je donio sa sobom svitak papira za koji je tvrdio da je pao s neba, a koji je sadržavao željene propise u pogledu svetkovanja nedjelje kao i strašne prijetnje upućene nepokornima. Ovaj »dragocjeni« spis – isto tako bijedni falsifikat kao i sama ustanova koju je podupirao, – tvrdilo se da je pao s neba i da je nađen u Jeruzalemu, na oltaru svetoga Simeuna, na Golgoti. U stvari, papska palata u Rimu bila je mjesto odakle je on proizašao. Da bi se povećala snaga i uspjeh crkve, papska hijerarhija je u sva vremena smatrala dozvoljenim da se služi lažima i prijevarama.

Ovaj spis zabranjuje svaki rad od devetoga sata, tj. od tri sata u subotu poslije podne, pa sve do izlaska sunca u ponedjeljak. Tvrdilo se da je istinitost ovoga spisa potvrđena mnogim čudesima. Pričalo se da su ljudi koji su radili poslije zabranjenog vremena bili oduzeti. Jedan mlinar koji je pokušao

da melje svoje žito vidio je da mjesto brašna teče krv, a mlinarski točak nije se okretao usprkos jake vodene struje. Jedna žena koja je stavila tijesto u peć da ga peče u subotu u tri sata poslije podne, ali je ipak odlučila da ga ostavi do ponedjeljka, našla je, slijedećeg dana, da je Božja sila učinila od tijesta hljebove i ispekla ih. Jedan čovjek koji je u subotu po podne poslije tri sata pekao kruh primijetio je, kada ga je idućeg jutra presjekao, da iz njega teče krv. Ovakvim apsurdnim i sličnim praznovjernim izmišljotinama nastojali su branioci nedjelje da dokažu njenu svetost.

U Škotskoj i Engleskoj osigurano je veće poštovanje nedjelje time što se s njom sjedinio dio stare subote. Ali vrijeme koje je trebalo da se svetkuje uzimalo se različito. Jednom naredbom škotskog kralja naređeno je »da se subota ima smatrati svetom od dvanaest sati u podne«, i da nitko ne smije od toga časa pa sve do ponedjeljka ujutro obavljati svjetovne poslove.

Ali i pored svih ovih napora da se utvrdi svetost nedjelje same papske pristalice su javno potvrđivale božanski autoritet subote i ljudsko porijeklo ustanove koja ju je zamijenila. U šesnaestom vijeku je jedan papski sabor jasno izjavio: »Svi kršćani treba da se sjete da je sedmi dan Bog posvetio, i da

su ga prihvatili i svetkovali ne samo Jevreji nego i svi koji su tvrdili da poštuju Boga. Što se tiče nas, kršćana, mi smo njihovu subotu promijenili u dan Gospodnji.« Oni koji su se usudili da promijene božanski zakon bili su zaista svjesni ozbiljnosti svoga djela. Oni su se svjesno uzdigli iznad Boga.

U krvavim i dugim progonstvima valdenžana, od kojih su neki svetkovali subotu, došla je jasno do izražaja politika Rima protiv onih koji nisu bili u suglasnosti sa njime. Drugi su podnosili slična stradanja zbog svoje vjernosti prema četvrtoj zapovijesti. U tom pogledu karakteristična je historija kršćanske crkve u Etiopiji. (Vidi dodatak.) Usred mraka srednjeg vijeka svijet je izgubio iz vida ove kršćane centralne Afrike. Svijet je na njih zaboravio, i oni su više vjekova uživali slobodu vjere. Ali, napokon, Rim je doznao za njihovo postojanje, i etiopski car je uskoro bio primoran da prizna papu kao Kristovog namjesnika. Došlo je i do drugih ustupaka. Izašla je naredba koja je pod prijetnjom najstrožih kazni zabranjivala svetkovanje subote. 318 Papska tiranija uskoro je postala tako težak jaram da su Etiopljani odlučili da ga stresu sa svog vrata. Poslije strašne borbe pristalice Rima su bile prognane sa svojih posjeda, i stara vjera je ponovo

uspostavljena. Crkve su opet uživale svoju slobodu, i nikada više nisu zaboravili iskustvo koje su stekle u pogledu prijevare, fanatizma i nasilja Rima. Bile su zadovoljne svojom usamljenošću, i željele su da ostanu nepoznate ostalom kršćanskom svijetu.

Afričke crkve su svetkovale subotu kao što ju je svetkovala rimska crkva prije svog potpunog otpada. Iako su afričke crkve svetkovale sedmi dan u skladu sa Božjim zakonom, uzdržavale su se od rada i u nedjelju u suglasnosti sa običajima crkve. Kad je zadobio vrhovnu vlast, Rim je pogazio Božju subotu da bi uzvisio svoj dan odmora. Ali ove crkve u Africi, skrivene skoro hiljadu godina, nisu učestvovala u ovom otpadu. Kada su došle pod vlast Rima, bile su primorane da napuste pravu subotu i da svetkuju lažni dan odmora. Ali čim su postigle svoju nezavisnost, opet su se vratile poslušnosti četvrtoj zapovijesti.

Ovi događaji iz prošlosti jasno pokazuju neprijateljstvo Rima prema suboti i njenim braniocima, kao i sredstva koja je on upotrebljavao da bi nametnuo poštovanje ustanove koju je sam uspostavio. Božja riječ nas uči da će se ovi prizori ponoviti kada se budu katolici i protestanti udružili da uzdignu nedjelju.

Proročanstvo 13. glave Otkrivenja objavljuje da će sila koja je prikazana u simbolu zvijeri sa dva roga kao u jagnjeta učiniti da se »zemlja i koji žive na njoj« poklone papstvu – koje je prikazano kao »ris«. Zvijer sa dva roga reći će onima »što žive na zemlji«, »da načine ikonu zvijeri.« Dalje, ona će učiniti da »svi mali i veliki, bogati i siromašni, slobodnjaci i robovi« prime »žig zvijerin«. (Otkrivenje 13, 11–16.)

Već je bilo spomenuto da zvijer »sa dva roga kao jagnjeta« predstavlja Sjedinjene Države, i da će se ovo proročanstvo ispuniti kada Sjedinjene države budu silom nametale svetkovanje nedjelje, što Rim smatra osobitim priznanjem svoje prevlasti. Ali u ovom poštovanju papstva Sjedinjene Države neće biti same. Utjecaj Rima u zemljama koje su nekada priznavale njegovu vlast još nije uništen. I proročanstvo proriče obnavljanje njegove vlasti: »I vidjeh jednu od glava njezinih kao ranjenu na smrt, i rana smrti njezine izliječi se. I čudi se sva zemlja iza zvijeri.«

Otkrivenje 13, 3. Zadobivanje smrtno kazne ukazuje na pad papstva 1798. godine. Ukazujući na ovo vrijeme, prorok kaže: »I rana smrti njezine izliječi se, i čudi se sva zemlja zvijeri.«

Pavle jasno tvrdi da će »čovjek bezakonja« postojati sve do drugog

Kristovog dolaska. (2. Solunjanima 2, 3. 8.) On će nastaviti svoje varanje sve do samog posljednjeg vremena. Pisac Otkrivenja kaže: »I pokloniše joj se svi koji žive na zemlji, kojima imena nisu zapisana u životnoj knjizi Jagnjeta.« Otkrivenje 13, 8. Papstvu će biti ukazano poštovanje u Novom kao i u Starome svijetu uspostavljanjem svetkovanja nedjelje, jer se ona zasniva jedino na autoritetu rimske crkve. Od sredine devetnaestog vijeka istraživači proročanstva u Sjedinjenim Državama objavljuju svijetu ovo svjedočanstvo. U događajima koji se sada odigravaju jasno se vidi brzi napredak u ispunjavanju proročanstava. I protestantski učitelji ističu božanski autoritet nedjelje iako nemaju nikakav biblijski dokaz za to, kao ni papske vođe koje izmišljaju čudesa da bi zamijenile Božju zapovijest. Tvrdjenje da će Božji sud pohoditi ljude zbog prestupanja nedjelje koja je postavljena na mjesto subote, ponovit će se. Već se pojavljuje pokret koji radi na tome da prisili ljude da svetkuju nedjelju. Taj pokret sve više raste.

Rimska crkva se naročito ističe svojim lukavstvom i prepredenošću. Ona može da predskaže šta će biti. Ona može da predskaže šta će biti. Videći da je protestantske crkve poštuju time što prihvataju lažnu subotu i da se

spremaju da je nametnu istim onim sredstvima koja je ona upotrebila u prošlosti, na može mirno da čeka svoj čas. Oni koji odbijaju svjetlost istine, tražit će pomoć od ove samozvane nepogrešive sile da bi uzvisili ustanovu koju je ona sama osnovala. Nije teško naslutiti kako će spremno katolička crkva pružiti pomoć protestantima u ovom poslu. Tko zna bolje od papskih vođa kako se postupa sa onima koji nisu poslušni.

Rimska crkva, sa svojim ograncima po cijelom svijetu, sačinjava ogromnu organizaciju, koja se nalazi pod nadzorom papske stolice i treba da služi njenom interesu. Milioni njenih članova u svim zemljama svijeta poučavaju se da su dužni da pokažu podaničku pokornost papi. Ma kojoj narodnosti pripadali i ma kakav bio oblik njihove vlade, oni treba da smatraju autoritet crkve većim od svakog drugog. Iako se zaklinju državi na vjernost, ipak iznad svega stoji zavjet poslušnosti Rimu, koji ih oslobađa svake obaveze koja nije u suglasnosti sa interesima Rima.

Historija nam svjedoči o vještima i upornim naporima papstva da se uvuče u poslove država i, zadobivši oslonac, da radi na ostvarenju svojih ciljeva, čak po cijeni propasti prinčeva i naroda. Godine 1204. iznudio je papa

Inocentije III od Petra II, kralja Aroganskog, da položi ovu neobičnu zakletvu. »Ja, Petar, kralj Aragonski, priznajem i obećavam mome gospodaru, papi Inocentiju, njegovim katoličkim nasljednicima i rimskoj crkvi stalnu vjernost i poslušnost. Vjerno ću čuvati svoje kraljevstvo u poslušnosti prema njemu, skupocjenu vjeru ću braniti, a krivovjersku pokvarenost goniti.« Ovo se slaže sa tvrđenjima u pogledu moći rimskog prvosvećenika da on ima »zakonsko pravo da obara careve« i da »može da oslobodi podanike od njihove zakletve vjernosti prema nepravednim vladarima.«

Neka se ne zaboravi da se Rim hvali upravo time što se nikada ne mijenja. Principi Grgura VII i Inocentija III su još uvijek principi rimokatoličke crkve. Kada bi imala silu, crkva bi te principe sprovodila istom energijom kojoj je to činila u prošlim vjekovima. Protestanti malo znaju šta rade kada prihvataju pomoć Rima da bi uzvisili nedjelju. Dok oni gledaju da postignu svoj cilj, Rim teži da učvrsti svoju silu da bi povratio svoju izgubljenu vlast. Neka Sjedinjene Države usvoje princip po kome crkva može da kontrolira državu; neka se vjerski propisi nameću od strane građanskih zakona; ukratko, neka

autoritet crkve i države ima vlast nad savješću i pobjeda Rima u ovoj zemlji bit će osigurana.

Božja riječ je upozorila na neposrednu opasnost koja se približava; ako se ova opomena odbaci, protestantski svijet će iskusiti kakve su stvarne namjere Rima, ali onda će biti prekasno da se izbjegne njegova zamka. Moć Rima neprimjetno raste. Njegova učenja imaju veliki utjecaj na zakonodavne skupštine, na crkve i na ljudska srca. On podiže svoje visoke i ogromne građevine, u čijim će se tajnim podzemnim prostorijama ponoviti njegova predašnja progonstva. Tajno i neprimjetno učvršćuje on svoje snage da bi ostvario svoje ciljeve i izvršio napad kad dođe odlučni čas. Sve što on želi jeste da ima pogodniji položaj, a taj mu se već pruža. Mi ćemo uskoro vidjeti i osjetiti šta je namjera Rima. Tko bude htio da vjeruje i da bude poslušan Božjim riječima, navući će time na sebe ruganje i progonstvo.